

УКРАЇНСЬКА
АВТОКЕФАЛЬНА
ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH
UKRAINISCHE AUTOCEPHALE ORTHODOXE KIRCHE

1921-1936

Протоерей МИТРОФАН ЯВДАСЬ

**УКРАЇНСЬКА
АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА**

**Документи для історії
Української Автокефальної Православної Церкви**

Мюнхен — 1956 — Інгольштадт

Видавництво Красвої Ради Української Автокефальної Православної
Церкви у Федеральній Республіці Німеччини
Всі права застережені

Редакція і переклад англійського тексту:

Едвард А. МакМорі

Головний Редактор

Едвард Ф. Дотрі

Редактор

Леонід Полянський

Перекладач

Ельфріда Фельбах

Перекладачка і знавець церковних справ

Хріста Прагер

Перекладачка і співробітниця

Гюнтер Гінгеляйт

Співробітник

Аліса Вайс

Співробітниця

Редакція і переклад німецького тексту:

Гюнтер Гінгеляйт

Головний Редактор

Леонід Полянський

Перекладач

Ельфріда Фельбах

Перекладачка і знавець церковних справ

Хріста Прагер

Перекладачка і співробітниця

Аліса Вайс

Співробітниця

Малюнок обкладинки Ю. С.

Друковано в друкарні Д-ра Петра Белея
Мюнхен 13, Шляйсгаймерштрассе 71, Федеральна Республіка
Німеччини

MITROFAN YAVDAS

Archpriest of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church (Council Ruled)

Ukrainian Autocephalous Orthodox Church

Documents for the History of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church

Published by
Regional Church Assembly of Ukrainian Autocephalous
Orthodox Church (Council Ruled) in the Federal Republic of Germany
All rights reserved

Editorial and Translation Staff for the English Text:

Mr. Edward A. McMurray
Editor-in-Chief
Mr. Edward F. Daughtry
Editor
Mr. Leonid Poliansky
Translator
Miss Elfriede Fellbach
Translator and Expert in Religious Affairs
Miss Christa Prager
Translator and Co-editor
Mr. Guenther Gingeleit
Co-editor
Miss Alice Weiss
Co-editor

Editorial and Translation Staff for the German Text:

Mr. Guenther Gingeleit
Editor-in-Chief
Mr. Leonid Poliansky
Translator
Miss Elfriede Fellbach
Translator and Expert in Religious Affairs
Miss Christa Prager
Translator and Co-editor
Miss Alice Weiss
Co-editor

Design of the Cover by J. S.

Printing:
Dr. Peter Beley
Printing and Publishing Offices
No. 71 Schleissheimer Str., Munich 13, Federal Republic of Germany

MYTROFAN JAWDAS

Erzpriester der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche (Konzilregierten)

Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche

Dokumenten für die Geschichte der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche

München — 1956 — Ingolstadt.

Herausgeber:
Landeskirchenrat der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche
(Konzilregierten) in der Bundesrepublik Deutschland
Alle Rechte vorbehalten

Redaktions- und Übersetzungskollegium für den englischen Text:

Edward A. McMurray, Chefredakteur

Edward F. Daughtry, Redakteur

Leonid Poliansky, Übersetzer

Elfriede Fellbach,

Übersetzerin und Sachverständige in kirchlichen Angelegenheiten

Christa Prager, Übersetzerin und Mitarbeiterin

Günther Gingeleit, Mitarbeiter

Alice Weiß, Mitarbeiterin

Redaktions- und Übersetzungskollegium für den deutschen Text:

Günther Gingeleit, Chefredakteur

Leonid Poliansky, Übersetzer

Elfriede Fellbach,

Übersetzerin und Sachverständige in kirchlichen Angelegenheiten

Christa Prager, Übersetzerin und Mitarbeiterin

Alice Weiß, Mitarbeiterin

Umschlagszeichnung von J. S.

Druck: Dr. Peter Belej, Buchdruckerei und Verlag,
München 13, Schleißheimer Straße 71 / Bundesrepublik Deutschland

ВОСКРЕСІННЯ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ НА УКРАЇНІ

REVIVAL OF THE CHRISTIAN CHURCH IN THE UKRAINE

AUFERSTEHUNG DER CHRISTLICHEN KIRCHE IN DER UKRAINE

Змилосердившись над стражданнями українського народу в московській царській неволі, Всемогутній Господь явив 1917 року видиме диво: сам імператор злякався своєї страшної влади й зрікся неї, а його держава, що здавалася непохитною, розсипалася враз, як трухлявий пеня. Український народ, волею Промислу, став тоді вільним. Він одержав також змогу відродити свою Православну Церкву, бо не стало цезаря-папи-голови правлячої гнобительської Російської Церкви з її синодом.

На жаль, український народ не зміг тоді утримати того неоціненого Божого дару — волі, і тому не спомігся розбудувати й захистити свою суверенну державність.

Але, на щастя, український православний народ виявився достатньо сильним у вірі в Господа Ісуса Христа, щоб спромогтися відбудувати свою Православну Церкву, що сталося в жовтні 1921 року в Києві на Першому Всеукраїнському Православному Церковному Соборі.

І Господь Всемогутній тоді явив друге видиме диво, щоб і мало-вірні побачили Його благословення на святих горах Київських, передречене святим апостолом Андрієм Первозваним. Цим видимим для всіх дивом було оновлення золотих бань Святої Софії Київської, де відбулося таїнство відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Факту цього славного дива ніхто не міг заперечити, навіть безбожні большевики, а весь український народ зрозумів містерію Дара Духа Святого, що відбулася в ті благословенні дні.

Люди, що їх Дух Святий напутив відродити Першоапостольським чином Українську Автокефальну Православну Церкву, взяли на себе Хрест Христовий і пішли услід за Ним на Голготу — за віру Християнську. Подвиг їх — проголосити в большевицькому сатанинському пеклі воскресіння Української Церкви на Україні — дорівнюється подвигам першохристиянських мучеників, що вмирили на арені римського Колізея, сповідаючи свою віру во Христа Воскресшого, на очах поганської юрми, очманілої від крові. Вони, відновителі Української Автокефальної Православної Церкви, знали, що за заповітом Христа Спасителя, їх гнатимуть і катуватимуть слуги князя віку цього. За свою віру й подвиг вони в короткому часі прийняли від Господа найвищу нагороду — вінець мученицький. Тепер душі їх радуються в нетлінному й вічному Царстві Небесному.

Для того, щоб сучасники й нащадки наші й люди інших народів пізнали істину про Українську Автокефальну Православну Церкву, 35-ти річчя воскресіння якої відзначаємо ми цього року (1921-1956), — складена ця книжка благовістя УАПЦ смиренним іереєм Господа Вишнього Митрофаном Явдасем, одним з служителів цієї Церкви, гнаним за Неї.

Дяка авторові за його працю щодо зібрання цих дорогоцінних матеріялів і найвища дяка Господеві Милосердному, що сподобив нас благовістити їх перед всім світом в друкованому слові.

Краєва Рада УАПЦ Соборноправної в Західній Німеччині

To show His mercy for the suffering Ukrainian people in the Muscovite Czar's slavery, the Almighty Lord demonstrated a visible miracle in the year 1917: the Emperor himself became dejected by his terrible power and abdicated. His seemingly firm empire suddenly fell apart like a rotten stump. Then the Ukrainian people became free by the will of Providence. They also obtained the possibility of reviving their Orthodox Church, because the Caesar-Pope, the head of the oppressive ruling Russian Church, was gone together with his synode.

Alas, the Ukrainian people were not able at that time to guard the priceless gift of God — the freedom — and therefore were not able to build up and to defend their sovereign state. Fortunately, however, the Ukrainian Orthodox people stayed sufficiently strong in their belief in our Jesus Christ, in order to revive their Orthodox Church, which was done at the First All-Ukrainian Orthodox Church Council in Kiev in October 1921.

And the Almighty Lord then demonstrated another visible miracle, in order to have even the people of little faith see His blessings on the holy hills of Kiev, as prophesied by St. Andrew, the Apostle the First Called. This miracle, which was visible to everyone, was the renovation of the golden domes of the Cathedral of St. Sophia of Kiev, where the ceremony of the revival of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church was taking place. The fact of this glorious miracle could not be denied by anyone, even by the Bolshevik atheist, and all Ukrainian people understood the mystery of this Gift of the Holy Spirit, which took place in those blessed days.

The people who were guided by the Holy Spirit to revive the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church following the example of the First Apostles, took upon them the Cross of Christ and followed Him to Golgotha for the sake of the Christian religion. Their great deed — the proclamation of the revival of the Ukrainian Church in the Ukraine, despite the existing conditions of the Bolshevik satanic hell — is equal to the deeds of the first Christian martyrs, who died before the eyes of bloodthirsty pagan mob in the arena of the Roman Coliseum professing their belief in the Resurrection of Christ. They, the revivers of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, knew that by the Testament of Christ the Savior, they would be persecuted and tortured by the servants of the king of this world. For their belief and deed, they obtained in a short time the highest reward from our Lord — the wreath of martyrs. Now, their souls rejoice in the eternal Heavenly Kingdom.

In order to have our contemporaries and descendants as well as people of other nations perceive the truth about the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church celebrating the 35th anniversary of Its revival this year (1921—1956), this book of annunciation of the UAOC^h was written by the humble priest of the Supreme Lord, Mitrofan Yawdas, one of the servants of this Church, who was persecuted for It.

Thanks to the author for his work in collecting these valuable documents, and the highest thanks to the Merciful Lord who considered us worthy of announcing them in printed form before the entire world.

*Regional Assembly of the UAOC^h
(Council Ruled) in Western Germany*

Der Allmächtige Herr erbarmte sich des ukrainischen Volkes, das unter der Sklaverei des moskowitischen Zaren litt, und vollbrachte im Jahre 1917 ein sichtbares Wunder: der Zar selbst erschrak vor seiner fürchterlichen Macht und dankte ab. Sein scheinbar unerschütterliches Reich zerfiel plötzlich wie ein morscher Baumstamm. Dann wurde das ukrainische Volk durch den Willen der Vorsehung frei. Es erhielt auch die Möglichkeit, seine Orthodoxe Kirche wiederherzustellen, weil der Cäsar-Papst, das Haupt der regierenden und unterdrückenden Russischen Kirche mit seiner Synode nicht mehr da war.

Leider konnte das ukrainische Volk damals das große Geschenk Gottes — die Freiheit — nicht beibehalten und war deshalb nicht imstande, seine souveräne Staatlichkeit auszubauen und zu verteidigen. Glücklicherweise aber blieb das ukrainische orthodoxe Volk in seinem Glauben an den Herrn Jesus Christus stark genug, um seine Orthodoxe Kirche wiederherzustellen. Das geschah im Oktober 1921 auf dem Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil in Kyiw.

Und der Allmächtige Herr wirkte ein zweites sichtbares Wunder, um auch den Kleingläubigen seinen, vom Heiligen Apostel Andreas, dem Erstberufenen, vorausgesagten Segen auf den heiligen Bergen von Kyiw sehen zu lassen. Dieses Wunder, das jedem sichtbar wurde, war die Erneuerung der goldenen Kuppeln der Kathedrale der Heiligen Sophie von Kyiw, in der die Feierlichkeiten der Wiederherstellung der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche statt gefunden haben. Die Tatsache dieses ruhmreichen Wunders konnte von niemandem widerlegt werden, auch nicht von den bolschewistischen Atheisten, und das ganze ukrainische Volk begriff das Mysterium der Gabe des Heiligen Geistes, das sich in jenen gesegneten Tagen zutrug.

Die Menschen, die der Heilige Geist zur Wiederherstellung der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche nach dem Beispiel der ersten Apostel veranlaßt hat, nahmen das Kreuz Christi auf sich und folgten Ihm auf das Golgatha — für den christlichen Glauben. Ihre Tat, die Verkündigung der Auferstehung der Ukrainischen Kirche in der Ukraine unter den Bedingungen der bolschewistischen satanischen Hölle, kann mit den Taten der ersten christlichen Märtyrer verglichen werden, die auf der Arena des römischen Kolosseums vor den Augen der blutdürstigen heidnischen Menge starben, während sie ihren Glauben an den auferstandenen Christus bekundeten. Sie, die zur Wiederherstellung der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche Berufenen, wußten, daß sie nach dem Testament Christi des Erlösers von den Dienern des

Fürsten dieser Welt verfolgt und gefoltert würden. Für ihren Glauben und ihre Tat erhielten sie in kurzer Zeit die höchste Belohnung vom Herrn — den Kranz der Märtyrer. Nun freuen sich und jubilierten ihre Seelen im ewigen himmlischen Königreich.

Damit unsere Zeitgenossen und Nachkommen sowie Menschen anderer Völker die Wahrheit über die Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche erfahren, die die 35. Wiederkehr ihrer Auferstehung in diesem Jahr feiert (1921—1956), wurde dieses Buch der Verkündung der UAOK vom demütigen Priester des Hohen Herrn Mytrofan Jawdas zusammengestellt, der einer der Diener dieser Kirche ist und für Sie verfolgt wurde.

Dank dem Autor dieses Werkes für die Sammlung dieser wertvollen Dokumente und höchsten Dank dem Barmherzigen Herrn, der uns für würdig befunden hat, sie vor der ganzen Welt in gedruckter Form zu verkünden.

*Landesrat der UAOK (Konzilregierten)
in Westdeutschland*

**КОРОТКА ІСТОРИЧНА ЗАПИСКА ПРО
УКРАЇНСЬКУ АВТОКЕФАЛЬНУ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ**

SHORT REVIEW OF THE HISTORY OF THE
UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH

KURZER GESCHICHTLICHER ÜBERBLICK
ÜBER DIE
UKRAINISCHE ORTHODOXE AUTOCEPHALE KIRCHE

Року 988, за святого князя Володимира Київського, Україна-Русь прийняла Христову віру, в православному обряді, від греків. Але християнство ширилося на Українських землях ще за часів Апостольських. Відомо, що вже на Першому Вселенському Соборі в 325 році було присутніх 7 херсонеських єпископів, найвідоміший з яких Ульфїла Скитський.

Київські великі князі Ярослав Мудрий, Володимир Мономах і інші поширили розвиток Християнської культури і освіти.

Дикі народи: половці, а потім татари (XIII століття) своїми нападами руйнували Україну, зате Московщина на Півночі, а Польща на Заході зміцніли та стали поневолювати український народ, захоплювати багаті українські землі.

XVI й XVII століття ввійшли в історію України під назвою козаччини. То є століття боротьби українського народу за волю України і віри Православної.

Року 1654 гетьман України Богдан Хмельницький, знесилений в боротьбі з Польщею, вдався до московського православного царя за допомогою, уклав з ним, на правах рівності, угоду про військовий союз з Москвою. Московські царі та бояри не дотримали тієї угоди. Вони збройною силою угискували український народ, захоплювали українські землі та насаджували на Україні московське монархічне «православ'є», змушували Церкву служити інтересам московської імперіялістичної державної політики. Українську козацьку старшину знищено в тюрмах, на каторзі в Сибірі, на Соловках (Гетьман Павло Полуботок, Кошовий Війська Запорізького Петро Кальнишевський і інші). Слабодуху старшину приваблювано високими чинами, титулами та нагородами. Січ Запорізьку зруйновано військами Катерини II в 1775 році. Багато козаків закріпачено.

Єдиним авторитетним захисником українського народу та віри Православної було високоосвічене українське духовенство, яке користаючи з того, що було під опікою Царгородського Вселенського Патріярха, не давало підпорядкувати себе московським духовним властям, тримаючи себе самостійно в боротьбі за незалежність Української Православної Церкви. Період такої боротьби тривав 32 роки після укладення Гетьманом Богданом Хмельницьким союзу з Москвою в 1654 році.

Року 1686 московський уряд користаючи з того, що Царгородський Патріярх перебував під владою магометанської Туреччини підкупив турецького везіра, який натиснув на Патріярха, і Українська

Православна Церква, в спосіб куплі та продажу, Патріархом була передана в неволю московському державному урядові.

Після цього послідувало, за царськими московськими наказами, перенесення з України на Московщину книг і бібліотек та висилалось туди на працю високоосвічене українське духовенство, натомість на Україну надсилалось чуже московське й малокультурне духовенство, московські книги, насаджувалась чужа для українського народу московська культура.

Доба неволі українського народу під Москвою тяглася від 1654, а неволя Української Православної Церкви від 1686 року до 1917, коли революція знесла в Росії монархічний царський державний лад.

Відтоді український народ почав знову творити своє власне життя на своїй рідній землі. Було утворено Уряд Української Народної Республіки, Українську Національну Армію, яка й змагалася за цілковите звільнення України від окупантів.

1-го січня 1919 року Урядом Української Народної Республіки був виданий закон про Автокефалію Української Православної Церкви, за яку боролось краще духовенство впродовж всього невільного життя України під Москвою. Ця боротьба особливо загострилася після першої революції 1905 року.

Збройні змагання українського народу в 1917-1920 роках закінчились неуспіхом. Україна опинилась в неволі нового окупанта — московського комунізму. Але збуджені революційним рухом творчі сили українського народу розпочали боротьбу, в нових умовах, за визволення Української Православної Церкви з-під московської ієрархічної неволі.

В 1921 році в жовтні місяці в храмі Святої Софії в Києві відбувся Перший Всеукраїнський Православний Собор, на якому було стверджено Автокефалію Української Православної Церкви й положено початок до переведення її в життя.

Собор звертався до тодішніх московських єпископів на Україні за допомогою, прохаючи висвятити українських єпископів для Української Церкви, в чому московські єпископи в категоричний спосіб відмовили. Після цього Собор ухвалив поставити перших єпископів УАПЦ в спосіб практики перших віків християнства через покладення рук всього Пресвітерства. Таким чином був поставлений перший Митрополит відродженої Української Автокефальної Православної Церкви Василь Липківський, який з волі всього Собору одержав титул Митрополита Київського і всієї України.

Визначаючи кандидатури на єпископів УАПЦ, Перший Всеукраїнський Православний Собор давав перевагу особам з богословською освітою і тим, які вже мали духовний сан. Але для всіх за загаль-

ний критерій правила бездоганна моральна й корисно-суспільна вартість кандидата. Були це люди насамперед глибоко релігійні й національно свідомі. Здійснення релігійних і національних ідеалів вони вбачали в релігійно-моральному піднесенні свого народу, протиставляючи марксистській ідеології і комуністичній моралі науку і мораль християнську.

За два роки після Першого Всеукраїнського Собору Українська Церква досягла великого розвитку. Тоді вже налічувалось 26 єпископів, понад 2500 священників та понад 2000 українських парафій.

Життя Української Православної Церкви розпочалося й переводилося під нелюдським тиском безбожно-комуністичної влади на Україні. Ліквідація релігії була основним завданням цієї влади. Для цього було організовано при Чрезвичайній Комісії «Ліквідком». В перші роки революції ЧК знищила до 1000 священників та кілька десятків єпископів, а «Ліквідком» конфіскував монастирські й церковні маєтки, позачиняв монастирі, а деякі (як Соловецький), перетворено на концетраки. На основі закону про відокремлення Церкви від держави і школи від Церкви було закрито духовні школи, в урядовий спосіб ограбовано церковні скарби, зруйновані пам'ятники Християнської культури, знищено богословські бібліотеки та розстріляно й заслано те духовенство, яке виступало в захист святинь і не допускало до їх зневаги та пограбування.

Духовенство було позбавлено горожанських прав, діти духовенства не мали права вчитись в советських школах. Кожний єпископ священник, дяк, диригент вважалися ворогами народу, одержували «Картку службовця релігійного культу». Їм не дозволялося купувати в державних skleпах і коопераціях речей, необхідних для життя. Службовець релігійного культу не користувався правом державного захисту. Пошта одержувала урядову заборону пересилати релігійну літературу.

Владою було організовано прилюдні антирелігійні диспути. Але на них переможцями все ж таки було переважно духовенство і ті професори, які виступали в захист релігії, після чого ці переможці нищились фізично ГПУ-НКВД. Антирелігійні карнавали, бесіди, лекції, школа, комсомол, партія, уряд — все це було спрямовано на викорчування духа релігії й віри в Бога. В роках 1926-1931 десятки тисяч української інтелігенції, духовенства, робітників та селян пішли під розстріл на заслання й катування за виявлення своїх релігійних переконань або лише через те, що впадало підозріння на людину в таких переконаннях.

В 1932-1933 роках на Україні був штучно утворений голод, який знищив одну п'яту частину сорокамільйонного населення України.

Релігійне життя було утиснуто до краю. Застрашені люди не появ-

лялися в Церкві або заходили крадькома. Священик був ізольований від населення. З ним вірні боялися зустрітись тим більше говорити.

Роки 1934-1936, — то були роки остаточного знищення видимих ознак релігійного життя на Україні. Тоді було переведено масову руйнацію храмів. Над духовенством і вірними перевадились останні, фабриковані урядом, судові процеси.

З духовенства і вірних УАПЦ було знищено понад 30 єпископів, понад 2000 священиків та велику силу вірних. Лише нечисленні одиниці священиків повернулися на Україну, перед Другою Світовою Війною. А в час війни, вони знову зорганізували й відновили життя УАПЦ.

Одиниці священиків замученої Української Церкви, в роки 2-ої Світової Війни, дісталися, як емігранти, на Захід. Тепер вони стверджують своїми свідченнями правду про той страшний комуністичний меч, який висів над ними, а незчисленним жертвам стяг голови й передчасно положив їх у могилу.

На Рідних Землях України немає тепер Української Церкви. Мовчить скорботна українська душа та зо страхом Божим і вірою жде, коли воскресне вона, замучена на Голготі московського комунізму за святий великий порив відродити Христову Церкву на Українській Землі.

During the reign of the Grand Duke Volodimir of Kiev, the Ukraine—Rus converted to the Christian religion of the Greek-Orthodox Rite in 988. However, it is known that the Christianity had been spreading in the Ukrainian lands as early as the times of the Apostles. It is known that seven bishops of Chersonesus were present at the First Ecumenical Church Council in 325. The most famous of them was Ulphila Scythian.

The Grand Dukes of Kiev, Yaroslav the Wise, Volodimir Monomakh, and others promoted the development of the Christian culture and education.

The barbarian hordes of Polovtsians and later Tatars (in the 13th century) destroyed the Ukraine by raiding the country, whilst the Muscovite State in the North and Poland in the West strengthened and began to oppress the Ukrainian people and to seize the rich Ukrainian lands.

The 16th and 17th centuries are known in the history of the Ukraine by the name of "Cossack Times". This was the century of the fight for freedom for the Ukrainian people and for the Orthodox religion.

In 1654, after having been exhausted in the fight against Poland, the Hetman of the Ukraine, Bohdan Khmelnytsky, asked the Orthodox Czar of Muscovy for assistance. On the basis of equality, he concluded a treaty for military alliance of the Ukraine with Muscovy. The Muscovite Czars and Boyars did not adhere to this treaty. They oppressed the Ukrainian people with their military power, seized the Ukrainian lands, established the monarchist "Orthodoxy" in the Ukraine, and tried to force the church to serve the interests of the Muscovite imperialist politics.

The Ukrainian Cossack officers were liquidated in prisons, at hard labor in Siberia, on the Solovetsky-Islands (Hetman Pavlo Polubotok, Commnader of the Army of Zaporozhe Petro Kalnishevsky, and others). The unstable officers were enticed with high ranks, titles and rewards. The Sich (Host) of Zaporozhe was destroyed by the armed forces of Catherine II in 1775. Numerous Cossacks were taken into serfdom.

The only authoritative protectors of the Ukrainian people and the Orthodox religion were the highly educated Ukrainian clergymen. They refused to subordinate to the Muscovite ecclesiastic authorities, because they were under the protection of the Ecumenic Patriarch of Tsarhorod (Constantinople) and were their own masters in the fight for independence of the Ukrainian Orthodox Church. This fight continued for 32 years even after conclusion of the treaty with Muscovy by Hetman

Bohdan Khmelnytsky in 1654. Taking advantage of the fact that the Patriarch of Tsarhorod was within the sphere of influence of Moham-medan Turkey, the Muscovite government had bribed the Turkish Vezir in 1686, who applied some pressure on the Patriarch, and the latter surrendered the Ukrainian Orthodox Church to the slavery of the Muscovite State Government by way of purchase and sale.

Thereafter, by order of the Muscovite Czars, the transfers of books and libraries from the Ukraine to Muscovy was initiated. The highly educated Ukrainian clergymen were sent to work there, while the foreign and poorly educated Muscovite clergymen and Muscovite books were introduced into the Ukraine instead. The Muscovite culture, strange to the Ukrainian people, was spread.

The period of slavery of the Ukrainian people under Moscow extended from 1654 (and the slavery of the Ukrainian Orthodox Church from 1686) to 1917, until the revolution had abolished the monarchist government of the Czars in Russia.

Since that time, the Ukrainian people began to build their own life in their own land. The Government of the Ukrainian National Republic and the Ukrainian National Army were created and they continued the fight for the complete liberation of the Ukraine from its occupation.

On 1 January 1919, the law concerning the Autocephaly of the Ukrainian Orthodox Church was passed by the Government of the Ukrainian National Republic. The best clergymen had been fighting for this law during the whole period of slavery of the Ukraine under Muscovy. This fight had especially been vigorous after the first revolution in 1905.

The armed struggle of the Ukrainian people during the period 1917—1920 ended with a defeat. The Ukraine was subjected to the slavery of a new holder of power — the Muscovite Communism. But the creative forces of the Ukrainian people, who were awakened by the revolutionary movement, began the struggle for the liberation of the Ukrainian Orthodox Church from the slavery of the Muscovite hierarchy under new conditions.

In October 1921, the First All-Ukrainian Orthodox Church Council convened in the Cathedral of St. Sophia in Kiev, approved the Autocephaly of the Ukrainian Orthodox Church and took the first steps to introduce it in the Ukraine.

The Council applied for assistance to the Muscovite bishops officiating in the Ukraine at that time and requested them to consecrate Ukrainian bishops for the Ukrainian Church. However, the Muscovite bishops refused categorically. Thereafter, the Council decided to consecrate the first bishops of the UAOC in the manner which was in use during the first centuries of Christianity, i. e. consecration by the entire clergy. In this

manner, the first Metropolitan of the reborn Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, Vasil Lipkivsky, was appointed and given the title of the Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine by will of the whole Council.

Selecting the candidates for the title of a bishop of the UAOC, the First All-Ukrainian Orthodox Council gave priority to persons with theological training and those who already belonged to the clergy.

However, the most important provision for each of the candidates was his unimpeachable moral and social value. They were as a rule deeply religious and nationally conscious people. They were aware that the religious and moral elevation of their people was an integral part of the realization of religious and national ideals and placed the Christian science and the Christian morale in opposition to the Marxist ideology and the Communist morale.

Within two years after the First All-Ukrainian Church Council, the Ukrainian Church achieved a high development. By that time it numbered 26 bishops, over 2,500 priests and approximately 2,000 Ukrainian parishes.

The life of the Ukrainian Orthodox Church began and continued under the inhuman oppression by the atheist Communist government in the Ukraine

Liquidation of religion was the primary task of that government. For this purpose, an extraordinary commission "Liquidcom" was organized. In the first years after the revolution, the Extraordinary Commission liquidated nearly 1,000 priests and a few dozens of bishops. The "Liquidcom" confiscated the monastic and ecclesiastic estates, closed the monasteries and converted some of them (for instance Solovetsky) into concentration camps. Pursuant to the law for the Disestablishment of the Church from the State and of the School from the Church, the theological schools were closed, the church treasures were robbed by the government, the monuments of Christian culture and the theological libraries destroyed. All clergymen, who attempted to protect the sanctuaries and to prevent their defamation and plundering, were executed by shooting or exiled.

The clergymen were deprived of their citizenship rights, the children of clergymen were not permitted to attend Soviet schools.

Each bishop, priest, deacon and choir conductor was considered a people's enemy and issued a "Certificate for Religious Servants". They were not permitted to buy vital items in state owned and cooperative shops. The religious servant did not receive any protection by the government. The post office was prohibited by the government to transport religious literature.

The government organized public antireligious disputes, but in most cases the clergymen and professors who stood up for the protection of religion were victorious during such disputes. Later, these victors were liquidated by the GPU-NKVD. The antireligious carnivals, discussions, lectures, schools, Komsomol, Communist Party, and government directed their activities towards extermination of religious spirit and belief in God. During the years 1926—1931, tens of thousands of Ukrainian intellectuals, clergymen, workers and peasants were executed, exiled or tortured because of adherence to their religious convictions (or merely because they were suspects of such convictions).

During the years 1932—1933, a famine was artificially created in the Ukraine, which annihilated one-fifth of the 40 Million population of the Ukraine.

The religious life was extremely oppressed. The terrorized people did not attend church services or attended only secretly. The clergymen were isolated from the population. The laymen were scared to meet them, and even more to speak to them.

The years 1934—1936 were the years of the final extermination of the visible characteristics of religious life in the Ukraine. At that time, the mass destruction of churches took place. The last rigged trials of clergymen and laymen were held by the government.

From the ranks of clergymen and laymen of the UAOC, more than 30 bishops, over 2,000 priests, and a great number of laymen were liquidated. Very few clergymen returned to the Ukraine prior to World War II. They organized and re-established the UAOC during the war.

A few clergymen of the tortured Ukrainian Church emigrated to the West during World War II. Now, they reveal in their statements the truth about the dreadful Communist sword, which was suspended over them, had beheaded many of them and prematurely sent them into the graves.

Now, the Ukrainian Church does not exist in the beloved Ukrainian homeland. The mourning Ukrainian soul is silently waiting on God for its resurrection, after having been deadly tortured on the Golgotha of the Muscovite Communism for its holy yearning to re-establish the Christian Church in the Ukrainian Land.

Während der Regierungszeit des Heiligen Fürsten Wolodymyr von Kyiw übernahm die Ukraine-Rus im Jahre 988 den christlichen Glauben im orthodoxen Ritus von den Griechen. Es ist jedoch bekannt, daß das Christentum sich bereits zu den Zeiten der Apostel in den ukrainischen Ländern verbreitete. Es ist bekannt, daß sieben Bischöfe von Chersones bereits im Jahre 325 auf der Ersten Ökumenischen Kirchenkonzil anwesend waren. Der berühmteste von ihnen war Ulfila von Skytenland.

Die Grossfürsten von Kyiw, Jaroslaw der Weise, Volodymyr Monomach und andere, hatten die Entwicklung der christlichen Kultur und Bildung gefördert.

Die wilden Völker, Polowitzen und später Tataren (13. Jahrhundert) zerstörten die Ukraine durch ihre Angriffe. Demgegenüber verstärkten sich das Moskowitenreich im Norden und Polen im Westen und begannen das ukrainische Volk zu unterjochen und die reichen ukrainischen Länder zu erobern.

Das 16. und 17. Jahrhundert gingen in die Geschichte der Ukraine unter der Bezeichnung „Kosakenzeit“ ein. Dies war das Jahrhundert des Kampfes des ukrainischen Volkes für die Freiheit der Ukraine und des orthodoxen Glaubens.

Im Jahre 1654, im Kampfe gegen Polen erschöpft, wendete sich der Hetman der Ukraine, Bohdan Chmelnytzky, an den orthodoxen Zaren von Moskau um Hilfe und schloß mit ihm, auf der Basis der Gleichheit, einen Vertrag über das militärische Bündnis der Ukraine mit Moskau. Die moskowitzischen Zaren und Bojaren hatten sich an diesen Vertrag nicht gehalten. Sie unterdrückten das ukrainische Volk mittels ihrer militärischen Macht, eroberten die ukrainischen Länder, setzten die moskowitzische monarchistische „Orthodoxie“ in der Ukraine ein und versuchten die Kirche zu zwingen, den Interessen der moskowitzischen imperialistischen Staatspolitik zu dienen. Die ukrainischen Kosakenoffiziere wurden in Gefängnissen, durch Zwangsarbeit in Sibirien, auf den Solowetzki-Inseln (Hetman Pawlo Polubotok, Führer der Heeres von Saporishja. Petro Kalnyschewsky und andere) liquidiert. Die willensschwachen Offiziere wurden mit hohen Dienstgraden, Titeln und Belohnungen gelockt. Die Sitsch (Festung) von Saporishja wurde im Jahre 1775 durch Streitkräfte Katharinas II. zerstört. Viele Kosaken wurden in Leibeigenschaft genommen.

Die einzigen maßgebenden Beschützer des ukrainischen Volkes und des orthodoxen Glaubens waren die hochgebildeten ukrainischen Geistlichen. Sie wollten sich den moskowitzischen Kirchenbehörden nicht unterordnen, da sie unter der Protektion des ökumenischen Patriarchen von

Zargorod standen und sich im Kampf für die Unabhängigkeit der Ukrainischen Orthodoxen Kirche selbständig verhielten. Nachdem Hetman Bohdan Chmelnytzky im Jahre 1654 den Vertrag mit Moskau abgeschlossen hatte, dauerte dieser Kampf noch 32 Jahre. Unter Ausnützung dessen, daß der Patriarch von Zargorod im Einflußbereich der mahomedanischen Türkei war, bestach die moskowitzische Regierung im Jahre 1686 den türkischen Wesir, der den Patriarchen unter Druck setzte, — und der Patriarch übergab die Ukrainische Orthodoxe Kirche in die Sklaverei der moskowitzischen Staatsregierung auf dem Wege des Kaufes und Verkaufes.

Danach erfolgte auf Befehl des moskowitzischen Zaren die Überführung der Bücher und Bibliotheken aus der Ukraine in das Moskowitenreich. Die hochgebildeten ukrainischen Geistlichen wurden dorthin zur Arbeit verschickt und statt ihrer wurden die fremden und weniggebildeten moskowitzischen Geistlichen sowie moskowitzische Bücher in die Ukraine gesandt und die für das ukrainische Volk fremde, moskowitzische Kultur verbreitet.

Das Zeitalter der Sklaverei des ukrainischen Volkes unter Moskau dauerte von 1654, und die Versklavung der Ukrainischen Orthodoxen Kirche von 1686 bis 1917, bis die Revolution dem monarchistischen Staatsregime der Zaren in Rußland ein Ende bereitet hatte.

Seitdem begann das ukrainische Volk wieder das eigene Leben in seinem eigenen Lande zu führen. Es wurden die Regierung der Ukrainischen Volksrepublik und die Ukrainische Nationale Armee gebildet, die für die vollständige Befreiung der Ukraine von ihren Okkupanten kämpften.

Am 1. Januar 1919 wurde das Gesetz der Regierung der Ukrainischen Volksrepublik über die Autocephalie der Ukrainischen Orthodoxen Kirche verabschiedet, wofür die besten Geistlichen während der ganzen Periode der Versklavung der Ukraine durch Moskau gekämpft hatten. Dieser Kampf hatte sich besonders nach der ersten Revolution im Jahre 1905 verschärft.

Der bewaffnete Kampf des ukrainischen Volkes in den Jahren 1917 bis 1920 endete mit einer Niederlage. Die Ukraine geriet in die Sklaverei eines neuen Machthabers — des moskowitzischen Kommunismus. Aber die durch die Revolutionsbewegung geweckten schöpferischen Kräfte des ukrainischen Volkes begannen unter neuen Umständen den Kampf für die Befreiung der Ukrainischen Orthodoxen Kirche von der Sklaverei der moskowitzischen Hierarchie.

Im Oktober 1921 fand der Erste Gesamtukrainische Orthodoxe Kirchenkonzil in der Kathedrale der Heiligen Sophie in Kyiw statt, auf dem die Autocephalie der Ukrainischen Orthodoxen Kirche bestätigt und

die ersten Schritte zur Durchführung der Autocephalie unternommen wurden.

Das Konzil trat an die damaligen moskowitzischen Bischöfe in der Ukraine heran und bat sie, die ukrainischen Bischöfe für die ukrainische Kirche zu weihen. Die moskowitzischen Bischöfe hatten diesen Antrag grundsätzlich abgelehnt. Danach beschloß das Konzil, die ersten Bischöfe der UAOK auf die Art und Weise zu weihen, wie sie in den ersten Jahrhunderten des Christentums gebräuchlich war, d. h. die Weihe sollte durch die gesamte Priesterschaft erfolgen. Auf diese Weise ist der erste Metropolit der wiedererstandenen Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche Wasyl Lypkiwsky geweiht worden, der durch Beschluß des gesamten Konzils den Titel des Metropoliten von Kyiw und der gesamten Ukraine erhielt.

Bei der Auswahl der Anwärter auf den Bischofstitel der UAOK, gab der Erste Gesamtkrainische Orthodoxe Konzil den Vorzug den Personen mit der theologischen Ausbildung und denjenigen, die bereits dem geistlichen Stande angehörten.

Die wesentliche Voraussetzung für einen jeden Kandidaten war aber dessen einwandfreier moralischer und gemeinnütziger Wert. Sie waren vor allem tiefreligiöse und nationalbewußte Menschen. Sie erblickten die Verwirklichung der religiösen und nationalen Ideale in der religiösen und moralischen Hebung ihres Volkes und stellten die christliche Lehre und die christliche Moral in Gegensatz zu der marxistischen Ideologie und der kommunistischen Moral.

Innerhalb von zwei Jahren nach dem Ersten Gesamtkrainischen Kirchenkonzil erreichte die ukrainische Kirche eine große Entwicklung. Schon damals zählte sie 26 Bischöfe, über 2500 Pfarrer und etwa 2000 ukrainische Pfarrgemeinden.

Das Leben der Ukrainischen Orthodoxen Kirche wurde unter dem unmenschlichen Druck der gottlosen kommunistischen Regierung in der Ukraine begonnen und geführt. Die Liquidation der Religion war die erste Aufgabe dieser Regierung. Zu diesem Zweck wurde die Außerordentliche Kommission „Liquidkom“ ins Leben gerufen. In den ersten Jahren der Revolution liquidierte die Außerordentliche Kommission beinahe 1000 Pfarrer und einige Dutzend Bischöfe. Die „Liquidkom“ konfiszierte die klösterlichen und kirchlichen Güter, schloß die Klöster und verwandelte einige Klöster (z. B. Solowetzki) in Konzentrationslager. Auf Grund des Gesetzes über die Trennung der Kirche vom Staat und der Schule von der Kirche wurden die theologischen Schulen geschlossen, die kirchlichen Schätze durch die Regierung geraubt, die Denkmäler der christlichen Kultur zerstört und die theologischen Büchereien vernichtet. Die Geistlichen, die für die Erhaltung der Heiligtümer eintraten und ihre

Verunglimpfung und Ausplünderung zu verhindern versuchten, wurden erschossen oder verbannt.

Den Geistlichen wurden ihre bürgerlichen Ehrenrechte genommen, die Kinder der Geistlichen durften nicht an den sowjetischen Schulen studieren. Jeder einzelne Bischof, Pfarrer, Diakon, Dirigent wurde als Volksfeind betrachtet und erhielt den „Ausweis des Religionsdieners“. Sie durften keine lebensnotwendigen Sachen in den staatlichen Läden und in den Konsumgeschäften kaufen. Der Religionsdiener hatte kein Anrecht auf staatlichen Schutz. Die Post erhielt ein Regierungsverbot, die religiöse Literatur zu befördern.

Die Regierung organisierte öffentliche antireligiöse Diskussionen. Aber auf diesen Diskussionen siegten doch überwiegend die Geistlichen und die Professoren, die sich für die Erhaltung der Religion einsetzten. Danach wurden diese Sieger durch GPU-NKWD liquidiert. Die antireligiösen Karnevale, Diskussionen, Vorlesungen, Schule, Komsomol, Partei, Regierung — das alles erstrebte die Ausmerzung des religiösen Geistes und des Glaubens an Gott. In den Jahren 1926—1931 wurden Zehntausende der ukrainischen Intellektuellen, Geistlichen, Arbeiter und Bauern wegen ihres Bekenntnisses zu ihrer religiösen Gesinnung (oder lediglich deswegen, weil sie als Menschen solcher Gesinnung verdächtigt wurden) erschossen, verbannt oder gefoltert.

In den Jahren 1932/33 wurde eine Hungersnot in der Ukraine künstlich hervorgerufen; diese Hungersnot vernichtete ein Fünftel der 40 Millionen Bevölkerung der Ukraine.

Das religiöse Leben wurde bis auf das Äußerste unter Druck gesetzt. Die eingeschüchterten Leute erschienen nicht in der Kirche oder kamen nur heimlich. Der Geistliche war von der Bevölkerung isoliert. Die Gläubigen fürchteten ihm zu begegnen, und noch mehr mit ihm zu sprechen.

Die Jahre 1934—1936 waren die Jahre der endgültigen Ausrottung der sichtbaren Merkmale des religiösen Lebens in der Ukraine. Damals erfolgte die Massenerstörung der Kirchen. Gegen die Geistlichen und Gläubigen wurden die letzten, von der Regierung fabrizierten Gerichtsprozesse geführt.

Aus den Reihen der Geistlichen und Gläubigen der UAOK wurden über 30 Bischöfe, über 2000 Pfarrer und eine große Anzahl Gläubigen liquidiert. Nur wenige Geistliche kehrten vor dem Zweiten Weltkriege in die Ukraine zurück. Während des Krieges hatten sie das Leben der UAOK organisiert und wiederhergestellt.

Einzelne Geistliche der zu Tode gequälten Ukrainischen Kirche gelangten in den Jahren des 2. Weltkrieges als Emigranten nach dem Westen. Erst dann konnten sie durch ihre Aussagen die Wahrheit über das schreckliche kommunistische Schwert, das über ihren Köpfen schwebte,

den unzähligen Opfern die Köpfe abschnitt und sie vorzeitig ins Grab schickte, enthüllen.

In den heimatlichen Ländern der Ukraine gibt es jetzt keine Ukrainische Kirche. Die traurige ukrainische Seele hüllt sich in Schweigen und harret in Gottes Furcht und Glauben ihrer Auferstehung, denn sie wurde wegen ihrem heiligen Drang, die christliche Kirche im ukrainischen Lande wiederherzustellen, auf dem Golgatha des moskowitischen Kommunismus zu Tode gequält.

Святий Софійський Собор у Києві. Катедра УАПЦ
Cathedral of St. Sophia in Kiev. Cathedra of the UAOC
Kathedrale der Heiligen Sophie in Kyiw — Kanzel der UAOK

Всеукраїнська Православна Церковна Рада (1924-1925 рр.)

На світлині вгорі: Проф. В. Чехівський (зліва), Протоерей Михайло Мороз (зправа),

Перший ряд (зліва): Терещенко, Протоерей Є. Кавушинський, Протоерей Микола Хомічевський, Протодиякон Василь Потієнко, Порфирій Гордовський, Антипчук, Марія Свідерська,

Нижній ряд (зліва): В. Вовкушівський, Архiep. Нестор Шараївський, Митрополит Василь Липківський, Архiepіскоп Олександр Ярещенко, Протоерей Дмитро Ходзицький.

The All-Ukrainian Orthodox Church Assembly (1924—1925).

Top of the picture: Prof. V. Czechivsky (left), Archpriest Mikhailo Moroz (right);

first row (left to right): Tereshchenko, Archpriest E. Kavushinsky, Archpriest Mikola Khomichevsky, Archdeacon Vasil Potienko, Porphiry Hordovsky, Antipchuk, Maria Sviderska;

lower row: (left to right): V. Vovkushivsky, Archbishop Nestor Sharaivsky, Meropolitan Vasil Lipkiivsky, Archbishop Alexander Yareshchenko, Archpriest Dmitro Khodzitsky.

Der Gesamtukrainische Orthodoxe Kirchenrat (1924/25)

Auf dem Bild oben: Prof. W. Tschechiivsky (links), Erzpriester Mychajlo Moros (rechts); erste Reihe (von links nach rechts): Tereschtschenko, Erzpriester E. Kawuschynsky, Erzpriester Mykola Chomitschewsky, Erz-

diakon Wasyl Potyenko, Porfyri Hordowsky, Antyptschuk, Maria Swiderska; untere Reihe (von links nach rechts): W. Wowkuschiwsky, Erzbischof Nestor Scharaiwsky, Metropolit Wasyl Lypkiwsky, Erzbischof Oleksander Jareschtschenko, Erzpriester Dmytro Chodzytsky.

Остання Рада Парафій УАПЦ в Харкові в 1934 році.

На світлині сидять (зліва): Протодиякон Микола Яровий, Іван Гиньківський (голова Ради), Архиепископ Іван Павловський, священник Дмитро Воробинський.

Верхній ряд (зліва): Іподиякон Петик, Невідомий, Дарія Степаненко, Микита Лапа, Протосрей Микита Кохно, невідомий.

The last Assembly of Parish Communities in Kharkiv in 1934

On the picture sitting (left to right): Archdeacon Mikola Yarovy, Ivan Hinkivsky (President of the Assembly), Archbishop Ivan Pavlovsky, Priest Dmytro Vorobinsky;

top row (left to right): Hypodeacon Petyk, an unknown layman, Daria Stepanenko, Mikita Lapa, Archpriest Mikita Kokhno, an unknown layman.

Der letzte Rat der Pfargemeinden in Charkiw im Jahre 1934

Auf dem Bilde sitzen (von links nach rechts): Erzdiakon Mykola Jarowy, Iwan Hinkiwsky (Vorsitzender des Konzils), Erzbischof Iwan Pawlowsky, Pfarrer Dmytro Worobynsky; obere Reihe (von links nach rechts): Ipodiakon Petyk, ein Unbekannter, Daria Stepanenko, Mykyta Lapa, Erzpriester Mykyta Kochno, ein Unbekannter.

Катедральний Собор Святого Миколая в Києві. В цьому Соборі відбулася перша Служба Божа українською мовою 9 травня 1920 р.

Cathedrale of St. Nicholas in Kiev.

In this Cathedrale, the first religious service was held in the Ukrainian language on 9 May 1920.

Kathedrale des Heiligen Nikolaus in Kyiw.

In diesen Kathedrale fand der erste Gottesdienst in ukrainische Sprache an 9. Mai 1920 statt.

**ЄПИСКОПАТ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ.**

EPISCOPATE
OF THE UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH

B I S C H Ö F E
DER UKRAINISCHEN AUTOCEPHALEN ORTHODOXEN KIRCHE

1. Василь Липківський — Митрополит Київський і всієї України, поставлений в єпископа УАПЦ 23 жовтня 1921 року.
2. Нестор Шараївський — Архиепископ Київський, Заступник Митрополита, поставлений в єпископа УАПЦ 24 жовтня 1921 року.
3. Іван Теодорович, Ариєпископ Американський і Канадійський поставлений в єпископа УАПЦ 25 жовтня 1921 року.
4. Олександр Ярещенко, Архиепископ Харківський, поставлений в єпископа УАПЦ 27 жовтня 1921 року.
5. Юрій Міхновський, Архиепископ Золотоноський, поставлений в єпископа УАПЦ 28 жовтня 1921 року.
6. Степан Орлик, Архиепископ Житомирський і Бердичівський, поставлений в єпископа УАПЦ 30 жовтня 1921 року.
7. Іван Павловський, Архиепископ Чернігівський, поставлений в єпископа УАПЦ 20 листопада 1921 року.
8. Григорій Стороженко, Єпископ Київський, поставлений в єпископа УАПЦ 27 листопада 1921 року.
9. Михайло Малярєвський, Єпископ Радомишльський, поставлений в єпископа УАПЦ 18 грудня 1921 року.
10. Володимир Дахівник-Дахівський, Єпископ Переяславський, поставлений в єпископа УАПЦ 1 січня 1922 року.
11. Юхим Калішевський, Єпископ Черкаський, поставлений в єпископа УАПЦ 6-го лютого 1922 року.
12. Конон Бей, Єпископ Канівський, поставлений в єпископа УАПЦ 7-го лютого 1922 року.
13. Константин Малюшкевич, Архиепископ Уманський, поставлений в єпископа УАПЦ 11 лютого 1922 року.
14. Микола Борецький, Єпископ Гайсинський, поставлений в єпископа УАПЦ 15 лютого 1922 року.
15. Микола Пивоварів, Єпископ Дніпропетровський, поставлений в єпископа УАПЦ 16 лютого 1922 року.
16. Константин Кротевич, Архиепископ Полтавський, поставлений в єпископа УАПЦ в березні 1922 року.
17. Юрій Жевченко, Єпископ Сквирський, поставлений в єпископа УАПЦ 14 жовтня 1923 року.

18. Йосип Оксіюк, Архієпископ Лубенський і Миргородський, поставлений в єпископа УАПЦ 4-го червня 1922 року.
19. Яків Чулаївський, Єпископ Глухівський, поставлений в єпископа УАПЦ 14 жовтня 1923 року.
20. Марко Грушевський, Єпископ Таращанський, поставлений в єпископа УАПЦ 28 липня 1922 року.
21. Теодосій Сергіїв Архієпископ Прилуцький, приєднався від Російської Церкви до УАПЦ 2 лютого 1923 року.
22. Володимир Самборський, Єпископ Липовецький, поставлений в єпископа УАПЦ 28 лютого 1923 року.
23. Микола Карабінович, Єпископ Могилівський, поставлений в єпископа УАПЦ 29 квітня 1923 року.
24. Максим Задвірняк, Єпископ Проскурівський, поставлений в єпископа УАПЦ 29 червня 1923 року.
25. Антон Гриневич, Єпископ Балтинський і Молдавський, поставлений в єпископа УАПЦ 29 серпня 1923 року.
26. Петро Ромоданів, Єпископ Сумський, поставлений в єпископа УАПЦ 1 жовтня 1923 року.
27. Григорій Мозолевський, Єпископ Конотопський, поставлений в єпископа УАПЦ 16 липня 1924 року.
28. Юрій Прокопович, приєднався від Російської Церкви до УАПЦ на початку 1926 року.
29. Юрій Тесленко, Єпископ Білоцерківський, поставлений в єпископа УАПЦ в грудні 1925 року.
30. Олександр Червінський, Єпископ Ніжинський, поставлений в єпископа УАПЦ в грудні 1925 року.
31. Володимир Бжосновський, Єпископ Білоцерківський, поставлений в єпископа УАПЦ в листопаді 1921 року.
32. Микола Ширяй, Єпископ Ніжинський, поставлений в єпископа УАПЦ в червні 1923 року.
33. Петро Тарнавський, поставлений в єпископа УАПЦ 21 вересня 1921 року.
34. Пилип Бучило, Єпископ Миколаївський, поставлений в єпископа УАПЦ в жовтні 1922 році.

1. Vasil Lipkivsky, Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine, appointed Bishop of UAOCCh on 23 October 1921.
2. Nestor Sharaivsky, Archbishop of Kiev, Deputy Metropolitan, appointed Bishop of the UAOCCh on 24 October 1921.
3. Ivan Theodorovich, Archbishop of America and Canada, appointed Bishop of the UAOCCh on 25 October 1921.
4. Alexander Yareshchenko, Archbishop of Kharkiv, appointed Bishop of the UAOCCh on 27 October 1921.
5. Yuri Mikhnovsky, Archbishop of Zolotonosha, appointed Bishop of the UAOCCh on 28 October 1921.
6. Stephan Orlyk, Archbishop of Zhitomir and Berdichev, appointed Bishop of the UAOCCh on 30 October 1921.
7. Ivan Pavlovsky, Archbishop of Chernihiv, appointed Bishop of the UAOCCh on 20 November 1921.
8. Hrihory Storozhenko, Bishop of Kiev, appointed Bishop of the UAOCCh on 27 November 1921.
9. Mikhailo Maliarevsky, Bishop of Radomisl, appointed Bishop of the UAOCCh on 18 December 1921.
10. Volodimir Dakhivnyk-Dakhivsky, Bishop of Pereyaslav, appointed Bishop of the UAOCCh on 1 January 1922.
11. Yukhim Kalishevsky, Bishop of Cherkassy, appointed Bishop of the UAOCCh on 6 February 1922.
12. Konon Bay, Bishop of Kaniv, appointed Bishop of the UAOCCh on 7 February 1922.
13. Constantine Malushkevich, Archbishop of Uman, appointed Bishop of the UAOCCh on 11 February 1922.
14. Mikolay Boretsky, Bishop of Haisin, appointed Bishop of the UAOCCh on 15 February 1922.
15. Mikola Pivovariv, Bishop of Dniepropetrovsk, appointed Bishop of the UAOCCh on 16 February 1922.
16. Constantine Krotevich, Archbishop of Poltava, appointed Bishop of the UAOCCh in March 1922.
17. Yuri Zhevchenko, Bishop of Skvira, appointed Bishop of the UAOCCh on 26 April 1922.

18. Joseph Oksiuk, Archbishop of Lubny and Mirhorod, appointed Bishop of the UAOCh on 4 June 1922.
19. Yakiv Chulaivsky, Bishop of Hlukhiv, appointed Bishop of the UAOCh on 14 October 1923.
20. Marko Hrushevsky, Bishop of Tarashcha, appointed Bishop of the UAOCh on 28 July 1922.
21. Theodosy Serhiiv, Archbishop of Priluky, changed over from the Russian Church to the UAOCh on 2 February 1923.
22. Volodimir Samborsky, Bishop of Lipovets, appointed Bishop of the UAOCh on 28 February 1923.
23. Mikola Karabinevich, Bishop of Mohilev, appointed Bishop of the UAOCh on 29 April 1923.
24. Maxim Zadvirniak, Bishop of Proskuriv, appointed Bishop of the UAOCh on 29 June 1923.
25. Anton Hrinevich, Bishop of Balta and Moldavia, appointed Bishop of the UAOCh on 29 August 1923.
26. Petro Romodaniv, Bishop of Sumy, appointed Bishop of the UAOCh on 1 October 1923.
27. Hrihory Mozolevsky, Bishop of Konotop, appointed Bishop of the UAOCh on 16 July 1924.
28. Yuri Prokopovich, changed over from the Russian Church to the UAOCh beginning of 1926.
29. Yuri Teslenko, Bishop of Bila Tserkva, appointed Bishop of the UAOCh in December 1925.
30. Alexander Chervinsky, Bishop of Nizhin, appointed Bishop of the UAOCh in December 1925.
31. Volodimir Bzhosnovsky, Bishop of Bila Tserkva, appointed Bishop of the UAOCh in November 1921.
32. Mikola Shiriay, Bishop of Nizhin, appointed Bishop of the UAOCh in June 1923.
33. Petro Tarnavsky, appointed Bishop of the UAOCh on 21 September 1921.
34. Philip Buchilo, Bishop of Mikolaiv, appointed Bishop of the UAOCh in October 1922.

1. *Wasył Lypkiwsky* — Metropolit von Kyiw und der gesamten Ukraine, zum Bischof der UAOK am 23. Oktober 1921 ernannt.
2. *Nestor Scharaiwsky* — Erzbischof von Kyiw, Stellvertreter des Metropoliten, zum Bischof der UAOK am 24. Oktober 1921 ernannt.
3. *Iwan Theodorowytsh* — Erzbischof von Amerika und Kanada, zum Bischof der UAOK am 25. Oktober 1921 ernannt.
4. *Oleksander Jareschtschenko* — Erzbischof von Charkiw, zum Bischof der UAOK am 27. Oktober 1921 ernannt.
5. *Juri Michnowsky* — Erzbischof von Solotonoscha, zum Bischof der UAOK am 28. Oktober 1921 ernannt.
6. *Stepan Orlyk* — Erzbischof von Schytomyr und Berdyschiw, zum Bischof der UAOK am 30. Oktober 1921 ernannt.
7. *Iwan Pawlowsky* — Erzbischof von Tschernyhiw, zum Bischof der UAOK am 20. November 1921 ernannt.
8. *Hryhori Storoschenko* — Bischof von Kyiw, zum Bischof der UAOK am 27. November 1921 ernannt.
9. *Mychajlo Maliarewsky* — Bischof von Radomyschl, zum Bischof der UAOK am 18. Dezember 1921 ernannt.
10. *Wolodymyr Dachiwnyk-Dachiwsky* — Bischof von Perejaslaw, zum Bischof der UAOK am 1. Januar 1922 ernannt.
11. *Juchym Kalischewsky* — Bischof von Tscherkassy, zum Bischof der UAOK am 6. Februar 1922 ernannt.
12. *Konon Bey* — Bischof von Kaniw, zum Bischof der UAOK am 7. Februar 1922 ernannt.
13. *Konstantyn Maluschkewytsh* — Erzbischof von Uman, zum Bischof der UAOK am 11. Februar 1922 ernannt.
14. *Mykola Boretsky* — Bischof von Haissyn, zum Bischof der UAOK am 15. Februar 1922 ernannt.
15. *Mykola Pywowariw* — Bischof von Dnipropetrowsk, zum Bischof der UAOK am 16. Februar 1922 ernannt.
16. *Konstantyn Krotewytsh* — Erzbischof von Poltawa, zum Bischof der UAOK im März 1922 ernannt.
17. *Juri Schewtschenko* — Bischof von Skwyra, zum Bischof der UAOK am 26. April 1922 ernannt.

18. *Josyp Oksiuk* — Erzbischof von Lubny und Myrhorod, zum Bischof der UAOK am 4. Juni 1922 ernannt.
19. *Jakiw Tschulaiwsky* — Bischof von Hluchiw, zum Bischof der UAOK am 14. Oktober 1923 ernannt.
20. *Marko Hruschewsky* — Bischof von Taraschtscha, zum Bischof der UAOK am 28. Juli 1922 ernannt.
21. *Theodosi Serhiw* — Erzbischof von Pryluky, von der russischen Kirche in die UAOK am 2. Februar 1923 übergetreten.
22. *Wolodymyr Samborsky* — Bischof von Lypowetz, zum Bischof der UAOK am 28. Februar 1923 ernannt.
23. *Mykola Karabinewytsch* — Bischof von Mohyliw, zum Bischof der UAOK am 29. April 1923 ernannt.
24. *Maksym Sadwiriak* — Bischof von Proskuriw, zum Bischof der UAOK am 29. Juni 1923 ernannt.
25. *Anton Hrynewytsch* — Bischof von Balta und Moldawia, zum Bischof der UAOK am 29. August 1923 ernannt.
26. *Petro Romodaniw* — Bischof von Sumy, zum Bischof der UAOK am 1. Oktober 1923 ernannt.
27. *Hryhori Mosolewsky* — Bischof von Konotop, zum Bischof der UAOK am 16. Juli 1924 ernannt.
28. *Juri Prokopowitsch* — von der russischen Kirche in die UAOK Anfang 1926 übergetreten.
29. *Juri Teslenko* — Bischof von Bila Zerkwa, zum Bischof der UAOK im Dezember 1925 ernannt.
30. *Oleksander Tscherwinsky* — Bischof von Nischyn, zum Bischof der UAOK im Dezember 1925 ernannt.
31. *Wolodymyr Bschosnowsky* — Bischof von Bila Zerkwa, zum Bischof der UAOK im November 1921 ernannt.
32. *Mykola Schyriaj* — Bischof von Nischyn, zum Bischof der UAOK im Juni 1923 ernannt.
33. *Petro Tarnawsky* — zum Bischof der UAOK am 21. September 1921 ernannt.
34. *Pylyp Butschylo* — Bischof von Mykolaiw, zum Bischof der UAOK im Oktober 1922 ernannt.

ЖИТТЄПИСИ

BIOGRAPHIES

BIOGRAPHIEN

ВАСИЛЬ ЛИПКІВСЬКИЙ
Митрополит Київський і всієї України.
(1921—1927)

Metropolitan Vasil Lipkivsky (1921—1927)

Metropolit Wasyl Lypkiwsky (1921—1927)

Митрополит Київський і всієї України Василь Липківський народився 1864 року 20-го березня на Липовеччині, в родині священика. Закінчив Київську Духовну Семінарію та Київську Духовну Академію з званням Кандидата Богословія. Висвячений на священика 20 жовтня 1891 р.

З цього часу розпочав свою боротьбу за визволення Української Православної Церкви з московської неволі. З 1903 року він працює законовчителем Київської Церковно-Вчительської школи. В 1905 році усунений з цієї посади за участь в українському церковному русі і переведений настоятелем Соломенської парафії в Києві. В цьому ж 1905 році він був Головою З'їзду Духовенства і за діяльність на ньому був під начальницькою опалою. Року 1917 був також Головою З'їзду Духовенства і мирян, на якому була винесена ухвала про Автокефалію Української Православної Церкви.

Організатор вищого керівного органу Української Церкви — Всеукраїнської Православної Церковної Ради. За його предствоятельством відбулася перша Служба Божа українською мовою 9 травня (ст/ст) 1920 р. в Свято-Миколаєвському Соборі на Печерську в Києві, за що був заборонений в священнослужінні й позбавлений священичого сану російськими єпископами.

Перекладач богослужбових книг на українську мову.

Як всенародний обранець, на Першому Всеукраїнському Православному Церковному Соборі 23 жовтня 1921 року був поставлений на Митрополита Київського і всієї України. Все своє митрополиче служіння перевів у подорожах по парафіях цілої України.

За вимогою советської влади був усунений з митрополичого служіння в УАПЦ в 1927 році, на Другому Всеукраїнському Православному Соборі.

За час свого митрополичого служіння був кількаразово заарештований органами советської влади та часто забороняла влада йому виїзд з Києва й подорожі по Україні.

Після 1927 року він був заарештований домашнім арештом, без права виїзду з Києва й права служіння в святих храмах м. Києва. Домашній арешт його продовжувався з 1927 по 1938 рік. В цьому 1938 році в лютому місяці НКВД його заарештувало, після чого не було ніяких відомостей про його долю. На запитання НКВД не відповідало.

The Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine, Vasil Lipkivsky was born to the family of a clergyman in the County Lipovets on 20 March 1864. He graduated from the Theological Seminary in Kiev and

from the Theological Academy in Kiev with the title of Candidate of Theology. He was ordained as clergyman on 20 October 1891.

From that time on, he began the fight for liberation of the Ukrainian Orthodox Church from the Muscovite slavery. Since 1903, he served as teacher of religion at the School for Teachers of Religion in Kiev. Because of his participation in the Ukrainian ecclesiastic movement, he was removed from his position in 1905 and transferred to the Parish of Kiev-Solominka in the capacity of a Prior. In 1905, he was President of the Congress of Clergymen. Because of his activity at that congress he fell in disgrace with his superiors. In 1917, he was again President of the Congress of Clergymen and Laymen. At this congress, the autocephaly of the Ukrainian Orthodox Church was decided.

Organizer of the highest administrative body of the Ukrainian Church — the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly. Under his supervision, the first religious service in the Ukrainian language took place at the Cathedral of St. Nicholas in Kiev-Pechersk on 9 May (Old Style) 1920. For this reason, the Russian bishops prohibited his religious services and deprived him of his clerical title.

Translator of theological books into the Ukrainian language.

Elected by the entire population, he was appointed Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine at the First All-Ukrainian Orthodox Church Council on 23 October 1921.

He spent the whole period of his office as Metropolitan travelling to parishes of the entire Ukraine.

Upon demands of the Soviet government, he was removed from his position as Metropolitan at the Second All-Ukrainian Orthodox Church Council in 1927.

During his office as Metropolitan he was arrested by authorities of the Soviet government several times. The authorities often prohibited his departures from Kiev and his travelling in the Ukraine.

In 1927, he was placed under arrest in quarters, whereby his permission to depart from Kiev and to conduct religious services in the holy churches of the city of Kiev was withdrawn. His arrest in quarters continued from 1927 to 1938. In February 1938, he was arrested by the NKVD. Thereafter, no information has been received as to his fate. The NKVD did not reply to the inquiries.

Der Metropolit von Kyiw und der gesamten Ukraine Wasyl Lipkiwsky wurde am 20. März 1864 im Kreis Lypowetz als Sohn eines Geistlichen geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw und die Theologische Akademie in Kyiw mit dem Titel des Kandidaten der Theologie. Zum Geistlichen wurde er am 20. Oktober 1891 geweiht.

Von dieser Zeit an begann er den Kampf für die Befreiung der ukrainischen Orthodoxen Kirche von der moskowitischen Sklaverei. Seit 1903 wirkte er als Religionslehrer an der Schule für Religionslehrer in Kyiw. 1905 wurde er wegen der Teilnahme an der ukrainischen kirchlichen Bewegung von diesem Posten entfernt und zum Pfarramt Kyiw-Solomyanka als Prior versetzt. Damals, im Jahre 1905, war er Vorsitzender des Kongresses der Geistlichen. Wegen seiner Tätigkeit auf dem Kongreß fiel er bei seinen Vorgesetzten in Ungnade. Im Jahre 1917 war er wieder Vorsitzender des Kongresses der Geistlichen und der Gläubigen. Auf diesem Kongreß wurde die Autocephalie der Ukrainischen Orthodoxen Kirche beschlossen.

Organisator des höheren Verwaltungsorgans der Ukrainischen Kirche — des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzils. Unter seiner Leitung fand der erste Gottesdienst am 9. Mai (alten Stils) 1920 in der Kathedrale des Heiligen Nikolaus in Kyiw-Petschersk in ukrainischer Sprache statt. Deswegen untersagten die russischen Bischöfe seine Gottesdienste und entzogen ihm den Titel eines Geistlichen.

Übersetzer der theologischen Bücher in die ukrainische Sprache.

Als Erwählter des ganzen Volkes wurde er am 23. Oktober 1921 auf dem Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil zum Metropoliten von Kyiw und der gesamten Ukraine ernannt.

Seine ganze Amtszeit als Metropolitan verbrachte er auf Reisen zu den Pfarrgemeinden der gesamten Ukraine.

Auf Verlangen der Sowjetregierung wurde er 1927 auf dem Zweiten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil von seinem Posten als Metropolitan der UAOK entfernt.

Während seiner Tätigkeit als Metropolitan wurde er durch die Behörden der Sowjetregierung einigemal verhaftet. Oftmals wurde es ihm verboten, Kyiw zu verlassen und in der Ukraine zu reisen.

Im Jahre 1927 wurde er verhaftet und unter Hausarrest gesetzt, wobei ihm die Erlaubnis zur Ausreise aus Kyiw und die Abhaltung von Gottesdiensten in den heiligen Kirchen der Stadt Kyiw entzogen wurde. Sein Hausarrest dauerte von 1927 bis 1938. Im Februar 1938 wurde er von der NKWD verhaftet. Seitdem fehlen jegliche Nachrichten über sein Schicksal. Auf Anfragen antwortete die NKWD nicht.

ПРОФЕСОР ВОЛОДИМИР ЧЕХІВСЬКИЙ

Professor Volodimir Czechivsky

Professor Wolodymyr Tschechiwsky

Володимир Мусієвич Чехівський народився на Київщині 19 липня 1876 року в родині священика. Скінчив Київську Духовну Академію та Одеський Університет. З 1905 р. Доктор Теології. З 1901 по 1905 року Помішник Інспектора в Київській та Каменець-Подільській семінаріях. За українську працю в тих семінаріях Чехівського звільнено. Послано на провінцію в Черкаси. В 1906 році був обраний до Державної Думи, але царський уряд його, як українця вислав до

Вологди; заходами виборців до Державної Думи — був повернений з заслання. З 1908 по 1917 р. життя в Одесі. 1918-1919 рр. Голова Міністрів Української Народної Республіки. З 1919 р. підготовча праця до організації УАПЦ. Після Першого Церковного Собору УАПЦ в 1921 р. В. Чехівський дорадник Митрополита Василя Липківського і Голова Ідеологічної Комісії УАПЦ та посідає становище Благовісника Всеукраїнської Православної Ради. Організатор Пастирських Курсів у Києві. Автор багатьох богословських і науково-історичних праць.

Заарештований ГПУ 29.7.1929 р. Засуджений найвищим советським судом до розстрілу на процесі СВУ 19.4.1930 р. Розстріл замінений на 10 років ув'язнення з суворою ізоляцією. Відбував кару в Харківському та Ярославльському Політизоляторах. В 1933 р. відправлено на Соловки. В 1936 р. НКВД подвоїло Чехівському термін ув'язнення до 20 років, після чого заслано його до далекосхідних таборів особливого призначення без права переписки. Тут подається «Протокол обшуку».

Volodimir Musievich Czechivsky was born to the family of a clergyman in the Province Kiev on 19 July 1876. He graduated from the Theological Academy in Kiev and from the University of Odessa. Since 1905, he was Doctor of Theology. From 1901 to 1905 he was Deputy Inspector of the Seminaries of Kiev and Kaminets-Podolsk. Because of his activity in the Ukrainian interests at the seminaries, Czechivsky was dismissed and transferred to the Province Cherkassy. In 1906, he was elected to the Imperial Duma, however, the Imperial government had exiled him, as a Ukrainian, to Vologda. Through the efforts of his electors to the Imperial Duma, he was returned from his exile. From 1918 to 1919, he was President of the Council of Ministers of the Ukrainian National Republic. Since 1919, he worked for the organization of the UAOCh. After the First Church Council of the UAOCh in 1921, Czechivsky was appointed First Advisor to the Metropolitan Vasil Lipkivsky and President of the Ideological Board of the UAOCh. At the same time, he held the position of the Annunciator of the All-Ukrainian Orthodox Assembly. He was organizer of Theological Courses in Kiev, as well as author of numerous theological and historical books.

On 29 July 1929, he was arrested by the NKVD. On 19 April 1930, he was convicted by the highest Soviet court at the trial held against the Union for Liberation of the Ukraine and sentenced to death by shooting. The death sentence was reduced to confinement at hard labor with severe isolation for a period of 10 years. He served his sentence in solitary confinement at the political prisons of Kharkiv and Yaroslavl. In 1933, he was transferred to the Solovetsky Islands. In 1936, the NKVD

had increased the term of confinement to 20 years. Thereafter, Czechivsky was exiled to the Far Eastern Concentration Camps for Special Cases without the privilege of correspondence. Here follows a "Report of Search".

Wolodymyr Musijewytsch Tschechiwsky wurde am 19. Juli 1876 in der Provinz Kyiw als Sohn eines Geistlichen geboren. Er absolvierte die Theologische Akademie in Kyiw und die Universität Odessa. Seit 1905 war er Doktor der Theologie. Von 1901 bis 1905 Stellvertretender Inspektor der Seminare Kyiw und Kamenetz-Podilsk. Wegen seiner Tätigkeit im ukrainischen Interesse an den Seminaren wurde Tschechiwsky entlassen und in die Provinz nach Tscherkassy versetzt. Im Jahre 1906 wurde er zur Staatsduma gewählt, aber die kaiserliche Regierung verbannte ihn, den Ukrainer, nach Wologda. Durch die Bemühungen der Wähler zur Staatsduma durfte er aus der Verbannung zurückkehren. Von 1908 bis 1917 lebte er in Odessa. Von 1918 bis 1919 war er Präsident des Ministerrates der Ukrainischen Volksrepublik. Seit 1919 arbeitete er für die Organisation der UAOK. Nach dem Ersten Kirchenkonzil der UAOK im Jahre 1921 wurde Tschechiwsky erster Berater des Metropoliten Wasyl Lypkiwsky und Vorsitzender der Ideologischen Kommission der UAOK. Gleichzeitig hatte er den Posten des Verkünders des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates. Er war Organisator der Theologischen Kurse in Kyiw, sowie Verfasser zahlreicher theologischer und wissenschaftlich-historischer Werke.

Am 29. Juli 1929 wurde er von der GPU verhaftet. Am 19. April 1930 wurde er auf dem Prozeß der Union für die Befreiung der Ukraine durch den obersten sowjetischen Gerichtshof zum Tode durch Erschießung verurteilt. Das Todesurteil wurde in 10 Jahre Zuchthaus mit strenger Sicherungsverwahrung umgewandelt. Er verbüßte seine Strafe in den politischen Gefängnissen von Charkiw und Jaroslawl und wurde 1933 nach den Solowetzki-Inseln überführt. Im Jahre 1936 wurde die Zuchthausstrafe für Tschechiwsky von der NKWD auf 20 Jahre erhöht. Dann wurde er in die fernöstlichen Konzentrationslager für Sonderfälle, ohne Berechtigung zum Briefwechsel, verbannt. Hier folgt ein Haussuchungsprotokoll.

ПРОТОКОЛ ОБШУКУ.
REPORT OF SEARCH
HAUSSUCHUNGSPROTOKOLL

ПРОТОКОЛ ОБШКА.

1929 года июля 17 дня я уполномоченный СО К.О.Г.П.У. Беляновский на основании ордера № 4195 от 17 VII-29 года произвел обыск в квартире гр. Чеховского Владимира Моисеевича проживающего по ул. Франка №17, пом. 18.

При обыске присутствовали Чеховская Анастасия Моисеевна и Елена Вл. Чеховская.

Согласно полученных указаний изъять для представления в К.О. Г.П.У. следующие:

Двуязычная машинка системы Смит и Братъя, одна общая тетрадь 3 блок-нота, чистая бумага в линейку, чистая бумага без линейки 10 шестерок, копировальная бумага, чистая и написанная 4 шестерки, личная переписка, Папки с приговорами и нотами, 1 фото-карточка В.М. Чеховского, 1 фото-карточка группа военных, 1 разная переписка.

Произвел обыск уполномоченный К.О.Г.П.У. Беляновский.

Присутствовали уполномоченные К.О.Г.П.У. Свириденко.

При обыске присутствовали:

Копию протокола получила:

Переклад «Протоколу Обшуку»:

1929 року липня 17 дня я уповноважений СО К.О.Г.П.У. Беляновский на підставі ордера Ч. 4195 від 17.VII.-29 року зробив обшук у квартирі гр. Чехівського Володимира Мусієвича, що мешкає на ул. Франка Ч. 17, прим. 18.

При обшуку були присутні Чехівська Анастасія Мусієвна і Олена Вол. Чехівська.

Згідно одержаних вказівок вилучені для представлення в К.О.Г.П.У. слідує:

друкарська машинка системи Смит і Брати, один загальний зошит з блок-нота, чистий папір в лінію, чистий папір без лінії, 10 шестірок, калька, чиста і списана 4 шістьорки, особиста переписка. Папка з промовама і нотама. I фото-світлина В. М. Чехівського, I фото-світлина група військових, і ріжна переписка.

Обшук робив уповноважений К.О.Г.П.У. Белянський.

Присутнім був уповноважений К. О. Г. П. У. Свириденко (підпис)

При обшуку були присутні I:

Копію протокола одержала:

Translation of the "Report of Search":

On the 17th day of July 1929, I, the authorized representative of the SSCR—GPU (Secret Service of the Collegium of Regional GPU) Belianovsky, on the basis of Search Warrant Number 4195 dated 17 July 1929, have conducted a search in the apartment of citizen Czechivsky, Volodimir Musievich, residing at Number 17, Apartment Number 18, Franko Street.

During the search were present: Czechivsky, Anastasia Musievna, and Czechivsky, Olena Vol(odimirovna).

Pursuant to the instructions received, the following items were confiscated for delivery to the CR—GPU (Collegium of Regional GPU): a typewriter make Smith & Brothers; one general copy book; 3 notebooks; clean paper, ruled; clean paper, unruled, 10 halfdozens; carbon paper clean and used, 4 half-dozens; personal correspondence; a folder with preaches and music notes; one picture of V. M. Czechivsky; one picture of a group of military persons, and various correspondence.

The search was conducted by the Authorized Representative of CR-GPU

Belianovsky

Witnessed by the Authorized Representative of CR-GPU Sviridenko
(Signature)

During the search were present 1:

A copy of the Report of Search received:

Übersetzung des „Haussuchungsprotokolls“:

Am 17. Juli 1929 habe ich, der Bevollmächtigte Vertreter des GDdGK-GPU (Geheimdienst des Gebietskollegiums der GPU) BELIANOWSKY, eine Haussuchung in der Wohnung der Bürgers TSCHECHIWSKY Woldymyr Musijewytsch, wohnhaft in der Franko-Straße, Haus Nr. 17, Wohnung 18, auf Grund des Haussuchungsbefehls Nr. 4195 vom 17. Juli 1929, durchgeführt.

Während der Haussuchung waren anwesend: TSCHECHIWSKY Anastasia Musijewna, und TSCHECHIWSKY Olena Wol(odymyrovna).

Folgende Gegenstände wurden laut erhaltenen Anweisungen für die Ablieferung beim GK-GPU (Gebietskollegium der GPU) beschlagnahmt: eine Schreibmaschine Marke Smith & Brüder; ein Heft; 3 Notizhefte; sauberes Papier, liniert; sauberes Papier, unliniert, 10 Halbdutzende; Kohlepapier, sauber und beschrieben, 4 Halbdutzende; persönliche Korrespondenz; Hefter mit Predigten und Noten; ein Lichtbild von W. M. Tschewiwsky; ein Lichtbild von einer Gruppe Militärs; und verschiedene Korrespondenz.

Die Haussuchung wurde durchgeführt vom Bevollmächtigten Vertreter des GK-GPU Belianowsky;

Als Zeuge anwesend: Bevollmächtigter Vertreter des GK-GPU Swiridenko (Unterschrift)

Während der Haussuchung waren anwesend 1:
Eine Abschrift des Protokolls erhalten:

НЕСТОР ШАРАЇВСЬКИЙ
Архиепископ Київський і заступник Митрополита.

Archbishop Nestor Sharaiwsky

Erzbischof Nestor Scharaiwsky

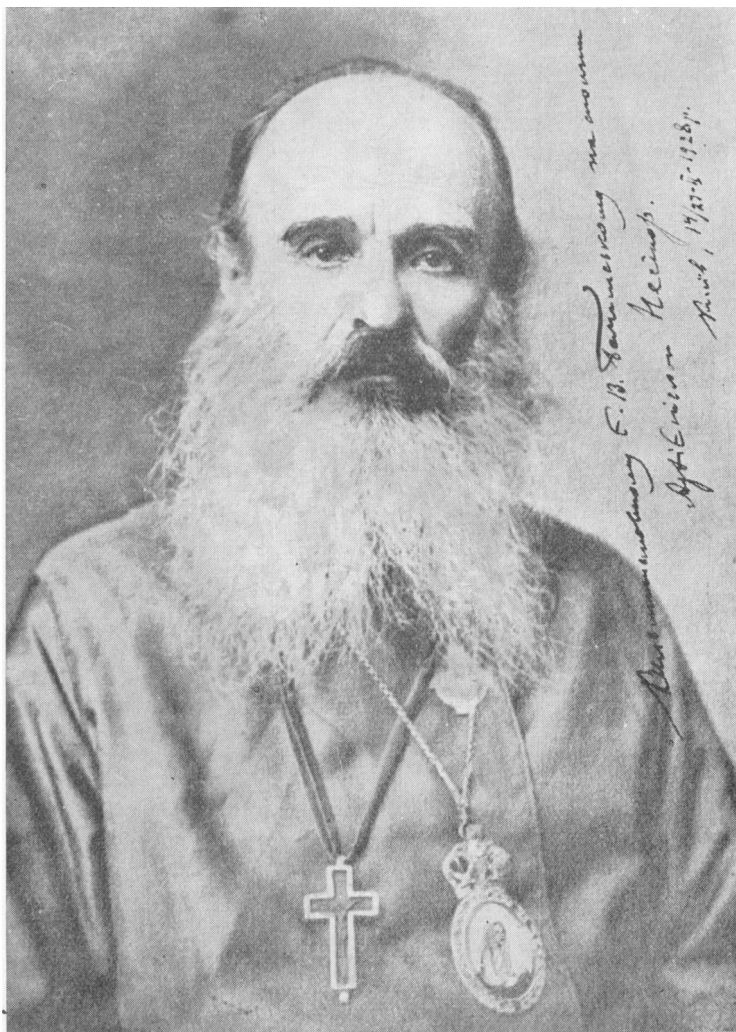
Архиепископ Нестор Шараївський народився 1865 року. Скінчив Київську Духовну Академію. Доктор теології. Священик передреволюційних часів. Довший час працював у Вінниці, як священик і законовчитель у Вінницькій Гімназії.

Співробітник Митрополита Василя Липківського в боротьбі за визволення Української Православної Церкви.

24 жовтня 1921 року на Першому Всеукраїнському Православному Церковному Соборі висвячений на Архиепископа Київського и заступника Митрополита. Голова Перекладової Комісії УАПЦ. Перекладач Богослужбових книг.

Під тиском советської влади зубожів і фізично знесиленний умер в жовтні місяці 1929 року. Єдиний з єпископів УАПЦ, якого поховано в Києві, з великою пошаною української віруючої людности, коло храму Святої Софії.

Archbishop Nestor Sharaiivsky was born in 1865. He graduated from the Theological Academy in Kiev. Doctor of Theology. Clergyman of pre-revolutionary times. He served as Parish Priest in Vinnitsia and Teacher of Religion at the College of Vinnitsia for a long time.

He was associate of the Metropolitan Vasil Lipkivsky in their fight for liberation of the Ukrainian Orthodox Church.

On 24 October 1921, he was consecrated by the First All-Ukrainian Orthodox Church Council as Archbishop of Kiev and appointed Deputy Metropolitan. He was President of the Translation Board of the UAOCh and translator of theological books.

Under the persecution by the Soviet authorities he was reduced to poverty and died of physical exhaustion in October 1929. He was the only bishop of the UAOC who was buried with great manifestation of respect by the Ukrainian religious population near the Cathedral of St. Sophia in Kiev.

Erzbischof Nestor Scharaiwsky wurde im Jahre 1865 geboren. Er absolvierte die Theologische Akademie in Kyiw. Doktor der Theologie. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. Er arbeitete längere Zeit als Pfarrer von Winnytzia und Religionslehrer des Gymnasiums von Winnytzia.

Er war Mitarbeiter des Metropoliten Wasyl Lypkiwsky im Kampf für die Befreiung der Ukrainischen Orthodoxen Kirche.

Am 24. Oktober 1921 wurde er auf dem Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil zum Erzbischof von Kyiw geweiht und zum Stellvertreter des Metropoliten ernannt. Er war Vorsitzender der Übersetzungskommission der UAOK, Übersetzer der theologischen Bücher.

Unter dem Druck der Sowjetbehörden verarmte er und starb im Oktober 1929 an völliger körperlicher Erschöpfung. Er war der einzige Bischof der UAOK, der in Kyiw unter der großen Teilnahme der ukrainischen gläubigen Bevölkerung neben der Kathedrale der Heiligen Sophie beigesetzt wurde.

МИКОЛА БОРЕЦЬКИЙ

Митрополит Київський і всієї України

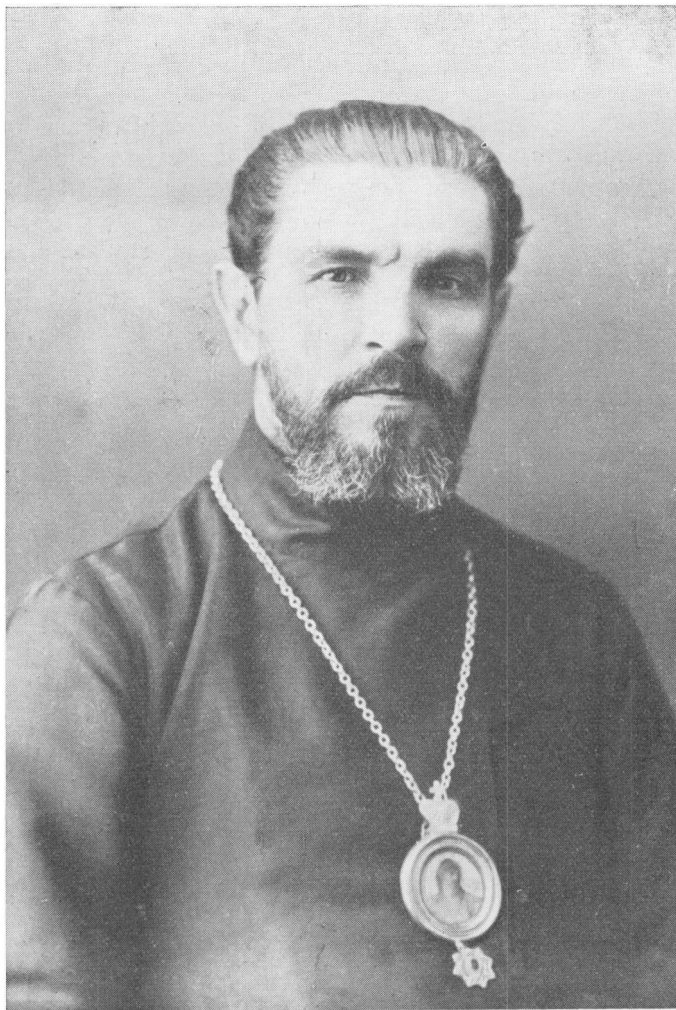
Metropolitan Mikola Boretsky (1927—1930)

Metropolit Mykola Boretzky (1927—1930)

Митрополит Київський і Всієї України Микола Берецький народився 19 грудня 1879 року в м. Сарнах на Київщині в родині священика. Закінчив Київську Духовну Семинарію та Педагогічні Курси в Харкові. Висвячений на священика в 1904 р. Працював на Поділлі в парафіях: с. Коханівці, в м. Жмеринці та в Гайсині. Законник в різних школах: с. Коханівці, в м. Жмеринці в однокласових школах та в залізничній, в гімназії в м. Жмеринці, в Винницькому учительському інституті, в Черкасах в учительській семінарії та в Гайсині в дівочій гімназії.

З 1914 по 1916 р. працював військовим священиком.

В 1920 році за відправу Богослужб українською мовою був заборонений в священнослуженні єпископом Російської Церкви Піменом. В 1921 р. о. Микола Борецький приєднався до УАПЦ. Поставлений на Гайсинського єпископа УАПЦ 15-го лютого 1922 року.

На Другому Всеукраїнському Православному Соборі в 1927 р. єпископа Гайсинського Миколу Борецького обрано на Митрополита Київського і всієї України.

Заарештовано Митрополита Миколу органами ГПУ в 1930 році. Відбував він кару в Ярославльському політизоляторі. Там він захворів

тяжко від знущань ГПУ. Вже хворого його було перевезено на Соловки, а потім як безнадійно психічно хворого було перевезено до Ленінградської психіатричної лікарні. Останні відомости, про безпорадний стан здоров'я митрополита, надійшли на Україну в кінці 1935 року.

The Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine Mikola Boretsky was born to the family of a clergyman in Sarny, Province Kiev, on 19 December 1879. He graduated from the Theological Seminary in Kiev and from the Pedagogical Courses in Kharkiv. He was ordained as clergyman in 1904 and served at the parishes of the community Kokhaivka and the towns Zhmerinka and Haisin. He also worked as teacher of religion in various schools of the community Kokhanivka, in the grammar school and in the railroad school of the town Zhmerinka, in the college of the town Zhmerinka, in the Teachers Institute of Vinnitsia, in the Teachers Seminary in Cherkassy and in the Girls College in Haisin.

From 1914 to 1916, he was Army Chaplain.

In 1920, his religious services were prohibited by Bishop Pimen of the Russian Church, because they were conducted in the Ukrainian language. In 1921, Rev. Mikola Boretsky entered the UAOC and was appointed Bishop of Haisin on 15 February 1922.

In 1927, the Second All-Ukrainian Orthodox Council had appointed Bishop Mikola Boretsky of Haisin as Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine.

In 1930, the Metropolitan Mikola was arrested by the authorities of the GPU. He was incarcerated in the Political Prison of Yaroslavl. There he became seriously ill, as result of the mistreatment by GPU agents. During his illness he was exiled to the Solovetsky Islands. Later, as a hopeless mental case, he was transferred to the Mental Hospital in Leningrad. The last reports about the critical health condition of the Metropolitan arrived in the Ukraine at the end of 1935.

Der Metropolit von Kyiw und der gesamten Ukraine Mykola Boretzky wurde am 19. Dezember 1879 in der Stadt Sarny, Provinz Kyiw, als Sohn eines Geistlichen geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw und die Pedagogischen Kurse in Charkiw und wurde im Jahre 1904 zum Geistlichen geweiht. Er arbeitete in den Pfarrämtern der Gemeinde Kochaniwka und in den Städten Shmerynka und Haissyn in der Provinz Podillia. An verschiedenen Schulen in der Gemeinde Kochaniwka, an den Volksschulen und an der Eisenbahnschule der Stadt Shmerynka, am

Gymnasium der Stadt Shmerynka, am Lehrerinstitut von Winnytzia, am Lehrerseminar von Tscherkassy und am Mädchengymnasium von Haissyn war er als Religionslehrer tätig.

Von 1914 bis 1916 war er Armeegeistlicher.

Im Jahre 1920 wurden seine Gottesdienste wegen Abhaltung derselben in ukrainischer Sprache durch Bischof Pimen von der russischen Kirche untersagt. Im Jahre 1921 trat Pfarrer Mykola Boretzky in die UAOK ein und wurde am 5. Februar 1922 zum Bischof von Haissyn von der UAOK ernannt.

Auf dem Zweiten Gesamtukrainischen Orthodoxen Konzil im Jahre 1927 wurde Bischof Mykola Boretzky von Haissyn zum Metropoliten von Kyiw und der gesamten Ukraine ernannt.

Im Jahre 1930 wurde Metropolit Mykola durch die Organe der GPU verhaftet. Er wurde im politischen Gefängnis von Jaroslawl eingekerkert. Dort erkrankte er infolge der Torturen durch die GPU schwer. Während seiner Krankheit wurde er nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Dann wurde er als hoffnungslos Geisteskranker in die psychiatrische Klinik in Leningrad eingeliefert. Die letzten Meldungen über den kritischen Gesundheitszustand des Metropoliten kamen Ende 1935 in der Ukraine an.

АРХІЄПІСКОП ЙОСИП ОКСІУК

Archbishop Joseph Oksiuk

Erzbischof Josyp Oksijuk

Архієпископ Йосип Оксіук народився на Підляшші року 1894-го. Професор Каменець-подільського Університету по Історії Християнської Церкви. Магістр Богословія. Каноніст. Перекладач Богослужбових книг на українську мову.

Обраний на єпископа УАПЦ Каменець-подільським Собором і висвячений на єпископа 4 червня 1922 року. Посідав катедру єпископа Лубенського і Миргородського. На другому Всеукраїнському Соборі в 1927 році Архієпископа Йосипа Оксіюка було обрано на другого заступника Митрополита Київського і всієї України. З 1928 — єпископа Полтавського. Утисками советської влади доведений до крайньої вбогости. Заарештований органами ГПУ в 1935 році. Довгі роки перебував на засланні в Сибірі.

Archbishop Joseph Oksiuk was born in the Province Pidliasha in 1894. He was Professor of History of the Christian Church at the University of Kaminets-Podolsk, Magister of Theology, Canonist, and translator of theological books into the Ukrainian language.

He was elected bishop at the Council of the UAOC in Kaminets-Podolsk and consecrated on 4 June 1922. He held Cathedra of Bishop of Lubny and Mirhorod. At the Second All-Ukrainian Church Council in

1927, Archbishop Joseph Oksiuk was elected First Deputy Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine. Since 1928, he was Bishop of Poltava. As a result of persecutions by the Soviet government he was reduced to poverty and arrested by the GPU in 1935. He spent many years in exile in Siberia.

Erzbischof Josyp Oksiuk wurde im Jahre 1894 in der Provinz Pidlisscha geboren. Er war Professor für Geschichte der christlichen Kirche an der Universität Kamenetz-Podilsk, Magister der Theologie, Kanonist, und Übersetzer der theologischen Bücher in die ukrainische Sprache.

Auf dem Konzil der UAOK in Kamenetz-Podilsk wurde er zum Bischof gewählt und am 4. Juni 1922 geweiht. Er hatte die Kanzel des Bischofs von Lubny und die von Myrhorod inne. Auf dem Zweiten Gesamtukrainischen Kirchenkonzil wurde Erzbischof Josyp Oksiuk im Jahre 1927 zum ersten Stellvertreter des Metropoliten von Kyiw und der gesamten Ukraine gewählt. Seit 1928 war er Bischof von Poltawa. Infolge Verfolgungen durch die Sowjetregierung verarmte er völlig und wurde durch die Organe der GPU im Jahre 1935 verhaftet. Er hat viele Jahre in der Verbannung in Sibirien verbracht.

АРХІЄПІСКОП КОСТЯНТИН МАЛЮШКЕВИЧ

Archbishop Constantine Maliushkevich.

Erzbischof Konstantyn Maluschkewytsch

Архиепископ Констянтин Малюшкевич народився 1890 р. в с. Жилинцях на Волині. Скінчив Житомирську Духовну Семинарію та Київську Духовну Академію. Доктор теології. З 1916 до 1921 р. працював священиком в м. Умані й викладав релігію в Уманській гімназії. Висвячений на єпископа УАПЦ 11 лютого 1922 р. Посідав катедру єпископську в Умані але одноразово, з 1924 р., обслуговував і Дніпропетровську церковну округу. На другому Всеукраїнському Церковному Соборі в 1927 році Архиепископа Константина обрано на єпископа Київського та другого Заступника Митрополита Київського і всієї України. Року 1934 він залишив свою єпископську працю. Жив і працював на цивільній посаді в Києві. Але року 1937 в одну ніч Архиепископ Константин невідомо де зник. Доля його невідома.

Archbishop Constantine Maliushkevich was born in Zhilintsi, Province Volynia. He graduated from the Theological Seminary Zhitomir and from the Theological Academy of Kiev. Doctor of Theology. From 1916 to 1921, he served as Parish Priest in the city of Uman and engaged in teaching religion at the College of Uman. He was consecrated Bishop of the UAOC on 11 February 1922. He held the Cathedra of the Bishop of Uman and simultaneously, since 1924, served the ecclesiastical district of Dniepropetrovsk.

At the Second All-Ukrainian Church Council in 1927, Archbishop Constantine was elected Bishop of Kiev and Second Deputy Metropolitan of Kiev and the Entire Ukraine. In 1934, he retired from his position as bishop, lived in Kiev and worked in a civil job. However, one night in 1937, Archbishop Constantine vanished without trace. His fate is unknown.

Erzbischof Konstantyn Maluschkewytsch wurde in der Stadt Shylyntzi, Provinz Wolyn, geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Shytomyr und die Theologische Akademie in Kyiw und promovierte zum

Доктор der Theologie. Von 1916 bis 1921 arbeitete er als Pfarrer in der Stadt Uman und gab Religionsunterricht am Gymnasium in Uman. Zum Bischof der UAOK wurde er am 11. Februar 1922 geweiht. Er hatte die Kanzel des Bischofs von Uman inne und diente gleichzeitig, seit 1924, dem Kirchenbezirk Dnipropetrowsk. Auf dem Zweiten Gesamtukrainischen Kirchenkonzil wurde Erzbischof Konstantyn im Jahre 1927 zum Bischof von Kyiw und zum zweiten Stellvertreter des Metropoliten von Kyiw und der gesamten Ukraine gewählt. Im Jahre 1934 trat er von seinem Posten als Bischof zurück, lebte in Kyiw und arbeitete in einer zivilen Stellung. Aber in einer Nacht des Jahres 1937 war Erzbischof Konstantyn spurlos verschwunden. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

АРХИЄПИСКОП ОЛЕКСАНДЕР ЯРЕЩЕНКО

Arshbishop Alexander Yareshchenko

Erzbischof Oleksander Jareschtschenko

Архиепископ Олександр Ярещенко народився на Полтавщині року 1890 в родині священика. Закінчив Московську Духовну Академію. Доктор теології. Крім того скінчив юридичний факультет Київського університету.

В 1921 році 27 жовтня на Першому Всеукраїнському Церковному Соборі Олександра Ярещенко було висвячено в єпископа УАПЦ. Як єпископ, спочатку працював в м. Лубнах, потім перейшов, на прохання вірних до Харкова.

Перший заступник Голови Всеукраїнської Православної Церковної Ради та член Ідеологічної Комісії УАПЦ в 1924-1926 рр.

Великої сили проповідник, енергійний і твердий в ідейних переконаннях. В промовах нещадно громив безбожників і комуністів. Заарештований органами ГПУ в квітні 1926 року. Висланий до Середньої Азії (Алма Ата). В час його перебування на засланні, до Середньої Азії посунули віруючі із Харкова відвідувати свого Архипастиря. Всі, хто його відвідував на засланні, були заслани або розстріляні НКВД.

В 1934 році Архиепископа Олександра було перепроваджено з Середньої Азії до Курска, потім до далекосхідних таборів. На Україну він не повернувся.

Archbishop Alexander Yareshchenko was born to the family of a clergyman in the Province Poltava in 1890. He graduated from the Theological Academy in Moscow as a Doctor of Theology. In addition, he graduated from the faculty of law of the University of Kiev.

Alexander Yareshchenko was consecrated as Bishop of the UAOC at the First All Ukrainian Church Council on 27 October 1921. At first, he officiated as Bishop of the town Lubny. Later, at the request of laity, he was transferred to Kharkiv.

First Deputy President of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly and member of the Ideological Committee of the UAOC.

He was preacher of great persuasive power, vigorous and stable in his ideal conviction. When preaching, he mercilessly criticized the Communists and atheists. He was arrested by the GPU in April 1926 and exiled to Middle Asia (Alma-Ata). During his exile, numerous laymen travelled from Kharkiv to Middle Asia, in order to pay a visit to their archpastor. Everyone, who visited him in his exile, was later also exiled or executed by shooting by the NKVD.

In 1934, Archbishop Alexander was transferred from Middle Asia to Kursk and later to Far Eastern Concentration Camps. He never returned to the Ukraine.

Erzbischof Oleksander Jareschtschenko wurde im Jahre 1890 in der Provinz Poltawa als Sohn eines Geistlichen geboren. Er absolvierte die Theologische Akademie von Moskau. Doktor der Theologie. Außerdem absolvierte er die Fakultät der Rechtswissenschaften der Universität Kyiw.

Am 27. Oktober 1921 wurde Oleksander Jareschtschenko auf dem Ersten Gesamtukrainischen Kirchenkonzil zum Bischof der UAOK geweiht. Als Bischof arbeitete er zunächst in der Stadt Lubny. Dann wurde er auf Ersuchen der Gläubigen nach Charkiw versetzt.

Erster Stellvertreter des Vorsitzenden des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates und Mitglied der Ideologischen Kommission der UAOK.

Als Prediger mit großer Überzeugungskraft verstand er es, energisch und standhaft seinen Idealen Ausdruck zu verleihen. In seinen Predigten rügte er die Atheisten und Kommunisten scharf und erbarmungslos. Durch die Organe der GPU im April 1926 verhaftet und nach Mittelasien (Alma-Ata) verbannt. Während seines Aufenthaltes in der Verbannung kamen viele Gläubige von Charkiw nach Mittelasien, um ihren Erzbischof zu besuchen. Alle, die ihn in der Verbannung besuchten, wurden von der NKWD verbannt oder erschossen.

Im Jahre 1934 wurde Erzbischof Oleksander von Mittelasien nach Kursk und dann in die fernöstlichen Konzentrationslager überführt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

АРХИЄПИСКОП СТЕПАН ОРЛИК

Archibishop Stephan Orlyk

Erzbischof Stepan Orlyk

Архиепископ Степан Орлик народився 1891 року на Волині. Скінчив Теологічний Інститут у Франції. Працював священником на Волині і в Грузії. На першому Всеукраїнському Церковному Соборі в Києві поставлений на єпископа УАПЦ 30 жовтня 1921 року.

Як єпископ працював на Волині, в Житомирі. Палкий промовець, енергійний діяч-ієрарх. Заарештований ГПУ в 1928 році, висланий на 10 років на Соловки. Як людина сильної віри в життя він перетерпів всі знущання. На Соловках він потрапив бухгалтером до продуктових магазинів і мав можливість допомагати продуктами іншим

знедоленим в'язням. Серед в'язнів було чимало професорів різноманітних галузей медицини, які дали Арх. Степану знання по нашкірних хворобах. Практику він відбував в лікарні концентраку. Після заслання Арх. Степан заручився посвідками цих професорів, склав іспит в Московському медичному інституті. НКВД потім викликало Архиепископа Степана й запропонувало йому посаду головного лікаря в таборі для венеричних в'язнів. Він відмовився. Прибув до Житомира на Україну, але там був заарештований, посаджений до темного тюремного льоху. За два місяці перебування в цьому льосі осліп. Слілого його водили на допити 2 місяці. Про його кончину нічого нікому невідомо.

Archbishop Stephan Orlyk was born in the Province of Volynia in 1891. He graduated from the Theological Institute in France. He served as parish priest in the Province of Volynia and in Georgia. He was appointed Bishop of the UAOCb by the First All-Ukrainian Church Council in Kiev on 30 October 1921.

He officiated as Bishop of Zhitomir, Province Volynia, and was a fervent speaker and an energetically acting hierarch. He was arrested by the GPU in 1928 and exiled to the Solovetsky Islands for a period of 10 years. A man full of vitality, he endured all tortures. On the Solovetsky Islands, he worked as a bookkeeper in food stores and utilized this opportunity to help other unhappy prisoners with food. There were several professors of various branches of medicine among the prisoners; those professors had given Archbishop Stephan instructions in dermatology. He practiced his medical knowledge at the concentration camp hospital. After returning from his exile, Archbishop Stephan had used the certificates of those professors, in order to pass necessary examinations at the Medical Institute of Moscow. Thereafter he was summoned by the NKVD and was offered the position of chief physician at a concentration camp for treatment of prisoners infected with venereal disease, which he refused. Thereafter he went to Zhitomir in the Ukraine. There he was arrested and incarcerated in a dark prison basement. After two months of incarceration in that cellar he became blind. The blind man was escorted to interrogations for two more months. Nobody knows anything about his death.

Erzbischof Stepan Orlyk wurde im Jahre 1891 in der Provinz Wolyn geboren. Er absolvierte das Theologische Institut in Frankreich. Arbeitete als Pfarrer in der Provinz Wolyn und in Georgien. Auf dem Ersten Ge-

самтукраїнських церковних синодів у Києві було призначено його 30 жовтня 1921 року на єпископа УАОК.

Як єпископ працював у Шитомирі, провінція Волинська. Він був енергійним і активним діячем. У 1928 році був заарештований і на 10 років засланий до Соловечки-Остров. Як людина з великою життєвою силою він витримав усі муки. На Соловечки-Острові працював бухгалтером в їдальні та використовував цю можливість, щоб допомогти іншим ув'язненим. Серед ув'язнених були багато професорів різних спеціальностей; ці професори передавали єпископу свої знання про захворювання шкіри. Він міг застосувати свої медичні знання в клініці концентраційного табору. Після заслання єпископ Степан міг використати свідчення цих професорів, щоб скласти іспити в Медичному інституті в Москві. Тоді єпископ Степан звернувся до НКВД і запропонував йому посаду лікаря в концентраційному таборі для лікування хворих на венеричні захворювання ув'язнених. Він відмовився. Він поїхав до України, до Шитомира. Там його заарештували і в темній підземній камері ув'язнили. Через два місяці перебування в цій камері він втратив зір. Ще два місяці він перебував у камері, яку використовували для допитування. Ніхто не знає, як він загинув.

АРХИЄПІСКОП ЮРІЙ ЖЕВЧЕНКО

Archbishop Yuri Zhevchenko

Erzbischof Juri Shewtschenko

Архиепископ Юрій Жевченко народився в родині священика на Єлисаветградщині (тепер Кіровоградщина) в 1883 році. Закінчив Єлисаветградську Духовну Семінарію та Одеський Університет. В роки 1914-1917 був військовим священиком. Висвячений на єпископа Сквирського 26 квітня 1922 року. Як єпископ працював в роки 1924-1928 на Катедрі в Полтаві. З 1928 р. в Одесі. Там він був і заарештований 1 вересня 1929 р. Колегія ГПУ присудила йому 8 років концентрації. Відбував кару в Караганді. Коли відбув заслання, йому дали працю провора в Караганді. Але через кілька місяців по звільненні Архиепископ Юрій написав до НКВД прохання про дозвіл жити йому в Україні. У відповідь на його заяву НКВД заарештувало його, посадило до концентрації на 20 років ув'язнення. Посадили його до камери кримінальних злочинців які перебили йому ребра й повибивали зуби. В скорому часі після того про Архиепископа Юрія пропали всі вісті.

Archbishop Yuri Zhevchenko was born to the family of a clergyman in the Province of Elisavethgrad (now Kirovgrad) in 1883. He graduated from the Theological Seminary of Elisavethgrad and from the University of Odessa. He was an Army Chaplain from 1914 to 1917. On 26 April 1922, he was appointed Bishop of Skvir. During the years 1924—1928, he

served as Bishop of the Cathedra of Poltava. After 1928, he worked in Odessa. He was arrested in Odessa on 1 September 1929. The court of GPU had sentenced him to 10 years confinement at hard labor in concentration camps. He served his sentence in Karaganda. At the end of his term in exile, he found a job as construction foreman in Kara-

ganda. A few months after his release, Archbishop Yuri submitted a request to NKVD for permission to move to the Ukraine. As a reply to his request, he was arrested by the NKVD and sent to a concentration camp for a period of 20 years. He was incarcerated in a cell with criminal prisoners, who had broken his ribs and knocked out his teeth. Thereafter, no word had been received from Archbishop Yuri.

Erzbischof Juri Shewtschenko wurde im Jahre 1883 in der Provinz Elisawetgrad (jetzt Kirowograd) als Sohn eines Geistlichen geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Elisawetgrad und die Universität in Odessa. In den Jahren 1914/17 war er Armeegeistlicher und wurde am 26. April 1922 zum Bischof von Skwyra ernannt. In den Jahren 1924 bis 1928 wirkte er als Bischof auf der Kanzel in Poltawa. Seit 1928 arbeitete er in Odessa. Am 1. September 1929 wurde er in Odessa verhaftet. Das Kollegium der GPU verurteilte ihn zu 8 Jahren Zwangsarbeit in Konzentrationslagern. Das Urteil verbüßte er in Karaganda. Nach Ablauf der Verbannungszeit erhielt er den Posten eines Bauleiters in Karaganda. Einige Monate nach seiner Entlassung richtete Erzbischof Juri einen Antrag an die NKWD um Erlaubnis des Umzuges in die Ukraine. Als Antwort auf seinen Antrag wurde er von der NKWD verhaftet und für 20 Jahre in ein Konzentrationslager geschickt. Er wurde in einer Zelle mit kriminellen Verbrechern eingesperrt, die ihm die Rippen brachen und die Zähne einschlugen. Danach kamen niemehr Nachrichten von Erzbischof Juri.

АРХІЄПІСКОП ЮРІЙ МІХНОВСЬКИЙ

Archbishop Yuri Mikhnovsky.

Erzbischof Juri Michnowsky

Архиепископ Юрій Міхновський народився 1868 р. Як священник довгі роки працював в м. Золотоноші. Перший Всеукраїнський Православний Церковний Собор у Києві 1921 р. обрав його на єпископа УАПЦ. Висвячений на єпископа 28 жовтня 1921 року. Був єпископом Золотоноським, потім Чернігівським, а в 1937 р. переїхав до Києва. Там його НКВД заарештувало і розстріляло в 1937 р.

Archbishop Yuri Mikhnovsky was born in 1868. He served as Parish Priest in the city of Zolotonosha for many years. He was elected Bishop of the UAOCh at the First All-Ukrainian Orthodox Church Council in

1921 and consecrated on 28 October 1921. He was Bishop of Zolotonosha and later of Chernihiv. In 1937, he moved to Kiev, where he was arrested by the NKVD in 1937 and executed by shooting.

Erzbischof Juri Michmowsky wurde im Jahre 1868 geboren. Er arbeitete viele Jahre lang als Pfarrer in der Stadt Solotonoscha. Auf dem Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil im Kyiw wurde er im Jahre 1921 zum Bischof der UAOK gewählt und am 28. Oktober 1921 geweiht. Er war Bischof von Solotonoscha und dann von Tschernyhiw. Im Jahre 1937 zog er nach Kyiw um. Dort wurde er von der NKWD verhaftet und im Jahre 1937 erschossen.

АРХИЄПИСКОП КОНСТЯНТИН КРОТЕВИЧ

Archbishop Constantine Krotevich.

Erzbischof Konstantyn Krotewytsh

Архиепископ Константин Кротеви́ч народився року 1872-го. Скінчив Духовну Семинарію та Харківський Університет по правничому факультету. Довший час був головою Спільки Оборонців. Потім висвятився на священника.

Полтавським Округовим Церковним Собором був обраний кандидатом на єпископа УАПЦ і висвячений на єпископа Полтавського в березні 1922 року. Працював він єпископом Полтавським, пізніше Виницьким.

В 1924 році Архиепископ Константин був покликаний православ-

ними українцями до Середньої Азії (Алма-Ата), але ГПУ його звідти вислало назад на Україну. Пізніше працював на Оренбуржчині. Було запрошено Арх. Константина на Далекий Схід, де є коло 50% українців. Але поїхати туди заборонило ГПУ. По 1930 році, після насильної ліквідації більшовиками УАПЦ, Архiepіскопа Константина було заарештовано й вислано з України. Дальша доля його невідома.

Archbishop Constantine Krotevich was born in 1872. He graduated from the Theological Seminary and from the faculty of law of the University of Kharkiv. He was President of the Bar of Law of the Province of Poltava for a long time. Later, he was ordained as clergyman. He worked at the Office of Archbishop Parfeny of Poltava.

He was elected Candidate Bishop of the UAOCb at the Church Council of the District of Poltava and consecrated as Bishop of Poltava in March 1922.

In 1924, Archbishop Constantine was called by Orthodox Ukrainians to Middle Asia (Alma-Ata), however, he was returned by the GPU to the Ukraine. Later, he served in the Province of Orenburg. Archbishop Constantine was invited to the Far East, where approximately 50% of the population are Ukrainians, but the GPU had prohibited his travel there. After the compulsory liquidation of the UAOCb by the Bolsheviks in 1930, Archbishop Constantine was arrested and exiled from the Ukraine. From that time on his fate is unknown.

Erzbischof Konstantyn Krotewytsch wurde im Jahre 1872 geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar und die Fakultät der Rechtswissenschaften an der Universität Charkiw. Er war längere Zeit Vor-

sitzender des Vereins der Verteidiger der Provinz Poltawa. Später wurde er zum Geistlichen geweiht.

Auf dem Kirchenkonzil des Bezirks Poltawa wurde er als Anwärter auf den Bischofssitz der UAOK gewählt und im März 1922 zum Bischof von Poltawa geweiht. Er amtierte als Bischof von Poltawa und später von Winnytzia.

Im Jahre 1924 wurde Erzbischof Konstantyn von den orthodoxen Ukrainern nach Mittelasien (Alma-Ata) berufen, wurde jedoch durch die GPU von dort in die Ukraine zurückgeschickt. Später arbeitete er in der Provinz Orenburg. Erzbischof Konstantyn wurde in den Fernen Osten eingeladen, wo etwa 50 Prozent Einwohner Ukrainer sind. Aber die GPU untersagte seine Reise dorthin. Nach der zwangsmäßigen Liquidation der UAOK durch die Bolschewisten im Jahre 1930 wurde Erzbischof Konstantyn verhaftet und aus der Ukraine verbannt. Sein weiteres Schicksal ist unbekannt.

АРХИЄПИСКОП ІВАН ПАВЛОВСКИЙ

Archbishop Ivan Pavlovsky

Erzbischof Iwan Pawlowsky

Архиепископ Іван Павловський народився року 1890. Закінчив Чернігівську Духовну Семинарію. Висвячений на єпископа УАПЦ 20 листопада 1921 року. Спочатку посідав єпископську катедру в м.

Чернігові, пізніше, з грудня місяця 1930 в Харкові, потім з 1934 р., в Києві. Заарештований органами НКВД в 1936 році. Висланий до Середньої Азії. На Україну не повернувся.

Archbishop Ivan Pavlovsky was born in 1890. He graduated from the Theological Seminary of Chernihiv. He was appointed Bishop of the UAOK on 20 November 1921. At first he served as Bishop of the Cathedra of the city of Chernihiv, later, since December 1930, in Kharkiv and then, since 1934, in Kiev. He was arrested by the authorities of the NKVD in 1936 and exiled to Middle Asia. He never returned to the Ukraine.

Erzbischof Iwan Pawlowsky wurde im Jahre 1890 geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Tschernyhiw und wurde zum Bischof der UAOK am 20. November 1921 ernannt. Zunächst wirkte er als Bischof auf der Kanzel der Stadt Tschernyhiw und später, seit Dezember 1930, in Charkiw und dann, seit 1934, in Kyiw. Im Jahre 1936 wurde er durch die Organe der NKWD verhaftet und nach Mittelasien verbannt.

ЄПИСКОП ВОЛОДИМИР ДАХІВНИК-ДАХІВСЬКИЙ

Bishop Volodimir Dakhivnyk-Dakhivsky

Bischof Wolodymyr Dachiwnyk-Dachiwsky

Єпископ Володимир Дахівник-Дахівський народився року 1891. Скінчив Духовну Семинарію та Московський Університет юридичний

відділ. Вчився також у землемірній школі. Зараз після революції 1917 року він працював на Далекому Сході по впорядкуванню земельних справ переселенців з України.

З 1920 року включився в український церковно-визвольний рух. Перед ВПЦСобором був висвячений на священника. Член Всеукраїнського Православного Церковного Собору УАПЦ в 1921 році. Кандидат на єпископа. Організатор УАПЦ на Переяславщині. Висвячений на єпископа УАПЦ 1 січня 1922 року. Як єпископ працював в Переяславі і в інших містах України.

Заарештований по 1930 році. Доля його невідома.

Bishop Volodimir Dakhivnyk-Dakhivsky was born in 1891. He graduated from the Theological Seminary and from the faculty of law of the University of Moscow. He also studied at a Geodesie School. After the revolution of 1917 he worked in the field of land distribution for Ukrainian resettlers in the Far East.

In 1920, he entered the movement for liberation of the Ukrainian Church. He was ordained as clergyman prior to the All-Ukrainian Orthodox Church Council. In 1921, he was member to the All-Ukrainian Orthodox Church Council of the UAOCh, candidate for bishop's title, and organizer of the UAOCh in the Province Pereyaslav. He was appointed Bishop of the UAOCh on 1 January 1922 and served as Bishop of Pereyaslav and of other cities in the Ukraine.

After his arrest in 1930, his fate became unknown.

Bischof Wolodymyr Dachiwnyk-Dachiwsky wurde im Jahre 1891 geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar und die Fakultät der Rechtswissenschaften der Universität Moskau. Er studierte auch an einer Vermessungsschule. Nach der Revolution von 1917 arbeitete er im Fernen Osten bei der Regelung der Landverteilung an die Umsiedler aus der Ukraine.

Im Jahre 1920 trat er in die Bewegung zur Befreiung der ukrainischen Kirche ein. Vor dem Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil wurde er zum Geistlichen geweiht. Im Jahre 1921 war er Mitglied des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzils der UAOK, Kandidat für den Bischofstitel und Organisator der UAOK in der Provinz Perejaslaw. Am 1. Januar 1922 wurde er zum Bischof der UAOK ernannt. Als Bischof wirkte er in Perejaslaw und in anderen Städten der Ukraine.

Im Jahre 1930 verhaftet, blieb sein Schicksal unbekannt.

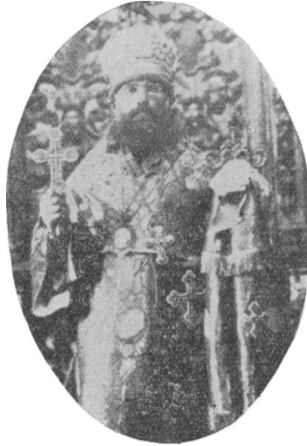
АРХИЄПИСКОП ТЕОДОСІЙ СЕРГІЇВ

Archbishop Theodosy Serhiiv.

Erzbischof Theodosij Serhiiv

Архиепископ Теодосій Сергіїв народ. 1890 р. Доктор теології. При-

еднався від Російської Церкви до УАПЦ 2.2.1923 р. Посідав катедру єпископа Переяславського, пізніше Бердичівського. Заарештований в 1936 р. Висланий до Сибіру. Доля його невідома.

Archbishop Theodosy Serhiiv was born in 1890. Doctor of Theology. He changed from the Russian Church to the UAOC on 2 February 1923, and held the Cathedra of Bishop of Pereyaslav and later of Berdichiv. He was arrested in 1936 and exiled to Siberia. His fate is unknown.

Erzbischof Theodosij Serhiiv wurde im Jahre 1890 geboren. Er war Doktor der Theologie. Von der russischen Kirche in die UAOK am 2. Februar 1923 übergetreten, hatte er die Kanzel des Bischofs von Perejaslaw und später die von Berdytschiw inne. Im Jahre 1936 wurde er verhaftet und nach Sibirien verbannt. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

АРХИЄПІСКОП ВОЛОДИМИР САМБОРСЬКИЙ

Archbishop Volodimir Samborsky.

Erzbischof Wolodymyr Samborsky

Архиепископ Володимир Самборський народився 1874 року. Висвячений на єпископа УАПЦ 28 лютого 1923 р. Посідав катедру Білоцерківського єпископа, пізніше працював у Києві. Заарештований в 1935 році і розстріляний.

Archbishop Volodimir Samborsky was born in 1874. He was consecrated as Bishop of the UAOC on 28 February 1923 and held the Cathedra of

Bishop of Bila Tserkva. Later, he worked in Kiev. He was arrested in 1935 and executed by shooting.

Erzbischof Wolodymyr Samborsky wurde im Jahre 1874 geboren. Zum Bischof der UAOK wurde er 28. Februar 1923 geweiht und hatte die Kanzel des Bischofs von Bila Zerkwa inne, später arbeitete er in Kyiw. Im Jahre 1935 wurde er verhaftet und erschossen.

ЄПИСКОП МИКОЛА КАРАБІНЕВИЧ

Bishop Mikola Karabinevich.

Bischof Mykola Karabinewytsch

Єпископ Микола Карабіневич народився на Поділлі 1888 р. Закінчив Подільську Духовну Семинарію. Священик-місіонер. Приєднався до УАПЦ в 1922 році. Висвячений на єпископа УАПЦ 29-го квітня 1923 р. Посідав Могилів-Подільську катедру, пізніше Уманьську. Заарештований і розстріляний у Москві в 1935 році.

Bishop Mikola Karabinevich was born in the Province of Podolia in 1888. He graduated from the Theological Seminary of Podolia, was a clergymanmissionary and entered the UAOC in 1922. He was consecrated as Bishop of the UAOC on 29 April 1923 and held the Cathedra of Mohilev-Podolsk and later of Uman. He was arrested in 1935 and executed by shooting in Moscow.

Bischof Mykola Karabinewytsch wurde im Jahre 1888 in der Provinz Podillia geboren. Absolvierte das Theologische Seminar von Podillia, war Geistlicher — Missionär und ist im Jahre 1922 in die UAOK ein-

getreten, wo er am 29. April 1923 zum Bischof der UAOK geweiht wurde. Er hatte die Kanzel von Mohyliv-Podilsk und später die von Uman inne. Im Jahre 1935 wurde er verhaftet und in Moskau erschossen.

ЄПИСКОП ЮХИМ КАЛІШЕВСЬКИЙ

Bishop Yukhim Kalishevsky

Bischof Juchym Kalischewsky

Єпископ Юхим Калішевський народився 1892 року. Висвячений на єпископа УАПЦ 6 лютого 1922 р. Посідав катедру в Черкасах, пізніше в Одесі. Заарештований в 1936 році. Висланий. Дальша доля невідома.

Bishop Yukhim Kalishevsky was born in 1892. He was consecrated as Bishop of the UAOPC on 6 February 1922 and held the Cathedra of Cherkassy and later of Odessa. He was arrested in 1936 and exiled. His later fate is unknown.

Bischof Juchym Kalischewsky wurde im Jahre 1892 geboren. Er wurde zum Bischof der UAOK am 6. Februar 1922 geweiht und hatte die Kanzel von Tscherkassy und später die von Odessa inne. Im Jahre 1936 wurde er verhaftet und verbannt. Über sein weiteres Schicksal ist nichts bekannt.

ЄПИСКОП ЯКІВ ЧУЛАЇВСЬКИЙ

Bishop Yakiv Chulaisky.

Bischof Jakiw Tschulaisky

Єпископ Яків Чулаївський народився на Київщині. Висвячений на єпископа УАПЦ 14 жовтня 1923 року. Посідав єпископську катедру в Бердичеві. Заарештований в 1931 р. Висланий до Сибіру. На заслання помер.

Bishop Yakiv Chulaiivsky was born in the Province Kiev. He was consecrated as Bishop of the UAOC on 14 October 1923 and held the Cathedra of Bishop of Berdychiv. He was arrested in 1931 and exiled to Siberia. He died in exile.

Bischof Jakiw Tschulaiivsky wurde in der Provinz Kyiw geboren. Zum Bischof der UAOK am 14. Oktober 1923 geweiht, hatte er die Kanzel des Bischofs von Berdytschiw inne. Im Jahre 1931 wurde er verhaftet und nach Sibirien verbannt. Er starb in der Verbannung.

ЄПИСКОП АНТІН ГРИНЕВИЧ

Bishop Antin Hrinevich

Bischof Antin Hrynewytsch

Єпископ Антін Гриневич народився 1871 року, на Херсонщині. Священик передреволюційного часу. Приєднався до УАПЦ в 1921 р. Письменник. Висвячений на єпископа УАПЦ 29 серпня 1923. Вважався єпископом Балтинським і Молдавським. Доля його мало відома. Кажуть, що помер на Україні в великих злиднях.

Bishop Antin Hrinevich was born in the Province of Kherson in 1871. He was a clergyman of pre-revolutionary times and changed over to the UAOC. He was a writer. After his consecration as Bishop of the UAOC, he was appointed Bishop of Balta and Moldavia. There is very

little known about his fate. Some say that he died in great poverty in the Ukraine.

Bischof Antin Hrynewytsch wurde im Jahre 1871 in der Provinz Cherson geboren. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit, ist im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Er betätigte sich als Schriftsteller. Zum Bischof der UAOK geweiht, war er als Bischof für Balta und Moldawia vorgesehen. Über sein Schicksal ist wenig bekannt. Man sagt, daß er in großer Armut in der Ukraine gestorben ist.

ЄПИСКОП ГРИГОРІЙ МОЗОЛЕВСЬКИЙ

Bishop Hrihory Mozolevsky

Bischof Hryhori Mosolewsky

Єпископ Григорій Мозолєвський народився на Чернігівщині. Висвячений на єпископа УАПЦ 16 липня 1924 року. Посідав єпископську катедру в Конотопі. Заарештований в 1936 р. Дальша доля його невідома.

Bishop Hrihory Mozolevsky was born in the Province of Chernihiv. He was consecrated as Bishop of the UAOC on 16 July 1924 and held the Cathedra of Bishop of Konotop. He was arrested in 1936. From that time on, his fate is unknown.

Bischof Hryhori Mosolewsky wurde in der Provinz Tschernyhiw geboren. Zum Bischof der UAOK am 16. Juli 1924 geweiht, hatte er die Kanzel des Bischofs von Konotop inne. Im Jahre 1936 verhaftet. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

ЄПИСКОП ОЛЕКСАНДЕР ЧЕРВІНСЬКИЙ

Bishop Alexander Chervinsky

Bischof Oleksander Tscherwinsky

Єпископ Олександр Червінський народився 1886 року. Висвячений на єпископа УАПЦ в грудні 1925 р. Посідав катедру в Черкасах, пізніше у Вінниці. Заарештований 31.12.1932 р. Дальша доля його невідома.

Bishop Alexander Chervinsky was born in 1886. He was consecrated as Bishop of the UAOKh in December 1925 and held the Cathedra of Cherkassy and later of Vinnitsia. He was arrested in Vinnitsia on 31 December 1932. From that time on his fate is unknown.

Bischof Oleksander Tscherwinsky wurde im Jahre 1886 geboren. Zum Bischof der UAOK im Dezember 1925 geweiht, hatte er die Kanzel von Tscherkassy und später die von Winnytzia inne. Am 31. Dezember 1932 wurde er in Winnytzia verhaftet. Über sein weiteres Schicksal ist nichts bekannt.

ЕПИСКОП ЮРІЙ ТЕСЛЕНКО

Bishop Yuri Teslenko

Bischof Juri Teslenko

Єпископ Юрій Тесленко народився 1894 р. Висвячений на єпископа УАПЦ в 1925 р. Посідав катедру в Білій Церкві. Заарештований в 1931 р. Повернувся з заслання в 1941 р. Умер у Вінниці в 1943 р.

Bishop Yuri Teslenko was born in 1894. He was consecrated as Bishop of the UAOC in 1925 and held the Cathedra of Bila Tserkva. He was arrested in 1931, however, returned from his exile in 1941. He died in Vinnitsia in 1943.

Bischof Juri Teslenko wurde im Jahre 1894 geboren. Zum Bischof der UAOK im Jahre 1925 geweiht, hatte er die Kanzel von Bila Zerkwa inne. Im Jahre 1931 wurde er verhaftet, kehrte aber im Jahre 1941 aus der Verbannung zurück. Er starb im Jahre 1943 in Winnytzia.

ЕПИСКОП ГРИГОРІЙ СТОРОЖЕНКО

Bishop Hrihory Storozhenko

Bischof Hryhori Storoschenko

Єпископ Григорій Стороженко народився 1889 р. Висвечений на єпископа УАПЦ 27 листопада 1921 р. В 1925 році відійшов від праці в Церкві. Заарештований і висланий в 1936 р.

Bishop Hrihory Storozhenko was born in 1889. He was consecrated as Bishop of the UAOCh on 27 November 1921. In 1925, he resigned from ecclesiastic work. He was arrested in 1936 and exiled.

Bischof Hruhory Storoschenko wurde im Jahre 1889 geboren. Zum Bischof der UOAK wurde er am 27. November 1921 geweiht. Im Jahre 1925 trat er von der kirchlichen Arbeit zurück. Im Jahre 1939 wurde er verhaftet und verbannt.

ЕПИСКОП ПЕТРО РОМОДАНІВ

Bishop Petro Romodaniv

Bischof Petro Romodaniw

Єпископ Петро Ромоданів висвячений на єпископа Лохвицького 1-го жовтня 1923 року. Працював на Лохвиччині, в Дніпропетровську, в Харкові. З 1926 по 1927 рік Голова Президії ВПЦР. Після 1930 року відійшов від праці в УАПЦ. Його доля невідома.

Bishop Petro Romodaniv was consecrated as Bishop of Lokhvitsia on 1 October 1923. He served in the District of Lokhvitsia, in Dniepropetrovsk and in Kharkiv. From 1926 to 1927, he was President of the All Ukrainian Orthodox Church Assembly of the UAOCh. He resigned from service with the UAOCh in 1930. His fate is unknown.

Bischof Petro Romodaniw wurde am 1. Oktober 1923 zum Bischof von Lochwytzia geweiht. Er wirkte im Bezirk Lochwitzia, in Dniepropetrowsk und in Charkiv. Von 1926 bis 1927 war er Vorsitzender des

Gesamtukrainische Orthodoxen Kirchenrates der UAOK. Im Jahre 1930 trat er von seinem Dienst bei der UAOK zurück. Sein weiteres Schicksal ist unbekannt.

ЕПИСКОП КОНОН БЕЙ

Bishop Konon Bay

Bischof Konon Bey

Єпископ Конон Бей народився 1884 р. Висвячений на єпископа УАПЦ 7 лютого 1922 р. Заарештований в 1928 р. Працював він єпископом Канівським і Богуславським. Доля його невідома.

Bishop Konon Bay was born in 1884 and consecrated as Bishop of the UAOC on 7 February 1922. He served on the Cathedra of Bishop of Kaniv and Bohuslav. He was arrested in 1928. His fate is unknown.

Bischof Konon Bey wurde im Jahre 1884 geboren. Zum Bischof der UAOK am 7. Februar 1922 geweiht. Er wirkte an der Kanzel des Bischofs von Kaniw und Bohuslaw. Im Jahre 1928 verhaftet. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

ЄПИСКОП МАКСИМ ЗАДВІРНЯК

Bishop Maxim Zadvirniak

Bischof Maksym Sadwirniak

Єпископ Максим Задвірняк народився 1892 р. на Поділлі. Висвячений на єпископа УАПЦ 29.6.1923 р. Єпископ Проскурівський. Заарештований в 1931 р. Доля його невідома.

Bishop Maxim Zadvirniak was born in the Province of Podolia in 1892. He was consecrated as Bishop of the UAOC on 29 June 1923 and served as Bishop of Proskuriv. He was arrested in 1931. His fate is unknown.

Bischof Maxim Zadwirniak wurde im Jahre 1892 in der Provinz Podillia geboren. Zum Bischof der UAOK am 29. Juni 1923 geweiht. Bischof von Proskuriw. Im Jahre 1931 verhaftet. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

ПРОТОДІЯКОН ВАСИЛЬ ПОТІЄНКО

Archdeacon Vasil Potienko.

Erzdiakon Wasyl Potijenko

Протодиякон Василь Потієнко народився 9 квітня 1898 року в м. Сосниця на Чернигівщині. Закінчив гімназію та Київський Університет святого Володимира. В роки відродження УАПЦ приймав участь в українському визвольно-церковному русі. На Сосновецьчині заснував 20 парафій УАПЦ. З 1924 по 1936 р. — Голова Всеукраїнської Православної Церковної Ради. В час його головування УАПЦ досягла найвищого ступеня свого розвитку. На становищі Голови ВПЦР перший раз був заарештований в 1926 році. Останній раз заарештований в 1934 році. Засуджений Колегією ГПУ на 5 років. Відбував заслання на Печорі. Повернувся на Україну в 1939 році. В роки 1941-1943 Протодиякон Василь Потієнко був Керуючим справами Єпархіального Управління УАПЦ в Харкові й організатором життя УАПЦ на Слобожанщині. В 1943 році він виїмагрував на Захід. Помер в дорозі з Берліна до Ваймара, від обстрілу советського літака, 12 квітня 1945 року.

Archdeacon Vasil Potienko was born in the town of Sosnitsia, Province of Chernihiv, on 9 April 1898. He graduated from the College and

the University of St. Volodimir in Kiev. During the years of restoration of the UAOC, he participated in the movement for liberation of the Ukrainian Church. He founded 20 parishes of the UAOC in the district Sosnitsia. He was President of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly from 1924 to 1926. During his presidency, the UAOC had achieved the highest level of its development. While President of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly, he was arrested in 1926 for the first time. For the last time, he was arrested in 1934 and sentenced by a GPU Court to confinement for 5 years. He served his sentence on the Pechora-River and returned to the Ukraine in 1939. During the years 1941—1943, Archdeacon Vasil Potienko was Secretary of the Eparchial Administration of the UAOC in Kharkiv and organizer of the UAOC in the Province Slobidshina. He emigrated to the West in 1943. He died enroute from Berlin to Weimar on 12 April 1945 as a result of an air raid by a Soviet airplane.

Erzdiakon Wasyl Potijenko wurde am 9. April 1898 in der Stadt Sosnytsia, Prowinz Tschernyhiw, geboren. Er absolvierte das Gymnasium und die Universität des Heiligen Wolodymyr in Kyiw. In den Jahren der Wiederherstellung der UAOK nahm er an der Befreiungsbewegung der Ukrainischen Kirche teil. Er gründete 20 Pfarrgemeinden der UAOK im Bezirk Sosnytsia. Von 1924 bis 1926 war er Vorsitzender des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates. Während seines Vorsitzes erreichte die UAOK die höchste Stufe ihrer Entwicklung. Als Vorsitzender des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates wurde er im Jahre 1926 zum erstenmal verhaftet. Zum letztenmal wurde er im Jahre 1934 verhaftet und durch ein Kollegium der GPU zu 5 Jahren Haft verurteilt. Er verbüßte seine Strafe auf Petschora und kehrte im Jahre 1939 in die Ukraine zurück. In den Jahren 1941—1943 war Erzdiakon Wasyl Potijenko Geschäftsführer der UAOK in Charkiw und Organisator der UAOK in der Provinz Sloboschanschtschyna. Im Jahre 1943 emigrierte er nach dem Westen. Er starb am 12. April 1945 auf dem Wege von Berlin nach Weimar an den Folgen eines sowjetischen Fliegerbeschusses.

ПРОТОЄРЕЙ МИКОЛА ХОМІЧЕВСЬКИЙ

Archpriest Mikola Khomichevsky

Erzpriester Mykola Chomitschewsky

Протоєрей Микола Хомічевський народився року 1898. Закінчив Київський Університет Святого Володимира. Композитор і поет. Приймав участь в українському визвольному русі. Співробітник Арх. Степа-

на Орлика по організації українських парафій на Волині, Висвячений на священника УАПЦ в 1921 році. Другий Заступник Голови Всеукраїнської Православної Ради в роках 1924-1926. Як письменник виступав на сторінках друкованого органу УАПЦ «Церква і Життя». Написав багато композицій церковного співу. Заарештований ГПУ в кінці 1929 року. Засуджений Трійкою ГПУ на 10 років далекосхідних таборів особливого призначення. Відбував кару спочатку у Владивостоці в «1-му Отделеніі Дальлаг ОГПУ», 6-та верста, потім його стали переганяти від табору до табору.

О. Микола Хомічевський на Україну не повернувся.

Archpriest Mikola Khomichevsky was born in 1898. He graduated from the University of St. Volodimir in Kiev and was a composer and poet. He participated in the Ukrainian liberation movement. As partner of Archbishop Stephan Orlyk, he participated in the organization of the Ukrainian parishes in the Province of Volynia. He was ordained as clergyman of the UAOCh in 1921 and was Second Deputy President of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly from 1924 to 1926. As a writer, he published his articles in the magazine of the UAOCh "Tserkva i Zhittia" (Church and Life). He composed numerous church songs. By the end of 1929, he was arrested by the GPU and sentenced by a three-men tribunal of the GPU to confinement at hard labor at the Far Eastern Concentration Camps for Special cases for a period of 10 years. At first, he served his sentence in the "First Echelon of the Far Eastern Camps of the OGPU, 6th Versta", later he was driven from one camp to another. Rev. Mikola Khomichevsky never returned to the Ukraine.

Erzpriester Mykola Chomitschewsky wurde im Jahre 1898 geboren. Er absolvierte die Universität des Heiligen Wolodymyr in Kyiw und war Komponist und Dichter. Er nahm an der ukrainischen Befreiungsbewegung teil. Als Mitarbeiter des Erzbischofs Stepan Orlyk nahm er an der Organisation der ukrainischen Pfarrgemeinden in der Provinz Wolyn teil. Zum Geistlichen der UAOK wurde er im Jahre 1921 geweiht und war zweiter Stellvertreter des Vorsitzenden des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates in den Jahren 1924—1926. Als Schriftsteller veröffentlichte er seine Artikel in der Zeitschrift der UAOK „Zerkwa i Schyttia“ (Kirche und Leben). Er komponierte viele Kirchenlieder. Ende 1929 wurde er von der GPU verhaftet. Durch ein Drei-Mann-Gericht der GPU wurde er zu 10 Jahren Zwangsarbeit in den fernöstlichen Konzentrationslagern für Sonderfälle verurteilt. Zunächst verbüßte er seine Strafe in der „Ersten Abteilung der Fernöstlichen Lager der OGPU, 6. Wersta“, dann wurde er von einem Lager zum anderen getrieben. Pfarrer Mykola Chomitschewsky kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

ПРОТОЄРЕЙ ОЛЕКСА СЕРДЮК

Archpriest Alexis Serdiuk

Erzpriester Oleksa Serdiuk

Протоєрей Олекса Сердюк народився на Кубані в 1884 році. Скінчив Петербурзький Університет, потім учився закордоном. Перебуваючи в Петербурзі, належав до громади кубанців «Казачий Кубанський Круг».

В 1921 році, разом з своїми двома товаришами, Олекса Сердюк прибув до Києва, захопився рухом Української Автокефальної Православної Церкви і як він так і його два земляки висвятилися на священників й відправились на Кубань для організації УАПЦ. ГПУ їх заарештувало. Двох священників розстріляло, а о. Олексу кількаразово тяжко катовано, потім знищено всю його родину, за винятком одної сестри. Від тяжких утисків ГПУ прот. Олекса Сердюк захворів психічно. Українці взяли його на лікування до Києва. Лікувався він у Києві і в м. Миргороді на курорті. Потім на короткий час поїхав на Кубань. Побачивши зруйноване рідне гніздо, він повернувся до Києва і тут тяжко захворів. Помер в 1927 році в Києві.

Archpriest Alexis Serdiuk was born in the Province of Kuban in 1884. He graduated from the University of Petersburg, later he studied abroad. During his residence in Petersburg, he was member of the Association of the Kuban Cossacks “Krug of the Cossacks of Kuban”.

In 1921, he came with two colleagues to Kiev and was inspired by the activities of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church. He and his countryfellows were ordained as clergymen and went to Kuban for the purpose of organizing the UAOC. They were arrested by the GPU. Two clergymen were executed by shooting. Rev. Alexis was tortured repeatedly. Then, his whole family, with exception of one of his sisters, was liquidated. On account of the persecutions by the GPU, Rev. Alexis Serdiuk became mentally ill. The Ukrainians took him to Kiev for treatment. He was treated in Kiev and in the health resort town of Mirhorod. Later, he went to Kuban again. After he had seen his destroyed home, he returned to Kiev and became seriously ill again. He died in Kiev in 1927.

Erzpriester Oleksa Serdiuk wurde im Jahre 1884 in der Provinz Kuban geboren. Er absolvierte die Universität Petersburg, dann studierte er im Ausland. Während seines Aufenthaltes in Petersburg gehörte er dem Verband der Kubaner „Kreis der Kubankosaken“ an.

Im Jahre 1921 kam er zusammen mit zwei Kollegen nach Kyiw und war begeistert von der Bewegung der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche. Er und seine Landsmänner wurden zu Geistlichen geweiht und gingen nach Kuban zwecks Organisation der UAOK. Die GPU verhaftete sie. Zwei Geistliche wurden erschossen. Pfarrer Oleksa wurde mehrmals gefoltert. Dann wurde seine ganze Familie, mit Ausnahme einer seiner Schwestern, hingerichtet. Die Verfolgung der GPU hatte zur Folge, daß Erzpriester Oleksa Serdiuk in geistige Umnachtung fiel. Die Ukrainer brachten ihn zur Behandlung nach Kyiw. Er wurde in Kyiw und im Kurort der Stadt Myrhorod behandelt, so daß er für kurze Zeit

nach Kuban fahren konnte. Nachdem er sein zerstörtes Haus gesehen hatte, kehrte er nach Kyiw zurück und erkrankte abermals schwer. Er starb im Jahre 1927 in Kyiw.

ПРОТОПРЕСВІТЕР ГРИГОРІЙ АНТОХІВ

Archpriest Hrihory Antokhiv

Erzpriester Hryhori Antochiw

Протопресвітер Григорій Антохів народився в селі Крушинка на Поділлі. Закінчив Духовну Школу в Тульчині та пастирські курси УАПЦ в Києві. Висвячений на священника УАПЦ в 1922 році. Працював на Поділлі. З 1926 по 1928 р. Голова Проскурівської Округової Церковної Ради УАПЦ. Заарештований ГПУ в 1928 році. Висланий на Північ Росії. Повернувся на Україну в 1935 році, жив під чужим іменем. Виємігрував на захід в 1943 році. Тяжко переживав церковні незгоди, на еміграції, в УАПЦ та безпідставний тиск синодальних єпископів на послідовників і оборонців ідей УАПЦ 1921 року. Помер в Ганновері в 1949 році. За захист ідей УАПЦ 1921 року був позбавлений сану і відлучений від Церкви єпископами синодальної української Церкви в 1947 році.

Archpriest Hrihory Antokhiv was born in Krushinka, Province Podolia. He graduated from the Theological School of Tulchin and from the Theological Courses of the UAOC in Kiev. He was ordained as clergyman of the UAOC in 1922 and served in the Province Podolia.

He was President of the Church Assembly of the UAOC in the District of Proskuriv. In 1928, he was arrested by the GPU and exiled to North Russia. He returned to the Ukraine in 1935 and lived under a false name. In 1943, he emigrated to the West. He suffered under the disunity in the UAOC in the emigration and under the unreasonable oppression from the side of the synodic bishops against the followers and defenders of the ideas of the UAOC of 1921. He died in Hannover in 1949. As he fought for the ideas of the UAOC of 1921, he was deprived of his clerical title and banned from the church by the bishops of the synodic Ukrainian church in 1947.

Erzpriester Hryhori Antochiw wurde in der Gemeinde Kruschynka, Provinz Podillia, geboren. Er absolvierte die Theologische Schule in Tultschyn und die Theologischen Kurse der UAOK in Kyiw. Zum Geistlichen der UAOK wurde er im Jahre 1922 geweiht und wirkte in der Provinz Podillia. Von 1926 bis 1928 war er Vorsitzender des Kirchenrates der UAOK im Bezirk Proskuriw. Im Jahre 1928 wurde er von der GPU verhaftet und nach Nordrußland verbannt. Er kehrte im Jahre 1935 in die Ukraine zurück und lebte dort unter fremdem Namen. Im Jahre 1943 emigrierte er nach dem Westen. Er litt unter der Uneinigkeit in der UAOK in der Emigration und unter der grundlosen Unterdrückung seitens der synodalen Bischöfe gegen die Nachfolger und Verfechter der Ideen der UAOK des Jahre 1921. Er starb im Jahre 1949 in Hannover. Wegen seines Einsatzes für die Ideen der UAOK des Jahres 1921 wurde er im Jahre 1947 durch die Bischöfe der synodalen ukrainischen Kirche seines geistlichen Titels enthoben und aus der Kirche ausgestoßen.

ПРОТОЄРЕЙ МИКИТА КОХНО

Archpriest Mikita Kokhno

Erzpriester Mykyta Kochno

Протоєрей Микита Кохно народився в с. Лебедин Чигиринського повіту року 1895. Закінчив Київську Духовну Семинарію та в Москві юнкерську школу. Учитель. Висвячений на священника УАПЦ в 1922 році. Працював як священник на Черкащині. Остання його парафія в Харкові. Заарештований і суджений за останнім процесом над діячами УАПЦ в 1936 році. Судили разом таких осіб: Протоєрея Микиту Кохно Івана Степановича Гаращенка, настоятеля парафії у с. Вільшані протоєрея Андрія Кухаренка та діяча церковного Дробицького. Суд цим чотирьом оборонцям УАПЦ відбувся 23 січня 1936 р. Доля

засуджених: Дробицький і Гаращенко повернулися на Україну, а священники: Андрій Кухаренко та Микита Кохно на Україну не повернулися.

Archpriest Mikita Kokhno was born in Lebedin, County Chihirin, in 1895. He graduated from the Theological Seminary in Kiev and Junker School in Moscow. He was teacher. He was ordained as clergyman of the UAOC in 1922 and served as Parish Priest in the District of Cherkassy. His last parish he had in Kharkiv. In 1936 he was arrested and convicted at the last trial of the UAOC. At the same trial, the following persons were convicted: Archpriest Mikita Kokhno, Archpriest Andry Kukharenko, Ivan Stephanovich Harashchenko, and Drobitsky. This trial took place on 23 January 1936. The fate of the persons convicted: Drobitsky and Harashchenko returned to the Ukraine; the clergymen Andry Kukharenko and Mikita Kokhno never returned to the Ukraine.

Erzpriester Mykyta Kochno wurde im Jahre 1895 in der Gemeinde Lebedyn, Kreis Tschyhyryn, geboren. Er absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw und die Junkerschule in Moskau. Er war Lehrer. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1922 geweiht, arbeitete er als Pfarrer im Bezirk Tscherkassy. Sein letztes Pfarramt hatte er in Charkiw inne. Im Jahre 1936 wurde er verhaftet und auf dem letzten Prozeß der UAOK abgeurteilt. Damals wurden abgeurteilt: Erzpriester Mykyta Kochno, Erzpriester Kucharenko, Iwan Stepanowytsch Haratschtschenko und Drobytzky. Diese Gerichtsverhandlung fand am 23. Januar 1936 statt. Das Schicksal der Verurteilten: Drobytzky und Haraschtschenko kehrten in die

Україне зурück; die Geistlichen Andri Kucharenko und Mykyta Kochno kehrten nie mehr in die Ukraine zурück.

СВЯЩЕНИК ІВАН ГАРАЩЕНКО

Priest Ivan Harashchenko

Priester Iwan Haraschtschenko

Священик Іван Гаращенко народився в родині селянина в м. Краснокутську на Харківщині 5 травня 1881 року. З дитинства залишився сиротою. Мати віддала свого сина Івана до торговця за прилавок. Служив він у торговців Булгакова а потім у торговця шкіряних виробів Артюха в Харкові. Цей торговець, як чесна людина, допоміг молодому своєму прикажчику стати на власні ноги й відкрити свою власну торгівлю. Після нещасного випадку в родині: (одного сина зарізав трамвай, а другого автобус) Іван Гаращенко покинув свою торгівлю і зайнявся справами Церкви. В житті церковному приймав

участь з 1906 року, а в українському церковному житті з 1916 року. Меценат Української Автокефальної Церкви. Корисний суспільно-громадський діяч. Довголітній титар Катедрального Святомиколаєвського Собору в Харкові. Член Всеукраїнської Православної Церковної Ради. За участь в житті Церкви був заарештований 16 разів. Останній раз за процесом 23 січня 1936 р. разом з священиками Микитою Кохном, та Кухаренком Андрієм. В загальному відбув кари в советських тюрмах і конентраках понад 10 років. Повернувся на Україну

в 1939 р. Виїхав не еміграцію в 1943 році. Висвячений на священика в 1950 р. Організатор Ашафенбургського З'їзду в 1947 р. Був відлучений від Церкви єпископами синодальної УАПЦ за захист ідей УАПЦ 1921 р. Умер в США в 1952 році.

Priest Ivan Harashchenko was born to the family of a farmer in Krasnokutsk, Province Kharkiv, on 5 May 1881. His mother sent him as an apprentice to a merchant. He was orphaned during his childhood. At first he served with the merchant Bulgakov and later with the leather merchant Artiukh in Kharkiv. This merchant, an honest man, provided the poor boy with an opportunity to get a start in life. He helped him to open his own sales store. After a tragedy in his family (one son was killed by a streetcar and the other — by a bus), Ivan Harashchenko gave up his sales store and engaged himself in the church affairs. He had participated in church activities since 1906 and in the liberation movement of the Ukrainian Church since 1917. He was a prominent social worker, patron of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, member of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly and long standing mass servant of the Cathedral of St. Nicholas (Sobor of the UAOCh) in Kharkiv.

Because of his activities in the UAOCh, he was arrested sixteen times. His final conviction was imposed at the trial of 23 January 1936, together with the clergymen M. Kokhno and A. Kukharenko, and Drobitsky. He served a total of 10 years confinement at hard labor at the Soviet Concentration Camps and Prisons. He returned from exile to the Ukraine in 1939. After the exile, he lived without civic rights. In 1943, he emigrated. He was ordained as clergyman in 1950. He acted as organizer of the Congress of the UAOCh in Aschaffenburg in 1947. As he defended the ideas of the UAOCh of 1921 and was one of the organizers of the Congress of Aschaffenburg, he was banned from the church by the bishops of the synodic church in 1947. He died in the U.S.A. in 1952.

Priester Iwan Haraschtschenko wurde am 5. Mai 1881 in Krasnokutsk, Provinz Charkiw, als Sohn eines Bauern geboren. Die Mutter schickte ihn die Lehre zu einem Kaufmann. Schon als Kind wurde er Waise. Er diente zuerst beim Kaufmann Bulgakow und dann beim Lederwarenhändler Artiuch in Charkiw. Dieser Kaufmann, ein ehrlicher Mann, gab dem armen Jungen die Möglichkeit, sich hochzuarbeiten. Er half ihm, sein eigenes Handelsgeschäft zu eröffnen. Nach einem Unglücksfall in seiner Familie (ein Sohn wurde durch eine Straßenbahn und der andere durch einem Omnibus getötet), gab Iwan Haraschtschenko sein Handelsgeschäft auf und beschäftigte sich mit den Angelegenheiten

der Kirche. Seit 1906 nahm er regen Anteil am kirchlichen Leben und seit 1917 ebenfalls an der Befreiungsbewegung der ukrainischen Kirche. Er war ein hervorragender Arbeiter auf sozialem Gebiete, Wohltäter der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche, Mitglied des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates und langjähriger Messner an der Kathedrale des Heiligen Nikolaus (Sobor der UAOK) in Charkiw. Wegen seiner Betätigung für die UAOK wurde er 16mal verhaftet; zum letztenmal wurde er auf dem Prozeß vom 23. Januar 1936 zusammen mit den Geistlichen M. Kochno und A. Kucharenko und Drobytsky verurteilt. Insgesamt verbüßte er 10 Jahre Zwangsarbeit in den sowjetischen Konzentrationslagern und Gefängnissen. Im Jahre 1939 kehrte er aus der Verbannung in die Ukraine zurück. Nach der Verbannung lebte er ohne bürgerliche Ehrenrechte. Er ging im Jahre 1943 in die Emigration. Zum Geistlichen der UAOK wurde er im Jahre 1950 geweiht. Er betätigte sich als Organisator des Kongresses der UAOK in Aschaffenburg im Jahre 1947. Weil er für die Ideen der UAOK des Jahres 1921 eintrat und wegen der Organisierung des Kongresses von Aschaffenburg, wurde er im Jahre 1947 durch die Bischöfe der synodalen Kirche aus der Kirche ausgestoßen. Er starb im Jahre 1952 in den USA.

ПРОТОЄРЕЙ СИМОН ЯВТУШЕНКО

Archpriest Simon Yavtushenko

Erzpriester Symon Jawtuschenko

Протоєрей Симон Явтушенко народився на Полтавщині в 1891 р. Закінчив Миргородську гімназію. Учитель. Висвячений на священника УАПЦ в 1922 році. Благовісник Миргородського району на Полтавщині. Добрий промовець. Гарний дискусант як з безбожниками, так і з російським духовенством. За час перебування на становиську Благовісника Миргородщини був кілька разів заарештований. Взагалі був в ув'язненні по тюрмах та на засланні 12 років. Перебував на засланні в Середній Азії. Повернувся з заслання в 1938 році нервово хворим і з зіпсутим здоров'ям (виразка шлунка). В роках 1941-1942 він зголосився до організації церковного життя УАПЦ в м. Нікополі на Дніпропетровщині і зорганізував його з честю. Виїмігував на захід в 1943 році. Помер в Чехословаччині в 1945 році.

Archpriest Simon Yavtushenko was born in the Province of Poltava in 1891. He graduated from the College of Mirhorod and became a teacher. He was consecrated as Priest of the UAOC in 1922 and served as Annunciator in the County of Mirhorod, Province Poltava. He was

a good preacher and skilled debator in discussion with atheists and Russian clergymen. During his service as Annunciator of the County of Mirhorod, he was arrested several time. He spent a total of 12 years in confinement and in exile. During his exile, he lived in Middle Asia. In 1938, he returned from exile with a nerve illness and in poor health (stomach ulcer). During the years 1941—1942, he volunteered to assist in the organization of the church activities of the UAOCh in the town of Nikopol, Province Dniepropetrovsk. He honorably completed the organizational work. In 1943, he emigrated to the West and died in Czechoslovakia 1945.

Erzpriester Symon Jawtuschenko wurde im Jahre 1891 in der Provinz Poltawa geboren. Er absolvierte das Gymnasium von Myrhorod und wurde Lehrer. Zum Priester der UAOK im Jahre 1922 geweiht, wirkte er als Verkünder im Kreise Myrhorod, Provinz Poltawa. Er war ein guter Redner und geschickter Diskussionsführer bei Diskussionen mit Atheisten sowie mit russischen Geistlichen. Während seines Dienstes als Verkünder des Kreises Myrhorod wurde er einigemale verhaftet. Insgesamt verbrachte er 12 Jahre in Gefängnissen und in der Verbannung. Während der Verbannung lebte er in Mittelasien. Im Jahre 1938 kehrte er aus der Verbannung nervenkrank und in schlechtem Gesundheitszustand (Magen-geschwür) zurück. In den Jahren 1941/42 erklärte er sich bereit, bei der Organisation des kirchlichen Lebens der UAOK in der Stadt Nikopol, Provinz Dnipropetrowsk, mitzuwirken, und führte die Organisationsarbeit ehrenvoll durch. Im Jahre 1943 emigrierte er nach dem Westen. Er starb im Jahre 1945 in der Tschechoslowakei.

ПРОТОЄРЕЙ МИТРОФАН ЯВДАСЬ

Arhpriest Mitrofan Yavdas

Erzpriester Mytrofan Jawdas

Протоєрей Митрофан Явдась народився 3 червня 1903 року в с. Якимово на Полтавщині. Студював в полтавському Інституті Народної Освіти. Висвячений на священника УАПЦ в 1925 р. Як священник працював в роках 1925-1927 в с. Куземино на Полтавщині та в роках 1927-1929 в м. Зінькові. Заарештований ГПУ 8 вересня 1929 року. Сидів в Полтавській тюрмі (бувша Духовна Семинарія). Засуджений Трійкою ГПУ на 7 років. Відбував заслання в шахтах Дальлага ОГПУ. Повернувся з заслання на Україну в кінці 1937 року.

В час Другої Світової Війни жив в м. Нікополі на Дніпропетровщині. В роках 1941-1942, як помічник протоєреєві Симону Явтушенкові, допомагав організувати церковне життя УАПЦ в Нікопольському районі.

На еміграції за захист ідей УАПЦ 1921 року й участь в Ашафенбургському З'їзді УАПЦ був позбавлений сану і відлучений від Церкви синодальними єпископами в 1947 році.

Archpriest Mitrofan Yavdas was born in Yakimovo, Province Poltava on 3 June 1903. He studied at the Institute of National Education of Poltava. He was ordained as clergyman of the UAOC in 1925 and served as Parish Priest in Kuzemino, Province Poltava, during the years 1925—1927, and then in the town Zinkiv during the years 1927—1929. On 8 September 1929, he was arrested by the GPU and confined in the

Prison of Poltava. He was sentenced to 7 years confinement by a three-men tribunal of the GPU. He served his sentence in the mines of the Far Eastern Concentration Camps of the GPU. By the end of 1937, he returned from exile to the Ukraine. During the Second World War, he lived in the town of Nikopol, Province Dniepropetrovsk. During the years 1941—1942, he assisted Archpriest Simon Yavtushenko to organize the church activities of the UAOC in the Country of Nikopol.

In the emigration, he was deprived of his clerical title and banned from the church by the synodic bishops in 1947, because he defended the ideas of the UAOC of 1921 and participated in the Congress of the UAOC in Aschaffenburg.

Erzpriester Mytrofan Jawdas wurde am 3. Juni 1903 in der Gemeinde Jakymowo, Provinz Poltawa, geboren. Er studierte am Institut für Volksbildung. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1925 geweiht, wirkte er in den Jahren 1925—1927 als Pfarrer in der Gemeinde Kusemyno, Provinz Poltawa, und in den Jahren 1927—1929 in der Stadt Sinkiw. Am 8. September 1929 wurde er von der GPU verhaftet und in das Gefängnis von Poltawa eingesperrt. Durch ein Dreimanngericht der GPU wurde er zu 7 Jahren Haft verurteilt. Er verbüßte die Strafe in Bergwerken der fernöstlichen Konzentrationslager der OGPU. Ende 1937 kehrte er aus seiner Verbannung in die Ukraine zurück. Während des 2. Weltkrieges lebte er in der Stadt Nikopol, Provinz Dnipropetrovsk. In den Jahren 1941/42 half er als Mitarbeiter des Erzpriesters Symon Jawtuschenko, das kirchliche Leben der UAOK im Kreis Nikopol zu organisieren.

Während der Emigration wurde er im Jahre 1947 wegen seines Einsatzes für die Ideen der UAOK des Jahres 1921 und wegen der Teilnahme am Kongreß der UAOK in Aschaffenburg durch die synodalen Bischöfe seines geistlichen Titels enthoben und aus der Kirche ausgestoßen.

**РУЙНУВАННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ ХРИСТІАНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
НА УКРАЇНІ:
МОНАСТІРІВ, СОБОРІВ, МІСЬКИХ ТА СІЛЬСЬКИХ ХРАМІВ**

DESTRUCTION OF MONUMENTS OF CHRISTIAN CULTURE
IN THE UKRAINE:
MONASTERIES, CATHEDRALS, CITY AND TOWN CHURCHES

ZERSTÖRUNG DER DENKMÄLER CHRISTLICHER KULTUR
IN DER UKRAINE —
KLÖSTER, KATHEDRALEN, STADT- U. GEMEINDEGOTTESHÄUSER

Найбільше нищення пам'ятників Християнської Культури в Україні відбувалося в період видимої ліквідації релігії, в роках 1934-1936. Можна припускати, що 75-80% всіх храмів на Україні зруйновано, перетворено на стайні, молочарні, свинарні, кіно, театри, антирелігійні музеї і ін.

Подаємо тут для ілюстрації кілька прикладів.

ПО МІСТУ КИЄВУ:

1. Миколаєвський Собор, побудований в 1690-1693 рр., зруйнований в 1934 р.
2. Манастирська трапезна церква — зруйнована.
3. Софійський Собор, пам'ятник XI ст., Катедра УАПЦ, перетворена на антирелігійний музей.
4. Києвопечерська Лавра — перетворена на музейний городок. В 1941 р. зруйнована Успенська Церква XI ст.
5. Михайлівський Золотоверхий монастир, пам'ятник початку XII ст., зруйнований в 1934 році.
6. Трьохсвятительська Церква XII ст. — зруйнована.
7. Успенський Собор на Подолі, XII ст. — зруйнований.
8. Пам'ятник Святої Ірини, зруйновано.
9. Братський монастир (Богоявленський Собор) на Подолі, будова 1695 р. — зруйнований.
10. Дзвіниця Братського монастиря, будова 1756 р. — зруйнована.
11. Миколаєвський Слупський монастир — зруйновано.
12. Іл'їнська церква — зруйнована.
13. Церква Святих Петра і Павла — зруйнована.
14. Дзвіниця Кирилівського монастиря, будова XII ст. — зруйнована.
15. Церква Миколи Доброго — зруйнована.
16. Церква Різдва Христового — зруйнована.
17. Ольгинська Церква — зруйнована.
18. Дерев'яна церква, перевезена після першої світової війни з Галичини — зруйнована.

ЗРУЙНОВАНІ ТАКОЖ КИЇВСЬКІ ЦВИНТАРІ З БАГАТИМИ ПАМ'ЯТНИКАМИ:

19. Аскольдова могила.
20. Щекавицький цвинтарь.
21. Цвинтар Флорівського монастиря.

22. Кладовищенська церква часів Єлизавети.
23. Цвинтар Кирилівський.
24. Цвинтар Звіринський.
25. Цвинтар Військовий.

У ХАРКОВІ:

1. Миколаєвський Собор, Катедра УАПЦ, — зруйнований.
2. Андрієвська церква — утворено кінотеатр.
3. Церква на Основі — зруйнована.
4. Церква на Клочківській вулиці — перетворена на клуб глухонімих.
5. Катедральний Собор — перетворений на радіо.
6. Собор Благовіщення — склеп машинових запасних частин.
7. Святодухівська Церква — зруйнована.
8. Воскресінська Церква — зруйнована.
9. Дмитрівська Церква — зруйнована.
10. Грецька Церква — зруйнована.
11. Церква на Озерянському базарі — міський архів.

У ПОЛТАВІ:

1. Успенський Собор — зруйновано.
2. Стрітенська Церква — зруйнована.
3. Воскресінська Церква, Катедра УАПЦ — зруйнована.
4. Преображенська Церква — зсипний пункт збіжжя.
5. Кладбищенська Церква — зсипний пункт.
6. Троецька Церква — зруйнована.
7. Спаська Церква — антирелігійний музей.
8. Хрестовоздвиженський монастир — зруйновано.
9. Різдво-Богородична Церква на Подолі — зруйнована.
10. Свято-Миколаєвська Церква — перетворена на майстерню.
11. Покрівська Церква — зруйнована.

В ЧЕРНИГОВІ:

1. Свято-Троїцько-Іллінський монастир, будова кінця XVII століття, часів Архієпископа Лазаря Барановича, перетворений на свинорадгосп.

РУЙНУВАННЯ ХРАМІВ ПО СЕЛАХ

В СЕЛІ САНЖАРИ (Полтавщина):

1. Успенська Церква — зруйнована.
2. Свято-Миколаєвська Церква — зруйнована.
3. Олександрівська Церква — зруйнована.

4. Свято-Троєцька Церква — зруйнована.
5. Михайлівська Церква — зруйнована.
6. Свято-Юр'євська Церква — зруйнована.

В СЕЛІ МАЛА ПЕРЕЩЕПИНА (Полтавщина): Одна Церква зруйнована, друга — перетворена на клуб.

В СЕЛІ ВЕЛИКИЙ КОБЕЛЯЧОК (Полтавщина) — обидві Церкви зруйновано.

В СЕЛІ ПОПОВА (Полтавщина): — в Церкві театр.

В СЕЛІ СУПРУНОВА БАЛКА — Церква зруйнована.

В СЕЛІ ПОЛУЗІР'Я (Полтавщина) — Церква перетворена на клуб.

В СЕЛІ СТАРІ САНЖАРИ (Полтавщина): одна — зруйнована, в другій — зсипний пункт збіжжя.

В СЕЛІ КУСТОЛОВО (Полтавщина) — в Церкві зсипний пункт.

В СЕЛІ ВЕЛИКІ СОЛУНЦІ (Полтавщина) — в Церкві театр.

МІСТО НІКОПОЛЬ (Дніпропетровщина):

1. Спасо-Преображенський Собор — військовий склеп.
2. Троїцька Церква з часів Запоріжжя — зруйнована.
3. Покрівська Церква — перетворена на військовий склеп.

ПО СЕЛАХ НІКОПОЛЬЩИНИ:

В СЕЛІ СУЛИЦЬКОМУ — зсипний пункт.

В СЕЛІ ГОРОДИЦІ — зруйнована.

В СЕЛІ НОВОПАВЛІВЦІ — обидві Церкви зруйновано.

В СЕЛІ ЧЕРВОНОГРИГОРІВЦІ — Спасопреображенська перетворена на театр. Борисоглібська — зруйнована.

В СЕЛІ НОВОМИКОЛАСЬЦІ — Церква зруйнована.

В СЕЛІ КАПУЛІВЦІ — Церква зруйнована.

В СЕЛІ ПОКРОВСЬКОМУ — Церква зруйнована.

А також і в інших селах Нікопольщини Церкви зруйновані.

Ці кілька прикладів руйнації советською владою як цінних пам'ятників Християнської Культури на Україні, так і звичайних міських храмів та цвинтарів є характерними для цілої України.

The greatest destruction of monuments of Christian culture in the Ukraine took place during the period of open liquidation of religion from 1934 to 1936. It is estimated that 75—80% of all churches in the Ukraine were destroyed, converted into horse stables, dairies, pig stables, movies, theatres, antireligious museums, etc.

Here are a few examples:

IN THE CITY OF KIEV:

1. Cathedral of St. Nicholas (Mikolaiivsky Sobor), built during the years 1690—1693, destroyed in 1934.

2. Refectory Church of the Monastery (Monastirska Trapezna Tserkva), destroyed.

3. Cathedral of St. Sophia (Sofiivsky Sobor), monumental structure of 11th century, Cathedra of the UAOCh, converted into an antireligious museum.

4. Kievo-Pecherska Lavra (Monastery of Caves), converted into a museum. Assumption Church (Uspenska Tserkva) of 11th century, destroyed in 1941.

5. Gold Roof Monastery of St. Michael (Mikhailivski Zolotoverkhy Monastir), monumental structure of the beginning of the 11th century, destroyed in 1934.

6. Church of Holy Three Kigns (Triokhsvatitelska Tserkva) of 12th century, destroyed.

7. Cathedral of Assumption (Uspensky Sobor) in Podil of the 12th century, destroyed.

8. Monument of St. Irine, destroyed.

9. Brothers Monastery (Bratsky Monastir), including Epiphany Cathedral (Bohoyavlensky Sobor) in Podil, structure of 1695, destroyed.

10. Bell Tower of Brothers Monastery, structure of 1756, destroyed.

11. Monastery of St. Nicholas in Slupsk (Mikolaiivsky Slupsky Monastir), destroyed.

12. Church of St. Elias (Iliivska Tserkva), destroyed.

13. Church of SS Peter and Paul (Tserkva Sviatikh Petra i Pavla), destroyed.

14. Bell Tower of the Monastery of St. Cyril (Kirilivsky Monastir), structure of the 12th century, destroyed.

15. Church of Nicholas the Good (Tserkva Mikoly Dobroho), destroyed.

16. Church of the Nativity (Tserkva Rizdva Khristovoho), destroyed.

17. Church of St. Olga (Olhinska Tserkva), destroyed.
18. Wooden Church, which was moved from Galicia during World War I, destroyed.

THE CEMETERIES OF KIEV, WITH THEIR RICH MONUMENTS,
WERE ALSO DESTROYED:

19. Tomb of Askold (Askoldova Mohila).
20. Cemetery of Shchekavitsia.
21. Cemetery of Monastery of St. Florian (Florivsky Monastir).
22. Cemetery Church (Kladovishchenska Tserkva) from the times of the Empress Elisabeth.
23. Cemetery of Kirilivka.
24. Cemetery of Zvirinets.
25. Military Cemetery.

IN KHARKIV:

1. Cathedral of St. Nicholas (Mikolaivsky Sobor), Cathedra of the UAOC, destroyed.
2. Church of St. Andreas (Andriivska Tserkva), converted into a movie house.
3. Church in Osnova, destroyed.
4. Church in the Klochkivska Street, converted into a club for deaf and mute.
5. Cathedral (Katedralny Sobor), converted into a radio station.
6. Cathedral of Annunciation (Sobor Blahovishchennia), converted into warehouse for machine spare parts.
7. Church of the Holy Spirit (Sviatodukhivska Tserkva), destroyed.
8. Resurrection Church (Voskresinska Tserkva), destroyed.
9. Church of St. Dimitrius (Dmitrivska Tserkva), destroyed.
10. Greek Church (Hretska Tserkva), destroyed.
11. Church on Ozarinsky Market — sity archiv.

IN POLTAVA:

1. Cathedral of Assumption (Uspensky Sobor), destroyed.
2. Church of Candlemas (Stritenska Tserkva), destroyed.
3. Resurrection Church (Voskresinska Tserkva), Cathedra of the UAOC, destroyed.
4. Reformation Church (Preobrazhenska Tserkva) — storehouse for grain.
5. Cemetery Church (Kladbishchenska Tserkva) — storehouse for grain.

6. Trinity Church (Troitska Tserkva), destroyed.
7. Savior's Church (Spaska Tserkva) — antireligious museum.
8. Monastery of the Exaltation of the Cross (Krestovozdvizhensky Monastir), destroyed.
9. Church of Mary's Nativity (Rizdvo-Bohorodichna Tserkva) in Podil, destroyed.
10. Church of St. Nicholas (Sviato-Mikolaivska Tserkva), converted into a workshop.
11. Church of Mary Salvation (Pokrivska Tserkva), destroyed.

IN CHERNIHIV:

Monastery of the Holy Trinity and of St. Elias (Sviato-Troitsko-Ilinsky Monastir), built by Archbishop Lazar Baranovich by the end of 17th century, converted into a government pig farm.

DESTRUCTION OF CHURCHES IN TOWNS:

Community Sanzhary (Province Poltava):

1. Assumption Church (Uspenska Tserkva), destroyed.
2. Church of St. Nicholas (Sviato-Mikolaivska Tserkva), destroyed.
3. Church of St. Alexander of Neva (Olexandro-Nevska Tserkva), destroyed.
4. Church of the Holy Trinity (Sviato-Troitska Tserkva), destroyed.
5. Church of St. Michael (Mikhailivska Tserkva), destroyed.
6. Church of St. George (Sviato-Yuriiivska Tserkva), destroyed.

IN THE COMMUNITY MALA-PERESHCHEPINA

(Province Poltava):

One church destroyed, and the other one converted into a club.

IN THE COMMUNITY VELIKY-KOBILIACHOK

(Province Poltava):

Both churches destroyed.

IN THE COMMUNITY POPOVA

(Province Poltava):

In the church — a theater.

IN THE COMMUNITY SUPRUNOVA BALKA

Church destroyed.

IN THE COMMUNITY POLUZIRIA
(Province Poltava):

The church converted into a club.

IN THE COMMUNITY STARI-SANZHARY
(Province Poltava):

One church destroyed and the other one converted into a storehouse for grain.

IN THE COMMUNITY KUSTOLOVO
(Province Poltava):

In the church — a storehouse for grain.

IN THE COMMUNITY VELIKI-SOLUNTSI
(Province Poltava):

In the church — a theater.

TOWN NIKOPOL
(Province Dniepropetrovsk):

1. Reformation Cathedral of the Savior (Spaso-Preobrazhensky Sobor) — military storehouse.
2. Church of the Holy Trinity (Troitska Tserkva) from the times of the Cossacks of Zaporoshe, destroyed.
3. Mary Salvation Church (Pokrivska Tserkva), converted into a military storehouse.

IN THE COMMUNITIES OF THE DISTRICT OF NIKOPOL:

In the Community Sulitske — grain storehouse.

In the Community Horodishche — destroyed.

In the Community Novo-Pavlivka — both churches destroyed.

In the Community Chervono-Hrihorivka: Reformation Church of the Savior (Spaso-Preobrazhenska Tserkva), converted into a theater; Church of the SS Boris and Hlib (Boriso-Hlibska Tserkva) — destroyed.

In the Community Novo-Mikolaivka: church destroyed.

In the Community Kapulivka: church destroyed.

In the Community Pokrovske: church destroyed.

The churches in other communities of the district Nikopol were destroyed.

These few examples of destruction of valuable monuments of Christian culture by the Bolsheviks in the Ukraine, as well as destruction of simple town churches and cemeteries, are characteristic for the entire Ukraine.

Die größte Zerstörung der Denkmäler christlicher Kultur in der Ukraine erfolgte in der Periode der offenen Liquidation der Religion in den Jahren 1934—1936. Es kann angenommen werden, daß 75—80 Prozent aller Gotteshäuser in der Ukraine zerstört bzw. in Viehställe, Molkereien, Schweineställe, Lichtspielhäuser, Theater, antireligiöse Musuem usw. verwandelt wurden.

Wir führen hier einige Beispiele an:

In der Stadt Kyiw:

1. Kathedrale des Heiligen Nikolaus (Mykolaiwsky Sobor), erbaut in den Jahren 1690—1693, zerstört im Jahre 1934.
2. Klösterliche Refektoriumskirche (Monastyrska Trapesna Zerkwa), zerstört.
3. Kathedrale der Heiligen Sophie (Sofijsky Sobor), Baudenkmal des XI. Jahrhunderts, Kanzel der UAOK, in ein antireligiöses Museum verwandelt.
4. Kyewo-Petscherska Laura (Katakombenkloster von Kyiw), in eine Museumstätte verwandelt. Mariä Himmelfahrtskirche (Uspenska Zerkwa) des XI. Jahrhunderts im Jahre 1941 zerstört.
5. Goldgipfelkloster des Heiligen Michael (Mychajliwsky Solotowerchy Monastyr), Baudenkmal aus dem Anfang des XII. Jahrhunderts, zerstört im Jahre 1934.
6. Kirche der Heiligen Drei Könige (Triochswiatytelska Zerkwa) aus dem XII. Jahrhundert, zerstört.
7. Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale (Uspensky Sobor) in Podil, aus dem XII. Jahrhundert, zerstört.
8. Denkmal der Heiligen Irena, zerstört.
9. Brüderkloster (Bratsky Monastyr) einschließlich Erscheinungskathedrale (Bogojawlensky Sobor) in Podil, Bauwerk des Jahres 1695, zerstört.
10. Glockenturm des Brüderklosters, Bauwerk des Jahres 1756, zerstört.
11. Kloster des Heiligen Nikolaus in Slupsk (Mykolaiwsky Slupsky Monastyr), zerstört.
12. Kirche des Heiligen Illia (Iljinska Zerkwa), zerstört.
13. Kirche der Heiligen Peter und Paul (Zerkwa Swiatych Petra i Pawla), zerstört.
14. Glockenturm des Klosters des Heiligen Cyrillus (Kyryliwsky Monastyr), Bauwerk des XII. Jahrhunderts, zerstört.
15. Kirche Nikolaus des Guten (Zerkwa Mykoly Dobroho), zerstört.

16. Christi-Geburt-Kirche (Zerkwa Risdwa Chrystowoho), zerstört.
17. Kirche der Heiligen Olha (Olhynska Zerkwa), zerstört.
18. Holzkirche, aus der Provinz Halytschyna (Galizien) nach dem ersten Weltkriege herübergebracht, zerstört.

DIE FRIEDHÖFE VON KYIW, MIT IHREN REICHEN DENKMÄLERN,
WURDEN AUCH ZERSTÖRT:

19. Grabmal des Askolds (Askoldowa Mohyla).
20. Friedhof von Schtschekawytzia.
21. Friedhof des Klosters des Heiligen Florian (Floriwsky Monastyr).
22. Friedhofskirche (Kladowyschtschenska Zerkwa) aus der Zeit der Kaiserin Elisabeth.
23. Friedhof von Kyryliwka.
24. Friedhof von Swirynetz.
25. Militärfriedhof.

In Charkiw:

1. Kathedrale des Heiligen Nikolaus (Mykolaiwsky Sobor), Kanzel der UAOK, zerstört.
2. Kirche des Heiligen Andreas (Angriewska Zerkwa), in ein Lichtspieltheater verwandelt.
3. Kirche in Osnowa, zerstört.
4. Kirche in der Klotschkiwska-Straße, in ein Klubhaus für Taubstumme verwandelt.
5. Kathedrale (Katedralny Sobor), in eine Rundfunkstation verwandelt.
6. Verkündigungskathedrale (Sobor Blagowischtschennia) — Maschinenersatzteillager.
7. Kirche des Heiligen Geistes (Swiatoduchiwska Zerkwa), zerstört.
8. Auferstehungskirche (Woskresinska Zerkwa), zerstört.
9. Kirche des Heiligen Dimitrius (Dmytriwska Zerkwa), zerstört.
10. Griechische Kirche (Hretzka Zerkwa), zerstört.
11. Kirche am Oseriansky-Markt — Städtisches Archiv.

In Poltawa:

1. Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale (Uspensky Sobor), zerstört.
2. Mariä-Lichtmeß-Kirche (Stritenska Zerkwa), zerstört.
3. Auferstehungskirche (Woskresinska Zerkwa), Kanzel der UAOK, zerstört.
4. Reformationskirche (Preobraschenska Zerkwa) — Getreidelager.
5. Friedhofskirche (Kladbyschtschenska Zerkwa) — Getreidelager.
6. Dreifaltigkeitskirche (Trojitzka Zerkwa), zerstört.
7. Heilandskirche (Spaska Zerkwa) — antireligiöses Museum.

8. Kreuzerhöhungskloster (Chrestowosdwyschensky Monastyr), zerstört.
9. Kirche Mariä-Geburt (Risdw-Bohorodytschna Zerkwa) in Podil, zerstört.
10. Kirche des Heiligen Nikolaus (Swiato-Mykolaiwska Zerkwa), in eine Werkstatt verwandelt.
11. Maria-Hilf-Kirche (Pokriwska Zerkwa), zerstört.

In Tschernihiw:

Kloster der Heiligen Dreifaltigkeit und des Heiligen Illia (Swiato-Troitzko-Ilinsky Monastyr), durch Erzbischof Lasar Baranowytch Ende des XVII. Jahrhunderts erbaut, — in ein staatliches Schweinezuchtgut verwandelt.

ZERSTÖRUNG DER GOTTESHÄUSER IN DORFGEMEINDEN:

Gemeinde *Sanschary* (Provinz Poltawa):

1. Mariä-Himmelfahrts-Kirche (Uspenska Zerkwa), zerstört.
2. Kirche des Heiligen Nikolaus (Swiato-Mykolaiwska Zerkwa), zerstört.
3. Kirche des Heiligen Oleksander Newsky (Oleksandro-Newska Zerkwa), zerstört.
4. Kirche der Heiligen Dreifaltigkeit (Swiato-Trojitzka Zerkwa), zerstört.
6. Kirche des Heiligen Georg (Swiato-Juriwska Zerkwa), zerstört.

In der Gemeinde *Stari-Sanschary* (Provinz Poltawa): eine Kirche zerstört und die andere in ein Klubhaus verwandelt.

In der Gemeinde *Welyky-Kobeliatschok* (Provinz Poltawa): beide Kirchen zerstört.

In der Gemeinde *Popowa* (Provinz Poltawa): in der Kirche — ein Theater.

In der Gemeinde *Suprunowa Balka*: Kirche zerstört.

In der Gemeinde *Polusiria* (Provinz Poltawa): die Kirche in ein Klubhaus verwandelt.

In der Gemeinde *Stari-Sanschary* (Provinz Poltawa): eine Kirche zerstört und die andere in ein Getreidelager verwandelt.

In der Gemeinde *Kustolowo* (Provinz Poltawa): in der Kirche — ein Getreidelager.

In der Gemeinde *Welyki-Soluntzi* (Provinz Poltawa): in der Kirche — Theater.

Stadt Nikopol (Provinz Dnipropetrowsk):

1. Reformationskathedrale des Heilands (Spaso-Preobraschensky Sobor): Militärlager.

2. Kirche der Heiligen Dreifaltigkeit (Trojitzka Zerkwa) aus der Zeit der Saporoscher Kosaken: zerstört.
3. Mariä-Hilf-Kirche (Pokriwska Zerkwa): in ein Militärlager verwandelt.

In den Dorfgemeinden des Bezirks Nikopol:

In der Gemeinde *Sulytzke*: Getreidelager.

In der Gemeinde *Horodyschtsche*: zerstört.

In der Gemeinde *Nowo-Pawliwka*: beide Kirchen zerstört.

In der Gemeinde *Tscherwono-Hryhoriwka*: Reformationskirche des Heilands (Spaso-Preobraschenska Zerkwa) — in ein Theater verwandelt, Kirche der Heiligen Borys und Glib (Borysoglibska Zerkwa) — zerstört.

In der Gemeinde *Nowo-Mykolaiwka*: Kirche zerstört.

In der Gemeinde *Nowo-Iwaniwka*: Kirche zerstört.

In der Gemeinde *Kapuliwka*: Kirche zerstört.

In der Gemeinde *Pokrowske*: Kirche zerstört.

Auch in anderen Dorfgemeinden des Bezirks Nikopol sind die Kirchen zerstört worden.

Diese wenigen Beispiele der Zerstörung durch die Sowjetregierung der wertvollen Denkmäler der Christlichen Kultur in der Ukraine, sowie einfacher Gemeindegotteshäuser und Friedhöfe, sind charakteristisch für die gesamte Ukraine.

Катедральний Собор Святого Миколая (Військовий) в Києві, збудований на кошт Гетьмана Івана Мазепи в 1690-1696 рр. Зруйнований більшовиками в 1934 році

Cathedral of St. Nicholas — Military Sobor (Katedralny Sobor Sviatoho Mikolaya—Viyskovy), built from the funds of Hetman Ivan Mazepa during the years 1690—1696, destroyed by the Bolshevists in 1934

Kathedrale des Heiligen Nikolaus — Militärsobor (Katedralny Sobor Swiatoho Mykolaja — Wijskowy) in Kyiw, erbaut aus der Stiftung des Hetmans Iwan Masepa in den Jahren 1690—1696. Von den Bolschewisten im Jahre 1934 zerstört

Михайлівський (Дмитрівський) Золотоверхий монастир у Києві, споруджений в 1060-х роках, відбудований в XVIII ст., зруйнований більшовиками в 1934 році.

Gold Roof Monastery of St. Michael (Monastery of St. Dmytro) [Mikhailivsky-Dmitriivsky Zolotoverkhy Monastir] in Kiev, built around the year 1060, rebuilt in the 18th century, destroyed by the Bolsheviks in 1934.

Goldgipfelkloster des Heiligen Michael [Kloster des Heiligen Dmytro] (Mychajliwsky — Dmytriivsky Solotowerchy Monastyr) in Kyiw, errichtet um 1060, wiederaufgebaut im XVIII. Jahrhundert. Von den Bolschewisten im Jahre 1934 zerstört.

Успенський катедральний собор Києво-Печерської Лаври, збудований у 1073-1089 рр., перебудований в XVIII ст. Зруйнований в 1941 році.

Assumption Cathedral (Uspensky Katedralny Sobor) of the Kiev-Pecherska Lavra, built during the years 1073—1089, rebuilt in the 17th century. Destroyed in 1941.

Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale (Uspensky Katedralny Sobor) der Kyiwo-Petscherska Laura, erbaut in den Jahren 1073—1089, umgebaut im XVIII. Jahrhundert. Im Jahre 1941 zerstört.

Руїни Успенського кафедрального Собору Києво-Печерської Лаври.

(Зруйнований советським підпіллям в листопаді 1941 р. — див. Леонтій Форостівський «Київ під ворожими окупаціями», Буенос-Айрес, 1952, ст. 38 і В. Скуйбіда: «Київ в 1941-1943 р.» — «Вісті Братства вояків 1 УД УНА» ч. 3—4 (65—66) ст. 13—19).

Ruins of the Assumption Cathedral of Kiev-Pecherska Lavra.

(Destroyed by the Soviet guerrillas in November 1941. References: Leonty Forostivsky "Kiev Under Occupation by Enemies," Buenos Aires, 1952; Page 38; V. Skuybida "Kiev in 1941—1943" — "News of Brotherhood of Veterans of the First Ukrainian Division of the Ukrainian National Army," Number 3—4 (65—66), Pages 13—19).

Ruinen der Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale der Kyewo-Petscherska Laura (Von den sowjetischen Partisanen im November 1941 zerstört. Nachweise: Leonty Forostivsky „Kyiw unter feindlichen Besatzungen“, Buenos Aires, 1952, Seite 38; W. Skuybida „Kyiw in 1941—1943“ — „Nachrichten der Bruderschaft der Veteranen der I. Ukrainischen Division der Ukrainischen Nationalen Armee“, Nr. 3—4 (65—66), Seiten 13—19).

Церква Різдва Христового в Києві, збудована в 1810-1814 рр. Знищена більшовиками в 1934 р. В цій Церкві стояла труна Т. Г. Шевченка в час повороту її з Петербурга до Києва.

Church of the Nativity (Tserkva Rizdva Khrystovoho) in Kiev, built during the years 1810—1814, was destroyed by the Bolshevists in 1934. The coffin of T. H. Shevshchenko was displayed in this church at the time it was moved from Petersburg to Kiev.

Kirche Christi Geburt (Zerkwa Risdwa Chrystowoho) in Kyiw, erbaut in den Jahren 1810—1814. Von den Bolschewisten im Jahre 1934 zerstört. In dieser Kirche ist der Sarg von T. H. Schevtschenko während seiner Überführung von Petersburg nach Kyiw ausgestellt worden.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРЕСИ

про пограбування комуністами церковних цінностей на Україні

PRESS REPORTS

*about the robbery of church treasures by the Communists in the
Ukraine.*

PRESSEBERICHTE

*über den Raub der kirchlichen Wertgegenstände durch die Kommunisten
in der Ukraine*

«ЧЕРВОНА ПРАВДА» Ч. 95 за 1922 р. подає склад деяких комісій по вилученню церковних цінностей. В Чернигові Губкомісія була під головуванням Завідуючого Губерніяльним Фінансовим Відділом товариша Вінчик.

— На Катернославщині Губкомісія складалася з Голови Суханова, Когетова (Голови Губерніяльного партійного комітету), Трешіна (Голови Губерніяльного Виконавчого Комітету) та Постнікова (Голови Губерніяльної Чрезвичайки).

— В Кременчузі на чолі Губкомісії стояв член Всеукраїнського Виконавчого Комітету Облапенко.

«ЧЕРВОНА ПРАВДА» Ч. 94, 1922 року подає таке: «На 12 квітня здано в Губерніяльний Фінансовий Відділ в Харкові 21 пуд 1 фунт, 58 золотників срібних виробів, 1 фунт 2 золотники 66 долей золотих виробів. Крім того в Катедральному Соборі намічено до вилучення срібний дзвін вагою 18 пудів*).

— У Києві комісія по вилученню почала працю другого квітня і сподівається закінчити її 20 квітня. Почали вилучати з Києво-Печерської Лаври та Софійського Собору. Наслідки вилучення: 1 пуд 19 фунтів золота, 533 карати брильєнтів, 231 пуд срібла, усе в виробах.

— В Запоріжжі комісія під головуванням тов. Колоса збрала 7 пуд. 19 фунт 39 золотників срібла; підрахунок решти вилученого майна ще переводиться.

«СВОБОДА» за 22 травня 1922 р. подає: «Берлін, 8 травня (Власний Коресподент «Свободи»):

— На підставі декрету про відібрання церковних цінностей більшовики збрали в Києво-Печерській Лаврі, між іншим, такі речі:

1. Золоту панагію, оздоблену діамантами, брильєнтами та іншими дорогоцінними каміннями.
2. Дорогу панагію, оздоблену діамантами.
3. Золоту миску тонкої роботи з рельєфними образками.
4. Подарунок Катерини II-ої — лямпаду з кутасом із брильєнтів і перлів вагою, крім кутасу й золотої оздобленої брильєнтом покрішки, 6 фунтів 12 золотників та з 241 брильєнтом і 207 перлинами.
5. Оздобу з Обручника Йосипа, набиту брильєнтами, діамантами, рубінами, ізумрудами та яхонтами.

---

*) 1 пуд дорівнює 16 кілограмів.

6. Оклад з ікони Володимира Святого, кований золотом і набитий брильянтами.
7. Дорогоцінну золоту лямпаду з брильянтівим кутасом унизу — подарунок Олександра II.
8. Незвичайної цінности панагію — подарунок графині Леонової.
9. Панагію — брильянти вагою в 90 каратів.
10. Євангелію з горішньою золотою палітуркою, яка важить 9 фунтів і має 200 брильєнтів; срібна палітурка важить 6 фунтів і набита дорогоцінним камінням.
11. Місце для нагрудних хрестів, укритих брильянтами.
12. Дві перлових митри з брильянтами.
13. Дві митри тонкого кованого золота, вкриті дорогоцінними каміннями.

Вартість усі ці речі мають величезну.

Багато коштовних речей зібрано в Софійському Соборі, а також у Михайлівським монастирі.

Після останніх відомостей, одержаних у Львові, у Київській Лаврі всього сконфісковано 2417 брильєнтів, з яких найменші важать по півтора карати, більша ж частина важить по 3-5 карати, а декілька с по 9 каратів.

«РІДНИЙ КРАЙ» від 12.9.1922 року подає:

«ВИЛУЧЕННЯ ЦЕРКОВНИХ СКАРБІВ» — (Українтаг). «Харківська газета «Комуніст» (Ч. 161) повідомляє:

«Згідно матеріалів Центральної Комісії по вилученню церковних скарбів, по Чернігівській, Кременчуцькій, Запорізькій Катеринославській, Полтавській та Подільській губерніях вилучено церковних скарбів: срібла — 254 пуди 2 фунти, золота — два золотники, брильєнтів — 126 штук і декілька каратів, жемчугів 60 золотників, срібних монет 6.554 рублі, 3 митри з алмазами та жемчугом і різні дорогоцінні каміння.»

«ДІЛО» від 24 січня 1930 в інформації «НОВІ ЖНИВА ДПУ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ» подає:

«Комуніст» пише, що в Миколаєві розстріляно священика Павленка і селян, — Біляна, Диненка та Клименка й Забирака за те, що спротивлялися большевикам, коли ці хотіли забрати із дзвіниці церковні дзвони.

“CHERVONA PRAVDA” (Red Truth), Number 95 of the year 1922 published names of members of some Teams for Confiscation of Church Valuables. The Province Team of Chernihiv was headed by the Chief of the Province Finance Office Comrade Vinchik.

The Team of the Province Katerinoslav consisted of the Chief Sukhanov, Kohetov (Leader of the Province Committee of the Communist Party), Tryeshin (Chief of the Executive Committee of the Province) and Postnikov (Chief of the Cheka [Extraordinary Commission] of the Province).

The Province Team of Kremenchuk was headed by the Chief of the All-Ukrainian Executive Committee Oblapenko.

“CHERVONA PRAVDA,” Number 94 of the year 1922, reported the following:

“Up to 12 April, 21 Pud* 1 Pound 58 Zolotnik in silverware and 1 Pound 2 Zolotnik 66 Dola in goldware were turned in to the Finance Office of the Province Kharkiv. In addition, the silver bell of the Cathedral weighing 18 Pud is being considered for confiscation.*

The Team in Kiev began its work on 2 April and had scheduled to complete this assignment by 20 April. The confiscations began in the Kievo-Pecherska Lavra and in the Cathedral of St. Sophia. The results of the confiscation action: 1 Pud 19 Pound of gold, 533 Carat of brilliants, 231 Pud of silver, all of which were valuables.

The Team in Zaporozhe, headed by Comrade Kolos, collected 7 Pud 19 Pound 39 Zolotnik of silver. The inventory of the remainder of the confiscated property is still being made.”

“SVOBODA” (Freedom) reported on 22 May 1922: “Berlin, 8 May (from the own correspondent of “Svoboda”):

Pursuant to the Decree for Confiscation of Church Valuables, the Bolsheviks confiscated among others the following items in the Kievo-Pecherska Lavra:

1. Golden panagia, adorned with diamonds, brilliants and other valuable stones.
2. Valuable panagia, adorned with diamonds.
3. Golden plate of delicate work, with relief pictures.

---

* 1 Pud equals 16 kilograms.

4. Gift of Empress Catherine II: hanging lamp with cutas of brilliants with pearls weighing (except cutas and golden lid decorated with brilliants) 6 Pound 12 Zoltnik and decorated with 241 brilliants and 207 pearls.

5. Decoration from bracelet of St. Joseph, decorated with brilliants, diamonds, rubies, emeralds and sapphires.

6. Goldwork from the ikon of St. Volodimir, decorated with brilliants.

7. Valuable golden lamp with brilliant-cutas, gift of the Emperor Alexander II.

8. Panagia of an extraordinary value, gift of the Countess Leonova.

9. Panagia with brilliants weighing 90 Carat.

10. Gospel with top cover of gold, which cover weighs 9 Pounds and contains 200 brilliants; the silver cover weighs 6 Pounds and is decorated with valuable stones.

11. Jewelry box for necklaces and crosses, decorated with brilliants.

12. Two miters with pearls and brilliants.

13. Two miters decorated with gold of fine work and with valuable stones. All of these items have an extraordinary value.

Many valuable items were collected at the Cathedral of St. Sophia as well as in the Monastery of St. Michael.

According to the latest reports received from Lviv, a total of 2,417 brilliants were confiscated in the Kievo-Pecherska Lavra, the smallest of which have a weight of one and a half carat each, most of them however 3—5 carat each, and some even 9 carat each."

"RIDNY KRAY" (Homeland) reported on 19 September 1922:

"CONFISCATION OF CHURCH TREASURES," — (Ukrainity) The newspaper "Communist," Number 161, Kharkiv, reported:

"It was learned from the files of the Central Commission for Confiscation of Church Treasures that the following church treasures were confiscated in the Provinces Chernihiv, Kremenchuk, Zaporozhe, Katerinoslav, Poltava and Podolia: 254 Pud 2 Pounds of silver, 2 Zolotnik of gold, 126 and a few Carat of brilliants, 60 Zolotnik pearls, 6,554 Rubel in silver coins, 3 miters with diamonds and pearls, and various valuable stones."

"DILO" (Business) of 24 January 1930 reported in the Article "NEW CROP OF THE GPU IN THE SOVIET UKRAINE":

"Communist" reported that Parish Priest Pavlenko and the farmers Bilan and Dinenko, as well as Klimenko and Zabirak were executed by shooting, because they resisted the Bolsheviks when the latter attempted to remove church bells from the bell tower.

„*Tscherwona Prawda*“ (Rote Wahrheit), Nr. 95 aus dem Jahre 1922 veröffentliche Namen der Mitglieder einiger Kommissionen für die Beschlagnahme kirchlicher Wertgegenstände. Die Provinzkommission in Tschernihiw war unter dem Vorsitz des Leiters des Provinzfinanzamtes, Genossen Wintschyk.

Die Kommission der Provinz Katerynoslaw bestand aus dem Vorsitzenden Suchanow, Kohetow (Leiter der Provinzkomitees der Partei), Trjeschin (Leiter des Exekutivkomitees der Provinz) und Postnikow (Leiter der Außerordentlichen Kommission der Provinz).

Den Vorsitz der Provinzkommission in Krementschug hatte der Leiter des Gesamtukrainischen Exekutivkomitees Oblapenko.

„*Tscherwona Prawda*“ berichtete in ihrer Nr. 94 aus dem Jahre 1922 folgendes:

„Bis zum 12. April wurden 21 Pud* 1 Pfund 58 Solotnik Silbererzeugnisse und 1 Pfund 2 Solotnik 66 Dola Golderzeugnisse an das Finanzamt der Provinz Charkiw abgeliefert. Außerdem wurde die Silberglocke der Kathedrale im Gewicht von 18 Pud für die Beschlagnahme vorgesehen.“

Die Kommission in Kyiw begann ihre Arbeit am 2. April und beabsichtigte, diese Arbeit am 20. April abzuschließen. Man begann mit der Beschlagnahme in der Kyewo-Petscherska Laura und in der Kathedrale der Heiligen Sophie. Die Ergebnisse der Beschlagnahme: 1 Pud 19 Pfund Gold, 533 Karat Brillianten, 231 Pud Silber, alles kostbarste Erzeugnisse.

Die Kommission in Saporischja, unter dem Vorsitz des Genossen Kolos, sammelte 7 Pud 19 Pfund 39 Solotnik Silber; die Zählung des Restes des beschlagnahmten Eigentums wird noch durchgeführt.“

„*Swoboda*“ (Freiheit) berichtet am 22. Mai 1922: „Berlin, 8. Mai (vom eigenen Berichterstatter der „*Swoboda*“):

Auf Grund des Dekretes über die Beschlagnahme der kirchlichen Wertgegenstände konfiszierten die Bolschewisten in der Kyewo-Petscherska Laura unter anderem folgende Gegenstände:

1. Goldene Panagia, mit Diamanten, Brillianten und anderen kostbaren Steinen geschmückt.
2. Kostbare Panagia, mit Diamanten geschmückt.

---

* 1 Pud gleich 16 Kilogramm.

3. Goldener Teller feiner Arbeit, mit Reliefbildern.
4. Geschenk der Kaiserin Katharina II.: Ampel mit Kutas aus Brillianten geschmückte Deckel) von 6 Pfund 12 Solotnik sowie 241 Brillanten geschmücktem Deckel) von 6 Pfund 12 Solotnik und 241 Brillanten und 207 Perlen.
5. Verzierung aus dem Armreifen des Heiligen Joseph, mit Brillianten, Diamanten, Rubinen, Smaragden und Saphiren besetzt.
6. Beschlag aus den Ikonen des Heiligen Wolodymyr, aus Gold und mit Brillianten besetzt.
7. Wertvolle goldene Ampel mit Brillianten-Kutas — Geschenk des Kaisers Aleksander II.
8. Panagia, von außerordentlichem Wert, Geschenk der Gräfin Leonowa.
9. Panagia mit Brillianten im Gewicht von 90 Karat.
10. Evangelienbuch mit oberem Deckel aus Gold, der 9 pfund wiegt und 200 Brillianten enthält; der silberne Deckel wiegt 6 Pfund und ist mit kostbaren Steinen besetzt.
11. Schmuckkästchen für Halsketten mit Kreuzen, mit Brillianten besetzt.
12. Zwei Mitren mit Perlen und Brillianten.
13. Zwei Mitren, mit feinem Gold beschlagen und mit kostbaren Steinen besetzt.

Alle diese Gegenstände haben einen außerordentlich hohen Wert.

Viele kostbare Gegenstände wurden in der Kathedrale der Heiligen Sophie sowie im Kloster des Heiligen Michael gesammelt.

Nach den letzten, aus Lwiw erhaltenen Berichten, wurden insgesamt 2417 Brillianten in der Kyiwo-Petscherska Laura beschlagnahmt, von denen die kleinsten je einundeinhalb Karat wiegen, die meisten jedoch je 3—5 Karat, und einige sogar je 9 Karat.“

„*Ridny Kraj*“ (Heimatland) berichtete am 19. September 1922:

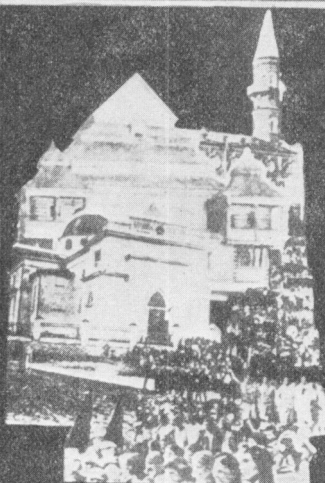
„*Beschlagnahme der kirchlichen Schätze*“. Die Zeitung „*Kommunist*“ (Nr. 161) in Charkiw berichtet:

„Aus Unterlagen der Zentralkommission für die Beschlagnahme der kirchlichen Schätze geht hervor, daß folgende kirchlichen Schätze in den Provinzen Tschernyhiw, Krementschug, Saporischja, Katherynoslaw, Poltawa und Podillia beschlagnahmt wurden: 254 Pud 2 Pfund Silber, zwei Solotnik Gold, 126 Stück und einige Karat Brillianten, 60 Solotnik Perlen, 6554 Rubel in Silbermünzen, 3 Mitren mit Diamanten und Perlen und verschiedene Edelsteine.“

„*Dilo*“ (Arbeit) vom 24. Januar 1930 berichtet im Artikel „*Neue Ernte der GPU in der Sowjet-Ukraine*“:

„*Kommunist*“ schreibt, daß der Pfarrer Pawlenko und die Bauern Bilan, Dynenko sowie Klymenko und Sabyrak, in Mykolaiw erschossen wurden, weil sie den Bolschewisten Widerstand leisteten, als die letzteren versucht hatten, die Glocken vom Kirchenturm zu entfernen.

**В
С
і**

ТРУДЯЩІ

**Д
О
Л
А
В**

СПІЛКІ

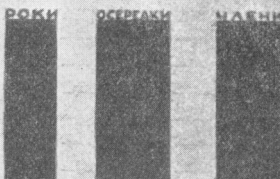
ВОЙОВНИЧИХ

БЕЗВІРНИКІВ

**ЗАЧИНЕНО
МОАНТОВНИХ БУДИНКІВ
по УКРАЇНІ**

1924-25 р.	—	46
1926	року	28
1927	—	58
1928	—	97
1929	—	136
1930	—	234
1931	(всього)	350

**ЗРІСТ по СРСР
ОСЕРЕДКІВ
ТА ЧЛЕНІВ СВБ**

**КІЛЬКІСТЬ
УДАРНИХ БЕЗВІРНИЦЬКИХ**

БРИГАД

всього по СРСР 2.964

по УКРАЇНІ 749

по КИЇВЩИНІ 296

УВАЖАЄМО, ЩО НЕМАЄ ПОСИЛАННЯ НА НЕПОВІДОМІ
ВІСНИКИ ЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНИХ БУДИНКІВ

**ВИСТАВКИ
ВИКОНАВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
МУЗЕЙНИКОГО
ГОРОДИЩА
КИЇВІ**

Фотосвітлина з антирелігійної виставки Спільки Войовничих Безвірників на терені Музейного Городка в Києві (Кієво-Печерська Лавра).

На світлині большевицькі безбожні гасла: «Всі трудящі до лав Спільки Войовничих Безвірників». Далі діаграма закриття молитовних будинків (храмів) та зріст осередків і членів СВБ. Зачинено храмів по Україні в 1924-1925 — 46 храмів, в 1926 — 28, в 1927 — 58, в 1928 — 97, в 1929 — 136, в 1930 — 243, і за 9 місяців 1931 року 330 храмів.

ЗРІСТ ПО СРСР ОСЕРЕДКІВ ТА ЧЛЕНІВ СВБ

1928 рік	2.421	осередок	
1929 „	3.121	„	
1930 „	8.928	„	(Кількість членіґ на світлині нерозбірно)
1931 „	55.600	„	
1932 „	60.000	„	

(З матеріалів ВУАН. Мюнхен, Німеччина).

Picture of an anti-religious exhibition of the Association of Militant Atheists on the territory of the Museum of Kiev (Kievo-Pecherska Lavra).

The Bolshevik slogans appear on the picture: “All working people, join the ranks of the Association of Millitant Atheists.” Further, a diagram showing the closing of churches and increase of the local branches and members of the Assotiation of Militant Atheists.

During the years 1924—1925, 46 churches were closed in the Ukraine, during 1926 — 28 churches, in 1927 — 58, in 1928 — 97, in 1929 — 136, in 1930 — 243, and in nine months of 1931 — 330 churches.

INCREASE OF LOCAL BRANCHES AND MEMBERS OF THE ASSOCIATION OF MILITANT ATHEISTS IN THE U.S.S.R.:

In 1928 —	2,421	local	Branches	
In 1929 —	3,121	local	„	(The number of members are
In 1930 —	8,928	local	„	illegible on the picture)
In 1931 —	55,600	local	„	
In 1932 —	60,000	local	„	

(From the documents of the Free Ukrainian Academy of Sciencies, Munich, Germany).

Bild aus der antireligiösen Ausstellung des Verbandes der militanten Atheisten auf dem Museumsgelände in Kyiw (Kyiw-Petscherska Laura).

Auf dem Bilde sind bolschewistische atheistische Losungen: „Alle Werktätigen in die Reihen des Verbandes der militanten Atheisten.“ Ferner ein Diagramm über die Schließung der Gotteshäuser und über die Vermehrung der Ortsgruppen und der Mitglieder des Verbandes der militanten Atheisten. In den Jahren 1924/25 wurden 46 Gotteshäuser in der Ukraine geschlossen, im Jahre 1926 — 28, in 1927 — 58, in 1928 — 97, in 1929 — 136, in 1930 — 243, und in neun Monaten des Jahres 1931 — 330 Gotteshäuser.

Vermehrung der Ortsgruppen und der Mitglieder des Verbandes der militanten Atheisten in der UdSSR:

Im Jahre 1928	—	2 421	Ortsgruppen	
„ „ 1929	—	3 121	„	(Anzahl der Mitglieder ist
„ „ 1930	—	8 928	„	auf dem Bilde unleserlich)
„ „ 1931	—	55 600	„	
„ „ 1932	—	60 000	„	

(Aus den Dokumenten der Freien Ukrainischen Akademie der Wissenschaften (FUAW), München, Deutschland).

ТІЛДКИ ЄДНАННЯ Й
ЗЛИТТЯ РОБІТНИКІВ
УСІХ НАЦІЙ У БОРО-
ТБІ ПРОТИ КАПІТА-
ЛУ ПРИЗВОДИТЬ
ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО
ПИТАННЯ.

ПЕРШОГО ПОНЕДІЛКА ТРИНАДЦЯТИХ

ПРОМОВА
ПРО
ПРО

ПРО

ПРО

ПРО

ПРО

ПРО

ПРО

ПРО

Світлина Спілки Войовничих Безвірників у Києві

На світлині в дусі комуністичної влади на Україні подана пропагандивно-безбожна критика на Українську Автокефальну Православну Церкву і її діячів. Зверху праворуч большевицьке гасло: «Тільки єднання й злиття робітників усіх націй у боротьбі проти капіталу призводить до розв'язання національного питання».

Внизу дві світлини з керівників УАПЦ. Ліворуч: прот. Михайло Мороз Голова 1-ої ВПЦР, протодиякон Василь Потієнко, Голова 2-ої ВПЦР., Світлина цілої ВПЦР. Світлина праворуч: Арх. Олександр Яреценко (вгорі правий кут) коло фашистського знака Академік Сергій Єфремов, Митрополит Василь Липківський (видно половину з під рами), проф. Володимир Чехівський, Арх. Нестор Шараївський. На світлині невиразно видно гасла: «Українська автокефальна Церква — знаряддя куркульсько-буржуазної контрреволюції», «Українська автокефальна Церква — знаряддя СВУ».

(З матеріалів ВУАН. Мюнхен, Німеччина)

Picture of the Association of Militant Atheists in Kiev

The picture shows the propagative-atheistic criticism against the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church and its supporters, in the spirit of the Communist Government in the Ukraine. Top right, the Bolshevik slogan: "Only unity and cooperation of the workers of all nations in the fight against the capital will lead to the solution of the national problem".

On bottom, two pictures of leaders of the UAOCh. Left: Archpriest Mikhailo Moroz, President of the First All-Ukrainian Orthodox Church Assembly; Archdeacon Vasil Potienko, President of the Second All-Ukrainian Orthodox Church Assembly; picture of the entire Assembly of the All-Ukrainian Orthodox Church. Right: Archbishop Alexander Yareshchenko (top right corner); Academician Sergy Yefremov, beside the Fascist swastica; Metropolitan Vasil Lipkivsky (partly visible behind the frame); Professor Volodimir Czechivsky; and Archbishop Nestor Sharivsky. The slogans shown unclearly read: "Ukrainian Autocephalous Church — a tool of the kulak-bourgeois counter-revolution", "Ukrainian Autocephalous Church — a tool of the Union for the Liberation of Ukraine".

(From the documents of the FUAS, Munich, Germany).

Bild des Verbandes der militanten Atheisten in Kyiw

Auf dem Bilde erscheint im Sinne der kommunistischen Regierung in der Ukraine die propagandistisch-atheistische Kritik gegen die Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche und gegen ihre Mitarbeiter. Oben rechts die bolschewistische Losung: „Nur die Vereinigung und der Zusammenschluß der Arbeiter aller Nationen im Kampfe gegen das Kapital führen zur Lösung den nationalen Frage“.

Unten zwei Bilder der Führer der UAOK. Links: Erzpriester Mychajlo Moros, Vorsitzender des Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates; Erzdiakon Wasyl Potijenko, Vorsitzender des Zweiten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates; Bild des gesamten Rates der Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirche. Bild rechts: Erzbischof Oleksander Jareschtschenko (obere rechte Ecke); neben dem faschistischen Hakenkreuz — Akademiker Sergi Jefremow; Metropolit Wasyl Lypkiwsky (teilweise hinter dem Rahmen sichtbar), Professor Wolodymyr Tschetschiwsky, Erzbischof Nestor Scharaiwsky. Auf dem Bilde unklar erscheinen Losungen: „Ukrainische Autocephale Kirche — Werkzeug der großbäuerlich-bürgerlichen Konterrevolution“, „Ukrainische Autocephale Kirche — Werkzeug der Union für die Befreiung der Ukraine“.

(Aus den Dokumenten der FUAU, München, Deutschland)

Президія Співки Войовничих Безвірників, в Києві, робить рейд несподіваного обслідування в Трапезній церкві Києво-Печерської Лаври. Обслідують тільки що привезений до Музейного Городка найстарший іконостас села Шпитьок, Київської області. Вносять вимогу до адміністрації Городка про кончу потребу знищення цього іконостаса.

На світлині президія Співки Войовничих Безвірників та актив її.

Зліва направо: 1. Дружина робітника Арсенала Ларкіна, 2. Член президії СВБ Ахтирко, 3. Невідомий, 4. Професор Максо-Ленінської катедри, в Києві, С. П. Львович., 5. Завгосп Музейного Городка О. Поліщук, 6. Голова Районового Комітету СВБ Сухов, 7. Робітник Арсеналу Ларкін, 8. Невідомий, 9. Референт Районової СВБ Самойлович, 10. Секретар Районової СВБ Бульковштейн, 11. Активистка СВБ Ольшевська. Кваліфікована злодійка в Києві по чердачних кражах. За злодійство суджена 5 разів.

(З матеріалів ВУАН. Мюнхен, Німеччина).

Presidium of the Association of Militant Atheists in Kiev during a surprise raid in the Refectory Church (Trapezna Tserkva) of the Kiev-Pecherska Lavra. They inspected the oldest iconostas, which had just arrived at the Museum from the community Shpitky, Province Kiev. They submitted a demand to the Administration of the Museum for urgent necessity for destruction of this iconostas.

On the picture, the Presidium of the Association of Militant Atheists and its active collaborators:

Letf to right: 1. Wife of the arsenal worker Larkina; 2. Member of the Presidium of the Association of Militant Atheists Akhtirko; 3. An unknown man; 4. Professor of the Cathedra of Marx-Lenin in Kiev S. P. Lvovich; 5. Janitor of the Museum O. Polishchuk; 6. President of the County Committee of the Association of Militant Atheists Sukhov; 7. Arsenal worker Larkin; 8. An unknown man; 9. Referee of the County Committee of the Association of Militant Atheists Samoilovich; 10. Secretary of the County Committee of the Association of Militant Atheists Bulkovstein; 11. Active supporter of the Association of Militant Atheists Olshevka (a qualified attic burglar in Kiev, convicted of burglary 5 times).

(From the documents of the FUAS, Munich, Germany)

Präsidium des Verbandes der militanten Atheisten in Kyiw bei der Durchführung einer Razzia — einer plötzlichen Untersuchung in der Refektoriumskirche (Trapezna Zerkwa) der Kyewo-Petscherska Laura.

Sie untersuchten das älteste Ikonostas, das soeben von der Gemeinde Schpytky, Provinz Kyiw, zum Museum gebracht wurde. Sie stellten eine Forderung an die Verwaltung des Museums über die dringende Notwendigkeit zur Vernichtung dieses Ikonostases.

Auf dem Bild das Präsidium des Verbandes der militanten Atheisten und dessen Aktivisten.

Von links nach rechts: 1. Ehefrau des Arsenalarbeiters Larkina; 2. Mitglied des Präsidiums des Verbandes der Militanten Atheisten Achtyrko; 3. ein Unbekannter; 4. Professor am Marx-Lenin'schen Lehrstuhl in Kyiw S. P. Lwowytsch; 5. Leiter der Wirtschaftsabteilung des Museums O. Polischtschuk; 6. Vorsitzender des Kreisausschusses des Verbandes der militanten Atheisten Suchow; 7. Arsenalarbeiter Larkin; 8. ein Unbekannter; 9. Referent des Kreisverbandes der militanten Atheisten Samojlowytsch; 10. Sekretär des Kreisverbandes der militanten Atheisten Bulkowstein; 11. Aktivistin des Verbandes der militanten Atheisten Olschewska (qualifizierte Dachkammerdiebin in Kyiw, wegen Diebstahls fünfmal vorbestraft).

(Aus den Dokumenten der FUAU, München, Deutschland)

Антирелігійний плакат Співки Войовничих Безвірників у Києві.

На плакаті написано: «На основі здійсненнн генеральної лінії партії пролетаріят і трудове селянство большевицьким ударом розтрощили шкідників соціялізму і їх святу агентуру».

Нижче під демонстрантами додано: «цьому активно допомагала Спілька Войовничих Безвірників».

(З матеріалів ВУАН в Мюнхені, Німеччина).

Anti-religious poster of the Association of Militant Atheists in Kiev. There is an inscription on the poster: "On the basis of realization of the general party line, the proletarians and working peasants liquidated the despoilers of socialism and their holy agents with a Bolshevist blow."

Underneath the demonstrators was added: "In this cause, the Association of Militant Atheists helped actively."

(From the documents of the FUAS, Munich, Germany).

*Antireligiöses Plakat des Verbandes der militanten Atheisten in Kyiw.
Auf dem Plakat die Inschrift: „Auf Grund der Verwirklichung der
Generallinie der Partei zertrümmerten das Proletariat und das werk-
tätige Bauerntum die Schädlinge des Sozialismus und ihre heiligen
Agenten mit einem bolschewistischen Schlag.“*

Unterhalb der Demonstranten wurde hinzugefügt: „In dieser Sache
half der Verband der Militanten Atheisten aktiv.“

(Aus den Dokumenten der FUAUW, München, Deutschland)

**ПЕРЕЛІК СВЯЩЕНИКІВ ТА ВІРНИХ УАЩЕРКВИ,
РЕПРЕСОВАНИХ ОРГАНАМИ ГПУ-НКВД ТА РОЗСТРІЛЯНИХ
В РОКАХ 1921-1937**

ROSTER OF THE CLERGYMEN AND LAYMEN OF THE UKRAINIAN
AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH, WHO WERE PERSECUTED
AND EXECUTED BY SHOOTING BY THE AUTHORITIES OF GPU-
NKVD DURING THE YEARS 1921—1937

VERZEICHNIS DER GEISTLICHEN UND GLÄUBIGEN DER
UKRAINISCHEN AUTOCEPHALEN ORTHODOXEN KIRCHE, DIE
VON DEN GPU-NKWD-ORGANEN VERFOLGT UND IN DEN
JAHREN 1921—1937 ERSCHOSSEN WURDEN

АРТЕМЕНКО ІВАН — священник УАПЦ. Народився 1890 р. Закінчив Учительський Інститут. Висвячений на священника в 1922 році. Працював на парафії в с. Великі Сорочинці на Полтавщині. Заарештований Лубенським ГПУ в 1929 році. Висланий на Сибір. Доля невідома.

БАЗИЛЕВИЧ БОНІФАТІЙ — священник УАПЦ. Народився 1895 р. Закінчив Каменецьподільську Духовну Семинарію. Висвячений на священника в 1924 р. Заарештований в 1930 р. Умер в Винницькій тюрмі в 1931 р. До арешту працював в с. Яринцях Ямпільського повіту.

БАКАЛО ІВАН — священник УАПЦ. Народився 1902 р. Працював в Успенській церві с. Велика Решетилівка на Полтавщині. Агент ГПУ, під час обшуку в коморі, вснув у мішок з сухарями пістоля. Того ж дня священника було заарештовано і вислано. Його доля невідома.

БАСОВОЛ ПАВЛО — священник УАПЦ. Народився 1894 року. Голова Немирівської Округової Церковної Ради. Закінчив Духовну Семинарію. Настоятель Немирівського Собору. Висвячений на священника УАПЦ в 1921 році. Висланий на Волховстрой. Після 5 років заслання повернувся на Україну з зіпсутим здоров'ям. Умер в 1942 році.

БАРАНОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР — священник УАПЦ. Працював в селі Нові Прилуки на Київщині. Під загрозами й тиском ЧК він зрікся сану. Але все ж ГПУ його заарештувало і вислало.

БАШТОВИЙ ДАВИД — діяч УАПЦ в с. Шарківщина на Миргородщині. Заарештований і висланий в 1934 р.

БЕРКУТА ІВАН — священник УАПЦ. Народився в с. Красногорівці на Полтавщині в 1889 р. Учитель. Висвячений на священника в 1922 р. Працював в Різдво-Богородичній Церкві села Великої Багачки на Миргородщині. Від утиску влади захворів на туберкульозу. В 1928 р. агенти ГПУ прийшли його заарештувати, але застали мертвого на ліжку. Незабаром після його смерти й церкву, де він працював, зруйновано.

БОБРОВЕЦЬКИЙ МИКОЛА — священник УАПЦ. Народився в 1890 р. Учитель. Висвячений на священника в 1923. Заарештований в 1930 р. Висланий на Північ Росії. На Україну не повернувся.

БІЛИК ІВАН — священник УАПЦ. Повернувся з заслання на Україну божевільним.

БІЛИЙ ВОЛОДИМИР — професор. Народився 1895 р. Член Київської Академії Наук. Активний діяч парафії святого Миколая в Києві. За належність до УАПЦ заарештований в 1937 р. На засланні загинув.

БОЛЬБУХ ПАНАС — діяч УАПЦ на Конотопщині. Розстріляний ЧК в Конотопі в 1922 році.

БОРДЮГА ОЛЕКСІЙ — хорист церковного хору в селі Попівці на Полтавщині. Умер в Харківській тюрмі.

БОРДЮГА ГРИГОРІЙ — хорист церковного хору в с. Попівці на Полтавщині. Висланий на Сибір. На Україну не повернувся.

БРИЖАХА ОЛЕКСАНДЕР — диригент хору в Лубенському, потім в Харківському катедральних Соборах УАПЦ. Заарештований в 1936 році. Загинув на засланні.

БИКОВЕЦЬ КОНСТЯНТИН — протоерей УАПЦ. Закінчив Духовну Семинарію та Харківський Університет. Висвячений на священника УАПЦ в 1922 році. Благовісник УАПЦ в Миргородському та Кобеляцькому повітах на Полтавщині. Гарний проповідник. Організував багато парафій УАПЦ. Заарештований в 1937 році. Куди поділо його НКВД — невідомо. На запитання дружини не давало точної відповіді.

ВАКУЛЕНКО ІВАН — священник УАПЦ. Народився в 1889 році в Хорольському повіті на Полтавщині. Скінчив Лубенську гімназію. Висвячений на священника в 1921 р. Працював в селах Кібинці потім Ярмаках. Замучений в Лубенській тюрмі в 1929 році.

ВІННИЦЬКИЙ ІВАН — фундатор УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ВОЙЦЕХІВСЬКА КАТЕРИНА — фундаторка парафії УАПЦ в Радівцях на Волині. Розстріляна.

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ ЮРІЙ — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ВОСКОВІЙНИК ІВАН — священник УАПЦ. Народився в м. Миргороді на Полтавщині в 1900 році. Скінчив Миргородську гімназію. Висвячений на священника в 1923 році. Працював у Воскресінській Церкві в Миргороді. Заарештований в 1937 р. Висланий на Колиму. На Україну на повернувся.

ВОРОНА НИКИФОР — священник УАПЦ. Висвячений в 1923 р. Працював на парафіях в селах Кібинці та Дібрівці на Полтавщині. Розстріляний в Лубенській тюрмі в 1929 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ АНДРІЙ — протоерей. Народився в 1877 році. Скінчив Учительську Семинарію. Працював в селі Гребінки-Селевінки. Заарештований в 1929 році. Висланий до Дальлага на 3 роки.

В'ЯЧЕСЛАВ — ієромонах. Народився в 1864 році. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Яготині на Полтавщині. Великої побожності й християнського життя людина. Висланий на Соловки в 1925 році. На Україну не повернувся.

ГАЛАЙДА СТЕПАН — архидиякон. Народився 1890 року. Висланий в 1929 році. На засланні помер.

ГАРАСИМЕНКО — визначний співець і бандуриста. Діач УАПЦ. Мешканець с. Великі Сорочинці на Полтавщині. Замордований в Лубенській тюрмі.

ГРЕНКО НИКИФОР — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ГОЛОБОРОДЬКО ПЕТРО — священник УАПЦ. Працював в с. Калеберда на Золотонощині. Убитий советськими активістами.

ГОЛОВЧУК ДАНИЛО — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ГОЛОВЧУК КИРИЛО — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ГОЛОВЧУК СТЕПАН — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині. Розстріляний.

ГОРДОВСЬКИЙ ПОРФИРІЙ — Секретар Всеукраїнської Православної Церковної Ради в роках 1925-1926. Як церковний діач УАПЦ і Секретар ВПЦР був заарештований в 1928 році і висланий до Кутаїса пізніше в Киргизькі степи. Звідти він на Україну не повернувся.

ГОРСЬКИЙ СТЕПАН — священник УАПЦ. Народився 1875 року. Закінчив Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Ровне на Кіровоградщині. Висланий в 1929 році. На Україну не повернувся.

ГРЕБЕНЮК — Член Лубенської Округової Церковної Ради УАПЦ. Розстріляний в 1929 році.

ГРУШЕВСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ — протоєрей УАПЦ. Доктор медицини. Окрім того закінчив Варшавську Консерваторію та художні студії в Петербурзі. В 1927 р. працював диригентом хору в Миргороді на Полтавщині. В 1929 році переїхав до Дніпропетровська. Там його ГПУ розстріляло.

ГИЖИЦЬКИЙ МИХАЙЛО — протоєрей. Народився 1885 року. Закінчив Харківський Університет. Висвячений на священника в 1923 році. Працював в с. Решетилівці на Полтавщині. Висланий на Сибір в 1931 році. На Україну не повернувся.

ГУБЕНКО ГРИГОРІЙ — священник УАПЦ. Народився 1885 року. Висвячений на священника УАПЦ в 1924 р. Висланий в 1932 р.

ГУБЕНКО ПАВЛО — священник УАПЦ народився в 1890 році. Скінчив гімназію. Учитель. Висвячений на священника в 1923 році. Працював на парафіях в Кроливецькому районі. Висланий на північ в 1930 році.

ГУЗЕНКО ОЛЕКСАНДЕР — священник УАПЦ. Народився в 1890 році. Висвячений на священника в 1923 році. Працював на Глухівщині, Заарештований в 1926 році. Висланий до далеких таборів. На Україну не повернувся.

ГУЛЕВИЧ ІВАН — священник УАПЦ. Працював на Кіровоградщині. В 1926 р. зрікся сану. Але все ж був заарештований і висланий.

ГУСАРЕНКО — священник УАПЦ. Працював в селі Сулимівка на Полтавщині. Висланий на Соловки в 1929 році. На Україну не повернувся.

ДАНЬКО — диригент хору в Троїцькій Церкві Бахмач Ч. І. Засланий без права переписки в далекі табори. На Україну не повернувся.

ДЕГТЯРЕНКО МИХАЙЛО — фундатор парафії УАПЦ в Ромодані на Полтавщині. Висланий на Дальстрой в 1934 році. Загинув під час підвозу рейок.

ДЕГТЯРЕНКО ВОЛОДИМИР — священник УАПЦ. Народився 1898 року. Скінчив духовну Семинарію. Висвятився на священника в 1923 році. Працював в м. Люботині. Розстріляний в Харкові в 1937 р.

ДЗЯВЕНКО ОНИСЬКО — диякон УАПЦ. Народився в 1902 році. Закінчив 3 класи Яреськівської гімназії. Всвятився на диякона в 1922 році. Розстріляний в Полтаві в 1930 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ ЛАВР — священник УАПЦ. Працював в с. Макішів на Чернігівщині. В 1919 році ЧК його заарештувала, там його змушували зректися священничого сану, але о. Лавр відповів: «Я вірю в Господа Нашого Ісуса Христа — зректися Його не можу». Після такої відповіді його розстріляно.

ДОВГАЛЕНКО ДМИТРО — священник УАПЦ. Голова Білоцерківської Округової Церковної Ради. Народився 1889 року. Розстріляний в Білій Церкві в 1929 році.

ДЯЧЕНКО ВІКТОР — протоєрей УАПЦ. Народився 1868 року. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в селі Байраці Диканського району. В 1929 р. представник ГПУ згвалтував його доньку, а батька вислано на Сибір. Там він і загинув.

ЄЛЕЙНИЙ — священник УАПЦ з Полтавщини. За спротив проти пограбування церковних цінностей, засуджений в травні 1922 р. на примусові роботи.

ЄФИМОВСЬКИЙ ІВАН — протоерей УАПЦ. Народився 1895 р. Скінчив Чернігівську Духовну Семинарію. Висвячений на священника в 1915 р. Приєднався до УАПЦ в 1921 р. Благовісник Борзенського району. Залишив священничу працю в 1930 році. Невідомо де зник.

ЖАДАН — архимандрит. Разом з професором Васильківським був убитий в Лубенському Спасопреображенському монастирі за те, що були вони одні з перших ініціаторів руху УАПЦ в м. Лубнях на Полтавщині.

ЖБОТНЕВИЧ — священник УАПЦ з Винниці. За виступ проти пограбування церковних цінностей був засуджений в 1922 році.

ЗАЯЧКОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДЕР — священник УАПЦ. Народився 1879 року. Скінчив Духовну Семинарію. Вихователь Київської Духовної школи до 1917 року. Висвячений на священника УАПЦ в 1922 році. Заарештований в 1929 році. Висланий на Північ Росії. Повернувся на Україну.

ЗЛОЧЕВСЬКИЙ — священник УАПЦ. Працював священником у Києві, Заарештований в 1921 році. Після заслання повернувся на Україну.

ІВАНЧЕНКО СТЕПАН — священник УАПЦ. Народився 1889 року. Висвячений на священника в 1923 році. Працював в с. Городище на Київщині. Зубожівши, покинув священничу працю і пішов працювати в шахти на Донбас. Там він помер.

ІВАНІВ ПЕТРО — священник УАПЦ. Народився 1895 року. Скінчив Учительську Семинарію. Висвячений на священника в 1924 р. Працював у с. Білозір'ї на Черкащині. Висланий в 1929 році.

КАЛИНОВСЬКИЙ ПЕТРО — священник УАПЦ. Народився 1880 року. Скінчив Чернігівську Духовну Семинарію. Працював в Бохмачі. Заарештований в 1932 році. Помер на Біломорканалі.

КАРПІВ ЛЕОНІД — протоерей УАПЦ. Скінчив Київський Університет. Професор мови й літератури. Висвячений на священника в 1922 році. Працював при кафедрі в Св. Софії в Києві. Заарештований в 1929 році. Висланий на 10 років до Далекосхідних таборів особливо-го призначення. В концентраці в м. Харабровск загинув трагічною смертю.

КАРУК ПАВЛО — священник УАПЦ. Народився 1894 року в с. Бушинці Ямпільського повіту. Вчитель. Висвячений на священника в 1921 році. З 1924 по 1928 рік був настоятелем катедрального Собору в м. Могілеві. Заарештований в 1929 р. Розстріляний в Харкові в 1931 році.

КАРПЕНКО ГРИГОРІЙ — священник УАПЦ. Народився 1898 р.

Працював на Лубенщині, потім переїхав до Харкова. Заарештований і висланий на Північ Росії в 1936 році.

КАС'ЯН АНТІН — священик УАПЦ. Народився 1893 року. Висвячений на священика 1921. Працював в с. Лип'янці на Чигиринщині. Висланий в 1931 році.

КАЧУРА ТРИФОН — священик УАПЦ. Народився 1890 року. Висвячений на священика в 1925 році. Працював на парафіях в с. Лип'янка та в м. Млієві на Чигиринщині. Висланий в 1931 році.

КЕКАЛО ЯКИМ — священик УАПЦ. Народився 1890 року в с. Подолі на Полтавщині. Працював в рідному селі. Розстріляний в 1930 році в Полтаві, а церкву, в якій він працював, спалили.

КІЙЧЕНКО ОЛЕКСІЙ — священик УАПЦ. Народився 1890 року в м. Миргороді на Полтавщині. Висвячений на священика в 1923 р. З 1924 по 1929 р. Благовісник Миргородщини. Заарештований і висланий на Соловки в 1929 році. В 1936 році повернувся з заслання, але НКВД знов його заарештувало. Після цього о. Олексій зник безслідно.

КОВАЛЬ ВАСИЛЬ — священик УАПЦ. Народився в 1905 році. Висвятився на священика в 1925 році. Працював у Кролевецькому районі на Чернігівщині. Заарештований в 1930 році. На засланні загинув.

КОВАЛІВСЬКИЙ АНДРІЙ — професор Харківського Університету. Член Ідеологічної Комісії УАПЦ. Висланий.

КОЗОДОЙ АНТІН — священик УАПЦ. Народився 1882 року на Київщині. Скінчив Київську Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Веселий Кут Таращанського повіту. На проводи, в 1926 році, коли він ішов з церкви додому, перестріли його комсомольці і активисти і вбили. Били його такі особи: Секретар партійного комітету с. Луки Осадчий Олекса, Куликівський Анатоль — учитель з с. Бовкуни, та комсомольці: Євсеев Пилип з с. Веселого Кута, Загнибіда Григорій та Шкільнюк Михайло.

КОЛОДУБРОВСЬКИЙ — священик УАПЦ з м. Проскурова. Розстріляний в 1926 році.

КОЛОМЕНСЬКИЙ ВІКТОР — священик. Працював в селі Максимівці на Полтавщині. В роках 1920-1921 комсомольці загрожували, що заб'ють його. О. Віктор утік з села до м. Кременчуга. На засіданні комсомольці вирішили відшукати його і побити. Знайшовши в Кременчузі, вони прив'язали його до хвоста коневі, розпужаного коня пустили з прив'язаною жертвою. Оскаженілий кін біг і копитами пошмагував тіло мученика.

КОЛОМІЄЦЬ ОЛЕКСАНДЕР — Голова Парафіяльної Ради в

с. Дубовичі. Висланий до далеких таборів на 10 років в 1936 р. Там він і загинув.

КОЛОСОВСЬКИЙ ІВАН — священик передреволюційних часів. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Засланий на Північ Росії в 1930 році. На Україну не повернувся.

КОЛОСОВСЬКИЙ ВІКТОР — священик УАПЦ, син отця Колосовського Івана. Народився 1898 року. Скінчив Златопільську гімназію. Висвячений на священика в 1924 році. Працював в Новомиргороді та селі Тур'я на Чигиринщині, а з 1925 року в селі Ксаверове на Черкащині. Заарештований в липні 1929 року. Розстріляний в м. Черкасах.

КОНОНЕНКО ГРИГОРІЙ — священик УАПЦ. Народився в селі Велика Багачка на Полтавщині. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію. Висвячений на священика в 1924 році. Працював в селах: Лимані та Федунці на Полтавщині. Заарештований в 1929 році. На слідствах тяжко битий, після чого потрапив до психіатричної лікарні. Вийшовши з лікарні, потрапив на заслання в 1930 році. На Україну не повернувся.

КОПИНЕЦЬ ОЛЕКСАНДЕР — священик УАПЦ з села Попівки на Полтавщині. Заарештований в 1937 році. Де подівся невідомо.

КОРОТЯ ІВАН — хорист церковного хору в с. Попівці на Полтавщині. Висланий в 1937 році. На Україну не повернувся.

КОТЕЛЕВЕЦЬ АНДРІЙ — диригент. Народився 1890 року. Керував церковним хором в Миргороді, а з 1927 в Полтавському катедральному Соборі УАПЦ. Закатований в Полтавському ГПУ в 1929 р.

КОЧЕТ МИКОЛА — священик УАПЦ. Благовісник на Слобжанщині. Розстріляний в Харкові 3 грудня 1937 року.

КРАВЧЕНКО КИРИЛО — священик УАПЦ. Народився 1896 року. Скінчив Учительську Семинарію. Посвятився на священика в 1923 році. Працював у Грецькій Церкві в Кіровограді. Розстріляний в Черкасах в 1930 році.

КРАВЦІВ СЕРГІЙ — прихильник УАПЦ в Харкові. Розстріляний в 1937 році.

КРИЖАНІВСЬКИЙ ХРИСАН — священик УАПЦ. Розстріляний на Волині.

КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ПЕТРО — фундатор парафії УАПЦ в с. Радівцях на Волині, розстріляний.

КУЗЬМЕНКО ІВАН — священик УАПЦ на Волині. Розстріляний.

КУЗЬМІНСЬКИЙ АРТАМОН — Протоєрей УАПЦ. Народився 1878 року на Волині. Посвятився на священика в 1922 році. Працював в

роках 1923 по 1928 в Свято-Троїцькій Церкві в селі Велика Багачка на Полтавщині. З 1928 року настоятелем Свято-Покровського Катедрального Собору в м. Одесі. Заарештований в 1931 році. Зник безслідно.

КУЛИДА МИКОЛА — Секретар Білоцерківської Округової Церковної Ради УАПЦ. Розстріляний в Білій Церкві в 1930 році.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ПЕТРО — гірний інженер. Організатор парафії УАПЦ в Новомиргороді. Заарештований в 1928 році. Висланий на 10 років. На Україну не повернувся.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ПАВЛО — священник УАПЦ. Народився в 1893 році. Скінчив гімназію. Висвячений на священника в 1923 році. Працював спочатку в с. Квітки на Київщині, потім в Зеленій Діброві. Загинув на Біломорканалі.

КУНАЦЬКИЙ ПЕТРО — дяк Успенської Церкви в с. Великий Решетилівці на Полтавщині. Висланий в 1937 році.

КУНЦЕВИЧ — священник УАПЦ. Розстріляний в Білоцерківський тюрмі в 1930 році.

КУХАРЕНКО АНДРІЙ — протоєрей УАПЦ. Працював в с. Солониці, в Харкові, потім в с. Вільшаній. Засуджений в 1936 році за процесом від 23 січня 1936 р. разом з протоєреєм Микитою Кохном, Іваном Гаращенком та Дробицьким. На Україну не повернувся.

КУР'ЯН ІВАН — священник УАПЦ. Народився в 1898 році в с. Григорівці Васильківського району. З 1924 по 1928 р. працював в с. Мисалівці. В 1928 році заарештований і невідомо де зник.

КИТИЧЕНКО ТИМОФІЙ — священник УАПЦ. Народився 1889 року. Скінчив Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в Харкові. Заарештований в 1930 році.

ЛЕВИЦЬКИЙ МИХАЙЛО — священник з Волині. Розстріляний.

ЛЕВИЦЬКИЙ БОРИС — священник УАПЦ. В 1926 році керував хором друкарів у Києві. Мав капелю «Рух» в 1936 році. За те, що скрив свій священницький сан, НКВД його розстріляло в 1936 році.

ЛЕВИЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР — священник УАПЦ. Народився 1895 року. Скінчив Духовну Семинарію. Висвячений на священника в 1922 році. Працював в с. Ташлику та в м. Кіровограді. Розстріляний в 1930 році в Черкасах.

ЛИТВИНЕНКО ЗАХАР — священник УАПЦ. Народився в 1890 році. Приєднався до УАПЦ. Працював в с. Богданівці на Лубенщині. Заарештований і висланий в 1929 році.

ЛИХВАР ВОЛОДИМИР — священник УАПЦ. Народився в с. Котельві на Полтавщині в 1896 році. Висвячений на священника в 1924

році. Працював на парафіїх Харківщини а з 1933 р. в м. Харкові. ГПУ його вислало з Харкова, він тяжко це переживав. В час свого відбуття з Харкова, помер на станції від розриву серця.

ЛЮБИЧ ДМИТРО — священик УАПЦ. Народився в 1890 році. Закінчив гімназію. Висвятився на священика в 1925 році. Працював в с. Мерєфі на Харківщині. Висланий на Соловки в 1930 році.

ЛЮБИЦЬКИЙ ВАСИЛЬ — священик УАПЦ. Народився 1878 року на Полтавщині. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Великій Решетилівці на Полтавщині, Заарештований в 1929 році. Сидів в Полтавській тюрмі. З тюрми невідомо де зник.

ЛЯХНО АФАНАСІЙ — протоєрей УАПЦ. Народився в 1870 році. Священик передреволюційних часів. Член Центральної Ради. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Котельві на Полтавщині. Заарештований в 1930 році. Відбував кару в Архангельську. Повернувся на Україну в 1940 році спаралізований.

ЛЯХНО АНАТОЛІЙ — священик УАПЦ. Син о. Афанасія Ляхно. Народився в 1899 році. Висвячений на священика в 1922 році. Благовісник Котелевського району на Полтавщині. З 1928 року настоятель катедрального Собору в м. Одесі. Висланий на Північ Росії в 1930 році. На Україну не повернувся.

ЛЯХНО ВІКТОР — дякон УАПЦ. Син о. Афанасія Ляхно. Народився 1905 року. Працював разом з своїм батьком в с. Котельві. Висланий в 1930 році. Доля невідома.

МАШКЕВИЧ — священик УАПЦ в м. Миколаєві. За те, що видав сильний у вірі «Лист до молодого безбожника» був заарештований і висланий на Північ Росії в 1930 році.

МАКСИМІВ ГРИГОРІЙ — священик УАПЦ. Народився в 1891 році. Скінчив Глухівський Учительський Інститут. Висвячений на священика в 1921 році. Працював у Чернухах на Лубенщині. З 1926 по 1928 рік настоятель Воскресінського Собору в м. Миргороді. Заарештований. Доля його невідома.

МАРЮТА ТЕРЕНТІЙ — священик УАПЦ в парафії Мерєфа на Харківщині, заарештований в 1928 році.

МАТВІЙКО ФЕДІР — агроном. Церковний діяч УАПЦ в с. Великі Сорочинці на Полтавщині. Розстріляний в Лубенській тюрмі.

МЕФИДОВСЬКИЙ ХОМА — священик УАПЦ. Народження 1876 року. Розстріляний Винницьким НКВД в 1937 році.

МОРОЗ ЯКІВ — Учитель. Народився в 1900 році. Скінчив Запорізький Педагогічний Інститут. Фундатор парафії УАПЦ в Ромодані на Полтавщині. Закатований в Запорізькій тюрмі.

МОРАЧЕВСЬКИЙ ІВАН — священик УАПЦ. Скінчив Київську Духовну Семинарію. Висвятився на священика в 1923 році. Працював на парафіях на Білоцерківщині. Заарештований і висланий в 1930 р.

МОВЧАН-МОРГУНЕНКО ЯКИМ — священик УАПЦ. Народився 1890 року. Скінчив гімназію. Висвятився на священика в 1923 році. З 1924 по 1927 рік працював в селі Березняки Хорольського повіту. Утиски влади змусили його втекти на Донбас, де він прожив до 1928 року. Потім повернувся до рідного села Оврамівка на Хорольщині.

В 1930 році ГПУ заарештувало о. Якіма, а з ним ще 13 осіб. Всіх їх судила Трійка ГПУ. З цих 14 осіб було вісім розстріляно. Ростріляні такі особи:

1. Священик Мовчан-Моргуненко Яким, 2. Священик УАПЦ Шолудько Василь, 3. Вчитель Головань Микола, 4. Вчитель Семенець Андрій, 5. Діяч УАПЦ Ляшенко Степан, 6. Толочний Никифор, 7. Толочний Федір, 8. Гусинський Гаврило.

Всі інші з цього числа 14 пішли на заслання з великим терміном ув'язнення.

НАЙДЕНКО СЕРГІЙ — священик УАПЦ. Учитель. Висвячений в 1923 році. Висланий в 1929 році.

НАСТЕНКО ВАСИЛЬ — священик УАПЦ. Народився 1883 року. Скінчив Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в с. Яготині на Полтавщині. Висланий на Соловки в 1928 р. На Україну не повернувся.

НАУМЕНКО МИХАЙЛО — священик УАПЦ. Народився 1897 року в с. Бутовій Долині на Полтавщині. Студював в Київській Академії Мистецтв. Висвячений на священика в 1923 році. Працював в селах Полтавщини: Широкий, Куземено на Зіньківщині, в м. Зінькові, с. Тарасівці та в с. Кротовщині. Заарештований влітку 1929 року. Висланий до концентраку на Білому морі (Станція Сорока). Там він і помер 26 липня 1930 року. Помер в таких обставинах: в'язнів зимою гонили голими з бараку до лазні і назад з лазні до бараків. Тоді о. Михайло застудився й захворів на туберкульозу, від чого й помер.

НЕТЯГА ОЛЕКСАНДЕР — церковний титар УАПЦ в селі Линовиці на Пирятинщині. Народився 1903 року. За участь в церковному русі судив показовий суд. Присуджено до розстрілу. Присуд виконаний.

НЕСТЕРОВСЬКИЙ МИКОЛА — Протсерей УАПЦ. Священик передреволюційних часів. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. В роках 1927-1929 Настоятель Катедрального Собору УАПЦ в Полтаві. За-

арештований в 1929 році. Засланий на 8 років до Котласу. На Україну повернувся.

ОВИДОВСЬКИЙ ТЕОДОСІЙ — священик УАПЦ. Народився 1892 року на Херсонщині. Там же і працював священиком. Заарештований в 1929 році. Висланий на Далекий Схід, в табір 17 км. Сучанського рукава. Там знову судила його Трійка ГПУ в 1932 р. В числі 87 був розстріляний.

ОСІНИЦЬКИЙ ЗАХАР — священик УАПЦ в с. Липино на Волині. За доносами священика Російської Церкви Андрія Білецького, ГПУ заарештувало о. Захара і замордувало в Житомирській тюрмі.

ОТЕЛЕПКО ВАСИЛЬ — протодиякон УАПЦ. Народився 1888 року. Працював при кафедрі УАПЦ в Черкасах. Висланий в 1930 році.

ПАВЛОВСЬКИЙ МИХАЙЛО — протодиякон УАПЦ. Працював в Новомиргороді, Кіровограді і Умані. Заарештований ГПУ в 1932 р.

ПАВЛЕНКО — священик УАПЦ. Розстріляний в Миколаєві в 1929 р.

ПАСЬКО-ПАЦЕНКО АНДРІЙ — священик УАПЦ. Народився 1893 року. Скінчив Миргородський Художньо-Керамічний Інститут. Висвячений на священика в 1922 році. Працював на Лохвиччині. Заарештований. Доля невідома.

ПІНЧУК ПАВЛО — священик УАПЦ. Народився в с. Засуллі на Лубенщині в 1872 році. Скінчив Учительську Семинарію. Висвячений на священика в 1921 році. Працював в св. Дмитрівській Церкві с. Ромодан. Заарештований і висланий в 1930 році.

ПЛЕСКАЧ — діяч УАПЦ в м. Миргороді. Завідувач Миргородського музею. Заарештований в 1923 році. Вийшовши з тюрми, захворів на туберкульозу і помер.

ПОПКО КЛИМ — священик УАПЦ. Народився 1900 року в с. Матусі на Київщині. Скінчив Київський Агрономічний Інститут та Пастирські Курси УАПЦ в Києві. Заарештований в 1924 році й посаджений до мокрого льоху в Київській Лук'янівській тюрмі, там він перестудився і захворів на туберкульозу. Помер в 1925 році.

ПРОТОПОПІВ ПАВЛО — Протоерей УАПЦ. Народився в 1890 році. Скінчив Харківську Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1922 році. Працював в м. Вовчій. Там він був заарештований в 1924 році і тяжко битий комуністами, після чого його було посаджено до вогкого льоху. О. Павло потім захворів на туберкульозу горла. За проханням вірних Харківського Катедрального Собору УАПЦ, він переходить на працю до м. Харкова. В Харкові ГПУ часто заарештовувало

о. Павла й тримало без усяких підстав в ГПУ, а також у льохах. Умер він в 1927 році.

ПРОСКУРА АНДРІЯН — фундатор парафії УАПЦ в селі Кібинці на Полтавщині. Заарештований в 1937 р. Замордований в Лубенській тюрмі.

ПИВОВАРЧУК ЄВГЕН — протодиякон УАПЦ. Працював в Київському Катедральному Софійському Соборі. Заарештований в 1923 році. Висланий на Соловки. На Україну не повернувся.

РАДЗІЄВСЬКИЙ ПЕТРО — фундатор УАПЦ в с. Радівцях Літинського повіту — розстріляний.

РАЄВСЬКИЙ — священник УАПЦ з Уманщини. Заарештований і виланий за те, що дорівняв комуністів до еретиків.

РАКОВСЬКИЙ ДМИТРО — священник УАПЦ. Покінчив життя самогубством на Соловках.

РЕБРИК ІВАН — фундатор парафії УАПЦ в с. Кібинцях Миргородського повіту. Заарештований в 1931 році. З тюрми випущений але завжди був переслідуваний і на волі. Умер в Криму з голоду.

РОМАНЕНКО ПОРФИРІЙ — священник УАПЦ. Настоятель парафії в с. Гоголів на Чернигівщині. Заарештований в 1927 році.

РУБАН МИХАЙЛО — священник УАПЦ. Настоятель парафії в с. Шарківщина Миргородського повіту. Замордований в Лубенській тюрмі в 1937 році.

РУДЕНКО — диригент церковного хору в селі Дубовичі. Заарештований в 1932 році. Загинув на Півночі Росії.

РИБАЛКА ІВАН — священник УАПЦ. Народився 1895 року. Скінчив Миргородську гімназію. Висвячений на священика в 1923 р. Працював на парафіях на Лубенщині. Остання парафія в с. Великий Багачці. Заарештований в 1929 році і розстріляний в Лубенській тюрмі.

САВЧУК МАРКО — священник УАПЦ. Працював на парафії в с. Турчинівка на Волині. Висланий до Вологди. Повернувся туберкульозно хворим і скоро помер.

САДОВСЬКИЙ МИКОЛА — священник УАПЦ. Скінчив Київську Духовну Семинарію та Київську Консерваторію. Як священник працював в с. Сажнівка на Поділлі. Заарештований в 1929 році. Висланий на 5 років до Сольвичегодська. Повернувся на Україну в 1934 році. Жив без паспорта.

САЦЬКИЙ ДМИТРО — титар парафії в с. Березняки на Хорольщині. Заарештований в 1930 році. Замордований на допитах у Харкові.

СЕРГІЄНКО ПЕТРО — священик УАПЦ. Висвячений на священика в 1927 році. Заарештований і висланий на Північ Росії в 1936 році.

СІРООКИЙ ЄВГЕН — протоєрей УАПЦ. Народився в 1893 році на Чернігівщині. Скінчив Духовну Семинарію. Висвячений на священика в 1921 році. Працював на парафіях в селі Дербчина Ямпільського повіту на Волині. В 1924 році переїхав на Ніжинщину, де працював до 1927 р. В 1927 році заарештований і розстріляний у Харкові.

САВЧЕНКО ЛЕОНТІЙ — священик УАПЦ. Народився 1890 року. Висвячений на священика в 1924 році. Працював в с. Харитоновці Коростишевського району. Заарештований у Києві в 1931 році. Скоро після його арешту про нього зникли всякі чутки.

СЛУХАЄВСЬКИЙ ПЕТРО — протоєрей УАПЦ. Священик перед-революційних часів. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював на парафіях Полтавщини. Його три сини: Володимир, Микола й Борис теж віддали своє життя на служіння УАПЦ, як священики. Коли ГПУ заарештувало синів, батько, зубожівши, в тяжких злиднях умер в 1937 р.

СЛУХАЄВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР — протоєрей УАПЦ. Народився на Полтавщині. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію та Ленінградський лісний інститут. Висвячений на священика УАПЦ в 1922 р. Працював як Благовісник в районах Полтавщини: Зінківському та Кобеляцькому. Заарештований в 1929 році. Сидів в Полтавській тюрмі (будинок бувшої Духовної Семинарії). Висланий. Повернувся з заслання в 1939 році.

СЛУХАЄВСЬКИЙ МИКОЛА — священик УАПЦ. Народився 1896 року. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію, потім учився в Полтавському Інституті Народньої Освіти. Висвячений на священика в 1923 р. Працював на парафіях Полтавщини. Заарештований і висланий в 1930 році на 5 років. Повернувся на Україну. Жив, тяжко бідуючи.

СЛУХАЄВСЬКИЙ БОРИС — священик УАПЦ. Народився 1903 року. Скінчив Полтавську Гімназію. Висвячений на священика УАПЦ в 1925 році. Працював на парафіях Полтавщини. Заарештований в 1930 році, висланий на 3 роки до Котласа. Повернувся на Україну.

СОКІЛ-ЧЕРНИЛОВСЬКИЙ — священик УАПЦ. Працював в селі Ігрні на Дніпропетровщині. Заарештований і висланий в 1930 р.

СОКОЛОВИЧ ЛЕОНІД — священик УАПЦ. Народився 1904 року. Скінчив Миргородську гімназію. Висвячений на священика в 1927 р. Заарештований і висланий в 1931 році.

СПЕСОВСЬКИЙ ІВАН — священик УАПЦ. Народився 1870 року. Приєднався до УАПЦ в 1921 р. Заарештований і висланий в 1925 р. На Україну не повернувся.

СТЕЦЕНКО ПЕТРО — диригент Народнього Хору в Софійському Катедральному Соборі УАПЦ в Києві. За участь в українському церковному русі висланий в 1930 році. На засланні загинув.

СТРИЖАК ФЕДІР — протоерей УАПЦ. Народився 1889 року. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію. Працював в селі Жуківці на Полтавщині. В 1929 році заарештований ГПУ. Разом з о. Федором заарештовано й 20 вірних його парафії. Всім їм ГПУ інкримінувало якусь «контрреволюційну» організацію.

В березні 1930 року ГПУ розстріляло прстоерея Федора Стрижака і двох членів Парафіяльної Ради Жуківської парафії. Інших було засуджено до концентраційних таборів з великим терміном ув'язнення.

СІЛЬВЕСТРІВ ІВАН — священик УАПЦ. Народився 1895 року. Висвятився на священика в 1922 році. Працював в селі Яреськах на Полтавщині. Заарештований і висланий на 10 років до далеких концентраційних таборів особливого призначення в 1929 р.

СИМОН — протєдиякон УАПЦ. Працював в Катедральному Соборі в м. Черкасах. Висланий в 1929 році.

СУЦЕНКО ПЕТРО — священик УАПЦ. Народився в 1903 році. Працював в селі Верьовці Кролевецького району. Висвячений на священика в 1925 році. Заарештований і висланий на далеку північ Росії. На Україну не повернувся.

СУЦЕНКО АНДРІЙ — священик УАПЦ. Народився 1893 року. Скінчив Учительську Семинарію. Висвячений на священика в 1924 році. Заарештований і висланий в 1933 році.

СУТУЛІНСЬКИЙ ВІТАЛІЙ — протоерей УАПЦ. Народився 1886 року. Скінчив Духовну Семинарію й Харківський Університет. Висвячений на священика в 1922 році. Благовісник Остапівського району на Полтавщині. Заарештований і висланий в 1930 році.

СУХОСТАВСЬКИЙ КОНСТЯНТИН — протоерей УАПЦ. Народився 1885 року. Скінчив Духовну Семинарію. Священик передреволюційних часів. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в селі Радівцях на Поділлі. Заарештований в 1922 році разом з своїм дяком і 96 парафіянами. Заарештовані були самі свідомі й релігійні люди в селі: учителі, кооператори і селяне. Всіх їх одної ночі було розстріляно на станції Комарівці в рові, яким було огорожено цвинтар. Розстріляно їх у вересні 1922 року, після винесення вироку революційного трибуналу.

ТАРАН ІВАН — протоєрей УАПЦ. Народився в 1902 році на Полтавщині. З 1922 по 1927 р. настоятель Полтавського Катедрального Собору УАПЦ. Заарештований і висланий в 1929 році. Перебував в концентраках Дальлага. На Україну не повернувся.

ТАРАСЕНКО ПАВЛО — священник УАПЦ. Народився 1887 року в селі Обложки Глухівського повіту. Скінчив гімназію. Учитель. Висвячений на священника в 1924 році. Заарештований і висланий на Сибір в 1930 році. На Україну не повернувся.

ТАРАСЕНКО ІВАН — Секретар Першого Всеукраїнського Православного Церковного Собору в Києві в 1921 року та Секретар Першої Всеукраїнської Православної Церковної Ради. Він разом з своєю донькою **ТАРАСЕНКО МАРУСЕЮ** невтомно і віддано працювали на користь УАПЦ.

Батька, Тарасенка Івана, за його працю в ВПЦР було кілька разів заарештовано.

Нарешті було заарештовано його з донькою та ще 43 свідомими вірними УАПЦ в Києві. Советською владою було утворено штучно «організацію», засуджено їх усіх до розстрілу. На Успіння Пресвятої Богородиці 28 серпня 1922 року їх було розстріляно. А після розстрілу влада в Києві надрукувала і в офіційний спосіб вивісила по м. Києву прокламації, в яких сповіщалося населення м. Києва про те, що пильне око органів советської «безпеки» викрило «контрреволюційну організацію», яка із «зброєю в руках» намагалась виступити проти советської влади і встановити владу «буржуазну».

ТЕРЕЩЕНКО ПЕТРО — Голова Парафіяльної Ради парафії святої Софії в Києві. Член 2-ої Всеукраїнської Православної Церковної Ради УАПЦ. Заарештований і висланий в 1929 році. На Україну не повернувся.

ТОВКАЧ КОНСТЯНТИН — священник УАПЦ. Голова Полтавської Округової Церковної Ради УАПЦ. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію та Харківський Університет на правничому факультеті. Священник передреволюційних часів, але священнику працю в Російській Церкві залишив й працював як член Спілки Полтавських Оборонців. В часи визвольних змагань Українського Народу (1918-1919 рр.) — Генеральний Суддя Української Народньої Республіки. З 1920 року активний діяч руху за відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Заарештований в 1929 році. За Харківським процесом СВУ був засуджений на 5 років ув'язнення в політизоляторах СССР з суворою ізоляцією. Відбував кару в Ярославльському політ-ізоляторі. На Україну не повернувся.

ТОКАР ОСТАП — священник УАПЦ. Народився 1885 року в селі Карабелівці Теплицького району. Скінчив Учительську Семинарію

в м. Гайсині. Висвячений на священика в 1922 р. Працював в с. Серединці Гайсинського повіту. Заарештований і висланий до Середньої Азії в 1930 р. На Україну не повернувся.

ТОМАЩУК МАКСИМ — фундатор парафії УАПЦ в селі Радівцях на Волині. Розстріляний.

ТОМАЩУК ТАЇСА (Дружина Томащука Максима). Діяльна сестра парафії УАПЦ в селі Радівцях — розстріляна.

ТИМЧЕНКО ПАНТЕЛЕЙМОН — священик УАПЦ. Народився 1890 року. Закінчив Духовну Семинарію. Приєднався до УАПЦ в 1922 році. Працював в селі Мерефі на Харківщині. Від утиску влади і злиденного життя захворів на туберкульозу і вмер в 1926 р.

УНІСОНСЬКИЙ ЮРІЙ — священик УАПЦ. Народився 1892 року. Висвячений на священика в 1923 році. Скінчив Кооперативний Інститут. Працював в селі Воронцово-Городище на Київщині. Від тяжких умов життя збожеволів.

ФЕДЕНІЙ ВАРСОНОФІЙ — протоєрей УАПЦ. Народився 1888 року. Скінчив Київську Духовну Академію. Священик передреволюційний часів. Приєднався до УАПЦ в 1921 році. Працював в м. Красне Россоша.

Якось Голова Комнезаму (Комітету незаможних селян) заприсягся перед комсомольцями й советськими активістами, що він у б'є священика. В той же день він виконав свою присягу. Коли о. Варсонофій проходив вулицею, голова вдарив священика кием по голові і забив його. Це було по весні 1926 року.

ХАНКО МАКСИМ — священик УАПЦ. Народився 1885 року. Скінчив Лубенську Учительську Семинарію. Висвячений на священика в 1921 р. Працював в селі Вергуни. Розстріляний в Лубнях в 1929 році.

ХАРЧЕНКО ПРОКІП — священик УАПЦ. Народився в селі Данина на Чернігівщині в 1902 році. Скінчив Духовно-Вчительську школу в Ніжині. Висвячений на священика в 1922 р. Працював в с. Талаласвіці на Ніжинщині. Заарештований в 1923 р. На запит дружини в ЧК відповіли: «Не чекайте.»

ХОДЗИЦЬКИЙ ДМИТРО — протоєрей УАПЦ. Скінчив Київську Духовну Семинарію. Висвячений на священика в 1921 році. Працював спочатку на парафії в Києві на Соломенці, потім, коли влада відібрала церкву на Соломенці й передала росіянам, о. Дмитро перейшов працювати на Деміївку в Києві. Заарештовано його в 1928 році і вислано на Соловки на 10 років. В 1941 році він повернувся з заслання нервово хворим.

ХОЦЬ МУСИЙ — священик УАПЦ. Народився на Лохвиччині 1898 року. Організатор 20 парафій на Лохвиччині. Голова Округової Церковної Ради УАПЦ на Лохвиччині. Маючи середню освіту, він закінчив до того й Пастирські Курси УАПЦ в Києві. Висвячений на священника в 1922 році. Заарештований і висланий на 10 років до концентраків ССРСР. На Україну не повернувся.

ЧОРНОГОР ВІТАЛІЙ — священик УАПЦ. Народився 1882 року на Прилуччині. Працював в селі Яготин на Полтавщині. Приєднався до УАПЦ в 1926. Висланий на Соловки. На Україну не повернувся.

ЧЕХІВСЬКИЙ МИКОЛА МУСІЄВИЧ — священик УАПЦ. Народився 1878 року. Учився в Київській Духовній Семинарії, потім в юнкерській школі. Був офіцером. В часи українських визвольних змагань був полковником Армії УНР. Висвятився на священника в 1921 році. З 1927 року советська влада заборонила йому працювати, як священникові, після чого о. Микола заробляв собі на прожиток тяжкою фізичною працею. Зазнав великих злиднів. Незадовго перед арештом учасників СВУ в 1929 році о. Микола Чехівський був висланий за межі України, десь на Московщину. Як представник духовенства він був привезений на процес СВУ, що відбувся в Харкові в 1930 році. На судовому процесі о. Микола був зовсім знесилений і змучений тяжким безправним каторжним життям. Засуджено його на 3 роки, які він відбув в Ярославльському політизоляторі. Після цього його було вислано на Сибір. Була чутка, що він там помер.

ЧУДНЕНКО ФЕДІР — протодиякон УАПЦ. Член Півітової Церковної Ради УАПЦ в м. Миргороді. Висвячений на диякона в 1925 році. Працював в Воскресінському Ссборі в м. Миргороді. З Миргорода він переїхав до Дніпропетровська. Заарештовано його і вислано до далеких таборів. Заслання відбув, але повернутись на Україну йому не дозволено.

ЧЕРНЕНКО ОЛЕКСА — священик УАПЦ. Народився в 1897 році. Скінчив університет. Висвячений на священника в 1923 році. Працював в хуторі Дардин коло Городища на Київщині. Заарештований і висланий в 1930 році.

ЧУМАК ІВАН — протоєрей УАПЦ. Висвячений на священника в 1927 р. Працював на Черкащині. Заарештований і висланий в 1930 році на 8 років. Повернувся на Україну. В 1943 році виїмігрував на Захід. За захист ідей УАПЦеркви 1921 року був позбавлений сану і відлучений від Церкви єпископами синодальної Української Церкви.

ЧУБАН-ДОВОЛЬСЬКИЙ ІВАН — священик УАПЦ з села Семигород коло Тульчина. Закінчив Пастирські Курси в Києві. Висвячений на священника в 1922 році. Заарештований і довго сидів в Винницькій тюрмі. Помер на Соловках в 1928 році.

ШПИЛЬОВИЙ СЕРГІЙ — священик УАПЦ з Волині. Розстріляний.

ШУЛЬЖЕНКО — учасник руху відродження УАПЦ в селі Великі Сорочинці на Полтавщині. Розстріляний в Лубнях в 1930 році.

ШКУРУПИЛА СТЕПАН — диригент церковного хору. Організатор парафії УАПЦ в с. Попівка на Полтавщині. Сам у тій же парафії керував хором. В тім хорі співала вся його родина: дочка Оксана та три сини: Федір, Іван і Данило. ГПУ покарало всю цю родину. Батько помер в Полтавській тюрмі в 1930 році.

ШКУРУПИЛА ДАНИЛО (син) повернувся з заслання. Його вбили советські активісти в Зінькові.

ШКУРУШИЛА ФЕДІР — загинув на засланні.

ШКУРУПИЛА ІВАН — загинув на засланні.

ШКУРУПИЛА ОКСАНА — загинула на засланні.

ШЕВЧЕНКО АНДРІЙ — священик УАПЦ. Народився 1890 року в селі Березівці на Харківщині. Скінчив Харківську Духовну Семинарію. Висвячений на священика в 1922 році. Працював в селі Двурічний Кут, потім в селі Вільшаній на Харківщині. Під тиском влади о. Андрій пішов у світ шукати долі. Були чутки, що він десь улаштувався кочегаром.

ШЕВЧИН КУЗЬМА — священик УАПЦ з села Нестерівка на Умащині. Заарештований в 1926 році.

ЩЕРБИНА АРСЕНІЙ — священик УАПЦ. Народився в 1893 році. Скінчив Учительську Семинарію. Висвячений на священика в 1922 році. Працював у Кіровограді. Заарештований і висланий в 1929 році.

ЮРЧЕНКО МИКОЛА — священик УАПЦ. Працював в селі Диканька на Полтавщині. Під тиском влади був зрікся сану, але потім був заарештований і висланий.

ЯНОВСЬКИЙ ЛЕОНІД — священик УАПЦ. Народився 1889 року в селі Курманах на Полтавщині. Скінчив Полтавську Духовну Семинарію. Священик передреволюційного часу. Приєднався до УАПЦ в 1922 році. Працював в селі Литвяках на Лубенщині. Переживав тяжко утиски влади. В ніч з 12 на 13 травня 1928 року кинувся під потяг на ст. Ромодан і загинув.

Ці близько двох сот прикладів нищення духовенства і вірних УАПЦ органами советської влади показують, в який спосіб те нищення переводилось.

Українська Автокефальна Православна Церква мала 34 єпископів

й понад 3000 священників і дияконів. З цієї кількості, в роки Другої Світової Війни, повернулося на Україну два єпископи з зіпсутим здоров'ям, один з них помер в 1943 році. Священників, поворотців з заслання на Україну було зареєстровано Київською Всеукраїнською Церковною Радою в кінці 1941 року лише 270 осіб. Інші зникли з лиця України.

ARTEMENKO, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Graduated from Teacher's Institute. He was ordained as clergyman in 1922 and served at the parish Veliki-Sorochintsi, Province Poltava. In 1929, he was arrested by the GPU of the town of Lubny and exiled to Siberia. His fate is unknown.

BAZILEVICH, BONIFACE, Clergyman of the UAOCh. Born in 1895. Graduated from the Theological Seminary of Kamnits-Podilsk. Ordained as clergyman in 1924. He was arrested in 1930 and died in the Prison of Vinitsia in 1931. Prior to his arrest, he served in the community Yarintsi, District Yampil.

BAKALO, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Born in 1902. He worked at the Assumption Church (Uspenska Tserkva) of the community Velika Reshetilivka, Province Poltava. During a search of his house, a GPU agent placed a pistol in a bread sack of the food chamber. On the same day, the clergyman was arrested and exiled. His fate is unknown.

BASOVOL, PAVLO, Clergyman of the UAOCh. Born in 1894. President of the Church Assembly of the District of Nemiriv. He graduated from Theological Seminary and was Prior of the Cathedral of Nemiriv. He was ordained as clergyman in 1921. He was exiled to the Concentration Camp Volkhovstroy. After 5 years in exile, he returned in bad health condition to the Ukraine. He died in 1942.

BARANOVSKY, VOLODIMIR, Clergyman of the UAOCh. He served in the community Novi Priluky, Province Kiev. Because of threats and under pressure of the Cheka (Extraordinary Commission), he renounced his clerical title. However, the NKVD had arrested him anyway and exiled.

BASHTOVY, DAVID, Ecclesiastical worker of the UAOCh in the community Sharkivshchina, District Mirhorod. He was arrested and exiled in 1934.

BERKUTA, IVAN, Clergyman of the UAOCh. He was born in the community Krasnohorivka, Province Poltava, in 1889. He was teacher by profession. He was ordained as clergyman in 1922 and served in the Church of Mary's Nativity (Rizdvo-Bohorodichna Tserkva) in the community Velika Bahachka, District Mirhorod. As a result of persecutions by the Government, he contracted, tuberculosis. In 1928, the GPU agents arrived at his home, in order to arrest him, and found him dead in his bed. Soon after his death, the church in which he served was destroyed.

BYKOVETS, CONSTANTINE, Archpriest of the UAOCh. Graduated from the Theological Seminary and from the University of Kharkiv. Ordained as clergyman of the UAOCh in 1922. Annunciator of the UAOCh in the Districts of Mirhorod and Kobeliaky, Province Poltava. A good preacher. He organized numerous parishes of the UAOCh. Arrested in 1937. It is not known, where the NKVD had sent him. NKVD gave no definite information to the inquiries of his wife.

BOBROVETSKY, MIKOLA, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Teacher. He was ordained as clergyman in 1923. Arrested and exiled to North Russia in 1930. He never returned to the Ukraine.

BILYK, IVAN, Clergyman of the UAOCh. He returned mentally ill from exile to the Ukraine.

BILY, VOLODIMIR, Professor. Born in 1895. Member of the Academy of Sciences in Kiev. Active worker of the Parish of St. Nicholas in Kiev. Because of his participation in the church activities, he was arrested in 1937. He died in exile.

BOLBUKH, PANAS, Ecclesiastic worker of the UAOCh in the District of Konotop. He was executed by shooting by the Cheka (Extraordinary Commission) in Konotop in 1922.

BORDIUHA, ALEXIS, Singer of the church choir in the community Popivka, Province Poltava. He died in the Prison of Kharkiv.

BORDIUHA, HRIHORY, Singer of the Church in the community Popivka, Province Poltava. Exiled to Siberia. He never returned to the Ukraine.

BRIZHAKHA, ALEXANDER, Choir conductor of the Cathedrals of the UAOCh in Lubny and later in Kharkiv. Arrested in 1936. He died in exile.

VAKULENKO, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Born in the district Khorol, Province Poltava, in 1889. Graduated from the College of Lubny. He was ordained as clergyman in 1921 and served in the communities Kibintsi and later in Yarmaky. He was tortured to death in the Prison of Lubny in 1929.

VINNITSKY, IVAN, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

VOYTSEKHIVSKA, CATHERINE, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

VOSKOBIYNIK, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Born in the town of Mirhorod, Province Poltava, in 1900. Graduated from the College of Mirhorod. He was ordained as clergyman in 1923 and served in the Resurrection Church in Mirhorod. He was arrested and exiled to Kolyma in 1937. He never returned to the Ukraine.

VOYTSEKHIVSKY, YURI, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

VORONA, NIKIFOR, Clergyman of the UAOCh. Ordained in 1923 and served in the parishes of the communities Kibintsi and Dibrivka, Province Poltava. Executed by shooting in the Prison of Lubny in 1929.

VISHNEVSKY, ANDRY, Archpriest. Born in 1877. Graduated from Teacher's Seminary. Served in the community Hrebinky-Selevinky. Arrested in 1929 and exiled to the Concentration Camp Dallag for a period of three years.

VIACHESLAV, Hieromonk. Born in 1864. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Yahotin, Province Poltava. He was deeply religious man with Christian principles. Exiled to the Concentration Camp Solovetsky-Islands in 1925. He never returned to the Ukraine.

HARASIMENKO, Famous singer and Bandura player. Ecclesiastic worker of the UAOCh and resident of the community Veliki Sorochintsi, Province Poltava. Murdered in the Prison of Lubny.

HALAYDA, STEPHAN, Archdeacon. Born in 1890. Exiled in 1929. He died in exile.

HIRENKO, NIKIFOR, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

HOLOBORODKO, PETRO, Clergyman of the UAOCh. Served in the community Kaleberda, District Zolotonosha. Murdered by the Soviet activists.

HOLOVCHUK, CYRILO, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

HOLOVCHUK, DANILO, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

HOLOVCHUK, STEPHAN, Founder of the Parish in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

HORDOVSKY, PORFIRY, Secretary of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly during the period 1925—1296. As an associate of the UAOCh and secretary of the All-Ukrainian Orthodox Church Assembly, he was arrested in 1928 and exiled to Kutais, and later to the steppes of Kirghizia. He never returned from there to the Ukraine.

HORSKY, STEPHAN, Clergyman of the UAOCh. Born in 1875. Graduated from Theological Seminary. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Rovne, Province Kirovohrad. Exiled in 1929. He never returned to the Ukraine.

HREBENIUK, Member of the Church Council of the UAOCh in the District of Lubny. Executed by shooting in 1929.

HRUSHEVSKY, ALEXIS, Archpriest of the UAOCh. Doctor of Medicine. Also graduated from the Conservatorium of Warsaw and studied arts in Petersburg. He worked as Choir Conductor in the District of Mirhorod, Province Poltava, in 1927. In 1929, he moved to Dniepropetrovsk. He was executed by shooting by the GPU there.

HIZHITSKY, MIKHAILO, Archpriest. Born in 1885. Graduated from the University of Kharkiv. Ordained as clergyman in 1923 and served in the community Reshetilivka, Province Poltava. Exiled to Siberia in 1931. He never returned to the Ukraine.

HUBENKO, HRIHORY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1885. Ordained as clergyman of the UAOCh in 1924. Exiled in 1932.

HUBENKO, PAVLO, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Graduated from College. Teacher. Ordained as clergyman in 1923 and served in the parishes of the County Krolevtsi. Exiled to the North in 1930.

HUZENKO, ALEXANDER, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Ordained as clergyman in 1923 and served in the District Hlukhiv. Arrested in 1926 and exiled to the distant concentration camps. He never returned to the Ukraine.

HULEVICH, IVAN, Clergyman, of the UAOCh. Served in the Province of Kirovohrad. He renounced his clerical title in 1926, but was nevertheless arrested and exiled.

HUSARENKO, Clergyman of the UAOCh. Served in the community Sulimivka, Province Poltava. Exiled to the Solovetsky-Islands in 1929. He never returned to the Ukraine.

DANKO, Choir Conductor of the Church of Holy Trinity in Bakhmach I. Exiled to the distant concentration camps without permission for correspondence. He never returned to the Ukraine.

DEHTIARENKO, MIKHAILO, Founder of the Parish of the UAOCh in Romodan, Province Poltava. Exiled to the Concentration Camp Dalstroy in 1934. While loading railroad rails, he was injured fatally and died.

DEHTIARENKO, VOLODIMIR, Clergyman of the UAOCh. Born in 1898. Graduated from Theological Seminary. Ordained as clergyman in 1923 and served in the town of Liubotyn. Executed by shooting in Kharkiv in 1937.

DZIABENKO, ONISKO, Deacon of the UAOCh. Born in 1902. Graduated from the 3d grade of the College of Yaresky. Ordained as deacon in 1922. Executed by shooting in Poltava 1930.

DOBROVOLSKY, LAVR, Clergyman of the UAOCh. Served in the community Makishin, Province Chernihiv. Arrested by the Cheka in

1919. The Cheka agents attempted to force him to renounce his clerical title. But Rev. Lavr replied: "I believe in our Lord Jesus Christ and I cannot renounce him". After this reply, he was executed by shooting. DOVHALENKO, DMITRO, Clergyman of the UAOC. President of the Church Assembly of the District of Bila Tserkva. Born in 1889. Executed by shooting in Bila Tserkva 1929.

DIACHENKO, VICTOR, Archpriest of the UAOC. Born in 1868. Graduated from the Theological Seminary of Poltava. Entered UAOC in 1921 and served in the community Bairak, District Dikanka. In 1929, a GPU agent raped his daughter; the father was exiled to Siberia. He died there.

YEFIMOVSKY, IVAN, Archpriest of the UAOC. Born in 1895. Graduated from the Theological Seminary of Chernihiv. Ordained as clergyman in 1915, he entered UAOC in 1921. Annunciator in the County of Borzen. In 1930, he gave up his ecclesiastical work and disappeared.

YELEINY, Clergyman of the UAOC in the Province of Poltava. He was convicted for the attempt to prevent robbery of church treasures and sentenced to hard labor in May 1922.

ZHADAN, Archimandrite. He was murdered together with Professor Vasilkivsky in the Reformation Monastery of Savior in Lubny, because they were founders of the UAOC movement in the town of Lubny, Province Poltava.

ZHBOTNEVICH, Clergyman of the UAOC in Vinitsia. He was convicted in 1922, because he attempted to prevent robbery of church treasures.

ZAYACHKOVSKY, ALEXANDER, Clergyman of the UAOC. Born in 1879. Graduated from Theological Seminary. He was teacher at the Theological School in Kiev until 1917. Ordained as clergyman of the UAOC in 1922. Arrested in 1929 and exiled to North Russia. He returned to the Ukraine.

ZLOCHEVSKY, Clergyman of the UAOC. Served as parish priest in Kiev. Arrested in 1921. After his term in exile, he returned to the Ukraine.

IVANCHENKO, STEPHAN, Clergyman of the UAOC. Born in 1889. Ordained as clergyman in 1923 and served in the community Horodishche, Province Kiev. Due to the fact that he was reduced to extreme poverty, he gave up his spiritual work and went to Donbas, in order to work in coal mines. He died there.

IVANIV, PETRO, Clergyman of the UAOC. Born in 1895. Graduated from Teacher's Seminary. Ordained as clergyman in 1924 and served in the community Biloziria, District Cherkassy. Exiled in 1929.

KALINOVSKY, PETRO, Clergyman of the UAOCh. Born in 1880. Graduated from the Theological Seminary. of Chernihiv and served in Bakhmach II. Arrested in 1932. He died at the Concentration Camp Bilomorkanal.

KARPIV, LEONID, Archpriest of the UAOCh. Graduated from the University of Kiev. Professor of Philology and Literature. Ordained as clergyman in 1922 and served at the Cathedral of St. Sophia. in Kiev. Arrested in 1929 and exiled to the Far Eastern Concentration Camps for Special Cases for a period of 10 years. He died under tragic circumstances in the Concentration Camp of the city of Khabarovsk.

KARUK, PAVLO, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Bushintsy, District Yampil, in 1894. Teacher. Ordained as clergyman in 1921. He was Prior of the Cathedral of the city of Mohilev from 1924 to 1928. Arrested in 1929. Executed by shooting in Kharkiv in 1931.

KARPENKO, HRIHORY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1898. Served in the District of Lubny, later moved to Kharkiv. Arrested in 1936 and exiled to North Russia.

KASIAN, ANTIN, Clergyman of the UAOCh. Born in 1893. Ordained as clergyman in 1921 and served in the community Lipianka, District Chihiryn. Exiled in 1930.

KACHURA, TRIFON, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Ordained as clergyman in 1925 and served in the community Lipianka and in the town of Mliiv, District Chihiryn. Exiled in 1931.

KEKALO, YAKIM, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Podil, Province Poltava, in 1890. Served in his home community. Executed by shooting in Poltava in 1930. The church, in which he served, was burned.

KIYCHENKO, ALEXIS, Clergyman of the UAOCh. Born in the town of Mirhorod, Province Poltava, in 1890. Ordained as clergyman in 1923. He was Annunciator in the District of Mirhorod from 1924 to 1929. He was arrested in 1929 and exiled to Solovetsky-Islands. He returned from exile in 1936, but was again arrested by the NKVD. Thereafter, Rev. Alexis disappeared.

KOVAL, VASIL, Clergyman of the UAOCh. Born in 1905. Ordained as clergyman in 1925 and served of the County of Krolevets, Province Chernihiv. Arrested in 1930. He died in exile.

KOVALIVSKY, ANDRY, Professor of the University of Kharkiv. Member of the Ideological Commission of the UAOCh. Exiled.

KOZODOY, ANTIN, Clergyman of the UAOCh. Born in the Province of Kiev in 1882. Graduated from the Theological Seminary of Kiev.

Entered UAOCh in 1921 and served in the community Vesely Kut, District Tarashcha. In 1926, when he returned from the church to his home on the Ash-wednesday, he was met by the members of the Komsomol and Communist activists and murdered. The following persons had beaten him to death: Secretary of the (Communist) Party Committee of the community Luky — Alexis Osadchy, Teacher of the community Bovkuny — Anatol Kulikivsky, and members of the Komsomol: Philip Yevseyev from the community Vesely Kut, Hrihori Zahnybida and Mikhailo Shkilniuk.

KOLODUBROVSKY, Clergyman of the UAOCh in the town of Proskuriv. Executed by shooting in 1926.

KOLOMENSKY, VICTOR, Clergyman. Served in the community Maximivka, Province Poltava. During the years 1920—1921, the members of the Komsomol threatened to murder him. Rev. Victor fled from his community to Kremenchuk. The members of the Komsomol decided at a conference to find him and to beat him up. After they had found him in Kremenchuk, they tied him to the tail of a horse and let the maddened horse run with the tied victim. The angered horse ran and trampled the body of the martyr under his feet.

KOLOMIYETS, ALEXANDER, President of the Parish Assembly of the community Dubovichi. In 1936, he was exiled to the distant concentration camps for a period of 10 years. He died there.

KOLOSOVSKY, IVAN, Clergyman of the pre-revolutionary times. Changed over to the UAOCh in 1921. Exiled to North Russia in 1930. He never returned to the Ukraine.

KOLOSOVSKY, VICTOR, Clergyman of the UAOCh, son of Rev. Ivan Kolosovsky. Born in 1898. Graduated from the College of Zlotopil. Ordained as clergyman in 1924 and served in Novomirhorod and in the community Turia, District Chihiryn; later, since 1925, in the community Xaverove, District Cherkassy. Arrested in July 1929 and executed by shooting in the town of Cherkassy.

KONONENKO, HRIHORY, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Velika Bahachka, Province Poltava. Graduated from the Theological Seminary in Poltava. Ordained as clergyman in 1924 and served in the communities Liman and Fedunka, Province Poltava. Arrested in 1929. During the interrogations, he was severely tortured and thereafter had to be transferred to a psychiatric clinic. After his release from the hospital, he was exiled in 1930. He never returned to the Ukraine.

KOPINETS, ALEXANDER, Clergyman of the UAOCh in the com-

munity Popivka, Province Poltava. Arrested in 1937. It is unknown, where the NKVD had sent him.

KOROTIA, IVAN, Choir Singer of the church choir in the community Popivka, Province Poltava. Exiled in 1937. He never returned to the Ukraine.

KOTELEVETS, ANDRY, Choir Conductor. Born in 1890. Conducted the church choir in Mirhorod and later, since 1927, in the Cathedral of the UACh in Poltava. Tortured to death by the GPU in Poltava in 1929.

KOCHET, MIKOLA, Clergyman of the UACh. Annunciator in the Province Slobidshina. Executed by shooting in Kharkiv on 3 December 1937.

KRAVCHENKO, CYRILLO, Clergyman of the UACh. Born in 1896. Graduated from Teacher's Seminary. Ordained as clergyman in 1923 and served in the Greek Church in Kirovohrad. Executed by shooting in Cherkassy in 1930.

KRAVTSIV, SERGY, sympathizer of the UACh in Kharkiv. Executed by shooting in 1937.

KRIZHANIVSKY, CHRISAN, Clergyman of the UACh. Executed by shooting in the Province of Volynia.

KRUSHELNITSKY, PETRO, Founder of the parish of the UACh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

KUZMENKO, IVAN, Clergyman of the UACh in the Province Volynia. Executed by shooting.

KUZMINSKY, ARTAMON, Archpriest of the UACh. Born in the Province of Volynia in 1878. Ordained as clergyman in 1922. During the years 1923—1928, he served at the Church of Holy Trinity in the community Velika Bahachka, Province Poltava. In 1928, he became prior of the Cathedral of Mary Salvation (Sviato-Pokrivsky Katedralny Sobor) in the city of Odessa. Arrested in 1931 and disappeared under unknown circumstances.

KULIDA, MIKOLA, Secretary of the Church Assembly of the UACh in the District of Bila Tserkva. Executed by shooting in Bila Tserkva in 1930.

KULCHITSKY, PETRO, Mine Engineer. Organizer of the parish of the UACh in Novomirhorod. Arrested in 1928 and exiled for a term of 10 years. He never returned to the Ukraine.

KULCHITSKY, PAVLO, Clergyman of the UACh. Born in 1893. Graduated from College. Ordained as clergyman in 1923 and served in

the community Kvitka, Province Kiev, and later in Zelena Dibrova. He died in the Concentration Camp Bilomorkanal.

KUNATSKY, PETRO, Deacon of the Assumption Church in the community Velika Reshetilivka, Province Poltava. Exiled in 1937.

KUNTSEVICH, Clergyman of the UAOCh. Executed by shooting in the Prison of Bila Tserkva in 1930.

KUKHARENKO, ANDRY, Archpriest of the UAOCh. Served in the community Solonitsi, in Kharkiv, and later in the community Vilshana. Convicted at the trial of 23 January 1936, together with Archpriest Mikita Kokhno, Ivan Harashchenko and Drobitsky. He never returned to the Ukraine.

KURIAN, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Hrihorivka, County Vasilkiv, in 1898. From 1924 to 1928, he served in the community Misalivka. Arrested in 1928 and disappeared under unknown circumstances.

KITICHENKO, TIMOFY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1889. Graduated from Theological Seminary. Entered UAOCh in 1921 and served in Kharkiv. Arrested in 1930.

LEVITSKY, MIKHAILO, Clergyman in the Province of Volynia. Executed by shooting.

LEVITSKY, BORIS, Clergyman of the UAOCh. He conducted the Choir of Printers in Kiev in 1926 and the music band "Rukh" in 1936. He was shot and killed by the NKVD in 1936, because he secreted his ecclesiastical title.

LEVITSKY, VOLODIMIR, Clergyman of the UAOCh. Born in 1895. Graduated from Theological Seminary. Ordained as clergyman in 1922 and served in the community Tashlik and in the city of Kirovohrad. Executed by shooting in Cherkassy in 1930.

LITVINENKO, ZAKHAR, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Entered UAOCh and served in the community Bohdanivka, Province Lubny. Arrested and exiled in 1929.

LIKHVAR, VOLODIMIR, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Kotelva, Province Poltava, in 1896. Ordained as clergyman in 1924 and served in parish communities of the Province of Kharkiv and later, since 1933, in the city of Kharkiv. He suffered very much emotionally, because the GPU had ordered his exile from Kharkiv. Prior to his departure from Kharkiv, he died from a heart attack at the railroad station.

LIUBICH, DMITRO, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890.

Graduated from College. Ordained as clergyman in 1925 and served in the community Merefa, Province Kharkiv. Exiled to Solovetsky-Islands in 1930.

LIUBITSKY, VASIL, Clergyman of the UAOCh. Born in the Province Poltava in 1878. Graduated from the Theological Seminary of Poltava. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Velika Reshetilivka, Province Poltava. Arrested in 1929 and imprisoned in the Prison of Poltava. It is not known, what happened to him later.

LIAKHNO, APHANASY, Archpriest of the UAOCh. Born in 1870. Clergyman of the pre-revolutionary times. Member of the Central Rada. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Kotelva, Province Poltava. Arrested in 1930. Served his sentence in Arkhangelsk. He returned a paralytic to the Ukraine in 1940.

LIAKHNO, ANATOLY, Clergyman of the UAOCh. Son of Rev. Aphanasy Liakhno. Born in 1899. Ordained as clergyman in 1922. Annunciator in the County of Kotelva, Province Poltava. In 1928 he became Prior of the Cathedral of Odessa. Exiled to North Russia in 1930. He never returned to the Ukraine.

LIAKHNO, VICTOR, Deacon of the UAOCh. Son of Rev. Aphanasy Liakhno. Born in 1905. Worked with his father in the community Kotelva. Exiled in 1930. Has fate is unknown.

MASHKEVICH, Clergyman of the UAOCh in the city of Mikolaiv. He was arrested in 1930 and exiled to North Russia, because he had published a strongly religious article "Letter to a young atheist".

MAXIMIV, HRIHORY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1891. Graduated from the Teacher's Institute of Hlukhiv. Ordained as clergyman in 1921 and served in Chernukhy, District Lubny. From 1926 to 1928, he was Prior of the Resurrection Cathedral of the town of Mirhorod. Arrested. His fate is unknown.

MARIUTA, TERYNTY, Clergyman of the UAOCh at the parish of Merefa, Province Kharkiv. Arrested in 1928.

MATVIYKO, FEDIR, Agronomist. Ecclesiastical worker of the UAOCh in the community Veliki Sorochintsi, Province Poltava. Executed by shooting in the Prison of Lubny.

MEFIDOVSKY, THOMAS, Clergyman of the UAOCh. Born in 1876. Executed by shooting by the NKVD in Vinitisia in 1937.

MOROZ YAKIV, Teacher. Born in 1900. Graduated from the Pedagogical Institute of Zaporozhe. Founder of the Parish of the UAOCh in Romodan, Province Poltava. Tortured to death in the Prison of Zaporozhe.

MORACHEVSKY, IVAN, Clergyman of the UAOCh. Graduated from the Theological Seminary of Kiev. Ordained as clergyman in 1923 and served in the parishes of the District of Bila Tserkva. Arrested and exiled in 1930.

MOVCHAN-MORHUNENKO, YAKIM, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Graduated from College. Ordained as clergyman in 1923. He served in the community Berezhniaky, District Khorol, from 1924 to 1927. The persecutions by the Government had forced him to flee to Donbas, where he lived until 1928. Then he returned to his home community Ovravivka, District Khorol.

In 1930, Rev. Yakim and 13 laymen were arrested by the NKVD. They were convicted by a three-men court of the GPU. Out of these 14 persons, eight were executed by shooting. The following persons were shot and killed: 1. Rev. Mochan-Morhunenko, Yakim; 2. Clergyman of the UAOCh Sholudko, Vasil; 3. Teacher Holovan, Mikola; 4. Teacher Semenets, Andry; 5. Worker of the UAOCh Liashenko, Stephan; 6. Tolochny, Nikifor; 7. Tolochny Fedir; 8. Husinsky, Havrilo.

The rest of these 14 persons were sent to exile for long terms.

NAIDENKO, SERGY, Clergyman of the UAOCh. Teacher. Ordained in 1923. Exiled in 1929.

NASTENKO, VASIL, Clergyman of the UAOCh. Born in 1883. Graduated from Theological Seminary. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Yahotyń, Province Poltava. Exiled to Solovet-sky-Islands in 1928. He never returned to the Ukraine.

NAUMENKO, MIKHAILO, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Butova Dolina, Province Poltava, in 1897. Studied at the Academy of Arts in Kiev. Ordained as clergyman in 1923 and served in the communities of the Province of Poltava: Shiroka, Kuzemino (District Zinkiv), Zinkiv, Tarasivka and Krotovshchina. Arrested in summer of 1929 and exiled to the Concentration Camp Station Soroka in the White Sea. There he died on 26 July 1930. He died under following circumstances: the prisoners were driven naked to the barrack to the bath and from the bath to the barrack in winter. At that time, Rev. Mikhailo caught a cold and contracted tuberculosis. He died from that disease.

NETIAHA, ALEXANDER, Church servant of the UAOCh in the community Linovitsi, District Piriattyń. Born in 1903. Because of his participation in the ecclesiastical activities, he was convicted at a spectacular trial and sentenced to death by shooting. The sentence was executed.

NESTEROVSKY, MIKOLA, Archpriest of the UAOCh. Clergyman of the pre-revolutionary times. Entered UAOCh in 1921. From 1927 to

1929 he was Prior of the Cathedral of the UAOCh in Poltava. Arrested in 1929 and exiled to Kotlas for a term of 8 years.

OBIDOVSKY, THEODOSY, Clergyman of the UAOCh. Born in the Province of Kherson in 1892. He served as parish priest there. Arrested in 1929 and exiled to the Far East. In 1932, he was retried by a three-men court of the GPU at the Concentration Camp "17th km of the Suchan Tributary." He was one of the 87 convicted persons, who were executed by shooting.

OSINITSKY, ZAKHAR, Clergyman of the UAOCh in the community Lipino, Province Volynia. As a result of denunciation by the priest Andry Biletsky of the Russian Church, Rev. Zakhar was arrested by the NKVD and tortured to death in the Prison of Zhitomir.

OTELEPKO, VASIL, Archdeacon of the UAOCh. Born in 1888. Served at the Cathedra of the UAOCh in Cherkassy. Exiled in 1930.

PAVLOVSKY, MIKHAILO, Archdeacon of the UAOCh. Served in Novomirhorod, Kirovohrad and Uman. Arrested by the GPU in 1932.

PAVLENKO, Clergyman of the UAOCh. Executed by shooting in Mikolaiv in 1929.

PASKO-PASHCHENKO, ANDRY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1893. Graduated from the Institute of Ceramic Arts in Mirhorod. Ordained as clergyman in 1922 and served in the District of Lokhvitsia. Arrested. His fate is unknown.

PINCHUK, PAVLO, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Zasullia, District Lubny. Graduated from Teacher's Seminary. Ordained as clergyman in 1921 and served in the Church of St. Dimitrius in the community Romodan. Arrested in 1930 and exiled.

PLESKACH, Ecclesiastic worker of the UAOCh in the town of Mirhorod, Director of the Museum of Mirhorod. Arrested in 1923. After discharge from the prison, he contracted tuberculosis and died.

POPKO, KLIM, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Matus, Province Kiev, in 1900. Graduated from the Institute for Agronomy in Kiev and from the Theological Courses of the UAOCh in Kiev. Arrested in 1924 and imprisoned in a wet basement of the Lukianivska Prison in Kiev. There he caught a cold and contracted tuberculosis. He died in 1925.

PROTOPOPIV, PAVLO, Archpriest of the UAOCh. Born in 1890. Graduated from the Theological Seminary in Kharkiv. Entered UAOCh in 1922 and served in the town of Vovche. He was arrested there in 1924 and tortured by the Communists. Then he was imprisoned in a wet

basement. Thereafter, Rev. Pavlo contracted tuberculosis of throat. At the request of laymen, he was transferred to Kharkiv, there he continued his clerical work. Rev. Pavlo was arrested by the GPU of Kharkiv on numerous occasions and imprisoned in the basements of the GPU without any charges. He died in 1927.

PROSKURA, ANDRIAN, Founder of the Parish of the UAOC in the community Kibintsi, Province Poltava. Arrested in 1937 and murdered in the Prison of Lubny.

PIVOVARCHUK, EUGENE, Archdeacon of the UAOC. Served in the Cathedral of St. Sophia in Kiev. Arrested in 1928 and exiled to the Solovetsky-Islands. He never returned to the Ukraine.

RADZIEVSKY, PETRO, Founder of the UAOC in the community Radivtsi, District Litintsi. Executed by shooting.

RAYEVSKY, Clergyman of the UAOC in the District of Uman. Arrested and exiled because he compared Communists with heretics.

RAKOVSKY, DMITRO, Clergyman of the UAOC. Committed suicide on the Solovetsky-Islands.

REBRYK, IVAN, Founder of the Parish of the UAOC in the community Kibintsi, District Mrihorod. Arrested in 1931. Even after his release from prison, he was constantly persecuted. He died from starvation in Crimea.

ROMANENKO, PORFIRY, Clergyman of the UAOC. Prior of the Parish of the community Hoholiv, Province Chernihiv. Arrested in 1927.

RUBAN, MIKHAILO, Clergyman of the UAOC. Prior of the Parish in the community Sharkivshchina, District Mirhorod. Murdered in the Prison of Lubny in 1937.

RUDENKO, Conductor of the church choir of the community Dubovichi. Arrested in 1932 and died in North Russia.

RIBALKA, IVAN, Clergyman of the UAOC. Born in 1895. Graduated from the College of Mirhorod. Ordained as clergyman in 1923 and served in parishes of the District of Lubny. He had his last parish in the community Velika Bahachka. Arrested in 1929 and executed by shooting in the Prison of Lubny.

SAVCHUK, MARKO, Clergyman of the UAOC. Served in the parish of the community Turchinivka, Province Volynia. Exiled to Vologda. He returned infected with tuberculosis and died soon thereafter.

SADOVSKY, MIKOLA, Clergyman of the UAOC. Graduated from the Theological Seminary of Kiev and from the Conservatorium of Kiev.

He served as parish priest in the community Sazhnyvka, Province Podolia. He was arrested in 1929 and exiled to Solvichyehodsk for a term of 5 years. He returned to the Ukraine in 1934 and lived without passport.

SATSKY, DMITRO, Church servant of the parish of the community Berezniaky, District Khorol. Arrested in 1930. Murdered during an interrogation in Kharkiv.

SERHIENKO, PETRO, Clergyman of the UAOCh. Ordained as clergyman in 1927. Arrested in 1936 and exiled to North Russia.

SIROOKY, EUGENE, Archpriest of the UAOCh. Born in the Province of Chernichiv in 1893. Graduated from Theological Seminary. Ordained as clergyman in 1921 and served in parishes of the community Derebchina, District Yapil, Radivtsi, District Litintsi, in the Province of Volynia. He moved to Nizhin in 1924, where he worked until 1927. Arrested in 1927 and executed by shooting in Kharkiv.

SAVCHENKO, LEONTY, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Ordained as clergyman in 1924 and served in the community Kharitonivka, County Korosten. Arrested in Kiev in 1931. Soon after his arrest, any news from him ceased to arrive.

SLUKHAEVSKY, PETRO, Archpriest of the UAOCh. Clergyman of pre-revolutionary times. Entered UAOCh in 1921 and served in parishes of the Province of Poltava. His three sons VOLODIMIR, MIKOLA and BORIS sacrificed their lives as clergyman in the service of the UAOCh. After GPU had arrested his sons, the father was reduced to extreme poverty and died in 1937.

SLUKHAEVSKY, VOLODIMIR, Archpriest of the UAOCh. Born in the Province of Poltava. Graduated from the Theological Seminary of Poltava and from the Institute of Forestry in Leningrad. Ordained as clergyman of the UAOCh in 1922 and served as Annunciator in the counties Zinkiv and Kobeliaky, Province Poltava. Arrested in 1929 and imprisoned in the Prison of Poltava. Exiled. He returned from exile in 1939.

SLUKHAEVSKY, MIKOLA, Clergyman of the UAOCh. Born in 1896. Graduated from the Theological Seminary of Poltava. Later, he attended the Institute for National Education of Poltava. Ordained as clergyman in 1923 and served in the parishes of the Province Poltava. He was arrested in 1930 and exiled for a term of 5 years. He returned to the Ukraine and lived in extreme poverty.

SLUKHAEVSKY, BORIS, Clergyman of the UAOCh. Born in 1903. Graduated from the College of Poltava. Ordained as clergyman of the UAOCh in 1925 and served in the parishes of the Province of Poltava. Arrested in 1930 and exiled to Kotlas for a term of 3 years.

SOKIL-CHERNILOVSKY, Clergyman of the UAOC. Served in the community Ihren, Province Dniepropetrovsk. Arrested and exiled in 1930.

SOKOLOVICH, LEONID, Clergyman of the UAOC. Born in 1904. Graduated from the College of Mirhorod. Ordained as clergyman in 1927. Arrested and exiled in 1931.

SPESOVSKY, IVAN, Clergyman of the UAOC. Born in 1870. Entered UAOC. Arrested and exiled in 1925. He never returned to the Ukraine.

STETSENKO, PETRO, Conductor of the National Choir of the Cathedral of St. Sophia (Sobor of the UAOC) in Kiev. He was exiled in 1930, because he participated in the Ukrainian Church activities. He died in exile.

STRIZHAK, FEDIR, Archpriest of the UAOC. Born in 1899. Graduated from the Theological Seminary of Poltava. Served in the community Zhukivka, Province Poltava. Arrested by GPU in 1929. Also 20 laymen of his parish community were arrested together with Rev. Fedir. The GPU had charged them all with activities in some "counterrevolutionary" organization.

In March 1930, the GPU executed by shooting the Archpriest Fedir Strizhak and two members of the Parish Assembly of Zhukivka. All the rest were sentenced to long terms of confinement at hard labor at the concentration camps.

SILVESTRIV, IVAN, Clergyman of the UAOC. Born in 1895. Ordained as clergyman of the UAOC in 1922 and served in the community Yaresky, Province Poltava. Arrested in 1929 and exiled to the distant Concentration Camps for Special Cases for a term of 10 years.

SIMON, Archdeacon of the UAOC. Served in the Cathedral of the city of Cherkassy. Exiled in 1929.

SUSHCHENKO, PETRO, Clergyman of the UAOC. Born in 1903. Served in the community Veriovka, County Krolevtsi Ordained as clergyman in 1925. Arrested and exiled to the Far North of Russia. He never returned to the Ukraine.

SUSHCHENKO, ANDRY, Clergyman of the UAOC. Born in 1893. Graduated from Teacher's Seminary. Ordained as clergyman in 1924. Arrested and exiled in 1933.

SUTULINSKY, VITALY, Archpriest of the UAOC. Born in 1886. Graduated from the Theological Seminary and the University of Kharkiv. Ordained as clergyman in 1922. Annunciator in the County Ostapia, Province Poltava. Arrested and exiled in 1930.

SUKHOSTAVSKY, CONSTANTINE, Archpriest of the UAOCh. Born in 1885. Graduated from Theological Seminary. Clergyman of the pre-revolutionary times. Entered UAOCh in 1921 and served in the community Radivtsi, Province Podolia. In 1922, he was arrested together with his deacon and 96 members of the parish community. In majority, conscious and religious men of the community were arrested: teachers, merchants and farmers. Pursuant to the sentence of a Revolutionary Tribunal, they were all executed by shooting in a ditch near the cemetery of Railroad Station Komarivka in a night of September 1922.

TARAN, IVAN, Archpriest of the UAOCh. Born in the Province of Poltava in 1902. He was Prior of the Cathedral of the UAOCh in Poltava from 1922 to 1927. Arrested and exiled in 1929. He was confined in the Far Eastern Concentration Camps Dallag. He never returned to the Ukraine.

TARASENKO, PAVLO, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Oblozhky, District Hlukhiv, in 1887. Graduated from College. Teacher. Ordained as clergyman in 1924. Arrested and exiled to Siberia in 1930. He never returned to the Ukraine.

TARASENKO, IVAN, Secretary of the First All-Ukrainian Orthodox Church Council in Kiev in 1921 and Secretary of the First All-Ukrainian Orthodox Church Assembly. Together with his daughter, Marusia Tarasenko, he untiringly and faithfully served in the interests of the UAOCh.

Because of his activities at the All-Ukrainian Orthodox Church Council, the father, Ivan Tarasenko, was arrested several times.

Finally he and his daughter and 48 conscious laymen of the UAOCh were arrested in Kiev. The Soviet Government had fabricated an artificial "Organization," and they were all sentenced to death by shooting. On the Day of Assumption, 28 August 1922, they were all executed by shooting. After execution, the Government printed and posted proclamations with an official report that the watchful eyes of the Soviet "Security" organs had uncovered a "counterrevolutionary organization, which attempted to overthrow the Soviet Government with arms in their hands" and to establish a "bourgeois" Government.

TERESHCHENKO, PETRO, President of the Parish Assembly of the Parish of St. Sophia in Kiev. Member of the Second All-Ukrainian Orthodox Church Assembly of the UAOCh. Arrested and exiled in 1929. He never returned to the Ukraine.

TOVKACH, CONSTANTINE, Clergyman of the UAOCh. President of the Church Assembly of the UAOCh in the District of Poltava. He graduated from the Theological Seminary in Poltava and from the Faculty of Law of the University of Kharkiv. Clergyman of the pre-revolutionary

times. He left his service at the Russian Church and worked as member of the Bar of Lawyers in Poltava. During the Liberation Fight of the Ukrainian people, he was Supreme Judge of the Ukrainian National Republic (from 1918 to 1919). Since 1920, he was active worker of the movement for the revival of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church. He was arrested in 1929. At the trial of the Union for the Liberation of Ukraine in Kharkiv, he was sentenced to 5 years confinement with severe isolation in the political special prisons of the USSR. He served his sentence in the Political Special Prison in Yaroslavl. He never returned to the Ukraine.

TOKAR, OSTAP, Clergyman of the UAOCh. Born in the community Karabelivka, County Teplits, in 1885. Graduated from the Teacher's Seminary of the town of Haisyn. Ordained as clergyman in 1922 and served in the community Seredinka, District Haisyn. He was arrested in 1930 and exiled to Middle Asia. He never returned to the Ukraine.

TOMASHCHUK, MAXIM, Founder of the Parish of the UAOCh in the community Radivtsi, Province Volynia. Executed by shooting.

TOMASHCHUK, TAISA (wife of Maxim Tomashchuk). Active Parish Sister of the UAOCh in the community Radivtsi. Executed by shooting.

TIMCHENKO, PANTELEMON, Clergyman of the UAOCh. Born in 1890. Graduated from Theological Seminary. Entered UAOCh in 1922 and served in the community Merefa, Province Kharkiv. As a result of persecutions by the Government and because of his poverty-stricken life, he contracted tuberculosis and died in 1926.

UNISONSKY, YURI, Clergyman of the UAOCh. Born in 1892. Ordained as clergyman in 1923. Graduated from Institute of Cooperative Societies. Served in the community Vorontsove-Horodishche, Province Kiev. Because of difficult living conditions, he became mentally ill.

FEDENY, VARSONOPHY, Archpriest of the UAOCh. Born in 1888. Graduated from the Theological Academy of Kiev. Clergyman of the pre-revolutionary times. Entered UAOCh in 1921 and served in the town of Krasne Rossosha.

Once, the President of Komnezam (Committee of Poor Peasants) swore before the members of Komsomol and Soviet activists that he would murder a priest. On the same day, he accomplished his promise. When Rev. Varsonophy was passing on the street, the President of Komnezam hit the clergyman with a club on his head and killed him. It was in spring of 1926.

KHODZITSKY, DMITRO, Archpriest of the UAOCh. Graduated from the Theological Seminary of Kiev. Ordained as clergyman in 1921 and

served at first at the Parish of Kiev-Solomenka and later, after the Government had confiscated the Church in Solomenka and turned it over to the Russians, Rev. Dmitro served in Kiev-Demiivka. He was arrested in 1928 and exiled to the Solovetsky-Islands for a term of 10 years. In 1941, he returned from exile nervously ill.

KNOTS, MUSY, Clergyman of the UAOC. Born in the District of Lohvitsia in 1898. Organizer of 20 community parishes in the District Lohvitsia. President of the Church Assembly of the UAOC in the District of Lohvitsia. After having obtained college education, he also graduated from the Theological Courses of the UAOC in Kiev. Ordained as clergyman in 1922. Arrested and exiled to the Concentration Camps of the USSR for a term of 10 years. He never returned to the Ukraine.

KHANKO, MAXIM, Clergyman of the UAOC. Born in 1885. Graduated from the Teacher's Seminary of Lubny. Ordained as clergyman in 1921 and served in the community Verhuny. Executed by shooting in Lubny in 1929.

KHARCHENKO, PROKIP, Clergyman of the UAOC. Born in the community Danina, Province Chernihiv, in 1902. Graduated from the Theological Teacher's Seminary in Nizhyn. Ordained as clergyman in 1922 and served in the community Talalaevka, District Nizhyn. Arrested in 1923. The Cheka (Extraordinary Commission) replied to the inquiries of his wife: "Do not wait".

CHORNOHOR, VITALY, Clergyman of the UAOC. Born in the District of Priluky in 1882. Served in the community Yahoty, Province Poltava. Entered UAOC in 1926. Exiled to Solovetsky Islands. He never returned to the Ukraine.

CZECHIVSKY, MIKOLA MUSIEVICH, Clergyman of the UAOC. Born in 1878. He attended the Theological Seminary of Kiev and later the Junker School and became an officer. During the Ukrainian Liberation Struggle, he was Colonel of the Army of the National Republic. He was ordained as clergyman in 1921. In 1927, the Soviet Government had prohibited his activity as clergyman. Thereafter, Rev. Mikola earned his living with physical work. He lived in extreme poverty. Shortly before the arrest of the members of the Union for the Liberation of Ukraine in 1929, Rev. Mikola was exiled from the Ukraine to Muskovy. As representative of clergy, he was brought to the trial of the Union for the Liberation of Ukraine in Kharkiv in 1930. During the trial, Rev. Mikola was completely exhausted and depressed by the disgraceful life in the prison. He was sentenced to a term of 3 years confinement, which he served in the Political Special Prison of Yaroslavl. Thereafter he was exiled to Siberia. A report indicated that he died there.

CHUDNENKO, FEDIR, Archdeacon of the UAOCh. Member of the Church Assembly of the UAOCh in the District of Mirhorod. Ordained as deacon in 1925 and served in the Resurrection Cathedral of the city of Mirhorod. Then he moved from Mirhorod to Dniepropetrovsk. He was arrested and exiled to the distant concentration camps. He served his term of exile, but obtained no permission to return to the Ukraine.

CHERNENKO, ALEXIS, Clergyman of the UAOCh. Born in 1897. Graduated from University. Ordained as clergyman in 1923 and served in the village Dardyn near Horodishche, Province Kiev. Arrested and exiled in 1930.

CHUMAK, IVAN, Archpriest of the UAOCh. Ordained as clergyman in 1927 and served in the District of Cherkassy. Arrested in 1930 and exiled for a term of 8 years. He returned to the Ukraine. In 1943, he emigrated to the West, Because he defended the ideas of the UAOCh of 1921, he was deprived of his clerical title and banned from the church by the bishops of the Synodic Ukrainian Church.

CHUBAN-DOBROVOLSKY, IVAN, Clergyman of the UAOCh in the community Semyhorod, near Tulchyn. Graduated from the Theological Courses in Kiev. Ordained as clergyman in 1922. Arrested and held in confinement in the Prison of Vinnitsia for a long period of time. Died on Solovetsky-Islands in 1928.

SHPILOVY, SERGY, Clergyman of the UAOCh in the Province of Volynia. Executed by shooting.

SHULZHENKO, Participator in the movement for the revival of the UAOCh in the community Veliki Sorochyntsi, Province Poltava. Executed by shooting in Lubny in 1930.

SHKURUPILA, STEPHAN, Conductor of church choir. Organizer of the parish of the UAOCh in the community Popivka, Province Poltava. He conducted the choir in the same community. His entire family sang in the choir: the daughter Oxana and three sons, Fedir, Ivan, and Danilo. The GPU punished the whole family. The father died in the Prison of Poltava in 1930.

SHKURUPILA, DANILO (Son), returned from exiled. He was murdered by the Soviet activists in Zinkiv.

SHKURUPILA, FEDIR, died in exile.

SHKURUPILA, IVAN, died in exile.

SHKURUPILA, OXANA, died in exile.

SHEVCHENKO, ANDRY, Clergyman of the UAOCh. Born in the

community Berezivka, Province Kharkiv, in 1890. Graduated from the Theological Seminary in Kharkiv. Ordained as clergyman in 1922 and served in the community Dvurichny Kut and later in the community Vilshana, Province Poltava. Because of the persecutions by the Government, Rev. Andry left his community, in order to find his fate elsewhere. Some reports indicated that he had found a job as fireman.

SHEVCHIN, KUZMA, Clergyman of the UAOCCh in the community Nesterivka, District Uman. Arrested in 1926.

SHCHERBINA, ARSENY, Clergyman of the UAOCCh. Born in 1893. Graduated from Teacher's Seminary. Ordained as clergyman in 1922 and served in Kirovohrad. Arrested and exiled in 1929.

YURCHENKO, MIKOLA, Clergyman of the UAOCCh. Served in the community Dikanka, Province Poltava. Under the pressure of the Government, he gave up his clerical title. However, he was later arrested and exiled.

YANOVSKY, LEONID, Clergyman of the UAOCCh. Born in the community Kurmany, Province Poltava, in 1889. Graduated from the Theological Seminary of Poltava. Clergyman of the pre-revolutionary times. Entered UAOCCh in 1921 and served in the community Litviaky, District Lubny. He suffered under the persecutions by the Government very much. On the night of 12/13 May 1928, he jumped under a train at the Railroad Station Romodan and was killed.

These approximately two hundred examples of the liquidation of clergymen and laymen of the UAOCCh by the Soviet Government indicate in what manner such liquidations were carried out.

The Ukrainian Autocephalous Orthodox Church had 34 bishops and over 3,000 clergymen and deacons. Out of this number, only 2 bishops returned in bad health to the Ukraine during the World War II (one of them died in 1943). At the end of 1941, only 270 clergymen, who returned from exile to the Ukraine, were registered by the All-Ukrainian Church Assembly in Kiev. All the rest perished or disappeared from the Ukraine.

Artemonko Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Lehrerinstitut. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht, arbeitete er beim Pfarramt der Gemeinde Welyki Sorotschyntzi, Provinz Poltawa. Er wurde von der GPU der Stadt Lubny im Jahre 1929 verhaftet und nach Sibirien verbannt. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

Basylewytsh Bonifazi, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1895 absolvierte das Theologische Seminar in Kamenetz-Podilsk. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Verhaftet im Jahre 1930 und starb im Jahre 1931 im Gefängnis von Winnytzia. Vor der Verhaftung arbeitete er in der Gemeinde Jaryntzi, Bezirk Jampil.

Bakalo Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1902. Wirkte an der Mariä-Himmelfahrts-Kirche (Uspenska Zerkwa) der Gemeinde Welyka Reschetyliwka, Provinz Poltawa. Während einer Haus suchung steckte ein GPU-Agent eine Pistole in einen Brotsack in der Lebensmittelkammer. Am gleichen Tag wurde der Pfarrer verhaftet und verbannt. Sein Schicksal ist unbekannt.

Basowol Pawlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1894. Vorsitzender des Kirchenrates des Bezirks Nemyriw. Er absolvierte das Theologische Seminar und wurde Pfarrer der Kathedrale von Nemyriw. Zum Geistlichen der UAOK wurde er im Jahre 1921 geweiht. Er wurde ins Konzentrationslager Wolchowstroj verbannt. Nach 5 Jahren Verbannung kehrt er mit angegriffener Gesundheit in die Ukraine zurück. Er starb im Jahre 1942.

Baranowsky Wolodymyr, Geistlicher der UAOK. Er arbeitete in der Gemeinde Nowi Pryluky, Provinz Kyiw. Wegen Drohungen und unter dem Druck der Tsche-Ka (Außerordentliche Kommission) sagte er sich von seinem geistlichen Titel los. Aber die GPU verhaftete ihn trotzdem und verbannte ihn.

Baschtowy Dawyd, Mitarbeiter der UAOK in der Gemeinde Scharkiwschtschyna, Bezirk Myrhorod. Im Jahre 1934 verhaftet und verbannt.

Berkuta Iwan, Geistlicher der UAOK. Er wurde im Jahre 1889 in der Gemeinde Krasnohoriwka, Provinz Poltawa, geboren. Von Beruf war er Lehrer. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht, arbeitete er in der Kirche Mariä Geburt (Risdwo-Bohorodytschna Zerkwa) der Gemeinde Welyka Bahatschka, Bezirk Myrhorod. Als Folge der Unterdrückung

durch die Regierung erkrankte er an Tuberkulose. Im Jahre 1928 kamen die GPU-Agenten, um ihn zu verhaften, und fanden ihn tot in seinem Bett. Bald nach seinem Tode wurde auch die Kirche, in der er wirkte, zerstört.

Bykowetz Konstantyn, Erzpriester der UAOK. Absolvierte das Theologische Seminar und die Universität Charkiw. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1922 geweiht. Verkünder der UAOK in den Bezirken Myrhorod und Kobeliaky, Provinz Poltawa. Guter Prediger. Organisierte mehrere Pfarrgemeinden der UAOK. Im Jahre 1937 verhaftet. Es ist nicht bekannt, wohin er von der NKWD gebracht wurde. Auf Anfragen seiner Ehefrau gab die NKWD keine genaue Auskunft.

Bobrowetzky Mykola, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Lehrer. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Verhaftet im Jahre 1930 und nach Nordrußland verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Bilyk Iwan, Geistlicher der UAOK. Aus der Verbannung kehrte er geisteskrank in die Ukraine zurück.

Bily Wclodymyr, Professor. Geboren im Jahre 1895. Mitglied der Akademie der Wissenschaften in Kyiw. Aktiver Mitarbeiter der Pfarrgemeinde des Heiligen Nikolaus in Kyiw. Wegen Zugehörigkeit zur UAOK im Jahre 1937 verhaftet. Er starb in der Verbannung.

Bolbuch Panas, Mitarbeiter der UAOK im Bezirk Konotop. Tsche-Ka (Außerordentliche Kommission) im Jahre 1922 in Konotop erschossen.

Bordiuha Oleksi, Sänger des Kirchenchors in der Gemeinde Popiwka, Provinz Poltawa. Starb im Gefängnis von Charkiw.

Bordiuha Hryhori, Sänger des Kirchenchors in der Gemeinde Popiwka, Provinz Poltawa. Verbannt nach Sibirien. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Bryschacha Oleksander, Chordirigent an den Kathedralen der UAOK Lbuny und später in Charkiw. Verhaftet im Jahre 1936. Starb in der Verbannung.

Wakulenko Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1889 im Bezirk Chorol, Provinz Poltawa. Absolvierte das Gymnasium von Lubny. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Arbeitete in den Gemeinden Kibyntzi und später Jarmaky. Im Jahre 1929 im Gefängnis von Lubny zu Tode gequält.

Winnytzky Iwan, Gründer der UAOK in der Gemeinde Radivtzi, Provinz Wolyn. Erchossen.

- Wojtzechiwska Katheryna*, Gründerin des Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Woskobijnyk Iwan*, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1900 in der Stadt Myrhorod, Provinz Poltawa. Absolvierte das Gymnasium von Myrhorod. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in der Auferstehungskirche in Myrhorod. Im Jahre 1937 verhaftet und nach Kolyma verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.
- Wojtzechiwsky Jury*, Begründer des Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Worona Nykyfor*, Geistlicher der UAOK. Im Jahre 1923 geweiht. Wirkte an den Pfarrämtern der Gemeinden Kibyntzi und Dibriwka, Provinz Poltawa. Erschossen im Jahre 1929 im Gefängnis von Lubny.
- Wyschnewsky Andri*, Erzpriester. Geboren im Jahre 1877. Absolvierte das Lehrerseminar. Arbeitete in der Gemeinde Hrebinky-Selewinky. Im Jahre 1929 verhaftet und ins Konzentrationslager Dallag auf drei Jahre verbannt.
- Wiatscheslaw*, Hieromönch. Geboren im Jahre 1864. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Jahotyn, Provinz Poltawa. Tiefreligiöser Mensch mit christlichen Grundsätzen. Im Jahre 1925 ins Konzentrationslager Solowetzki-Inseln verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.
- Harasymenko*, berühmter Sänger und Banduraspieler. Mitarbeiter der UAOK. Einwohner der Gemeinde Welyki Sorotschyntzi, Provinz Poltawa. Im Gefängnis von Lubny ermordet.
- Halajda Stepan*, Erzdiakon. Geboren im Jahre 1890. Verbannt im Jahre 1929. Starb in der Verbannung.
- Hirenko Nykyfor*, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Holoborodko Petro*, Geistlicher der UAOK. Arbeitete in der Gemeinde Kaleberda, Bezirk Solotonoscha. Von sowjetischen Aktivisten ermordet.
- Holowtschuk Kyrlyo*, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Holowtschuk Danylo*, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Holowtschuk Stepan*, Begründer der Pfarrei der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.

Hordowsky Porfyri, Sekretär des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates in den Jahren 1925/26. Als Mitarbeiter der UAOK und Sekretär des Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates wurde er im Jahre 1928 verhaftet und nach Kutais, und später nach den Kirgisiensteppen verbannt. Von dort kehrte er nie mehr in die Ukraine zurück.

Horsky Stepan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1875. Absolvierte das Theologische Seminar. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Rowne, Provinz Kirowohrad. Verbannt im Jahre 1929. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Hrebeniuk, Mitglied des Kirchenrates der UAOK des Bezirks Lubny. Erschossen im Jahre 1929.

Hruschewsky Oleksi, Erzpriester der UAOK. Doktor der Medizin. Außerdem absolvierte er das Konservatorium von Warschau und betrieb künstlerische Studien in Petersburg. Im Jahre 1927 arbeitete er als Chordirigent im Bezirk Myrhorod, Provinz Poltawa. Im Jahre 1929 verzog er nach Dnipropetrowsk. Dort wurde er von der GPU erschossen.

Hyschytzky Mychajlo, Erzpriester. Geboren im Jahre 1885. Absolvierte die Universität Charkiw. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Reschetyliwka, Provinz Poltawa. Im Jahre 1931 nach Sibirien verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Hubenko Hryhori, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1885. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1924 geweiht. Verbannt im Jahre 1932.

Hubenko Pawlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Gymnasium. Lehrer. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in den Pfarrämtern des Kreises Krolewtzi. Im Jahre 1930 nach Norden verbannt.

Husenko Oleksander, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete im Bezirk Hluchiw. Verhaftet im Jahre 1926 und nach den ferngelegenen Konzentrationslagern verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Hulewytsh Iwan, Geistlicher der UAOK. Wirkte in der Provinz Kirowohrad. Im Jahre 1926 sagte er sich von seinem geistlichen Titel los, wurde aber trotzdem verhaftet und verbannt.

Husarenko, Geistlicher der UAOK. Arbeitete in der Gemeinde Sulymiwka, Provinz Poltawa. Im Jahre 1929 nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

- Danjko*, Chordirigent der Dreifaltigkeitskirche in Bachmatsch I. Verbannt in die ferngelegenen Konzentrationslager ohne Berechtigung zum Briefwechsel. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.
- Dehtiarenko Mychajlo*, Begründer der Pfarrgemeinde der UAOK in Romodan, Provinz Poltawa. Im Jahre 1934 ins Konzentrationslager Dalstroj verbannt. Bei einer Verladung von Bahngleisen verunglückte er tödlich.
- Dehtiarenko Wolodymyr*, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1898. Absolvierte das Theologische Seminar. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in der Stadt Lubotyn. Im Jahre 1937 in Charkiw erschossen.
- Dsiabenko Onysko*, Diakon der UAOK. Geboren im Jahre 1902. Absolvierte 3 Klassen des Gymnasiums von Jaresky. Zum Diakon im Jahre 1922 geweiht. Im Jahre 1930 in Poltawa erschossen.
- Dobrowolsky Laur*, Geistlicher der UAOK. Arbeitete in der Gemeinde Makischyn, Provinz Tschernihiw. Im Jahre 1929 wurde er von der Tsche-Ka verhaftet, die ihn zwingen wollte, sich von seinem geistlichen Titel loszusagen. Aber Pfarrer Laur antwortete: „Ich glaube an unseren Gott Jesus Christus und ich kann ihn nicht verleugnen.“ Nach dieser Antwort wurde er erschossen.
- Dowhalenko Dmytro*, Geistlicher der UAOK. Vorsitzender des Kirchenrates des Bezirks Bila Zerkwa. Geboren im Jahre 1889. Im Jahre 1929 in Bila Zerkwa erschossen.
- Diatschenko Viktor*, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1868. Absolvierte das Theologische Seminar von Poltawa. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Bajrak, Kreis Dykanka. Im Jahre 1929 wurde seine Tochter von einem GPU-Agenten vergewaltigt, und er wurde nach Sibirien verbannt. Dort fand er den Tod.
- Jefymowsky Iwan*, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1895. Absolvierte das Theologische Seminar von Tschernihiw. Zum Geistlichen im Jahre 1915 geweiht. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Verkünder des Kreises Borsna. Im Jahre 1930 gab er die geistliche Arbeit auf und ist spurlos verschwunden.
- Jelejny*, Geistlicher der UAOK in der Provinz Poltawa. Wegen seinem Widerstand gegen den Raub der Kirchenschätze wurde er im Mai 1922 zu Zwangsarbeit verurteilt.
- Schadan*, Archimandrit. Zusammen mit dem Prof. Wasyliwsky wurde er im Reformationskloster des Heilandes in Lubny ermordet, weil sie

Begründer der Bewegung der UAOK in der Stadt Lubny, Provinz Poltawa, waren.

Schbotnewytsch, Geistlicher der UAOK in Winnitzia. Wegen seines Einsatzes gegen den Raub der Kirchenschätze wurde er im Jahre 1922 verurteilt.

Sajatschkowsky Oleksander, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1879. Absolvierte das Theologische Seminar. Bis zum Jahre 1917 war er Lehrer an der Theologischen Schule in Kyiw. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1922 geweiht. Verhaftet im Jahre 1929 und nach Nordrußland verbannt. Er kehrte in die Ukraine zurück.

Slotschewsky, Geistlicher der UAOK. Arbeitete als Pfarrer in Kyiw. Verhaftet im Jahre 1921. Nach der Verbannung kehrte er in die Ukraine zurück.

Iwantschenko Stepan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1889. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Horodyschtsche, Provinz Kyiw. Weil er völlig verarmte, gab er die geistliche Arbeit auf und ging nach Donbas, um in den Bergwerken zu arbeiten. Dort starb er.

Iwaniw Petro, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1895. Absolvierte das Lehrerseminar. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Bilosiria, Bezirk Tscherkassy. Im Jahre 1929 verbannt.

Kalynowsky Petro, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1880. Absolvierte das Theologische Seminar in Tschernihiw. Arbeitete in Bachmatsch II. Verhaftet im Jahre 1932. Starb im Konzentrationslager Bilomorkanal.

Karpiw Leonid, Erzpriester der UAOK. Absolvierte die Universität Kyiw. Professor der Philologie und Literatur. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Wirkte an der Kanzel der Sophienkirche in Kyiw. Verhaftet im Jahre 1929 und in die fernöstlichen Konzentrationslager für Sonderfälle auf 10 Jahre verbannt. Im Konzentrationslager der Stadt Chabarowsk fand er einen tragischen Tod.

Karuk Pawlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1894 in der Gemeinde Buschyntzi, Bezirk Jampil. Lehrer. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Von 1924 bis 1928 war er Prior der Kathedrale der Stadt Mohyliw. Verhaftet im Jahre 1929. Erschossen im Jahre 1931 in Charkiw.

Karpenko Hryhori, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1898. Ar-

beitete im Bezirk Lubny, dann zog er nach Charkiw um. Verhaftet und im Jahre 1936 nach Nordrußland verbannt.

Kasian Antin, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1893. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Lypianka, Bezirk Tschyhyryn. Verbannt im Jahre 1931.

Katschura Tryfon, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Zum Geistlichen im Jahre 1925 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Lypianka und in der Stadt Mliiw, Bezirk Tschyhyryn. Verbannt im Jahre 1931.

Kekalo Jakym, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890 in der Gemeinde Podil, Provinz Poltawa. Arbeitete in seiner Heimatgemeinde. Erschossen im Jahre 1930 in Poltawa. Die Kirche in der er wirkte wurde durch Brand zerstört.

Kijtschenko Oleksi, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890 in der Satdt Myrhorod, Provinz Poltawa. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Von 1924 bis 1929 war er Verkünder im Bezirk Myrhorod. Im Jahre 1929 wurde er verhaftet und nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Im Jahre 1936 kehrte er aus der Verbannung zurück, wurde aber von der NKWD wieder verhaftet. Danach verschwand Pfarrer Oleksi spurlos.

Kowal Wasyl, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1905. Zum Geistlichen im Jahre 1925 geweiht. Arbeitete im Kreis Krolewetz, Provinz Tschernihiw. Verhaftet im Jahre 1930. Er fand seinen Tog in der Verbannung.

Kowaliwsky Andri, Professor der Universität Charkiw. Mitglied der Ideologischen Kommission der UAOK. Verbannt.

Kosodoj Antin, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1882 in der Provinz Kyiw. Absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Wesely Kut, Bezirk Taraschtscha. Im Jahre 1926, als er am Aschermittwoch von der Kirche nach Hause ging, begegneten ihm Jungkommunisten und kommunistische Aktivisten und ermordeten ihn. Folgende Personen hatten ihn zu Tode geprügelt: Sekretär des Parteiausschusses der Gemeinde Luky Oleksa Osadtschy, Lehrer der Gemeinde Bowkuny Anatol Kulykiwsky, und die Jungkommunisten Pylyp Jewsejew aus der Gemeinde Wesely Kut, Hryhori Sahnybida und Mychajlo Schkilniuk.

Kolodubrowsky, Geistlicher der UAOK aus der Stadt Proskuriw. Erschossen im Jahre 1926.

Kolomensky Viktor, Geistlicher. Arbeitete in der Gemeinde Maksymiwka, Provinz Poltawa. In den Jahren 1920/21 drohten die Jungkommunisten, daß sie ihn ermorden würden. Pfarrer Viktor flüchtete von seiner Gemeinde nach Krementschug. Auf einer Versammlung beschlossen die Jungkommunisten, ihn zu finden und zu verprügeln. Nachdem sie ihn in Krementschug gefunden hatten, banden sie ihn an den Schwanz eines Pferdes und ließen das wütende Pferd mit dem angebundenen Opfer laufen. Das wutentbrannte Pferd rannte und zertrampelte den Körper des Märtyrers mit seinen Hufen.

Kolomijetz Oleksander, Vorsitzender des Pfarr-Rates der Gemeinde Dubowytschi. Im Jahre 1936 nach den ferngelegenen Konzentrationslagern auf 10 Jahre verbannt. Dort fand er den Tod.

Kolosowsky Iwan, Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. 1930 nach Nordrußland verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Kolosowsky Viktor, Geistlicher der UAOK, Sohn des Pfarrers Iwan Kolosowsky. Geboren im Jahre 1898. Absolvierte das Gymnasium von Slotopil. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Arbeitete in Nowomyrhorod und in der Gemeinde Turia, Bezirk Tschyhyryn, und seit 1925 in der Gemeinde Ksawerowe, Bezirk Tscherkassy. Verhaftet im Juli 1929. Erschossen in der Stadt Tscherkassy.

Kononenko Hryhori, Geistlicher der UAOK. Geboren in der Gemeinde Welyka Bahatschka, Provinz Poltawa. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Arbeitete in den Gemeinden Lyman und Fedunka, Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1929. Während der Vernehmungen wurde er schwer gefoltert, wonach er in die Psychiatrische Klinik eingeliefert wurde. Nachdem er das Krankenhaus verlassen hatte, wurde er im Jahre 1930 verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Kopynetz Oleksander, Geistlicher der UAOK aus der Gemeinde Popiwka, Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1937. Es ist nicht bekannt, wohin ihn die NKWD verschickt hatte.

Korotia Iwan, Chorsänger des Kirchenchors der Gemeinde Popiwka, Provinz Poltawa. Verbannt im Jahre 1937. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Kotelewetz Andri, Chordirigent. Geboren im Jahre 1890. Leitete den Kirchenchor in Myrhorod und seit 1927 den der Kathedrale der UAOK in Poltawa. Im Jahre 1929 von der GPU in Poltawa zu Tode gequält.

Kotschet Mykola, Geistlicher der UAOK. Verkünder in der Provinz Sloboschanschtschyna. Am 3. Dezember 1937 in Charkiw erschossen.

- Krawtschenko Kyrylo*, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1896. Absolvierte das Lehrerseminar. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in der Griechischen Kirche in Kirowohrad. Im Jahre 1930 in Tscherkassy erschossen.
- Krawtziw Sergi*, Anhänger der UAOK in Charkiw. Erschossen im Jahre 1937.
- Kryschaniwsky Chrysan*, Geistlicher der UAOK. Erschossen in der Provinz Wolyn.
- Kruschelnytzky Petro*, Gründer des Pfarramtes der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.
- Kusmenko Iwan*, Geistlicher der UAOK in der Provinz Wolyn. Erschossen.
- Kusminsky Artamon*, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1878 in der Provinz Wolyn. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. In den Jahren 1923—1928 wirkte er in der Kirche der Heiligen Dreifaltigkeit in der Gemeinde Welyka Bahatschka, Provinz Poltawa. Seit dem Jahre 1928 war er Prior der Heiligen Mariä-Hilf-Kathedrale (Swiatio-Pokriwsky Kathedralny Sobor) in der Stadt Odessa. Verhaftet im Jahre 1931, verschwand er spurlos.
- Kulyda Mykola*, Sekretär des Kirchenrates der UAOK des Bezirkes Bila Zerkwa. Erschossen im Jahre 1930 in Bila Zerkwa.
- Kultschytszky Petro*, Bergwerksingenieur. Organisator der Pfarrgemeinde der UAOK in Nowomyrhorod. Verhaftet im Jahre 1928 und auf 10 Jahre verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.
- Kultschytszky Pawlo*, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1893. Absolvierte das Gymnasium. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete zuerst in der Gemeinde Kwitky, Provinz Kyiw, und dann in Selena Dibrowa. Fand seinen Tod im Konzentrationslager Bilomorkanal.
- Kunatzky Petro*, Diakon der Himmelfahrtskirche in der Gemeinde Welyka Reschetyliwka, Provinz Poltawa. Verbannt im Jahre 1937.
- Kunzewytsch*, Geistlicher der UAOK. Erschossen im Jahre 1930 im Gefängnis von Bila Zerkwa.
- Kucharenko Andri*, Erzpriester der UAOK. Wirkte in der Gemeinde Solonytzi, in Charkiw, und dann in der Gemeinde Wilschana. Abgeurteilt im Prozeß vom 23. Januar 1936 zusammen mit dem Erzpriester Mykyta Kochno, Iwan Haraschtschenko und Drobytzky. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Kurian Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1898 in der Gemeinde Hryhoriwka, Kreis Wasylkiw. Von 1924 bis 1928 arbeitete er in der Gemeinde Mysaliwka. Im Jahre 1928 wurde er verhaftet und verschwand spurlos.

Kytytschenko Tymofi, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1889. Absolvierte das Theologische Seminar. Im Jahre 1921 in die UAOK eingetreten. Arbeitete in Charkiw. Verhaftet im Jahre 1930.

Lewytszky Mychajlo, Geistlicher aus der Provinz Wolyn. Erschossen.

Lewytszky Borys, Geistlicher der UAOK. Im Jahre 1926 leitete er den Chor der Drucker in Kyiw. Führte die Kapelle „Ruch“ im Jahre 1936. Weil er seinen geistlichen Titel verheimlichte, wurde er im Jahre 1936 von der NKWD erschossen.

Lewytszky Wolodymyr, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1895. Absolvierte das Theologische Seminar. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Taschlyk und in der Stadt Kirowohrad. Erschossen im Jahre 1930 in Tscherkassy.

Lytwynenko Sachar, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. In die UAOK eingetreten, arbeitete er in der Gemeinde Bohdaniwka, Bezirk Lubny. Verhaftet und verbannt im Jahre 1929.

Lychwar Wolodymyr, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1896 in der Gemeinde Kotelwa, Provinz Poltawa. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Arbeitete in den Pfarrgemeinden der Provinz Charkiw und seit 1933 in der Stadt Charkiw. Da die GPU ihn aus Charkiw ausgewiesen hatte, litt er darunter schwer. Vor seiner Abreise aus Charkiw starb er am Bahnhof an einem Herzschlag.

Lubytsch Dmytro, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Gymnasium. Zum Geistlichen im Jahre 1925 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Merefka, Provinz Charkiw. Im Jahre 1930 nach den Solowetzki-Inseln verbannt.

Lubytszky Wasyl, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1878 in der Provinz Poltawa. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Welyka Reschetyliwka, Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1929, und im Gefängnis von Poltawa eingesperrt. Es ist nicht bekannt, wohin er vom Gefängnis verbracht wurde.

Lachno Afanasi, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1870. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. Mitglied der Zentralna Rada. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Kotelwa, Provinz Potawa. Verhaftet im Jahre 1930. Verbüßte seine

Strafe in Archangelsk. Im Jahre 1940 kehrte er gelähmt in die Ukraine zurück.

Lachno Anatoli, Geistlicher der UAOK. Sohn des Pfarrers Afanasi Lachno. Geboren im Jahre 1899. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Verkünder im Kreis Kotelwa, Provinz Poltawa. Seit 1928 Prior der Kathedrale von Odessa. Im Jahre 1930 nach Nordrußland verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Lachno Viktor, Diakon der UAOK. Sohn des Pfarrers Afanasi Lachno. Geboren im Jahre 1905. Wirkte mit seinem Vater in der Gemeinde Kotelwa. Verbannt im Jahre 1930. Über sein Schicksal ist nichts bekannt.

Maschkewytsch, Geistlicher der UAOK in der Stadt Mykolaiw. Wegen Veröffentlichung eines glaubensstarken Artikels „Brief an den jungen Atheisten“ wurde er verhaftet und im Jahre 1930 nach Nordrußland verbannt.

Maksymiw Hryhori, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1891. Absolvierte das Lehrerinstitut von Hluchiw. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Arbeitete in Tschernuchy, Bezirk Lubny. Von 1926 bis 1928 war er Prior der Auferstehungskathedrale in der Stadt Myrhorod. Verhaftet. Sein Schicksal ist unbekannt.

Mariuta Terenti, Geistlicher der UAOK beim Pfarramt Merefa, Provinz Charkiw. Verhaftet im Jahre 1928.

Matwijko Fedir, Agronom. Kirchlicher Mitarbeiter der UAOK in der Gemeinde Welyki Sorotschynzi, Provinz Poltawa. Erschossen im Gefängnis von Lubny.

Mefydowsky Choma, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1876. Im Jahre 1937 von der NKWD in Winnytzia erschossen.

Moros Jakiw, Lehrer. Geboren im Jahre 1900. Absolvierte das Pädagogische Institut von Saporischa. Begründer des Pfarrgemeinde der UAOK in Romodan, Provinz Poltawa. Im Gefängnis von Saporischa zu Tode gequält.

Moratschewsky Iwan, Geistlicher der UAOK. Absolvierte das Theologische Seminar von Kyiw. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete in den Pfarrämtern des Bezirks Bila Zerkwa. Im Jahre 1930 verhaftet und verbannt.

Mowtschan-Morhunenko Jakym, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Gymnasium. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Von 1924 bis 1927 arbeitete er in der Gemeinde Beres-

niaky, Bezirk Chorol. Die Verfolgung der Regierung veranlaßte ihn nach Donbas zu flüchten, wo er bis 1928 lebte. Dann kehrte er in seine Heimat in die Gemeinde Owramiwka, Bezirk Chorol, zurück.

Im Jahre 1930 wurde Pfarrer Jakym und noch 13 Personen von der NKWD verhaftet. Sie wurden von einem Drei-Mann-Gericht der NKWD abgeurteilt. Von diesen 14 Personen wurden acht erschossen. Folgende Personen wurden erschossen: 1. Pfarrer Mowtschan-Morhunenکو Jakym; 2. Pfarrer der UAOK Scholudko Wasyl; 3. Lehrer Holowan Mykola; 4. Lehrer Semenetz Andri; 5. Mitarbeiter der UAOK Laschenko Stepan; 6. Tolotschy Nykyfor; Tolotschny Fedir, 8. Husynsky Hawrylo.

Die übrigen von diesen 14 gingen für langjährige Frist in die Verbannung.

Najdenko Sergi, Geistlicher der UAOK. Lehrer. Geweiht im Jahre 1923. Verbannt im Jahre 1929.

Nastenko Wasyl, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1883. Absolvierte das Theologische Seminar. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Jahotyn, Provinz Poltawa. Im Jahre 1928 nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Naumenko Mychajlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1897 in der Gemeinde Butowa Dolyna, Provinz Poltawa. Ausgebildet in der Akademie der Künste von Kyiw. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Wirkte in den Gemeinden der Provinz Poltawa: Schyroka, Kusemeno (Bezirk Sinkiw), Sinkiw, Tarasiwka und Krotowschtschyna. Verhaftet im Sommer 1929. Verbannt nach dem Konzentrationslager Bahnhof Soroka am Weißen Meer. Dort starb er am 26. Juli 1930. Er starb unter folgenden Umständen: die Häftlinge wurden im Winter von der Baracke zum Bad und zurück vom Bad zur Baracke nackt getrieben. Pfarrer Mychajlo erkältete sich damals und erkrankte an Tuberkulose. An diesem Leiden starb er.

Netiaha Oleksander, Kirchenmeßner der UAOK in der Gemeinde Lynowytzi, Bezirk Pyriatyn. Geboren im Jahre 1903. Wegen Teilnahme an der Kirchenbewegung wurde er in einem Schauprozeß zum Tode durch Erschießen verurteilt. Das Urteil wurde vollstreckt.

Nesterowsky Mykola, Erzpriester der UAOK. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. In den Jahren 1927—1929 war er Prior der Kathedrale der UAOK in Poltawa. Verhaftet im Jahre 1929. Verbannt nach Kotlas auf 8 Jahre.

Obydowsky Teodosi, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1892 in

der Provinz Cherson. Dort arbeitete er als Pfarrer. Verhaftet im Jahre 1929 und nach dem Fernen Osten verbannt. Im Konzentrationslager „Siemnadzat Kilometrow Sutschanskoho Rukawa“ wurde er im Jahre 1932 von einem Drei-Mann-Gericht der NKWD wieder abgeurteilt. Er war einer von den 87, die erschossen wurden.

Osinytzky Sachar, Geistlicher der UAOK in der Gemeinde Lypyno, Provinz Wolyn. Infolge einer Denunziation des Geistlichen der russischen Kirche Andri Biletzky wurde Pfarrer Sachar von der NKWD verhaftet und im Gefängnis von Schytomyr zu Tode gequält.

Otelepko Wasyl, Erzdiakon der UAOK. Geboren im Jahre 1888. Wirkte an der Kanzel der UAOK in Tscherkassy. Verbannt im Jahre 1930.

Pawlowsky Mychajlo, Erzdiakon der UAOK. Arbeitete in Nowomyrhorod, Kirowohrad und Uman. Im Jahre 1932 von der GPU verhaftet.

Pawlenko, Geistlicher der UAOK. Im Jahre 1929 in Mykolaiw erschossen.

Pasko-Kaschtschenko Andri, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1893. Absolvierte das Kunstkeramische Institut von Myrhorod. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete im Bezirk Lochwytzia. Verhaftet. Sein Schicksal ist unbekannt.

Pintschuk Pawlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1872 in der Gemeinde Sasullia, Bezirk Lubny. Absolvierte das Lehrerseminar. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Arbeitete in der Kirche des Heiligen Dimitrius in der Gemeinde Romodan. Im Jahre 1930 verhaftet und verbannt.

Pleskatsch, Mitarbeiter der UAOK in der Stadt Myrhorod, Direktor des Museums von Myrhorod. Verhaftet im Jahre 1923. Nach der Entlassung aus dem Gefängnis erkrankte er an Tuberkulose und starb.

Popko Klym, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1900 in der Gemeinde Matusi, Provinz Kyiw. Absolvierte das Institut für Agronomie in Kyiw und die Theologischen Kurse der UAOK in Kyiw. Verhaftet im Jahre 1924 und in einem feuchten Keller des Lukianiwska-Gefängnis in Kyiw eingesperrt. Dort erkältete er sich und erkrankte an Tuberkulose. Er starb im Jahre 1925.

Protopopiw Pawlo, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Theologische Seminar in Charkiw. In die UAOK im Jahre 1922 eingetreten. Arbeitete in der Stadt Wowtsche. Dort wurde er im Jahre 1924 verhaftet und von den Kommunisten schwer gefoltert. Dann wurde er in einem feuchten Keller eingesperrt. Pfarrer Pawlo erkrankte danach an Halstuberkulose. Auf Antrag der Gläubigen der Kathedrale der UAOK in Charkiw verlegte er seine Tätigkeit

nach Charkiw. Von der GPU Charkiw wurde Pfarrer Pawlo oftmals verhaftet und ohne jeglichen Grund in den Kellern der GPU festgehalten. Er starb im Jahre 1927.

Proskura Adrian, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Kibyntzi, Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1937. Ermordet im Gefängnis von Lubny.

Pywowartschuk Eugen, Erzdiakon der UAOK. Arbeitete in der Kathedrale der Heiligen Sophie in Kyiw. Verhaftet im Jahre 1928 und nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Radsijewsky Petro, Begründer der UAOK in der Gemeinde Radivtzi, Bezirk Lityn. Erschossen.

Rajewsky, Geistlicher der UAOK im Bezirk Uman. Verhaftet und verbannt, weil er die Kommunisten mit Ketzern verglich.

Rakowsky Dmytro, Geistlicher der UAOK. Beging Selbstmord auf den Solowetzki-Inseln.

Rebryk Iwan, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Kibyntzi, Bezirk Myrhorod. Verhaftet im Jahre 1931. Vom Gefängnis entlassen, wurde jedoch ständig verfolgt. Starb an Hungersnot auf der Krim.

Romanenko Porfyri, Geistlicher der UAOK. Pfarrer der Gemeinde Hoholiw, Provinz Tschernyhiw. Verhaftet im Jahre 1927.

Ruban Mychajlo, Geistlicher der UAOK. Pfarrer der Gemeinde Scharkiw-schtschyna, Bezirk Myrhorod. Ermordet im Jahre 1937 im Gefängnis von Lubny.

Rudenko, Dirigent des Kirchenchors der Gemeinde Dubowytshi. Verhaftet im Jahre 1932. Fand seinen Tod im Norden Rußlands.

Rybalka Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1895. Absolvierte das Gymnasium von Myrhorod. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Wirkte an den Pfarrämtern des Bezirks Lubny. Sein letztes Pfarramt hatte er in der Gemeinde Welyka Bahatschka inne. Verhaftet im Jahre 1929 und im Gefängnis von Lubny erschossen.

Sawtschuk Marko, Geistlicher der UAOK. Arbeitete am Pfarramt der Gemeinde Turtschyniwka, Provinz Wolyn. Verbannt nach Wologda. Er kehrte tuberkulosekrank zurück und starb bald darauf.

Sadowsky Mykola, Geistlicher der UAOK. Absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw und das Konservatorium von Kyiw. Als Pfarrer arbeitete er in der Gemeinde Saschniwka, Provinz Podillia. Im Jahre

1929 verhaftet, wurde er für 5 Jahre nach Solwytshodsk verbannt. Er kehrte im Jahre 1934 in die Ukraine zurück und lebte ohne Paß.

Satzky Dmytro, Meßner der Pfarrgemeinde Beresniaky, Bezirk Chorol. Verhaftet im Jahre 1930. Während einer Vernehmung in Charkiw ermordet.

Sergijenko Petro, Geistlicher der UAOK. Zum Geistlichen im Jahre 1927 geweiht. Verhaftet im Jahre 1936 und nach dem Norden Rußlands gebracht.

Sirooky Eugen, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1893 in der Provinz Tschernihiw. Absolvierte das Theologische Seminar. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Wirkte in den Pfarrämtern der Gemeinde Derebtschyna, Bezirk Jampil, und der Gemeinde Radiwtzi, Bezirk Lityn, in der Provinz Wolyn. Im Jahre 1924 zog er nach Nischyn um, wo er bis zum Jahre 1927 arbeitete. Im Jahre 1927 wurde er verhaftet und in Charkiw erschossen.

Sawtschenko Leonti, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Charytoniwka, Kreis Korostyschiw. Im Jahre 1931 in Kyiw verhaftet. Bald nach seiner Verhaftung blieben Nachrichten über ihn aus.

Sluchajewsky Petro, Erzpriester der UAOK. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete an den Pfarrämtern der Provinz Poltawa. Seine drei Söhne Wolodymyr, Mykola und Borys opferten ihr Leben im Dienste der UAOK als Geistliche. Nachdem die GPU seine Söhne verhaftete, verarmte der Vater völlig und starb im Jahre 1937.

Sluchajewsky Wolodymyr, Erzpriester der UAOK. Geboren in der Provinz Poltawa. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa und das Forstwirtschaftliche Institut in Leningrad. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete als Verkünder in den Kreisen Sinkiw und Kobeliaky, Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1929 und im Gefängnis von Poltawa eingesperrt. Verbannt. Aus der Verbannung kehrte er im Jahre 1939 zurück.

Sluchajewsky Mykola, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1896. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa, später studierte er am Institut für Volksbildung in Poltawa. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht, arbeitete er an den Pfarrämtern der Provinz Poltawa. Im Jahre 1930 wurde er verhaftet und auf 5 Jahre verbannt. Er kehrte in die Ukraine zurück und lebte in völliger Armut.

Sluchajewsky Borys, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1903. Ab-

solvierte das Gymnasium in Poltawa. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1925 geweiht. Arbeitete an den Pfarämtern der Provinz Poltawa. Verhaftet im Jahre 1930 und auf 3 Jahre nach Kotlas verbannt. Er kehrte in die Ukraine zurück.

Sokil-Tschernylowsky, Geistlicher der UAOK. Arbeitete in der Gemeinde Ihren, Provinz Dniepropetrowsk. Im Jahre 1930 verhaftet und verbannt.

Sokolowytsch Leonid, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1904. Absolvierte das Gymnasium von Myrhorod. Zum Geistlichen im Jahre 1927 geweiht. Im Jahre 1931 verhaftet und verbannt.

Spesowsky Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1870. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Im Jahre 1925 verhaftet und verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Stetzenko Petro, Dirigent des Volkschors der Kathedrale der Heiligen Sophie (Sobor der UAOK) in Kyiw. Wegen Teilnahme an der Bewegung der Ukrainischen Kirche wurde er im Jahre 1930 verbannt. Er fand seinen Tod in der Verbannung.

Stryschak Fedir, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1889. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa. Arbeitete in der Gemeinde Schukiwka, Provinz Poltawa. Im Jahre 1929 von der GPU verhaftet. Zusammen mit Pfarrer Fedir wurden auch 20 Gläubige seiner Pfarrgemeinde verhaftet. Die GPU beschuldigte sie alle einer Tätigkeit an irgendeiner „konterrevolutionären“ Organisation.

Im März 1930 erschloß die GPU den Erzpriester Fedir Stryschak und zwei Mitglieder des Pfarr-Rates von Schukiwka. Alle anderen wurden zu langjähriger Zwangsarbeit in Konzentrationslagern verurteilt.

Silvestriw Iwan, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1895. Zum Geistlichen der UAOK im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Jaresky, Provinz Poltawa. Im Jahre 1929 verhaftet und nach den fernegelegenen Konzentrationslagern für Sonderfälle auf 10 Jahre verbannt.

Symon, Erzdiakon der UAOK. Arbeitete in der Kathedrale der Stadt Tscherkassy. Verbannt im Jahre 1929.

Suschtschenko Petro, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1903. Arbeitete in der Gemeinde Weriowka, Kreis Krolewtzi. Zum Geistlichen im Jahre 1925 geweiht. Verhaftet und nach dem Fernen Norden Rußlands verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Suschtschenko Andri, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1893.

Absolvierte das Lehrerseminar. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Im Jahre 1933 verhaftet und verbannt.

Sutulinsky Witali, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1886. Absolvierte das Theologische Seminar und die Universität Charkiw. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Verkünder des Kreises Ostapia, Provinz Poltawa. Im Jahre 1930 verhaftet und verbannt.

Suchostawsky Konstantyn, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1885. Absolvierte das Theologische Seminar. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Podillia. Im Jahre 1922 wurde er zusammen mit seinem Diakon und 96 Mitgliedern der Pfarrgemeinde verhaftet. Es wurden lauter religionsbewußte Menschen verhaftet: Lehrer, Kaufleute, und Bauern. In einer Nacht wurden sie alle auf Grund eines Urteilspruches eines Revolutionstribunals im September 1922 am Bahnhof Komariwka im Friedhofsgraben erschossen.

Taran Iwan, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1902 in der Provinz Poltawa. Von 1922 bis 1927 war er Prior der Kathedrale der UAOK in Poltawa. Im Jahre 1929 verhaftet und verbannt. Er wurde in den fernöstlichen Konzentrationslagern Dallag inhaftiert. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Tarasenko Pawlo, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1887 in der Gemeinde Obloschky, Bezirk Hluchiw. Absolvierte das Gymnasium. Lehrer. Zum Geistlichen im Jahre 1924 geweiht. Im Jahre 1930 verhaftet und nach Sibirien verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Tarasenko Iwan, Sekretär des Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzils in Kyiw im Jahre 1921 und Sekretär des Ersten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates. Zusammen mit seiner Tochter Marusia Tarasenko arbeitete er unermüdlich und ergeben zugunsten der UAOK.

Wegen seiner Tätigkeit auf dem Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenkonzil wurde der Vater, Iwan Tarasenko, einigemale verhaftet.

Alsdann wurden er und seine Tochter und noch 48 bewußte Gläubige der UAOK in Kyiw verhaftet. Die Sowjetregierung fabrizierte eine künstliche „Organisation“, und sie wurden alle zum Tode durch Erschießen verurteilt. Am 28. August 1922, am Himmelfahrtstage der Heiligsten Jungfrau Maria, wurden sie alle erschossen. Nach der Erschießung wurden Proklamationen von der Regierung gedruckt und in der Stadt Kyiw mit einem offiziellen Bericht ausgehängt, daß das aufmerksamen Augen der sowjetischen „Sicherheits“-Organe eine

„konterrevolutionäre Organisation“ entdeckt hatte, die versuchte, gegen die Sowjetregierung „mit Waffen in der Hand“ aufzutreten und eine „bürgerliche“ Regierung einzusetzen.

Tereschtschenko Petro, Vorsitzender des Pfarr-Rates der Pfarrei der Heiligen Sophie in Kyiw. Mitglied des Zweiten Gesamtukrainischen Orthodoxen Kirchenrates der UAOK. Im Jahre 1929 verhaftet und verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Towkatsch Konstantyn, Geistlicher der UAOK. Vorsitzender des Kirchenrates der UAOK im Bezirk Poltawa. Er absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa und die Fakultät der Rechtswissenschaften der Universität Charkiw. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit, verließ er jedoch die geistliche Arbeit in der russischen Kirche und arbeitete als Mitglied des Verbandes der Verteidiger von Poltawa. Während der Befreiungskämpfe des ukrainischen Volkes (von 1918 bis 1919) war er Generalrichter der Ukrainischen Volksrepublik. Seit 1920 aktiver Mitarbeiter der Bewegung für die Wiederherstellung der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche. Im Jahre 1929 wurde er verhaftet. Auf dem Prozeß gegen die Union für die Befreiung der Ukraine in Charkiw wurde er zu 5 Jahren Haft mit strenger Sicherungsverwahrung in den politischen Sondergefängnissen der UdSSR verurteilt. Er verbüßte sein Urteil im politischen Sondergefängnis von Jaroslawl. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Tokar Ostap, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1885 in der Gemeinde Karabeliwka, Kreis Teplytza. Absolvierte das Lehrerseminar in der Stadt Haissy. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Seredynka, Bezirk Haissy. Im Jahre 1930 verhaftet und nach Mittelasien verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Tomaschtschuk Maksym, Begründer der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi, Provinz Wolyn. Erschossen.

Tomaschtschuk Taisa (Ehefrau des Maksym Tomaschtschuk). Aktive Pfarrschwester der UAOK in der Gemeinde Radiwtzi. Erschossen.

Tymtschenko Panteleimon, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890. Absolvierte das Theologische Seminar. In die UAOK im Jahre 1922 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Merefä, Provinz Charkiw. Als Folge der Unterdrückung durch die Behörden und wegen seines ärmlichen Lebens erkrankte er an Tuberkulose und starb im Jahre 1926.

Unisonsky Juri, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1892. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Absolvierte das Institut für Ge-

nossenschaftswesen. Arbeitete in der Gemeinde Worontzowe-Horodyschtsche, Provinz Kyiw. Unter den schweren Lebensbedingungen wurde er geisteskrank.

Fedeni Warsonofi, Erzpriester der UAOK. Geboren im Jahre 1888. Absolvierte die Theologische Akademie von Kyiw. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. In die UAOK im Jahre 1921 eingetreten. Arbeitete in der Stadt Krasne Rossoscha.

Einmal hatte der Vorsitzende des Komensam (Ausschuß der Unbemittelten Landarbeiter) vor Jungkommunisten und sowjetischen Aktivisten geschworen, daß er einen Pfarrer ermorden würde. Am selben Tage erfüllte er seinen Schwur. Als Pfarrer Warsonofi auf der Straße ging, schlug der Vorsitzende den Pfarrer mit einem Prügel auf den Kopf und ermordete ihn. Das war im Frühling 1926.

Chodsytzky Dmytro, Erzpriester der UAOK. Absolvierte das Theologische Seminar in Kyiw. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Er arbeitete zunächst beim Pfarramt von Kyiw-Solomenka, und später, nachdem die Regierung die Kirche in Solomenka enteignet und den Russen übergeben hatte, arbeitete Pfarrer Dmytro in Kyiw-Demiwka. Im Jahre 1928 wurde er verhaftet und auf 10 Jahre nach den Solowetzki-Inseln verbannt. Im Jahre 1941 kehrte er aus der Verbannung nervenkrank zurück.

Chotz Musi, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1898 im Bezirk Lochwytzia. Organisator von 20 Pfarrgemeinden im Bezirk Lochwytzia. Vorsitzender des Kirchenrates der UAOK im Bezirk Lochwytzia. Weil er Mittelschulbildung hatte, absolvierte er auch die Theologischen Kurse der UAOK in Kyiw. Zum Geistlichen wurde er im Jahre 1922 geweiht. Verhaftet und in die Konzentrationslager der UdSSR auf 10 Jahre verbannt. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Chanko Maksim, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1885. Absolvierte das Lehrerseminar von Lubny. Zum Geistlichen im Jahre 1921 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Werhunyn. Erschossen im Jahre 1929 in Lubny.

Chartschenko Prokip, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1902 in der Gemeinde Danyna, Provinz Tschernihiw. Absolvierte das Theologische Lehrerseminar in Nischyn. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Talajewka, Bezirk Nischyn. Verhaftet im Jahre 1923. Auf Anfrage seiner Ehefrau antwortete die Tsche-Ka (Außerordentliche Kommission): „Warten Sie nicht.“

Tschornohor Witali, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1882 im Bezirk Pryluky. Arbeitete in der Gemeinde Jahotyn, Provinz Pol-

tawa. In die UAOK im Jahre 1926 eingetreten. Verbannt nach den Solowetzki-Inseln. Er kehrte nie mehr in die Ukraine zurück.

Tschechiwsky Mykola Musijewytsch, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1878. Er studierte am Theologischen Seminar in Kyiw und dann an der Junkerschule und wurde Offizier. Während der ukrainischen Befreiungskämpfe war er Oberst der Armee der Ukrainischen Volksrepublik. Zum Geistlichen wurde er im Jahre 1921 geweiht. Im Jahre 1927 untersagte die Sowjetregierung seine Tätigkeit als Geistlicher. Danach verdiente Pfarrer Mykola seinen Unterhalt durch körperliche Arbeit. Er erlebte tiefstes Elend. Kurz vor der Verhaftung der Mitglieder der Union für die Befreiung der Ukraine im Jahre 1929 wurde Pfarrer Mykola Tschechiwsky aus der Ukraine nach dem Moskowitenland verbannt. Als geistlicher Vertreter wurde er im Jahre 1930 zum Prozeß der Union für die Befreiung der Ukraine nach Charkiw gebracht. Während der Gerichtsverhandlung erschien Pfarrer Mykola völlig erschöpft und durch das entwürdigende gefängnisleben deprimiert. Er wurde zu 3 Jahren verurteilt, die er im politischen Sondergefängnis von Jaroslawl verbrachte. Dann wurde er nach Sibirien verbannt. Es kam eine Nachricht, daß er dort starb.

Tschudnenko Fedir, Erzdiakon der UAOK. Mitglied des Kirchenrates der UAOK im Bezirk Myrhorod. Zum Diakon im Jahre 1925 geweiht. Arbeitete in der Auferstehungskathedrale der Stadt Myrhorod. Von Myrhorod verzog er nach Dnipropetrowsk. Er wurde verhaftet und in die fernegelegenen Konzentrationslager verbannt. Er verbüßte seine Verbannungszeit, erhielt aber keine Erlaubnis, in die Ukraine zurückzukehren.

Tschernenko Oleksa, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1897. Absolvierte die Universität. Zum Geistlichen im Jahre 1923 geweiht. Arbeitete im Dorf Dardyn bei Horodyschtsche, Provinz Kyiw. Im Jahre 1930 verhaftet und verbannt.

Tschumak Iwan, Erzpriester der UAOK. Zum Geistlichen im Jahre 1927 geweiht. Arbeitete im Bezirk Tscherkassy. Im Jahre 1930 verhaftet und auf 8 Jahre verbannt. Er kehrte in die Ukraine zurück. Im Jahre 1943 emigrierte er nach dem Westen. Wegen seines Einsatzes für die Ideen der UAOK des Jahres 1921 wurde er durch Bischöfe der synodalen Ukrainischen Kirche seines geistlichen Titels enthoben und aus der Kirche verbannt.

Tschuban-Dobrowolsky Iwan, Geistlicher der UAOK aus der Gemeinde Semyhorod, bei Tultschyn. Absolvierte die Theologischen Kurse in Kyiw. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Verhaftet und für längere Zeit im Gefängnis von Winnytzia eingesperrt. Starb im Jahre 1928 auf den Solowetzki-Inseln.

Schpyliowy Sergi, Geistlicher der UAOK aus der Provinz Wolyn. Erschossen.

Schulschenko, Teilnehmer der Bewegung zur Wiederherstellung der UAOK in der Gemeinde Welyki Sorotschyntzi, Provinz Poltawa. Erschossen im Jahre 1930 in Lubny.

Schkurupyla Stepan, Dirigent des Kirchenchors. Organisator der Pfarrei der UAOK in der Gemeinde Popiwka, Provinz Poltawa. Er leitete den Chor in derselben Gemeinde. Im Chor sang seine ganze Familie: die Tochter Oksana und drei Söhne, Fedir, Iwan und Danylo. Die GPU bestrafte die ganze Familie. Der Vater starb im Jahre 1930 im Gefängnis von Poltawa.

Schkurupyla Danylo (Sohn) kehrte aus der Verbannung zurück. Er wurde in Sinkiw von den sowjetischen Aktivisten ermordet.

Schkurupyla Fedir fand seinen Tod in der Verbannung.

Schkurupyla Iwan fand seinen Tod in der Verbannung.

Schkurupyla Oksana fand ihren Tod in der Verbannung.

Schewtschenko Andri, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1890 in der Gemeinde Beresiwka, Provinz Charkiw. Absolvierte das Theologische Seminar in Charkiw. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in der Gemeinde Dworitschny Kut und dann in der Gemeinde Wilschana, Provinz Poltawa. Wegen der Unterdrückung seitens der Behörden ging Pfarrer Andri in die Welt sein Schicksal suchen. Es kamen Nachrichten, daß er irgendwo eine Stellung als Heizer gefunden hatte.

Schewtschyn Kusma, Geistlicher der UAOK aus der Gemeinde Nestewka, Bezirk Uman. Verhaftet im Jahre 1926.

Schtscherbyna Arseni, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1893. Absolvierte das Lehrerseminar. Zum Geistlichen im Jahre 1922 geweiht. Arbeitete in Kirowohrad. Im Jahre 1929 verhaftet und verbannt.

Jurtschenko Mykola, Geistlicher der UAOK. Arbeitete in der Gemeinde Dykanka, Provinz Poltawa. Unter dem Druck der Regierung sagte er sich von seinem geistlichen Titel los. Er wurde aber später verhaftet und verbannt.

Janowsky Leonid, Geistlicher der UAOK. Geboren im Jahre 1889 in der Gemeinde Kurmany, Provinz Poltawa. Absolvierte das Theologische Seminar in Poltawa. Geistlicher der vorrevolutionären Zeit. In die UAOK im Jahre 1922 eingetreten. Arbeitete in der Gemeinde Lyt-

wiaky, Bezirk Lubny. Er litt unter den Verfolgungen der Regierung schwer. In der Nacht vom 12. auf den 13. Mai 1928 stürzte er sich unter einen Zug am Bahnhof Romodan und fand seinen Tod.

Diese etwa zweihundert Beispiele der Vernichtung der Geistlichen und Gläubigen der UAOK durch die Behörden der Sowjetregierung zeigen, in welcher Art und Weise die Vernichtungen durchgeführt wurden.

Die Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche hatte 34 Bischöfe und über 3000 Geistliche und Diakone. Von dieser Zahl kehrten nur 2 Bischöfe während des 2. Weltkrieges in die Ukraine mit angegriffener Gesundheit zurück (einer von ihnen starb im Jahre 1943). Ende 1941 wurden nur 270 Geistliche, die aus der Verbannung in die Ukraine heimkehrten, vom Gesamtkrainischen Kirchenrat in Kyiw registriert. Die anderen verschwanden aus der Ukraine.

ОТЦІ, БРАТИ І СЕСТРИ

що своїми грошовими пожертвами спричинилися до видання книги про Українську Автокефальну Православну Церкву:

Протоєрей Петро Маєвський і паніматка Олександра Масвська, священник Олекса Лімонченко і паніматка Ніна Лімонченко, Олександра Бондаренко, Євген Бондаренко, Ніна Бондаренко, Федір Бульбенко, паніматка Катерина Гаращенко, Олександр Гетенко, Марія Гетенко, Петро Гичар, Надія Гичар, Семен Гмиря, Андрій Дорош, Василь Дубровський, Ольга Дубровська, Андрій Жарський, Віра Жарська, Анна Журко, паніматка Віра Кохно, Валентин Кохно, Катерина Кохно, Раїса Кохно, Андрій Майстрик, Володимир Пашко, Макар Рій, Іван Орлів, Олекса Самійленко, Григорій Скок, Микола Турянський, Катерина Турянська, Павло Худолій, Олена Чехівська, Василь Шевченко, Марія Шевченко, Аркадій Яременко, Оксана Яременко, Євдокія Лімонченко, Степан Селезень.

Краєва Рада УАПЦ в Західній Німеччині цим складає вищезгаданим благодійникам сердечну подяку.

Всечесним Отцям: Єпископу Євгену Бачинському, протопресвітеру Григорію Антохову, протоєрею Демиду Буркові, протоєрею Олександром Биковцю, протоєрею Костю Данилевському, прот. Петру Масвському, протоєрею Петру Касянчуку, протоєрею Івану Чумакові, священникові Івану Гаращенко, священнику Архипу Татаркові;

Братам: професору М. Величківському, професору Василю Дубровському, професору Івану Замші, професору Петру Курінному, професору Івану Науменкові, професору Миколі Сакало, інженеру Андрію Бойкові, інженеру Федору Бульбенкові, інженеру Олександром Гетенкові, інженеру Василю Діберту, інженеру Микиті Кекало, інженеру Митрофану Нешті, інженеру Олександром Поліщуківі, інженеру Аркадію Яременкові, Юрію Потієнкові, Андрію Жарському, Івану Матюшенкові, Нікандру П'ятакові, Павлу Назаревичу, Івану Ковальчукові, Івану Погорілому, Андрію Дорошу, Володимирі С.

Сестрам: Олені Чехівській, Марії Гетенко, Вірі Кохно, Вірі Жарській, Наталії Кочет, Парасці Вітоль, Дарії Яременко і Всім тим, хто в більшій чи меншій мірі допоміг у виконанні цієї праці «УКРАЇНЬСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА» складаю

сердечну подяку. Нехай Милосердний Господь обдарує вас своїми щедротами і відплатить вам за це. А хто з вищезгаданих свідків і співпрацівників моїх уже упокоївся і відійшов від світу цього до вічного царства, нехай подасть їм Господь спокій в оселях праведних, де всі святі Його спочивають.

А В Т О Р

APPRECIATIONS

Clergymen, Brothers and Sisters, who have helped in publication of this book about the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church with their financial support:

Archpriest Petro Mayevsky and Mrs. Alexandra Mayevsky, Clergyman Alexis Limonchenko and Mrs. Nina Limonchenko, Mrs. Alexandra Bondarenko, Mr. Eugene Bondarenko, Mrs. Nina Bondarenko, Mr. Fedir Bulbenko, Mrs. Katerina Harashchenko, Mr. Alexander Hetenko, Mrs. Maria Hetenko, Mr. Petro Hichar, Mrs. Nadia Hichar, Mr. Simon Hmiria, Mr. Andry Dorosh, Mr. Vasil Dubrovsky, Mrs. Olha Dubrovsky, Mr. Andry Zharsky, Mrs. Vira Zharsky, Mrs. Anna Zhurko, Mrs. Vira Kokhno, Mr. Valentin Kokhno, Miss Katerina Kokhno, Mrs. Raisa Kokhno, Mr. Taras Kokhno, Mr. Andry Maistrik, Mr. Volodimir Pashko, Mr. Makar Riy, Mr. Iwan Orliv, Mr. Alexis Samiylenko, Mr. Hrihory Skok, Mr. Mikola Turiansky, Mrs. Katerina Turiansky, Mr. Simon Timchenko, Mr. Pavlo Khudoly, Mrs. Olena Czechivsky, Mr. Vasil Shevchenko, Mrs. Daria Shevchenko, Mr. Arkady Yaremenko, Mrs. Oxana Yaremenko, Mrs. Evdokia Limonchenko, Mr. Stephan Selezen.

The Regional Council of the UAOCh in Western Germany is hereby expressing its cordial gratitude to the above named benefactors.

To Very Reverend: Bishop Eugene de Batchinsky, D. D.; Protopriest Hrihory Antokhiv, Archpriest Demid Burko, Archpriest Alexander Bikovets, Archpriest Constantine Danilevsky, Archpriest Petro Mayevsky, Archpriest Petro Kasianchuk, Archpriest Ivan Chumak, Priest Ivan Harashchenko, Priest Arkhip Tatarko.

To Brothers: Professor M. Velichkivsky, Professor Vasil Dubrovsky, Professor Ivan Zamsha, Professor Petro Kurinny, Professor Ivan Naumenko, Professor Mikola Sakalo, Engineer Andry Boyko, Engineer Fedir Bulbenko, Engineer Alexander Hetenko, Engineer Vasil Dibert, Engineer Mikita Kekalo, Engineer Mitrofan Neshta, Engineer Alexander Polishchuk, Engineer Arkady Yaremenko, Mr. Yury Potienko, Mr. Andry Zharsky, Mr. Nikander Piataki, Mr. Pavlo Nazarevich, Mr. Ivan Kovalchuk, Mr. Ivan Pohority, Mr. Andry Dorosh, Mr. Ivan Matuschenko, Mr. Wolodimir S.

To Sisters: Mrs. Olena Czechivsky, Mrs. Maria Hetenko, Mrs. Vira

Kokhno, Mrs. Vira Zharsky, Mrs. Natalia Kochet, Mrs. Paraskevia Vitol, Mrs. Daria Yaremenko, and to all those who more or less assisted in the publication of this work "Ukrainian Autocephalous Orthodox Church," I express my cordial gratitude. May the Merciful Lord favor you with His fortunes and reward you for your efforts. And to those of the above named witnesses and my associates who expired and departed from this world to the eternal kingdom may the Lord give peace in the blessed communities where all His saints are reposing.

AUTHOR.

ANERKENNUNG

Geistliche, Brüder und Schwestern, die durch ihre finanziellen Opfer zur Veröffentlichung dieses Buches über die Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche beigetragen haben: Erzpriester Petro Majewsky und Frau Oleksandra Majewsky, Pfarrer Oleksa Limontschenko und Frau Nina Limontschenko, Frau Oleksandra Bondarenko, Herr Eugen Bondarenko, Frau Nina Bondarenko, Herr Fedir Bulbenko, Frau Kateryna Haraschtschenko, Herr Oleksander Hetenko, Frau Maria Hetenko, Herr Petro Hytschar, Frau Nadia Hytschar, Herr Semen Hmyria, Herr Andry Dorosch, Herr Wasyl Dubrowsky, Frau Olga Dubrowsky, Herr Andry Scharsky, Frau Wira Scharsky, Frau Anna Schurko, Frau Wira Kochno, Herr Walentyn Kochno, Frau Kateryna Kochno, Fräulein Raissa Kochno, Herr Taras Kochno, Herr Andry Maistryk, Herr Wolodymyr Paschko, Herr Makar Riiy, Herr Iwan Orliw, Herr Oleksa Samiylenko, Herr Hryhory Skok, Herr Mykola Turiansky, Frau Kateryna Turiansky, Herr Semen Tymtschenko, Herr Pawlo Chudoly, Frau Olena Tschechiwsky, Herr Wasyl Schewtschenko, Frau Maria Schewtschenko, Herr Arkady Jaremenko, Frau Oksana Jaremenko, Frau Ewdokia Limontschenko, Herr Stepan Selesen.

Der Landesrat der UAOK in Westdeutschland möchte hiermit den obengenannten Wohltätern seine herzlichste Anerkennung aussprechen.

Den Ehrwürdigen: Bischof Eugen von Batchinsky, D. D., Protopriester Hryhory Antochiw, Erzpriester Demyd Burko, Erzpriester Oleksander Bykowitz, Erzpriester Konstantyn Danylewsky, Erzpriester Petro Majewsky, Erzpriester Petro Kasiantshuk, Erzpriester Iwan Tschumak, Priester Iwan Haraschtschenko, Priester Archyp Tatarko;

den Brüdern: Professor M. Welytschkiwsky, Professor Wasyl Dubrowsky, Professor Iwan Samscha, Professor Petro Kurinny, Professor Iwan Naumenko, Professor Mykola Sakalo, Ingenieur Andry Boyko, Ingenieur Fedir Bulbenko, Ingenieur Oleksander Hetenko, Ingenieur Wasyl Dibert, Ingenieur Mykyta Kekalo, Ingenieur Mytrofan Neschtsa, Ingenieur Oleksander Polischtschuk, Ingenieur Arkady Jaremenko, Herrn Jury

Potienko, Herrn Andry Scharsky, Herrn Nikander Piataki, Herrn Pawlo Nasarewytsh, Herrn Iwan Kowaltschuk, Herrn Iwan Pohorily, Herrn Andry Dorosch, Herrn Iwan Matiuschenko, Herrn Wolodymyr S.

den Schwestern: Frau Olena Tschechiwsky, Frau Maria Hetenko, Frau Wira Kochno, Frau Wira Scharsky, Frau Natalia Kotschet, Frau Paraskewia Witol, Frau Daria Jaremenko; und allen denen, die zur Veröffentlichung dieses Werkes „Ukrainische Autocephale Orthodoxe Kirche“ beigetragen haben, spreche ich meine herzliche Anerkennung aus. Der Barmherzige Herr möge Euch mit Seinen Gnaden beschenken und Euch dafür vergelten. Und wer von den obengenannten Zeugen und meinen Mitarbeitern bereits entschlafen und von dieser Welt in das ewige Königreich eingegangen ist, dem möge der Herr in den gesegneten Ansiedlungen, in denen alle Seine Heiligen ruhen, Frieden geben.

DER AUTOR

ПОКАЖЧИК ІМЕН

А.

Антохів Григорій, священик, 92.
Антипчук Петро, скарбник ВПЦР, 30.
Артеменко Іван, священик, 141.
Артох, торговець, 95.
Ахтирко, безбожник, 134.

Б.

Базилевич Боніфатій, священик, 141.
Бакало Іван, священик, 141.
Барановський Володимир, священик, 141.
Басовол Павло, священик, 141.
Забирака, вірний, 122.
Ваштовий Давид, вірний, 141.
Бей Конон, єпископ, 36, 85, 86.
Беляновський, уповноважений ГПУ, 53.
Беркута Іван, священик, 141,
Бжосновський Володимир, єпископ 37.
Білий Володимир, вірний, 142.
Білик Іван, священик, 141.
Білян, вірний, 122.
Бсбровецький Микола, священик, 141.
Бсльбух Панас, вірний, 142.
Бордюга Григорій, вірний, 142.
Бордюга Олексій, вірний, 142.
Борецький Микола, Митрополит, 36, 56, 57.
Брижаха Олександр, вірний, 142.
Булгаков, торговець, 95.
Бульковштейн, безбожник, 134.
Бучило Пилип, єпископ, 37.
Биковець Констянтин, священик, 142.

В.

Вакуленко Іван, священик, 142.
Васильківський, вірний, 145.
Вінницький Іван, вірний, 142.
Вігчик, уповноважений ЧК, 121.
Вовкушівський, вірний, 30.

Войцехівська Катерина, вірна, 142.
Войцехівський Юрій, вірний, 142.
Володимир Великий, князь Київський, 17, 87, 88, 122.
Володимир Мономах, князь Київський, 17.
Воробинський Дмитро, священик, 31.
Ворона Никифор, священик, 142.
Воскобійник Іван, священик, 142.
Вишневецький Андрій, священик, 142.
В'ячеслав, ієромонах, 143.

Г.

Галайда Степан, дякон, 143.
Гарасименко, вірний, 143.
Гаращенко Іван, священик 95, 96.
Гіньківський Іван, вірний, 31.
Гіренко Никифор, вірний, 143.
Голобородько Петро, священик, 143.
Головань Микола, вірний, 150.
Головчук Данило, вірний, 143.
Головчук Кирило, вірний, 143.
Головчук Степан, вірний, 143.
Гордовський Порфир, Секретар ВПЦР, 30, 143.
Горський Степан, священик, 143.
Гребенюк, вірний, 143.
Грушевський Марко, єпископ, 37.
Грушевський Олексій, священик, 143.
Гриневич Антін, єпископ, 37, 80.
Гижицький Михайло, священик, 143.
Губенко Григорій, священик, 143.
Губенко Павло, священик, 144.
Гузенко Олександр, священик, 144.
Гусаренко, священик, 144.
Гулевич Іван, священик, 144.
Гусинський Гаврило, вірний, 150.

Д.

Данько, вірний, 144.
Дахівник-Дахівський Володимир, єпископ, 36, 74, 75.
Дегтяренко Володимир, священик, 144.
Дегтяренко Михайло, вірний, 144.

Дзябенко Онисько, дякон, 144.
Добровольський Лавр, священник, 144.
Довгаленко Дмитро, священник, 144.
Дяненко, вірний, 122.
Дяченко Віктор, священник, 144.

Є.

Євсеїв Пилип, безбожник, 146.
Єлейний, священник, 144.
Єфимовський Іван, священник, 145.
Єфремов Сергій, академік, 131.

Ж.

Жадан, архимандрит, 145.
Жботневич, священник, 145.
Жевченко Юрій, архієпископ, 36, 68.

З.

Забирака, вірний, 122.
Запнибіда Григорій, безбожник, 146.
Задвірняк Максим, єпископ, 37, 86.
Злочевський, священник, 145.
Заячковський Олександр, священник, 145.

І.

Іванів Петро, священник, 145.
Іванченко Степан, священник, 145.

К.

Кавушинський Єпифаній, священник, 30.
Калішевський Юхим, єпископ, 36, 78, 79.
Кальнішевський Петро, кошовий Війська Запорізького, 17.
Калиновський Петро, священник, 145.
Карабіневич Микола, єпископ, 37, 77, 78.
Карпенко Григорій, священник, 145.
Карпів Леонід, священник, 145.
Карук Павло, священник, 145.
Кас'ян Антін, священник, 146.
Катерина II, рос. цариця, 17, 121.
Качура Трифон, священник, 146.
Кекало Яким, священник, 146.

Кійченко Олексій, священник, 146.
Клименко, вірний, 122.
Ковалівський Андрій, вірний, 146.
Коваль Василь, священник, 146.
Когетов, уповноважений ЧК, 121.
Козодой Антін, священник, 146.
Колодубровський, священник, 146.
Коломенський Віктор, священник, 146.
Коломієць Олександр, вірний, 146.
Колос, уповноважений ЧК, 121.
Колосовський Віктор, священник, 147.
Колосовський Іван, священник, 147.
Кононенко Григорій, священник, 147.
Копинець Олександр, священник, 147.
Коротя Іван, вірний, 147.
Котелевець Андрій, вірний, 147.
Кочет Микола, священник, 147.
Кожно Милита, священник, 31, 93, 94.
Кравченко Кирило, священник, 147.
Кравців Сергій, вірний, 147.
Кротевич Констянтин, архієпископ, 36, 71, 72.
Крижанівський Хирсан, священник, 147.
Крушельницький Петро, вірний, 147.
Кузьменко Іван, священник, 147.
Кузьминський Артамон, священник 147, 148.
Кульчицький Павло, священник, 148.
Кульчицький Петро, вірний, 148.
Кулида Микола, вірний, 148.
Куликівський Анатоль, безбожник 146.
Кунацький Петро, дяк, 148.
Кунцевич, священник, 148.
Кур'ян Іван, священник, 148.
Кухаренко Андрій, священник, 148.
Китиченко Тимофій, священник, 148.

Л.

Лапа Микита, вірний, 31.
Ларкін, безбожник, 134.
Ларкіна, безбожниця, 134.
Львович С. П., безбожник, 134.
Левицький Борис, священник, 148.
Левицький Володимир, священник, 148.
Левицький Михайло, священник, 148.
Леонова, графиня, 122.

Липківський Василь, митрополит, 18, 30, 36, 45, 46, 131.

Литвиненко Захар, священник, 148.

Лихвар Володимир, священник, 148, 149.

Любич Дмитро, священник, 149.

Любичький Василь, священник, 149.

Ляхно Анатолій, священник, 149.

Ляхно Афанасій, священник, 149.

Ляхно Віктор, дякон, 149.

Лященко Степан, вірний, 150.

М.

Мазепа Іван, гетьман, 114.

Максимів Григорій, священник, 149.

Малюшкевич Конstantин, архієпископ, 36, 61.

Маляревський Михайло, єпископ, 36.

Марюта Терентій, священник, 149.

Матвійко Федір, вірний, 149.

Машкевич, священник, 149.

Мефидовський Хома, священник, 149.

Міхновський Юрій, архієпископ, 36, 70.

Мовчан-Моргуненко Яким, священник, 150.

Мозолевський Григорій, єпископ, 37, 81.

Мороз Михайло, священник, 30, 131.

Мороз Яків, вірний, 149.

Морачевський Іван, священник, 150.

Н.

Найденко Сергій, священник, 150.

Настенко Василь, священник, 150.

Науменко Михайло, священник, 150.

Нетяга Олександер, вірний, 150.

Нестеровський Микола, священник, 150.

О.

Облапенко, уповноважений ЧК, 121.

Обидовський Теодосій, священник, 151.

Олександр II, рос. цар, 122.

Оксіюк Йосип, архієпископ, 37, 59.

Ольшевська, безбожниця, 134.

Орлик Степан, архієпископ, 36, 66, 67.

Осадчий Олекса, безбожник, 146.

Осіницький Захар, священник, 151.

Отелепко Василь, дякон, 151.

П.

Павленко, священник, 122, 151.

Павловський Іван, архієпископ, 31, 36, 73.

Павловський Михайло, дякон, 151.

Пасько-Пашенко Андрій, священник, 151.

Петик, іподякон, 31.

Пімен, російський єпископ, 57.

Пінчук Павло, священник, 151.

Плескач, вірний, 151.

Поліщук, завгосп музейного городка в Києві, 134.

Полуботок Павло, гетьман, 17.

Пєтко Клим, священник, 151.

Постніков, уповноважений ЧК, 121.

Потєнко Василь, дякон, 30, 87, 131.

Прєкопович Юрій, єпископ, 37.

Прєскоура Андріян, священник, 152.

Протопопів Павло, священник, 151.

Пивоварів Микола, єпископ, 36.

Пивоварчук Євген, дякон, 152.

Р.

Радзівський Петро, вірний, 152.

Раєвський, священник, 152.

Ракєвський Дмитро, священник, 152.

Ребрик Іван, вірний, 152.

Романенко Порфирій, священник, 152.

Рємоданів Петро, єпископ, 37, 84.

Рубан Михайло, священник, 152.

Рудєнко, вірний, 152.

Рибалка Іван, священник, 152.

С.

Савченко Леонтій, священник, 153.

Савчук Марко, священник, 152.

Садовський Микола, священник, 152.

Самборський Володимир, єпископ, 37, 76.

Самойлович, безбожник, 134.

Сацький Дмитро, вірний, 152.

Свириденко, уповноважений ГПУ, 53.

Семенець Андрій, учитель, 150.
Сергієнко Петро, священник, 153.
Сергіїв Теодосій, архієпископ, 37,
75, 76.
Свідерська Марія, вірна, 30.
Сердюк Олекса, священник, 90, 91.
Сіроокий Євген, священник, 153.
Сільвестрів Іван, священник, 154.
Скуйубіда Володимир, 117.
Слухаєвський Борис, священник, 153.
Слухаєвський Володимир, свяще-
ник, 153.
Слухаєвський Микола, священник,
153.
Слухаєвський Петро, священник, 153.
Сокил-Черниловський, священник,
153.
Соколович Леонід, священник, 153.
Спесовський Іван, священник, 154.
Степаненко Дарія, вірна, 31.
Стеценко Петро, вірний, 154.
Стороженко Григорій, єпископ, 36,
83.
Стрижак Федір, священник, 154.
Симон, диякон, 154.
Сутулінський Віталій, священник,
154.
Суханов, уповноважений ЧК, 121.
Сухов, безбожник, 134.
Сухоставський Конснетянтин, свя-
щенник, 154.
Сущенко Андрій, священник, 154.
Сущенко Петро, священник, 154.

Т.

Таран Іван, священник, 155.
Тарасенко Іван, Секретар ВПЦР,
155.
Тарасенко Марія, вірна, 155.
Тарасенко Павло, священник, 155.
Тарнавський Петро, єпископ, 37.
Теодорович Іван, архієпископ, 36.
Терещенко Петро, вірний, 30, 155.
Тесленко Юрій, єпископ, 37, 83.
Товкач Констянтин, священник, 155.
Токар Остап, священник, 155.
Толочний Никифор, вірний, 150.
Толочний Федір, 150.
Томащук Максим, вірний, 156.
Томащук Таїса, вірна, 156.
Трешін, уповноважений ЧК, 121.
Тимченко Пантелеймон, священник,
156.

У.

Ульфіла, єпископ, 17.
Унісонський Юрій, священник, 156.

Ф.

Феденій Варсонофій, священник, 156.
Феростівський Леонтій, 117.

Х.

Ханко Максим, священник, 156.
Харченко Прокіп, священник, 156.
Хмельницький Богдан, гетьман, 17.
Ходзицький Дмитро, священник, 30,
156.
Хомічевський Микола, священник,
30, 88, 89.
Хоць Мусій, священник, 156.

Ч.

Червінський Олександр, єпископ,
37, 82.
Черненко Олекса, священник, 157.
Чехівська Анастасія, вірна, 52.
Чехівський Володимир, вірний, 30,
49, 50, 52, 53, 131.
Чехівський Микола, священник, 157.
Чехівська Олена, вірна, 52, 53.
Чорногор Віталій, священник, 157.
Чубан-Добровольський Іван, свяще-
ник, 157.
Чудненко Федір, диякон, 157.
Чумак Іван, священник, 157.
Чулаївський Яків, єпископ, 37, 79.

Ш.

Шараївський Нестор, архієпископ,
30, 36, 54, 131.
Шевченко Андрій, священник, 158.
Шевченко Тарас, поет, 118.
Шевчин Кузьма, священник, 158.
Шкільнюк Михайло, безбожник, 146.
Шкурупила Данило, вірний, 158.
Шкурупила Іван, вірний, 158.
Шкурупила Оксана, вірна, 158.
Шкурупила Степан, вірний, 158.
Шкурупила Федір, вірний, 158.
Шолудько Василь, священник, 150.
Шпильовий Сергій, священник, 158.
Шульженко, вірний, 158.
Ширяй Микола, єпископ, 37.

Щ.

Щербина Арсеній, священник, 158.

Ю.

Юрченко Микола, священник, 158.

Я.

Явдась Митрофан, священник, 99, 100.

Явтушенко Симон, священник, 97, 98.

Яновський Леонід, священник, 158.

Яреценко Олександр, архієпископ, 30, 36, 63, 131.

Яровий Микола, диякон, 31.

Ярослав Мудрий, князь Київський, 17.

INDEX OF NAMES

A

Akhtirko, Atheist, Page 134.
Alexander II, 124.
Antipchuk, Treasurer of AUOChC, 30.
Antokhiv, Hrihory, Clergyman, 92, 93.
Artemenko, Ivan, Clergyman, 160.
Artiukh, 96.

B

Bakalo, Ivan, Clergyman, 160.
Baranovsky, Volodimir, Clergyman, 160.
Bashtovy, David, Layman, 160.
Basovol, Pavlo, Clergyman, 160.
Bay, Konon, Bishop, 38, 85, 86.
Bazilevich, Boniface, Clergyman, 160.
Berkuta, Ivan, Clergyman, 160.
Bikovets, Constantine, Clergyman, 161.
Bilan, Layman, 124.
Bily, Volodimir, Professor, 161.
Bilyk, Ivan, Clergyman, 161.
Bobrovetsky, Mikola, Clergyman, 161.
Bolbukh, Panas, Layman, 161.
Bordiuha, Alexis, Layman, 161.
Bordiuha, Hrihory, Layman, 161.
Boretsky, Mikola, Metropolitan, 38, 58.
Brizhakha, Alexander, Layman, 161.
Buchilo, Philip, Bishop, 39.
Bulgakov, 96.
Bulkovstein, Atheist, 134.
Bzhosnovsky, Volodimir, Bishop, 39.

C

Catherine II, 21, 124.
Chernenko, Alexis, Clergyman, 178.
Chervinsky, Alexander, Bishop, 39, 82.

Chornohor, Vitali, Clergyman, 177.
Chuban-Dobrovolsky, Ivan, Clergyman, 178.
Chudenko, Fedir, Deacon, 178.
Chulaiivsky Jakiv, Bishop, 39, 78, 80.
Chekhivsky, Mikola, Clergyman, 177.
Chumak, Ivan, Clergyman, 178.
Czechivsky, Anastasia, 53.
Czechivsky, Olena, 53.
Czechivsky, Volodimir, Professor, 30, 49, 50, 53, 131.

D

Dakhivnyk-Dakhivsky, Volodimir, Bishop, 38, 74, 75.
Danko, Layman, 163.
Dehtiarenko, Mikhailo, Layman, 163.
Dehtiarenko, Volodimir, Clergyman, 163.
Diachenko, Victor, Clergyman, 164.
Dinenko, Layman, 124.
Dobrovolsky, Laur, Clergyman, 163.
Dovhalencko, Dmitro, Clergyman, 164.
Dziabenko, Onisko, Deacon, 163.

F

Fedeny, Varsonophy, Clergyman, 176.
Frostivsky, Leonti, 117.

H

Halaida, Stephan, Deacon, 162.
Haraschenko, Ivan, Clergyman, 95, 96.
Harasimenko, Layman, 162.
Hinkivsky, Ivan, Layman, 31.
Hirenko, Nikifor, Layman, 162.
Hizhitsky, Mikhailo, Clergyman, 163.
Holoborodko, Petro, Clergyman, 162.
Holovan, Mikola, Layman, 170.

Holovchuk, Cyrilo, Layman, 162.
Holovchuk, Danilo, Layman, 162.
Holovchuk, Stephan, Layman, 162.
Hordovsky, Porfiry, Secretary of
AUOChC, 30, 162.
Horsky, Stephan, Clergyman, 162.
Hrebenuk, Layman, 162.
Hrinevich, Antin, Bishop, 39, 80.
Hrushevsky, Alexis, Clergyman, 163.
Hrushevsky, Marko, Bishop, 39.
Hubenko, Pavlo, Clergyman, 163.
Hulevich, Ivan, Clergyman, 163.
Husarenko, Clergyman, 163.
Husinsky, Havrilo, Layman, 170.
Huzenko, Alexander, Clergyman, 163.

I

Ivanchenko, Stephan, Clergyman, 164.
Ivaniv, Petro, Clergyman, 164.

K

Kachura, Trifon, Clergyman, 165.
Kalinovsky, Petro, Clergyman, 165.
Kalishevsky, Yukhim, Bishop, 38, 78,
79.
Kalnishevsky, Petro, Army Commander
of Sich of Zaporozhe, 21.
Karabinevich, Mikola, Bishop, 39, 78.
Karpiv, Leonid, Clergyman, Professor,
165.
Kavushinsky, Clergyman, 30.
Karuk, Pavlo, Clergyman, 165.
Kasian, Antin, Clergyman, 165.
Kekalo, Yakim, Clergyman, 165.
Khanko, Maxim, Clergyman, 177.
Kharchenko, Prokip, Clergyman, 177.
Khmelnitsky, Bohdan, 21, 22.
Khodzitsky, Dmitro, Clergyman, 30,
176, 177.
Khomichevsky, Mikola, Clergyman, 30,
89.
Khots, Musy, Clergyman, 177.
Kitichenko, Timofy, Clergyman, 168.

Klimenko, Layman, 124.
Kiychenko, Alexis, Clergyman, 165.
Kochet, Mikola, Clergyman, 166.
Kohetov, Atheist, 123.
Kokhno, Mikita, Clergyman, 31, 94.
Kolodubrovsky, Clergyman, 166.
Kolomensky, Victor, Clergyman, 166.
Kolomiets, Alexander, Layman, 166,
Kolos, Atheist, 123.
Kolosovsky, Ivan, Clergyman, 166.
Kolosovsky, Victor, Clergyman, 166.
Kononenko, Hrihory, Clergyman, 166.
Kopinets, Alexander, Clergyman, 166.
Korotia, Ivan, Layman, 167.
Kotelevets, Andry, Layman, 167.
Koval, Vasil, Clergyman, 165.
Kovalivsky, Andry, Professor, 165.
Kozodoy, Antin, Clergyman, 165.
Kravchenko, Cyrilo, Clergyman, 166.
Kravtsiv, Sergy, Layman, 166.
Krizhanivsky, Chrisan, Clergyman, 166.
Krotevich, Constantine, Archbishop,
38, 71, 72.
Krushelnitsky, Petro, Layman, 166.
Kukharenko, Andry, Clergyman, 168.
Kulchitsky, Pavlo, Layman, 166.
Kulchitsky, Petro, Layman, 166.
Kulida, Mikola, Layman, 166.
Kunatsky, Petro, Deacon, 168.
Kuntsevich, Clergyman, 168.
Kurian, Ivan, Clergyman, 168.
Kuzmenko, Ivan, Clergyman, 166.
Kuzminsky, Arthamon, Clergyman, 166.

L

Lapa, Mikita, Layman, 31.
Larkin, Atheist, 134.
Larkina, Atheist, 134.
Leonova, 124.
Levitsky, Boris, Clergyman, 168.
Levitsky, Mikhailo, Clergyman, 168.
Levitsky, Volodimir, Clergyman, 168.
Liakhno, Aphanasy, Clergyman, 169.
Liakhno, Anatoly, Clergyman, 169.
Liakhno, Victor, Deacon, 169.
Liashenko, Stephan, Layman, 170.

Likhvar, Volodimir, Clergyman, 168.
Lipkivsky, Vasil, Metropolitan, 23, 30,
38, 45, 46, 47, 131.
Litvinenko, Zakhar, Clergyman, 168.
Liubich, Dmitro, Glegyman, 168.
Liubitsky, Vasil, Clergyman, 169.
Lvovich, S. P., Professor-Atheist, 134.

M

Maliarevsky, Mikhailo, Bishop, 38.
Maliushkevich, Constantine, Arch-
bishop, 38, 61, 62.
Mariuta, Terenty, Clergyman, 169.
Mazepa, Iwan, Hetman, 114.
Mashkevich, Clergyman, 169.
Matviyko, Fedir, Layman, 169.
Maximiv, Hrihory, Clergyman, 169.
Mefidovsky, Thomas, Clergyman, 169.
Mikhnovsky, Yuri, Archbishop, 38, 70,
71.
Morachevsky, Ivan, Clergyman, 170.
Moroz, Mikhailo, Clergyman, 30, 131.
Moroz, Jakiv, 169.
Movchan-Morhunenko, Yakim, Cler-
gyman, 170.
Mozolevsky, Hrihory, Bishop, 39, 81.

N

Naidenko, Sergy, Clergyman, 170.
Nastenko, Vasil, Clergyman, 170.
Naumenko, Mikhailo, Clergyman, 170.
Nesterovsky, Mykola, Clergyman, 170.
Netiaha, Alexander, Layman, 170.

O

Oblapenko, Atheist, 123.
Obidovsky, Theodosy, Clergyman, 171.
Oksiuk, Joseph, Archbishop, 39, 59, 60.
Olshevskia, Atheist, 134.
Orlyk, Stephan, Archbishop, 38, 66, 67.
Osinisky, Zakhar, Clergyman, 171.

Otelepko, Vasil, Deacon, 171.

P

Pasko-Pashchenko, Andry, Clergyman,
171.
Pavlenko, Clergyman, 126, 171.
Pavlovsky, Ivan, Archbishop, 31, 38, 73,
74.
Pavlovsky, Mikhailo, Deacon, 171.
Petyk, Ipodeakon, 31.
Pimen, Bishop, 58.
Pinchunk, Pavlo, Clergyman, 171.
Pivovarchuk, Eugene, Deacon, 172.
Pivovaryv, Mikola, Archbishop, 38.
Pieskach, Layman, 171.
Polishchuk, 134.
Polubotok, Pavlo, Hetman, 21.
Popko, Klim, Clergyman, 171.
Potienko, Vasil, Deacon, 30, 87, 88, 131.
Prokopovich, Yuri, Bishop, 39.
Proskura, Andrian, Layman, 172.
Protopopiv, Pavlo, Clergyman, 171.
Postnikov, Atheist, 123.

R

Radzievsky, Petro, Layman, 172.
Rakovsky, Dmitro, Clergyman, 172.
Rayevsky, Clergyman, 172.
Rebryk, Ivan, Layman, 172.
Ribalka, Ivan, Clergyman, 172.
Romanenko, Porfiry, Clergyman, 172.
Romodaniv, Petro, Bishop, 39, 84.
Ruban, Mikhailo, Clergyman, 172.
Rudenko, Layman, 172.

S

Skuybida, Wolodimir, 117.
Sadovsky, Mikola, Clergyman, 172.
Samborsky, Wolodimir, Bishop, 39, 76.
Samoilovich, Atheist, 134.
Satsky, Dmitro, Layman, 173.
Savchenko, Leonti, Clergyman, 173.
Savchuk, Marko, Clergyman, 172.
Serdiuk, Clergyman, 90, 91.

Semenets, Andry, Layman, 170.
 Serhienko, Petro, Clergyman, 173.
 Serhiv, Theodosy, Archbishop, 39, 75, 76.
 Sharaiivsky, Nestor, Archbishop, 30, 38, 55, 56, 131.
 Shcherbina, Arseny, Clergyman, 179.
 Shevchenko, Andry, Clergyman, 178.
 Shevchenko, Taras, 118.
 Shevchin, Kuzma, Clergyman, 179.
 Shiriay, Mikola, Bishop, 39.
 Shevchin, Kuzma, Clergyman, 179.
 Shiriay, Mikola, Bishop, 39.
 Shkurupila, Danilo, Layman, 178.
 Shkurupila, Fedir, Layman, 178.
 Shkurupila, Ivan, Layman, 178.
 Shkurupila, Oxana, Laywoman, 178.
 Shkurupila, Stephan, Layman, 178.
 Sholudko, Vasil, Clergyman, 170.
 Shpiliovy, Sergy, Clergyman, 178.
 Shulzhenko, Layman, 178.
 Silvestriv, Ivan, Clergyman, 174.
 Simon, Deacon, 174.
 Sirooky, Eugene, Clergyman, 173.
 Slukhaevsky, Boris, Clergyman, 173.
 Slukhaevsky, Mikola, Clergyman, 173.
 Slukhaevsky, Petro, Clergyman, 173.
 Slukhaevsky, Volodimir, Clergyman, 173.
 Sokil-Chernilovsky, Clergyman, 174.
 Sokolovich, Leonid, Clergyman, 174.
 Spesovsky, Ivan, Clergyman, 174.
 Stepanenko, Daria, Laywoman, 31.
 Stetsenko, Petro, Layman, 174.
 Storozhenko, Hrihory, Bishop, 38, 83, 84.
 Strizhak, Fedir, Clergyman, 174.
 Sukhostavsky, Constantine, Clergyman, 175.
 Sukhanov, Atheist, 123.
 Sukhov, Atheist, 134.
 Sushchenko, Andry, Clergyman, 174.
 Sushchenko, Petro, Clergyman, 174.
 Sutulinsky, Vitaly, Clergyman, 174.
 Sviderska, Maria, Laywoman, 30.

T

Taran, Ivan, Clergyman, 175.

Tarasenko, Ivan, Secretary of AUOChC 175.
 Tarasenko, Marusia, Laywoman, 175.
 Tarasenko, Pavlo, Clergyman, 175.
 Tarnavsky, Petro, Bishop, 39.
 Tereshchenko, Petro, Layman, 30, 175.
 Teslenko, Yuri, Bishop, 39, 83.
 Theodorovich, Ivan, Archbishop, 38.
 Toloshny; Nikifor, Layman, 170.
 Timchenko, Pantelemon, Clergyman, 176.
 Tolochy, Fedir, Layman, 170.
 Tokar, Ostap, Clergyman, 176.
 Tomashchuk, Maxim, Layman, 176.
 Tomashchuk, Taisa, Laywoman, 176.
 Tovkach, Constantine, Clergyman, 175.
 Tryeslin, Atheist, 123.

U

Ulphila, Bishop, 21.
 Unisonsky, Yuri, Clergyman, 176.

V

Vakulenko, Ivan, Clergyman, 161.
 Viacheslav, Hieromonk, 162.
 Vinchik, Atheist, 123.
 Vinnitsky, Ivan, Layman, 161.
 Vishnevsky, Andry, Clergyman, 162.
 Volodimir, Monomakh, Grand Duke of Kiev, 21.
 Volodimir the Grand, Duke of Kiev, 21, 87, 89, 124.
 Vorobinsky, Dmitro, Clergyman, 31.
 Vorona, Nikifor, Clergyman, 162.
 Voskobiynik, Ivan, Clergyman, 161.
 Vovkushivsky, Layman, 30.
 Voytsekhivska, Catherine, Laywoman, 161.
 Voytsekhivsky, Yuri, Layman, 162.

Y

Yanovsky, Leonid, Clergyman, 179.

Yareshchenko, Alexander, Archbishop,
30, 38, 63, 64, 65, 131.

Yaroslav the Wise, Grand Duke of
Kiev, 21.

Yarovy, Mikola, Deacon, 31.

Yavdas, Mitrofan, Clergyman, 99.

Yavtushenko, Simon, Clergyman, 97, 98

Yefimovsky, Ivan, Clergyman, 164.

Yefremov, Sergy, Academician, 131.

Yeleiny, Clergyman, 164.

Yurchenko, Mikola, Clergyman, 179.

Z

Zabirak, Layman, 124.

Zadvirniak, Maxim, Bishop, 39, 86.

Zayachkovsky, Alexander, Clergyman,
164.

Zhadan, Archimandrite, 164.

Zhbtnevich, Clergyman, 164.

Zhevchenko, Yuri, Archbishop, 38, 68,
69, 70.

Zlochevsky, Clergyman, 164.

NAMENSVERZEICHNIS

A

Achtyrko, Atheist, Seite 135.
Antochiw, Hryhori, Geistlicher, 92, 93.
Antyptschuk, Kassierer des GUOKK,
31.
Artemenko, Iwan, Geistlicher, 180.
Artiuch, 96.

B

Bakalo, Iwan, Geistlicher, 180.
Baranowsky, Wolodymyr, Geistlicher,
180.
Baschtowy, Dawyd, Glaebiger, 180.
Basowol, Pawlo, Geistlicher, 180.
Basylewytsh, Bonifazi, Geistlicher,
180.
Belanowsky, GPU, 53.
Berkuta, Iwan, Geistlicher, 180.
Bey, Konon, Bischof, 40, 85, 86.
Bilan, Glaebiger, 126.
Bily, Wolodymyr, Professor, 181.
Bilyk, Iwan, Geistlicher, 181.
Bobrowetzky, Mykola, Geistlicher, 181.
Bolbuch, Panas, Glaebiger, 181.
Bordiuha, Hryhori, Glaebiger, 181.
Bordiuha, Oleksi, Glaebiger, 181.
Boretzky, Mykola, Metropolit, 40, 58,
59.
Bryschacha, Oleksander, Glaebiger,
181.
Bschosnowsky, Wolodymyr, Bischof,
41.
Bulgakow, 96.
Bulkowstein, Atheist, 135.
Butschylo, Pylyp, Bischof, 41.
Bykowetz, Konstantyn, Geistlicher,
180.

C

Chanko, Maxym, Geistlicher, 198.

Chartschenko, Prokip, Geistlicher, 198.
Chmelnytzky Bohdan, Hetman, 25, 26.
Chodzytzky, Dmytro, Geistlicher, 31,
198.
Chomitschewsky, Mykola, Geistlicher,
30, 89, 90.

D

Dachiwnyk-Dachiwsky, Wolodymyr,
Bischof, 40, 74, 75.
Danjko, Glaebiger, 184.
Dehtiarenko, Mychajlo, Glaebiger,
184.
Dehtiarenko, Wolodymyr, Geistlicher,
184.
Diatschenko, Viktor, Geistlicher, 184.
Dobrowolsky, Laur, Geistlicher, 184.
Dowhalenکو, Dmytro, Geistlicher, 184.
Dsiabenko, Onysko, Diakon, 184.
Dynenko, Glaebiger, 126.

F

Fedeni, Warsonofi, Geistlicher, 198.
Forostiwsky, Leonti, 117.

H

Halajda, Stepan, Diakon, 182.
Haraschtschenko, Iwan, Geistlicher, 95,
96, 97.
Harasymenko, Glaebiger, 182.
Hinkiwsky, Iwan, Glaebiger, 31.
Hirenko, Nykyfor, Glaebiger, 182.
Holoborodko, Petro, Geistlicher, 182.
Holowan, Mykola, Glaebiger, 191.
Holowtschuk, Danylo, Glaebiger, 182.
Holowtschuk, Kyrilo, Glaebiger, 182.
Holowtschuk, Stepan, Glaebiger, 182.

Hordowsky, Porfyri, Sekretar des
GUOKK, 31, 183.
Horsky, Stepan, Geistlicher, 183.
Hrebenuk, Glaebiger, 183.
Hruschewsky Marko, Bischof, 41.
Hruschewsky, Oleksi, Geistlicher, 183.
Hrynewytsch, Antin, Bischof, 41, 80, 81.
Hubenko, Hryhorij, Geistlicher, 183.
Hubenko, Pawlo, Geistlicher, 183.
Hulewytsh, Iwan, Geistlicher, 183.
Husarenko, Geistlicher, 183.
Husenko, Oleksander, Geistlicher, 183.
Husynsky, Hawrylo, Glaebiger, 191.
Hyschytzky, Mychajlo, Geistlicher 183.

I

Iwaniw, Petro, Geistlicher, 185.
Iwantschenko, Stepan, Geistlicher, 185.

J

Janowsky, Leonid, Geistlicher, 200.
Jareschtschenko, Oleksander, Erz-
bischof, 31, 40, 63, 65, 132.
Jaroslaw der Weise, Fuerst von Kyiw,
25.
Jarowy, Mykola, Diakon, 31.
Jawdas, Mytrofan, Geistlicher, 99, 100.
Jawtuschenko, Symon, Geistlicher, 98.
Jefremow, Sergi, Akademiker, 132.
Jefymowsky, Iwan, Geistlicher, 184.
Jelejny, Geistlicher, 184.
Jurtschenko, Mykola, Geistlicher, 200.

K

Kalischewsky, Juchym, Bischof, 40, 78,
79.
Kalnyschewsky, Petro, Oberbefehls-
haber der Saporoscher Armee, 25.
Kalynowsky, Petro, Geistlicher, 185.
Karabinewytsh, Mykola, Bischof, 41,
78.
Karpenko, Hryhorij, Geistlicher, 185.
Karpw, Leonid, Geistlicher, 185.
Karpw, Leonid, Geistlicher, Professor,
185.

Karuk, Pawlo, Geistlicher, 185.
Kasian, Antin, Geistlicher, 186.
Katschura, Tryfon, Geistlicher, 186.
Katharina II, 25, 125.
Kawuschynsky, Geistlicher, 30.
Kekalo, Jakym, Geistlicher, 186.
Kijtschenko, Oleksi, Geistlicher, 186.
Kochno, Mykyta, Geistlicher, 31, 94, 95.
Kohetow, Atheist, 125.
Kolodubrowsky, Geistlicher, 186.
Klymenko, Glaebiger, 126.
Kolomensky, Viktor, Geistlicher, 187.
Kolomijetz, Oleksander, Glaebiger,
187.
Kolos, Atheist, 125.
Kolosowsky, Iwan, Geistlicher, 187.
Kolosowsky, Viktor, Geistlicher, 187.
Kononenko, Hryhori, Geistlicher, 187.
Kopynetz, Oleksander, Geistlicher, 187.
Kórotia, Iwan, Glaebiger, 187.
Kosodoj, Antin, Geistlicher, 187.
Kotelewetz, Andri, Glaebiger, 187.
Kotschet, Mykola, Geistlicher, 187.
Kowal, Wasyl, Geistlicher, 186.
Kowaliwsky, Andri, Professor, 186.
Krawtschenko, Kyrylo, Geistlicher, 188.
Krawtzin, Sergi, Glaebiger, 188.
Krotewytsh, Konstantyn, Erzbischof,
40, 71, 72, 73.
Kruschelnytzky, Petro, Glaebiger, 188.
Kryschaniwsky, Chrysan, Geistlicher,
188.
Kucharenko, Andri, Geistlicher, 188.
Kultschytsky, Pawlo, Glaebiger, 188.
Kultschytzky, Petro, Glaebiger, 188.
Kulyda, Mykola, Glaebiger, 188.
Kunatzky, Petro, Diakon, 188.
Kuntzewytsh, Geistlicher, 188.
Kurian, Iwan, Geistlicher, 189.
Kusmenko, Iwan, Geistlicher, 188.
Kusminsky, Artamon, Geistlicher, 188.
Kytytschenko, Tymofi, Geistlicher, 189.

L

Lachno, Afanasi, Geistlicher, 189.
Lachno, Anatoli, Geistlicher, 190.

Lachno, Viktor, Diakon, 190.
Laschenko, Stepan, Glaebige, 191.
Lapa, Mykyta, Glaebiger, 31.
Larkin, Atheist, 135.
Larkina, Atheistin, 135.
Leonowa, Glaebiger, 126.
Lewytzky, Borys, Geistlicher, 189.
Lewytzky, Mychajlo, Geistlicher, 189.
Lewytzky, Wolodymyr, Geistlicher, 189.
Lubytsch, Dmytro, Geistlicher, 189.
Lubytzky, Wasyl, Geistlicher, 189.
Lwowytsch, S. P., Proffesor-Atheist, 135.
Lychwar, Wolodymyr, Geistlicher, 189.
Lypkiwsky, Wasyl, Metropolit, 27, 31, 40, 45, 47, 48, 132.
Lytwynenko, Sachar, Geistlicher, 189.

M

Maksymiw, Hryhori, Geistlicher, 190.
Maliarevsky, Mychajlo, Bischof, 40.
Maluschkewytsch, Konstantyn, Erzbischof, 40, 62, 63.
Mariuta, Terenti, Geistlicher, 190.
Masepa Iwan, Hetman, 114.
Maschkewytsch, Geistlicher, 190.
Matwijko, Fedir, Glaebiger, 190.
Mefydowsky, Choma, Geistlicher, 190.
Michnowsky, Juri, Erzbischof, 40, 71.
Moratschewsky, Iwan, Geistlicher, 190.
Moros, Jakiw, Glaebiger, 190.
Moros, Mychajlo, Geistlicher, 30, 132.
Mosolewsky, Hryhory, Bischof, 41, 81, 82.
Mowtschan-Morhunencko, Jakym, Geistlicher, 190.

N

Najdenko, Sergi, Geistlicher, 191.
Nastenko, Wasyl, Geistlicher, 191.
Naumenko, Mychajlo, Geistlicher, 191.
Nesterowsky, Mykola, Geistlicher, 191.
Netiaha, Oleksander, Glaebiger, 191.

O

Oblapenko, Atheist, 125.
Obydowsky, Theodosi, Geistlicher, 191.
Oksiuk, Josyp, Erzbischof, 41, 59, 61.
Olschewka, Atheistin, 135.
Orlyk, Stepan, Erzbischof, 40, 66, 67, 68.
Osinytzky, Sachar, Geislicher, 192.
Otelepko, Wasyl, Diakon, 192.

P

Pasko-Paschtschenko, Andri, Geistlicher, 192.
Pawlenko, Geistlicher, 126, 192.
Paukowsky, Iwan, Erzbischof, 31, 40, 73, 74.
Pawlowsky, Iwan, Erzbischof, 31, 40, 73, 74.
Pawlowsky, Mychajlo, Diakon, 192.
Petyk, Ipodiakon, 31.
Pimen, Bischof, 59.
Pintsuc, Pawlo, Geistlicher, 192.
Pieskatsch, Glaebiger, 192.
Politschscuk, 135.
Polubotok, Pawlo, Hetman, 25.
Popko, Klym, Geistlicher, 192.
Postnikow, Atheist, 125.
Potjenko, Wasyl, Diakon, 31, 87, 88, 132.
Prokopowytsch, Juri, Bischof, 41.
Proskura, Andrian, Glaebiger, 193.
Protopopiw, Pawlo, Geistlicher, 192.
Pywowariw, Mykola, Erzbischof, 40.
Pywowartschuk, Eugen, Diakon, 193.

R

Radsijewsky, Petro, Glaebiger, 193.
Rajewsky, Geislicher, 193.
Rakowsky, Dmytro, Geislicher, 193.
Rebryk, Iwan, Glaebiger, 193.
Romanenko, Porfyri, Geistlicher, 193.
Romodaniw, Petro, Bischof, 41, 84, 85.
Ruban, Mychajlo, Geistlicher, 193.
Rudenko, Glaebiger, 193.
Rybalka, Iwan, Geistlicher, 193.

S

Sabyrak, Glaebiger, 126.
 Sadowsky, Mykola, Geistlicher, 193.
 Sadwiriak, Maksym, Bischof, 41, 86, 87.
 Sajatschkowsky, Oleksander, Geistlicher, 185.
 Samborsky, Wolodymyr, Bischof, 41, 77.
 Samojlowytsch, Atheist, 135.
 Satzky, Dmytro, Glaebiger, 194.
 Sawtschenko, Leonti, Geistlicher, 194.
 Sawtschuk, Marko, Geistlicher, 193.
 Schadan, Erzmandrit, 184.
 Scharaiwsky, Nestor, Erzbischof, 31, 40, 56, 132.
 Schbotnewytsch, Geistlicher, 185.
 Schewtschenko, Taras, 118.
 Schewtschenko, Andri, Geistlicher, 200.
 Shewtschenko, Juri, Erzbischof, 40, 68, 70.
 Schewtschyn, Kusma, Geistlicher, 200.
 Schkurupyla, Danylo, Glaebiger, 200.
 Schkurupyla, Fedir, Glaebiger, 200.
 Schkurupyla, Iwan, Glaebiger, 200.
 Schkurupyla, Oksana, eine Glaebige, 200.
 Schkurupyla, Stepan, Glaebiger, 200.
 Scholudko, Wasyl, Geistlicher, 191.
 Schpyliowy, Sergi, Geistlicher, 200.
 Schtscherbyna, Arseni, Geistlicher, 200.
 Schulschenko, Glaebiger, 200.
 Schyriay, Mykola, Bischof, 41.
 Sementz, Andri, Glaebiger, 191.
 Serdiuk, Oleksa, Geistlicher, 90, 91.
 Sergijenko, Petro, Geistlicher, 194.
 Serhiiw, Theodosi, Erzbischof, 41, 75, 76.
 Silwestriw, Iwan, Geistlicher, 195.
 Sirooky, Eugen, Geistlicher, 194.
 Skuybida, Wolodymyr, 117.
 Slotschewsky, Geistlicher, 185.
 Sluchajewsky, Borys, Geistlicher, 194.
 Sluchajewsky, Mykola, Geistlicher, 194.
 Sluchajewsky, Petro, Geistlicher, 194.
 Sluchajewsky, Wolodymyr, Geistlicher, 194.

Sokil-Tschernylyowsky, Geistlicher, 195.
 Sokolowytsch, Leonid, Geistlicher, 195.
 Spesowsky, Iwan, Geistlicher, 195.
 Stepanenko, Daria, eine Glaebige, 31.
 Stetzenko, Petro, Glaebiger, 195.
 Storoschenko, Hryhory, Bischof, 40, 83, 84.
 Stryschak, Fedir, Geistlicher, 195.
 Suchostawsky, Konstiantyn, Geistlicher, 195.
 Suchanow, Atheist, 125.
 Suchow, Atheist, 135.
 Suschtschenko, Petro, Geistlicher, 195.
 Sutulinsky, Witali, Geistlicher, 196.
 Swiderska, Maria, eine Glaebige, 31.
 Symon, Diakon, 195.

T

Taran, Iwan, Geistlicher, 196.
 Tarasenko, Iwan, Sekretar des GUOKK, 196.
 Tarasenko, Marusia, eine Glaebige, 196.
 Tarasenko, Pawlo, Geistlicher, 196.
 Tarnawsky, Petro, Bischof, 41.
 Tereschtschenko, Petro, Glaebiger, 30, 197.
 Teslenko, Juri, Bischof, 41, 83.
 Theodorowytsch, Iwan, Erzbischof, 40.
 Tolotschy, Nykyfor, Glaeber, 191.
 Tolotschy, Fedir, Glaebiger, 191.
 Tokar, Ostap, Geistlicher, 197.
 Tomaschtschuk, Maxym, Glaebiger, 197.
 Tomaschtschuk, Taisa, eine Glaebige, 197.
 Towkatsch, Konstiantyn, Geistlicher, 197.
 Trjeschin, Atheist, 125.
 Tschechiwsky, Mykola, Geistlicher, 199.
 Tschechiwsky, Olena, 54.
 Tschechiwsky, Wolodymyr, Professor, 30, 49, 51, 53, 132.
 Tschechiwsky, Anastasia, 54.
 Tschernenko, Oleksa, Geistlicher, 199.

Tscherwinsky, Oleksander, Bischof,
41, 82.

Tschornohor, Witaly, Geistlicher, 198.
Tschuban-Dobrowolsky, Iwan, Geistlicher,
199.

Tschudnenko, Fedir, Diakon, 199.

Tschulaiwsky, Jakiw, Bischof, 41, 79,
80.

Tschumak, Iwan, Geistlicher, 199.

Tymtschenko, Panteleimon, Geistlicher,
197.

U

Ulfila, Bischof, 25.

Unisonsky, Juri, Geistlicher, 197.

W

Wakulenko, Iwan, Geistlicher, 181.

Wiatscheslaw, Hieromoench, 182.

Winytsky, Iwan, Glaebiger, 181.

Wojtzechiwska, Kateryna, eine Glaeubige,
182.

Wojtzechiwsky, Juri, Glaebiger, 182.

Wolodymyr der GroÙe, Fuerst von
Kyiw, 25, 87, 88, 89, 90, 126.

Wolodymyr Monomach, Fuerst von
Kyiw, 25.

Worobynsky, Dmytro, Geistlicher, 31.

Worona, Nykyfor, Geistlicher, 182.

Woskobijnyk, Iwan, Geistlicher, 182.

Wowkuschiwsky, Glaebiger, 31.

Wyschnewsky, Andri, Geistlicher, 182.

З М І С Т

	Сторінка
Воскресіння Церкви Христової на Україні	7
Коротка історична записка про Українську Автокефальну Православну Церкву	15
Святий Софійський Собор у Києві	29
Всеукраїнська Православна Церковна Рада (1924-1925 рр.	30
Остання Рада Парафій УАПЦ в Харкові в 1934 році	31
Катедральний Собор Святого Миколая в Києві	32
Єпископат Української Автокефальної Православної Церкви Життєписи	33
Василь Липківський Митрополит Київський і всієї України	45
Професор Володимир Чехівський	49
Протокол обшуку	52
Архиєпископ Нестор Шараївський	54
Митрополит Микола Борецький	56
Архиєпископ Йосип Оксіюк	59
Архиєпископ Константин Малюшкевич	61
Архиєпископ Олександр Ярещенко	63
Архиєпископ Степан Орлик	66
Архиєпископ Юрій Жевченко	68
Архиєпископ Юрій Міхновський	70
Архиєпископ Константин Кротевич	71
Архиєпископ Іван Павловський	73
Єпископ Володимир Дахівник-Дахівський	74
Архиєпископ Теодосій Сергіїв	75
Архиєпископ Володимир Самборський	76
Єпископ Микола Карабіневич	77

Єпископ Юхим Калішевський	78
Єпископ Яків Чулаївський	79
Єпископ Антін Гриневиц	80
Єпископ Григорій Мозолевський	81
Єпископ Олександр Червінський	82
Єпископ Юрій Тесленко	83
Єпископ Григорій Стороженко	83
Єпископ Петро Ромоданів	84
Єпископ Конон Бей	85
Єпископ Максим Задвiрняк	86
Протодиякон Василь Потiєнко	87
Протоєрей Микола Хомічевський	88
Протоєрей Олекса Сердюк	90
Протопрєсвітер Григорій Антохів	92
Протоєрей Микита Кохно	93
Священик Іван Гаращенко	95
Протоєрей Симон Явтушенко	97
Протоєрей Митрофан Явдась	99
Руйнування пам'ятників Християнської культури на Україні	101
Катедральний Собор святого Миколая в Києві	114
Михайлівський (Дмитрівський) Золотоверхий монастир у Києві	115
Успенський Катедральний Собор Києво-Печерської Лаври	116
Руїни Успенського Катедрального Собору Києво-Печерської Лаври	117
Церква Різдва Христового в Києві	118
Повідомлення Преси	119
Фотосвітлина з антирелігійної виставки Спiлки Войовничих Безвiрників	127
Світлина Спiлки Войовничих Безвiрників у Києві	130
Несподіваний рейд	133
Антирелігійний плакат Спiлки Войовничих Безвiрників у Києві	136
Перелік священиків та вірних УАПЦеркви, репресованих органами ГПУ-НКВД та розстріляних в роках 1921-1937	139
Подяки	203
Показчик імен	207

CONTENTS

	Page
Revival of the christian church in the Ukraine	7
Short review of the history of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church	15
Cathedral of St. Sophia in Kiew	29
The All-Ukrainian Orthodox Church Assembly (1924—1925)	30
The last Assembly of Parish Communities in Kharkiv in 1934	31
Cathedrale of St. Nicholas in Kiev	32
Episcopate of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church	33
Biographies	43
Metropolitan Vasil Lipkivsky	45
Professor Volodimir Czechivsky	49
Report of Search	52
Archbishop Nestor Sharaivsky	54
Metropolitan Mikola Boretsky	56
Archbishop Joseph Oksiuk	59
Archbishop Constantine Maliushkevich	61
Archbishop Alexander Jareschenko	63
Archbishop Stephan Orlyk	66
Archbishop Juri Zhevchenko	68
Archbishop Juri Mikhnovsky	70
Archbishop Constantine Krotevich	71
Archbishop Ivan Pavlovsky	73
Bishop Volodimir Dakhivnyk-Dakhivsky	74
Archbishop Theodosy Serhiiv	75
Archbishop Volodimir Samborsky	76
Bishop Mikola Karabinevich	77
Bishop Mikola Kalishevsky	78
Bishop Yakiv Chulavsky	79
Bishop Antin Hrinevich	80
Bishop Hrihory Mozolevsky	81

Bishop Alexander Chervinsky	82
Bishop Yuri Teslenko	83
Bishop Hrihory Storozhenko	83
Bishop Petro Romodaniv	84
Bishop Konon Bay	85
Bishop Maxim Zadvirniak	86
Archdeacon Vasil Potienko	87
Archpriest Mikola Khomichevsky	88
Archpriest Alexis Serdiuk	90
Archpriest Hrihory Antokhiv	92
Archpriest Mikita Kokhno	93
Priest Ivan Harashchenko	95
Archpriest Simon Javtushenko	97
Archpriest Mitrofan Javdas	99
Destruction of Monuments of Christian culture in the Ukraine	101
Cathedral of St. Nicholas in Kiev	114
Gold Roof Monastery of St. Michael (Monastery of St. Dmitro)	115
Assumption Cathedral of the Kievo-Pecherska Lavra	116
Ruins of the Assumption Cathedral of Kievo-Pecherska Lavra	117
Church of the Nativity in Kiev	118
Press reports	119
Picture of an anti-religious exhibition of the Association of Militant Atheists of Kiev	127
Picture of the Association of Militant Atheists in Kiev	130
A surprise raid	133
Anti-religious poster of the Association of Militant Atheists in Kiev	136
Roster of the Clergymen and Laymen of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, who were persecuted and executed by shooting by the authorities of GPU-NKVD during the years 1921—1937	139
Appreciations	212
Index of names	212

INHALTSVERZEICHNIS

	Seite
Auferstehung der christlichen Kirche in der Ukraine	7
Kurzer geschichtlicher Überblick über die Ukrainische Orthodoxe Autocephale Kirche	15
Kathedrale der Heiligen Sephie in Kyiw	29
Der Gesamtukrainische Orthodoxe Kirchenrat (1924-1925)	30
Der letzte Rat der Pfargemeinden in Charkiw im Jahre 1934 .	31
Kathedrale des Heiligen Nikolaus in Kyiw	32
Bischöfe der Ukrainischen Autocephalen Orthodoxen Kirche .	33
Biographien	43
Metropolit Wasyl Lypkiwsky	45
Professor Wolodymyr Tschechiwsky	49
Haussuchungsprotokoll	52
Erzbischof Nestor Scharaiwsky	54
Metropolit Mykola Boretzky	56
Erzbischof Josyp Oksijuk	59
Erzbischof Konstantyn Maluschkewytsch	61
Erzbischof Olexander Jareschtschenko	63
Erzbischof Stepan Orlyk	66
Erzbischof Jurj Shewtschenko	68
Erzbischof Juri Michnowsky	70
Erzbischof Konstantyn Krotewytsch	71
Erzbischof Iwan Pawlowsky	73
Bischof Wolodymyr Dachiwnyk-Dachiwsky	74
Erzbischof Theodosij Serhiij	75
Erzbischof Wolodymyr Samborsky	76
Bischof Mykola Karabinewytsch	77
Bischof Juchym Kalischewsky	78
Bischof Jakjw Tschulaiwsky	79
Bischof Antin Hrynewytsch	80
Bischof Hryhori Mosolewsky	81

Bischof Oleksander Tscherwinsky	82
Bischof Juri Teslenko	83
Bischof Hryhorj Storoschenko	83
Bischof Petro Romodaniw	84
Bischof Konon Bey	85
Bischof Maksym Sadwirniak	86
Erzdiakon Wasyl Potijenko	87
Erzpriester Mykola Chomitschewsky	88
Erzpriester Oleksa Serdiuk	90
Erzpriester Hryhori Antochiw	92
Erzpriester Mykyta Kochno	93
Priester Iwan Haraschtschenko	95
Erzpriester Symon Jawtuschenko	97
Erzpriester Mytrofan Jawdas	99
Zerstörung der Denkmäler christlicher Kultur in der Ukraine	101
Kathedrale des Heiligen Nikolaus in Kyiw	114
Goldgipfelkloster des Heiligen Michael (Kloster des Heiligen Dmytro)	115
Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale der Kyiwo-Petscherska Laura	116
Ruinen der Mariä-Himmelfahrts-Kathedrale der Kyiwo-Petscherska Laura	117
Kirche Christi Geburt in Kyiw	118
Presseberichte	119
Bild aus der antireligiösen Ausstellung des Verbandes der militanten Atheisten in Kyiw	127
Bild des Verbandes der militanten Atheisten in Kyiw	130
Atheisten bei der Durchführung einer Razzia	133
Antireligiöses Plakat des Verbandes der militanten Atheisten	136
Verzeichnis der Geistlichen und Gläubigen der Ukrainischen Auto- cephalen Orthodoxen Kirche, die von den GPU-NKWD-Organen verfolgt und in den Jahren 1921—1937 erschossen wurden	139
Anerkennung	205
Namensverzeichnis	217